

ВТОРНИК, 15 ДЕКЕМВРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 09,05 ч.)

2. Съобщение на председателството

Председател. – Преди всичко бих искал да ви прочета важна информация. На 2 декември получих съобщение от Комисията, адресирано до Европейския парламент и Съвета, относно последиците от влизането в сила на Договора от Лисабон за междуинституционални механизми за вземане на решения, които са в ход. По силата на това съобщение Парламентът следва да поиска всички посочени в съобщението предложения, по отношение на които той разполага с компетентности чрез Договора от Лисабон, да бъдат внесени отново в Парламента. Парламентът също така отбелязва факта, че въз основа на това съобщение Европейската комисия е оттеглила някои предложения.

Относно внесените законодателни предложения, които все още не са разгледани към 1 декември 2009 г. – датата на влизане в сила на Договор от Лисабон – председателят на Комисията призовава парламентарните комисии, до които вече са внесени предложения в сега съществуващия законов срок, както е вписано в протоколите на месечните сесии, да проверят правните основания и процедурните изменения, предложени от Комисията, наред с всички други изменения, които следва да се направят съгласно разпоредбите на Договора от Лисабон, и да решат дали възнамеряват да определят приетите вече становища съгласно процедурата за консултации като позиции на първо четене с обикновена законодателна процедура или като одобрения.

Парламентът, разбира се, запазва правото си при всички случаи да поиска от Комисията да представи ново предложение. При предложения, за които не са проведени консултации с Парламента преди влизането в сила на Договора от Лисабон, Комисията следва да внесе нови предложения съгласно обикновената законодателна процедура или друга подходяща процедура.

Това е съобщение за законодателните действия, които ни предстоят в близко бъдеще – съобщение относно взаимоотношенията между Европейската комисия и Европейския парламент в хода на законодателния процес. Както знаете, намираме се в преходен период – преминаваме от Договора от Ница към Договора от Лисабон и в същото време започва нов парламентарен мандат. Новата Комисия все още не е одобрена. Всичко това изисква доста усилена съвместна работа между Комисията и Парламента, която трябва да се извършва в съответствие със закон, и това е темата на съобщението.

3. Действия, предприети вследствие на позиции и резолюции на Парламента: вж. протокола

4. Въпроси с искане за устен отговор (вносяне): вж. протокола

5. Вносяне на документи: вж. протокола

6. Разисквания относно случаи на нарушаване на правата на човека, на демокрацията и принципите на правовата държава (обявяване на внесените предложения за резолюция): вж. протокола

7. Проект на общ бюджет на Европейския съюз за финансовата 2010 година, във вида, в който е променен от Съвета - Проект на коригиращ бюджет № 10/2009 на Европейския съюз за финансовата 2009 година, раздел III – Комисия - Мобилизиране на средства от Инструмента за гъвкавост - Финансиране на проекти

в областта на енергетиката в контекста на Европейския план за икономическо възстановяване (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване относно:

- доклада (A7-0083/2009) на г-н Surján и г-н Maňka, от името на комисията по бюджети, относно проекта на общ бюджет на Европейския съюз за финансовата 2010 година, във вида, в който е променен от Съвета (всички раздели) (11902/2009 - C7-0127/2009 - 2009/2002(BUD)), и писма за внасяне на корекции № 1/2010 (SEC(2009)1133) - 14272/2009 - C7 - 0215/2009), 2/2010 (SEC(2009)1462 - 16328/2009 - C7-0292/2009) и 3/2010 (SEC(2009)1635 - 16731/2009 - C7-0304/2009) в проекта за общ бюджет на Европейския съюз относно финансовата 2010 година;

- доклада (A7-0081/2009) на г-жа Naug, от името на комисията по бюджети, относно проект на коригиращ бюджет № 10/2009 на Европейския съюз за финансовата 2009 година, раздел III – Комисия (16327/2009 - C7-0288/2009 - 2009/2185(BUD));

- доклада (A7-0080/2009) на г-н Böge, от името на комисията по бюджети, относно предложението за решение на Европейския парламент и на Съвета относно мобилизиране на средства от Инструмента за гъвкавост, съгласно точка 27 от Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. между Европейския парламент, Съвета и комисията за бюджетна дисциплина и добро финансово управление (2009/2207(BUD));

- доклада (A7-0085/2009) на г-н Böge, от името на комисията по бюджети, относно финансовата рамка за периода 2007-2013 г.: Европейският план за икономическо възстановяване, втори преглед (изменение на Междунституционалното споразумение от 17 май 2006 г. за бюджетната дисциплина и доброто финансово управление) (COM(2009)0662 - C7-0305/2009 - 2009/2211(ACI)).

László Surján, докладчик. – (HU) Благодаря, че ми дадохте думата, г-н председател. Г-н министър, г-н член на Комисията, госпожи и господа, още в самото начало на това разискване за бюджета трябва да кажа, че не бих искал да влизам в спор, а преди всичко да изкажа благодарности. Бих искал да благодаря на Съвета и на Комисията за плодотворното сътрудничество, което ни даде възможност най-накрая да постигнем споразумение и сега в известен смисъл да внесем за разглеждане в Парламента съвместно предложение. Трябва също така обаче да благодаря и на различните парламентарни групи в залата, защото ако не бяха съумели да си сътрудничат и съвместно да представят важните за Европейския парламент и европейските граждани ценности, изготвянето на бюджета щеше да бъде невъзможно.

Преди една година ми беше възложена задачата да стана докладчик за бюджета за финансовата 2010 г. Незабавно започнахме работа по формулирането на политическите очаквания и директивите на Парламента. Тези въпроси бяха обсъдени от Парламента през пролетта тази година. От изключително значение беше да се вземе такова решение, че в перспектива да могат да се направят съответните изводи, тъй като изпреварихме предварителния проектобюджет с няколко месеца. С други думи Комисията на Европейския съюз беше запозната със становището на Парламента и в известна степен го взе предвид при изготвянето на предварителния бюджет.

Мисля, че също така е необходимо през следващите години да продължим да следваме този маниер на работа. Какво искахме да постигнем? Знаехме, че икономиката на Европа е в криза. Знаехме и все още сме наясно, че бюджетът трябва да играе основна роля при управлението на кризата. Обсъдихме този въпрос със Съвета, тъй като другият очевиден отговор на въпроса за това, как да преодолеем кризата, е да харчим по-малко средства за Европа. Това не е решение, но може да спомогне за подобряване на положението. Ако тук изразходваме средствата по-разумно и се съсредоточим върху правилното използване на ресурсите, бюджетът на Европейския съюз може и да не изглежда като тежест, а по-скоро като част от решението на кризата. Във връзка с това искахме да повишим конкурентоспособността, като използваме програмите за научноизследователска и развойна дейност като едно от средствата за постигане на тази цел. Искането също така да положим основите и да допринесем за общата енергийна политика.

Над 11 млрд. евро са разпределени за тези цели. Искането да стимулираме икономиката главно чрез политиката на сближаване. Това улеснение възлиза на 36 млрд. евро. През годината стана ясно, че в сектора на млякото и млечните продукти например има сериозни проблеми, които не са следствие от общата икономическа криза. Парламентът обаче сметна за необходимо да се застъпи за селскостопанските производители, в резултат на което беше създаден млечен фонд в размер на 300 млн. евро, който, въпреки че не е постоянен, все пак представлява увеличение от 300 млн. евро. С наличните близо 750 млн. евро може да се предостави повече помощ на сектора на млякото и млечните продукти. И все пак, сега Парламентът би искал да подчертае, че

наред с тази помощ трябва да се направи пълен преглед на проблемите на сектора на млякото и млечните продукти и той да бъде реструктуриран.

В същото време трябваше да се изправим и срещу факта, че нямаме много възможности за маневриране. Някои от функциите нямат никакъв запасен ресурс, което прави средносрочния преглед на многогодишната финансова рамка неизбежен. Това е изключително необходимо, но също така е необходимо държавите-членки да използват средствата, с които разполагат, по-целенасочено и разумно, за да стимулират икономическия растеж. Едва тогава ще можем да гледаме европейските граждани и данъкоплатци право в очите, тъй като в опита си да накараме Европейския съюз да заработи по-ефективно и успешно ние изразходваме именно техните средства.

Vladimír Maňka, докладчик. – (SK) Г-н председател, г-н член на Комисията, г-н държавен секретар, госпожи и господа, днес не трябва да се безпокоя, че може да пропусна да спомена нещо важно от доклада си. Всичко, което подготвихме с колегите в продължение на година, вече е разисквано достатъчно в комисията по бюджети, на пленарни заседания и при помирителни процедури и тристранни диалози. Най-важното е, че в Парламента има достатъчно подкрепа за всичко.

Когато започнахме работа по изготвяне на бюджета в началото на годината, исках да зная докъде съветниците, координаторите и политическата ми група ще ми позволят да стигна, тъй като ми беше казано, че вече съм стигнал твърде далеч. Видях много неизползвани възможности и недостатъци, които исках да отстраня. Появиха се и още възможности и предложения за подобрене в редица обсъждания с висшите представители на институциите, директорите на отдели и други служители.

Служителите в институциите сами започнаха да излизат с информация и предложения. Имам усещането, че се надяват и вярват, че заедно можем да намерим решения на проблемите. От една страна, бях доволен, че ми засвидетелстваха такова доверие, но от друга, щях да бъда много по-доволен, ако преките им началници можеха да се вслушат в становищата им и да решат проблемите.

Считам, разбира се, че повечето звена извършват висококвалифицирана и професионална работа и тук е времето и мястото да подчертая колко е важна работата на тези служители. Въз основа на документираните недостатъци успяхме да приложим по-системни мерки. Въпреки това не докладчикът е този, който може да разкрие и реши всички проблеми, а генералният секретар на Европейския парламент или върховният представител на заинтересованата европейска институция.

Ето защо горещо приветствам споразумението от арбитражните производства в ръководството на Европейския парламент относно извършването на организационен одит. За първи път в историята на Европейския парламент през следващата година ще има функционален одит в две от важните звена, Генерална дирекция „Инфраструктура и логистика“ и службата за сигурност. Целта е да се постигне по-ефективно изразходване на средствата.

В миналото Сметната палата беше единствената институция, която даваше съгласието си за извършване на външна проверка на дейността ѝ. Резултатите имаха благотворен резултат. Сметната палата успя да намали административните си разходи и постигна по-високи нива на производителност.

Бих искал да похваля изключителния професионализъм на шведското председателство. Още през април, преди нашият мандат действително да влезе в сила, се срещнахме с министъра Ханс Линдبلاد и неговите колеги. Споразумяхме се относно приоритетите много бързо и заедно успяхме да въведем рационални елементи и да определим отправните точки.

На днешното пленарно заседание внасяме съвместна декларация относно политиката за сградния фонд, който заема съществен дял в административните разходи на институциите. Считам, че заедно успяхме да поставим началото на процес, който ще допринесе за съкращаване на разходите в тази област.

Госпожи и господа, само чрез съвместни усилия на европейско равнище ще успеем да посрещнем най-големите предизвикателства на 21 век – изменението на климата, рисковите фактори и разходите, свързани със суровините и енергетиката, икономическата глобализация и заплахите за сигурността ни. За да преодолеем тези проблеми, Европа трябва да разполага със сложни и ефективни инструменти. Договорът от Лисабон ще ни ги предостави. В началния етап от влизането в сила на договора Европейският съюз трябва да разполага с достатъчно финансови ресурси, за да прилага новите политики.

Дори ако днешното обсъждане на бюджета на Европейския съюз за финансовата 2010 г. наистина се окаже последното за тази година, работата на двамата докладчици по бюджета за 2010 г. ще продължи поне още три месеца поради причини, свързани с прилагането на Договора от Лисабон. Считам, че тази работа ще доведе до успешни резултати.

Jutta Haug, докладчик. – (DE) Г-н председател, г-н действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, при обсъждането на бюджета за тази година, проведено през декември миналата година, вече знаехме, а аз в качеството си на основен докладчик за бюджета за 2009 г. в хода на обсъжданията споменах, че въздействието на кризата на финансовите пазари и отражението ѝ върху реалната икономика ще се почувства във всички държави-членки. Точно това се случи.

През април 2009 г. Парламентът и Съветът постигнаха съгласие относно финансирането на първата част от пакета от мерки за икономическо стимулиране, предложен от Комисията. За да осигурим тези 2,6 млрд. евро, се нуждаехме от така нареченият незначителен преглед на финансовите перспективи. Как иначе бихме могли да открием средствата предвид строгите бюджетни ограничения? Оставащите 2,4 млрд. евро до общата сума от 5 млрд. евро трябваше да бъдат осигурени тази есен. Ето докъде сме стигнали. Есента дойде и разполагаме с решение благодарение на постигнатото между Парламента и Съвета разумно споразумение относно бюджета за финансовата 2010 г. Бюджетът за 2009 г. също има значителен принос за това решение.

Допълнителният и коригиращ бюджет за 2010 г. намалява бюджетните кредити за плащания с над 3,4 млрд. евро. В съответствие с това маржовете на средствата, които не са изразходвани в различни области на отделните функции, ще бъдат съкратени с близо 1,5 млрд. евро. Всичко това се отнася и за бюджета за 2009 г., който се състои от бюджетни кредити за поети задължения в размер на 133,8 млрд. евро и бюджетни кредити за плащания в размер на 116,1 млрд. евро, и следователно не е особено щедър. Ако разгледаме бюджетните редове, за които Комисията е осигурила необходимите средства, става пределно ясно, че тя просто не приема решенията на бюджетния орган сериозно.

Бих искала да припомня на Парламента, че през 2008 г., когато приехме бюджета за 2009 г., приоритетите ни отново бяха конкурентоспособността на Европейския съюз, растежа и заетостта. Ето защо разпределихме повече средства от предложените от Комисията за бюджетни редове, които стимулират социалните измерения, като създават повече работни места и подпомагат малките и средните предприятия. Точно тези бюджетни редове обаче се ограбват, за да се прехвърлят средства към други редове или за коригиращи бюджети. Прекалено ли е да искаме от Комисията да изпълнява решенията на Парламента и Съвета и да положи усилия средствата да стигат до местата, за които са предназначени и в които ще окажат положително въздействие? Проектобюджетът, който ни представи Комисията, съдържаеше неточни изчисления или оценки. През 2009 г. имаме над 50 прехвърляния и 10 допълващи и коригиращи бюджета. В този смисъл не е възможно да се говори за точност и яснота на бюджета и това положение трябва да се подобри.

Колегите в специализираните комисии трябва да обърнат повече внимание на изпълнението на докладите през финансовата година, а Комисията най-накрая трябва да заслужи добрата репутация, с която все още се ползва, на ефективен европейски административен орган. Надявам се всички заедно да работим за това.

Reimer Böge, докладчик. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, след споразумението относно бюджета за финансовата 2010 г. говорим за 141,4 млрд. евро бюджетни кредити за поети задължения и 122,9 млрд. евро бюджетни кредити за плащания.

Преди всичко бих искал горещо да благодаря и на двамата докладчици за самоотвержената работа и тук е мястото да спомена, че всичко, което г-жа Хауг току-що каза за бюджета за 2009 г., е абсолютно вярно.

Ако разгледаме данните, ще видим, че 11,2 млрд. евро остават под тавана за плащания за многогодишната финансова рамка. Това означава, че, ако се налага и ако има политическа воля, многогодишната финансова рамка ни дава някаква свобода на действие.

През последните години на няколко пъти успяхме да намерим решение за необходимите промени в икономическата и политическата конюнктура чрез преразпределение на средствата, неколкратно намаляване на маржовете и множество прегледи. Тези инструменти са налице, но с това, което направихме в бюджета за 2010 г. определено достигнахме предела на възможностите им. Това важи и за функция 2, в която след 2010 г. и предвид възможните маржове те ще бъдат още по-малко или изобщо няма да съществуват.

Сега в тези споразумения включихме втория транш от средствата на стойност 2,4 млрд. евро за т.нар. пакет за икономическо възстановяване. Правилно беше втората половина от 2,4 млрд. евро да се финансира през 2010 г., а не да отлагаме част от него за 2011 г. Разбира се, това не е пакет за икономическо възстановяване. В действителност включва точни допълнителни политически приоритети по отношение на енергетиката и осигуряването на широкополосов интернет в селските райони.

Използването на инструмента за гъвкавост ни даде възможност да намерим допълнителните 120 млн. евро за енергийни проекти и 75 млн. евро за атомната електроцентрала в Козлодуй. Бих искал да обърна внимание на Комисията, че начинът, по който е решен този въпрос, е много странен и тук категорично трябва да добавя,

че въпросът не е приключен. Очакваме общо 300 млн. евро. Във връзка с това очакваме също да включите средствата, които предстои да бъдат осигурени за развитието на атомната електроцентрала в средносрочния преглед на бюджета, а не да се извършва финансиране чрез съкращаване на допълнителни средства в категория 1 Б. Това трябва да бъде заявено пределно ясно.

В допълнение преразгледахме неусвоените средства от бюджета за 2009 г., така че да можем да осигурим общо 1,9 млрд. евро за енергетика и допълнителни 420 млн. евро за широкополосен интернет в категория II.

Тук бих искал да кажа, че решението за общия размер беше правилно, но, разбира се, днес трябва да заявим също, че следващата ни задача е бюджетното изпълнение на Договора от Лисабон. Със сигурност не можем да чакаме до 2014 г., тъй като тогава ще сме изправени пред още политически приоритети, с които Европейският съюз трябва да се справи като част от процеса на глобализация, както и да изпълнява други нови задачи.

В резолюцията, която предстои да бъде внесена в четвъртък, ясно призоваваме новата Комисия да публикува доклад относно изпълнението на междуинституционалното споразумение възможно най-скоро, както е предвидено в споразуменията. Същевременно бих искал да обърна специално внимание на това, че Комисията трябва да поеме ангажимент да адаптира, преразгледа и измени съществуващия многогодишен финансов план за 2007–2013 г., както и да го удължи до 2015–2016 г. Освен това тя трябва да задвижи процеса за следващата многогодишна финансова рамка, за да може да проведе необходимото открито публично разискване по нея.

Това е работа на новата Комисия и ние, разбира се, ще използваме изслушванията и разискванията през следващото тримесечие, за да призовем настоятелно Комисията и Съвета да се заемат тези политически приоритети. Предстоят ни интересни времена.

Ханс Линдблад, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, за мен е огромна чест, че днес участвам във вашето разискване. Бюджетната процедура за 2010 г. беше тежка и съм доволен от постигнатото споразумение между нашите институции по време на помирителното заседание, проведено в средата на ноември. Това споразумение обслужва две еднакво важни цели.

От една страна, то задава рамката за изготвяне на бюджета за финансовата 2010 г. с цел да се даде на Европейския съюз възможност да функционира възможно най-безпроблемно и да прилага политиката по желания от нас начин, като същевременно гарантира контролирано нарастване на плащанията, особено предвид обстоятелствата, в които са поставени държавите-членки. От друга страна, споразумението, наред с други неща, предвижда цялостно финансиране на втората част от плана за възстановяване. Това е значителен принос от страна на Европейския съюз за справяне със съществуващото икономическо и финансово положение.

Бих искал също така да изразя удовлетворението на Съвета от постигнатото споразумение и по отношение на общата външна политика и политика на сигурност. Считаю, че бюджетът за финансовата 2010 г. като цяло е балансиран компромис между необходимата бюджетна дисциплина и устойчивото финансово управление, от една страна, и задължението ни да оправдаем очакванията на нашите съграждани, от друга. Бюджетът представлява и компромис между различните политически групи, различните държави-членки и различните интереси на Съвета и Парламента.

Това не е точно бюджетът, който Съветът очакваше от самото началото, нито пък е първоначално исканият бюджет от Парламента. Въпреки това считам, че е добър компромис, с който постигаме възможно най-подходящ баланс между нашите цели и приоритети. Във връзка с това бих искал да кажа, че се гордея, че ние, с други думи Парламентът и Съветът като бюджетен орган, с много помощ от страна на Комисията успяхме да покажем необходимите лидерски умения и чувство за отговорност и да постигнем споразумението, което сключихме през ноември. Считаю, че то изпраща подходящия сигнал във връзка с влизането в сила на Договора от Лисабон.

То нямаше да бъде възможно без съвместните ни усилия, тъй като всички, ангажирани в процеса, изиграха своята роля. Не би било възможно и без отличната и конструктивна атмосфера, с която според нас се характеризираше целият процес. Ето защо бих искал да се възползвам от възможността да благодаря на председателя на комисията по бюджети г-н Lamassoure, за неговата издръжливост, откровеност и умения за водене на преговори. Бих искал да благодаря и на двамата докладчици г-н Surján и г-н Майка за градивното им сътрудничество и да изразя благодарността си към колегите от Съвета Екофин. По-конкретно, бих искал да благодаря на г-н Шемета, който докрай изпълни ролята си на безпристрастен посредник.

И не на последно място, бих искал да благодаря на служителите в трите институции, които по много професионален начин дадоха своя принос за осъществяването на това начинание.

Алгирдас Шемета, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, щастлив съм, че имам възможността да говоря пред Парламента, преди да е приключило второто четене с гласуването в четвъртък на бюджета за финансовата 2010 г. и за коригиращия бюджет № 10/2009, който отчасти допринесе за успешния изход от годишната бюджетна процедура.

Преговорите относно бюджета за финансовата 2010 г. изискваха компромиси и, ако позволите, дори жертви от всички страни, за да постигнем общата си цел. Това не би било възможно без конструктивната и отговорна роля на Европейския парламент и Съвета по време на преговорите.

Бих искал да очертая четири основни теми.

Първо, нека да очертая някои основни елементи от резултата от помирителната процедура. След съвместната декларация от миналия април знаехме, че трябва да постигнем деликатен баланс, за да намерим източник на финансиране за оставащите все още 2,4 млрд. евро за Европейския план за икономическо възстановяване. Това може да се постигне единствено чрез компенсаторен механизъм и чрез съществуващите в многогодишната финансова рамка бюджетни средства. Това действително беше тежко ограничение.

Независимо от него успяхме изцяло да финансираме Плана за възстановяване през 2010 г. и, както посочи главният докладчик, да постигнем съгласие относно бюджет на ЕС, който да служи като инструмент за преодоляване на икономическата криза.

Във време на затруднения считам, че посланието към гражданите е дори по-силно, тъй като в същото време успяхме да отговорим на непредвидените конкретни нужди на производителите на мляко и млечни продукти със съществена подкрепа от Парламента.

И не на последно място, двете направления на бюджетния орган признаха необходимостта от допълнителна подкрепа през 2010 г. за усилията на България, свързани с извеждането от експлоатация на атомната електроцентрала в Козлодуй чрез използване на инструмента за гъвкавост.

Второ, по отношение на резервите, позволете ми да благодаря на Парламента, и по-конкретно на главния докладчик г-н Surján, че взе предвид отговорите на Комисията вследствие на първото четене от Парламента в така нареченото „писмо за изпълнимост“.

Това доведе до съществено намаляване на резервите, предвидени в проектобюджета за 2010 г. по време на първото четене от Парламента.

Трето, бих искал да отбележа, колко е важен гладкият преход към Договора от Лисабон. Сега определено сме изцяло обвързани с Договора от Лисабон по отношение на бюджетната процедура. Независимо от несигурността около влизането в сила на новия договор, съумяхме да осигурим плавен преход към новата правна рамка.

Бъдещето ще бъде предизвикателство за всички институции, тъй като е свързано с промяна на подхода и поведението ни поради необходимостта от по-интензивен диалог от самото начало на бюджетната процедура. Комисията е готова да изиграе своята роля и да възстанови позициите в новия Помирителен комитет, като в същото време правата на двете направления на бюджетния орган се зачитат еднакво.

Днес знаем, че все още предстои да се полагат усилия, за да се въведат всички нови правни инструменти, произтичащи от влизането в сила на договора. Въпреки това на базата на установеното през последните две десетилетия лоялно междуинституционално сътрудничество успяхме да договорим набор от преходни мерки, които да позволят бюджетът за финансовата 2010 г. да функционира ефективно.

И накрая, има коригиращ бюджет № 10/2009, преглед на финансовата рамка и мобилизиране на инструмента за гъвкавост. Отбелязвам, че Парламентът се съгласи също да приеме предложенията относно прегледа на многогодишната финансова рамка и, както вече беше споменато, относно инструмента за гъвкавост и коригиращия бюджет № 10.

Бих искал да благодаря на докладчика г-н Böge, че подкрепи резултатите от помирителното заседание. Това показва, че за да постигнем целта си, успяхме да използваме възможно най-ефективно инструментите, предвидени в настоящото междуинституционално споразумение.

Бих искал да изразя благодарности и към докладчика за бюджета за финансовата 2009 г., г-жа Naug, за работата ѝ през цялата година по изпълнението на бюджета за 2009 г. и за подкрепата ѝ за коригиращия бюджет № 10/2009, който е част от „пакета“, свързан с прегледа на Многогодишната финансова рамка и финансирането на Плана за възстановяване.

Взех предвид и критичните ви бележки към Комисията относно необходимостта от подобряване на дейността ѝ във връзка с изпълнението на бюджета.

Коригираният бюджет за тази година предвижда съкращение от 3,2 млрд. евро бюджетни кредити за плащания, което е значително по-малко от намалението през миналата година в размер на 4,9 милиарда евро и е знак за по-добро изпълнение на бюджета, който след предложеното намаление, достигна 113 млрд. евро за финансовата 2009 г.

Възможно е обаче да се постигне допълнително подобрене и мога да ви уверя, че Комисията ще продължи да прави всичко по силите си, за да използва възможно най-ефективно разрешените бюджетни кредити през 2010 г.

Що се отнася до въпроса с опростяването на процедурите за по-бързото изпълнение на разходите, можем да продължим да проучваме тези възможности и считам, че трябва да се постигне премерен баланс между реалното опростяване и необходимостта да се спазват правилата, за да се защитят финансовите интереси на ЕС.

Отново бих искал да изразя благодарностите си към екипа за преговори на Парламента, и по-конкретно към председателя на комисията по бюджети г-н Lamassoure и към докладчиците за бюджета за финансовата 2010 г. г-н Surján и г-н Maňka.

Бих искал също да изкажа благодарност и към екипа за преговори на Съвета, и по-конкретно към държавния секретар г-н Линдبلاد за конструктивната работа, свършена в процеса на формиране на бюджета.

Надявам се днешното разискване да бъде градивно и продуктивно и да доведе до положителен вот относно бюджета за финансовата 2010 година в четвъртък.

José Manuel Fernandes, *от името на групата PPE.* – (PT) Г-н председател, госпожи и господа, този бюджет представлява отговор на икономическата криза и акцентът му пада най-вече върху гражданите на Европа. Това е бюджет, предназначен да се бори с безработицата и да даде начален тласък на икономиката. Ето защо определяме Европейския план за икономическо възстановяване като приоритет, като го финансираме с 2,4 млрд. евро за следващата година. Следва също така да се отбележи, че насърчаваме икономическото възстановяване, като увеличаваме бюджетните кредити за плащания за основните бюджетни функции.

По отношение на безработицата и безработицата сред младежта, бих искал да акцентирам върху предложението да се преразгледа програмата „Еразъм“. Приветстваме отпускането на допълнителна помощ в размер на 300 млн. евро за сектора на млякото и млечните продукти, но ще подчертая, че следва да се създаде бюджетна функция за учредяването на постоянен фонд за този сектор.

Считаме също така за много важно съществуващата многогодишна финансова рамка за периода 2007-2013 г. да бъде преразгледана и удължена до финансовите 2015-2016 г., както предложихме. Трябва да отбележа, че справянето с изменението на климата, наред с енергийната сигурност, са приоритети на Европейския съюз, които не са достатъчно добре застъпени в този бюджет. Що се отнася до бюджетите за Парламента и другите институции, които сега са внесени за второ четене, те са в същия вид, в който ги одобрихме на първо четене.

Групата на Европейската народна партия (Християндемократи) отново подчертава, че строгостта и прозрачността са от първостепенно значение и поради това подкрепя дългосрочната политика за сградния фонд, прилагането на бюджетни разходи на нулева база в началото на всеки парламентарен мандат и анализа на разходите/ползите от политики като комуникационната политика на Парламента, например. По отношение на новите потребности, възникнали с влизането в сила на Договора от Лисабон, изразяваме подкрепата си за постигане на отлични резултати в законотворчеството и необходимостта от подходящи ресурси за постигане на тази цел.

Göran Färm, *от името на групата S&D.* – (SV) Г-н председател, бих искал да изразя огромна благодарност на всички, които бяха ангажирани в този процес. Преговорите бяха ползотворни. Съществуват все още някои проблеми, които предстои да бъдат решени на второ четене и всички засегнати страни помогнаха да постигнем това по конструктивен начин.

Въпреки че отне много време, за нас определено беше важно да успеем да финансираме плана за икономическо възстановяване, без да отлагаме решенията за по-късна дата. Доволни сме, че Съветът най-накрая прие становището ни, че за решаването на проблема са необходими нови пари и трябва да се използва инструментът за гъвкавост, точно както в случая с Козлодуй.

И все пак, изненадан съм от становището на Съвета и шведското председателство по няколко въпроса. Например не предполагам, че предложението на Парламента да се позволи да се отпуснат нови средства само за новата

стратегия за Балтийско море ще срещне отпор. Доволен съм обаче, че отстъпиха и по този въпрос. Второто нещо, което ме изненада – и този въпрос все още не напълно решен – засяга програмата „Прогрес“ и новия инструмент за микрокредити. От гледна точка на Парламента идеята е, че ЕС трябва да увеличи инвестициите в иновации, за да се справи със социалното изключване и безработицата. Това изглежда ще бъде особено важно предвид факта, че 2010 г. е европейската година на социалната интеграция. Поради това е трудно да се разбере защо Съветът и шведското председателство се борят толкова упорито до самия край финансирането на новия инструмент за микрокредити да се осъществи посредством намаления на средствата за програма „Прогрес“.

Във връзка с това имам директен въпрос към шведското председателство.

С оглед на високото равнище на безработицата, непрекъснатото нарастване на степента на социално изключване, огромните проблеми на интеграцията и факта, че програма „Прогрес“ функционира изключително добре защо Съветът настоява за драстични намаления на средствата за нея?

В резултат от проведените тази година преговори за бюджета почти всички нови приоритети трябва да бъдат финансирани чрез промени в тавана на дългосрочната рамка и чрез използване на инструмента за гъвкавост. Почти не са останали маржове. Тази рамка ще се прилага още три години, но подобни условия за толкова дълго време ще бъдат напълно неприемливи. Ето защо искам да отправя друг въпрос към Комисията и Съвета.

Какво е становището ви относно искането на Парламента за бърз принудителен преглед на финансовата рамка за периода 2011-2013 г.?

Считаме, че бюджетните преговори за оставащите три години ще са проблемни, ако няма промяна, особено предвид факта, че ни предстои нов етап на разширяване и сме изправени пред нови големи нови ангажменти в областта на климата. По мое мнение, принципът следва да е да се заделят нови средства за нови задачи. Този принцип обикновено се прилага на национално равнище, а следва да се прилага и за Европейския съюз. Ще съм много благодарен да чуя какво мислите по този въпрос.

Anne E. Jensen, *от и/мето на групата ALDE.* – (DA) Г-н председател, бих искала да благодаря на г-н Surján за положителните резултати от преговорите. Подобно на други колеги искам да изразя задоволството си от факта, че ние, в Парламента, успяхме да запазим важните за нас приоритети и на второто четене, независимо че се наложи да направим някои съкращения във връзка със споразумението, което постигнахме със Съвета. Освен инвестициите за енергетика в плана за възстановяване успяхме да заделим допълнителни средства за бюджетните функции за изследвания и иновации в областта на енергетиката. Успяхме да защитим пилотните си проекти и подготвителните действия – нови инициативи, провокирани от Парламента, и в личен план бих искала да кажа, че ние, в групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, сме доволни, че успяхме да осигурим средства за Стратегията за Балтийско море.

И аз като други колеги искам да подчертая две неща. Първо, липсата на гъвкавост, по отношение на която бих искала г-н Шемета, който продължава работата си в Комисията на друг пост, разбира се, да обърне внимание на факта, че в действителност наистина се нуждаем от този средносрочен преглед на бюджета и искам новата Комисията да обърне сериозно внимание на този въпрос. Второ, трябва да разгледаме проблемите отблизо и да се запитаме има ли нови приоритети, които да определим в тази рамка. Има ли има програми, които не работят много добре? Възможно ли е приоритетите, залегнали в сега съществуващата рамка, да бъдат променени, или трябва преразгледаме самата рамка? Ние, разбира се, сме в позиция, в която имаме ресурси благодарение на факта, че като начало за селското стопанство са заделени много средства в многогодишната финансова рамка. Те обаче вече не са на разположение, така че положението ще стане по-трудно, както изтъкна г-н Вöge. Сега идва моментът на истината. Следващите години, когато ще трябва да бъдем гъвкави, ще бъдат наистина много трудни, ако не можем да накараме министрите на финансите да осигурят повече средства, а според мен това ще бъде по-трудно от обикновеното предвид икономическата обстановка в момента.

Има още един въпрос, който искам да повдигна и искам да имате и него предвид при работата си в бъдеще г-н Шемета. Г-н Майка свърши много добра работа по отношение на административните разходи и сега виждаме политици, които са изключителни популисти, да твърдят, че не трябва да повишаваме заплатите на служителите в ЕС, както всъщност им се полага. В моята група не подкрепяме нарушаването на съществуващите споразумения. Ако хората са недоволни от системата, те трябва да я променят. Няма полза просто да сме недоволни от резултатите на установената система. Считам, че има достатъчно основания за преглед на условията за наемане на работа в ЕС и преди всичко да се провери, дали действащите правила за персонала в системата на ЕС предоставят и лидерски възможности, от които се нуждаем, за да постигнем ефективно прилагане на политиките на ЕС. Изминаха няколко години от реформата Кинок, пет години от разширяването. Време е отново да направим преглед на положението. Бихте могли да помислите върху това, г-н Шемета.

Helga Trüpel, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, г-н Линдблад, госпожи и господа, групата на Зелените/Европейски свободен алианс също счита, че бюджетът за финансовата 2010 г., по който се водеха преговори и беше постигнато споразумение, е разумен компромис. В началото на обсъжданията по бюджета все още имаше няколко нерешени въпроса и пропуски, които не бяха финансирани. Сега малко или много решихме тези проблеми. Парламентът ще плати една трета, а Съветът две трети, за да се запълнят пропуските, така че от наша гледна точка това е приемлив компромис и сме готови да започнем новата година.

Въпреки това бих искала да започна с някои проблеми, свързани със структурата и липсата на гъвкавост на европейския бюджет. Вече чуваме за политическите симптоми. Фактът, че имаме 50 прехвърляния на средства и 10 допълнителни и коригиращи бюджета през 2009 г. следва да ни покаже, че целите на този бюджет, както и строгите му ограничения и нееластична структура, вече не са актуални. Всички трябва да работим заедно, за да променим това, ако искаме да се справяме по-добре в бъдеще.

Ето защо сега ще премина към въпросите, свързани с предстоящия преглед. Бюджетът, който приемаме сега, е бюджет за време на криза. Това беше мотото, създадено от г-н Surján. В този смисъл под криза се има предвид както финансовата, така и икономическата криза. И все пак, докато конференцията в Копенхаген все още предстои, бих искала да добавя следното. Изправени сме, разбира се, пред криза, застрашаваща съществуването ни, с други думи въпросът дали ние – имам предвид хората по света, ще можем да спасим планетата си и да ограничим глобалното затопляне до 2°C. За да постигнем това, всички трябва да действат заедно по отношение на нашите бюджети, управлението на ресурсите ни и начина ни на живот и управлението на нашите финанси. Трябва да преминем към възобновяеми източници на енергия. Трябва драстично да намалим емисиите си от въглероден диоксид. Икономиката ни трябва да стане нисковъглеродна. Разбира се, трябва да изразходваме и повече средства за изследвания за устойчивост, нови материали и нови продукти. Това е единствения начин за създаване на нови работни места.

Трябва да направим това по такъв начин, че да повлияем благотворно на вътрешния пазар в Европа и да открием нови възможности за Европейския съюз на световния пазар със зелени технологии и екологосъобразни продукти. Това е единствената ни надежда да убедим гражданите на Европа, че европейският проект има бъдеще. Това също така означава, че ние – държавите-членки и Европейският съюз – трябва съвместно да инвестираме повече в образованието. Това е основният ресурс, с който разполагаме в Европейския съюз. Трябва да осигурим подкрепа за него по по-различен начин, така че да има възможности за младите хора в Европа и в целия свят.

Има още нещо, което искам да добавя. Трябва да променим драстично и селскостопанската си политика и субсидиите за износ на селскостопанска продукция и да се съсредоточим върху структурните фондове. Те също трябва да претърпят сериозни промени във връзка с реставрирането на стари сгради и устойчивата транспортна политика. Какво искам да кажа? Бюджетът за финансовата 2010 г. е стъпка напред в правилната посока, но това в никакъв случай не е достатъчно. Ние от групата Verts/ALE създадохме термина „зелен нов курс“, тъй като сме убедени, че само съвместните усилия на държавите-членки, Комисията и Европейския парламент в духа на Европа ще генерират политическата мощ и убеждението, които да доведат до основни промени, да трансформират икономиката и да създадат нови работни места.

Само когато сме способни да генерираме политическа сила, за да извършим реални промени, ще можем да променяме европейския бюджет и националните бюджети по един и същи начин. С оглед на конференцията в Копенхаген през следващите няколко години се надявам да можем да осигурим достъп до средства за бедните държави, и по-специално тези в Подсахарска Африка, за да могат да въведат нови модели за растеж. Важно е да не повтарят грешките ни, а вместо това всички ние да си сътрудничим – индустриализираните нации, нововъзникващите икономики и развиващите се страни, – за да преминем към нов, съвместен начин на живот и нов вид икономика. Единствено по този начин ще успеем в Европа и в глобален мащаб.

Lajos Bokros, *от името на групата ECR.* – (EN) Г-н председател, бюджетът на ЕС страда от редица структурни проблеми. Той е прекалено голям и продължава да нараства. Съществуват вградени механизми за автоматично нарастване за много от бюджетните позиции, особено за оперативни разходи на бюрокрацията без видимо подобрене в крайните резултати.

Всички бюджети би трябвало да бъдат огледално отражение на определени политически съображения. Бюджетът на ЕС е изключение. Той не отразява съгласуван набор от общи ценности. Вместо това се опитва да оправдае една обща за ЕС политика на неокейнсианско управление на търсенето чрез изразходване на повече средства за повече позиции без провеждане на основни структурни промени.

Вземете например Фонда за приспособяване към глобализацията. Половин милиард евро би трябвало да бъдат изразходвани за смекчаване на неблагоприятното въздействие на глобализацията. Вместо това държавите-членки се затрудняват да изготвят разумни предложения за няколко десетки милиона. От една страна, това е огромно прехвърляне на оскъдни ресурси. От друга страна, е типичен пример за изопачаване на правилата за творческо разрушаване при капитализма.

Комисията по бюджети не остана доволна от факта, че е включена нова позиция – разходите за извеждане от експлоатация на атомната електроцентрала Козлодуй – която изникна в последната минута. Това беше знак за лошо планиране. Въпреки това не само извеждането от експлоатация на атомната електроцентрала Козлодуй, но дори подкрепата за изграждането на нова атомна електроцентрала би била по-важна от разходите за млечния фонд предвид ненавременното и неефективно увеличение на средствата за него.

Заетите в бюрократията на ЕС получават необосновани и ненужни увеличения на заплатите сякаш тя е спомогнала за повишаване на търсенето. Когато Европейският съюз се бори с една от най-тежките рецесии, просто не е уместно да предпазваме себе си и собствената си администрация от негативните последици. Няма ли да е по-подходящо да приемем дори номинално понижение на заплатите и по този начин да стимулираме заетостта в името на европейската солидарност?

Обезпокоителен знак за неадекватно планиране е и фактът, че несъответствието между бюджетните кредити за поети задължения и за плащания се увеличава при много от бюджетните позиции. Тъй като не можем да натрупваме дефицит, прехвърляме все повече и повече задължения в бъдещето. Това е равносилно на залагане на карта на бъдещето на Европейския съюз и подкопаване на евентуални дискреционни разходи, до такава степен, че да не могат да бъдат възстановени.

Много членове на Европейския парламент се отдават цялото си внимание на любими свои проекти и разходи, които ще им донесат лична изгода. Бюджетът не следва да се използва като ретроспективен инструмент за запазване на статуквото, а като инструмент, насочен към бъдещето, който да заздравя институционалната регулаторна рамка на ЕС, която от своя страна следва да е насочена към укрепване на единния пазар. По-малко закрила за монополистичните интереси е начинът, по който ще избегнем превръщането на ЕС в ненужен участник на световната сцена.

Miguel Portas, от името на групата GUE/NGL. – (PT) Г-н председател, госпожи и господа, струва ми се, че съществува опасност да не виждаме общия проблем, тъй като се вглеждаме в подробностите при обсъждането на този бюджет. Въпросът, който бих искал да ви задам, честно казано, е следният: ако нямаше криза, този бюджет щеше ли да бъде много по-различен? Всички знаем, че отговорът е отрицателен. Същественият въпрос всъщност е защо в доклада, който ще гласуваме в четвъртък, се признава, че Съветът не е готов да увеличи средствата за справяне с кризата, намалява бюджетните кредити за структурните и кохезионните фондове точно в условия на задълбочаваща се криза и, повтарям, не отдава необходимото значение на изменението на климата.

Самият доклад съдържа допълнителни критики като тези, отправени от г-жа Науг. Съществува например огромно несъответствие между нивото на одобрените разходи и реално извършените такива; разходите остават под планираните граници; а ние като цяло дори не знаем дали усвоените средства са изразходвани правилно. Предвид тази съкрушителна оценка, как е възможно Парламентът да одобри подобен бюджет? Има само едно обяснение: Парламентът е слабото звено в бюджетния орган. Дори децата знаят, че който плаща, поръчва музиката, а в случая плащат държавите-членки.

Госпожи и господа, днес говорим и за бъдещето, тъй като до една година европейците ще бъдат изправени пред най-голямата програма за коригиране на бюджета, която някога е съществувала, във всяка от нашите държави-членки. За обикновените граждани всичко е много просто – с приключването на една криза настъпва друга, този път тя е изкуствено предизвикана, за да се реструктурират публичните сметки. Тази политика е безотговорна и в същото време запазва нулевия дефицит на европейския бюджет. Не може трудностите да продължават да бъдат понасяни от едни и същи хора, а именно безработните, обикновените трудещи се и пенсионерите, на които орязваме пенсиите.

Съюзът ще престане да бъде част от проблема, когато започне да изпраща сметките на верния адрес. Без да се сложи край на офшорните зони на „данъчен рай“, без облагане с данък на финансови трансакции и без емитиране на облигации никога няма да можем да атакуваме кризата с единственото възможно решение, което наистина може да доведе до прекратяването ѝ: социалната справедливост. Ето защо можете да разчитате на левите за провеждането на задълбочен, радикален и преразпределящ средствата преглед на финансовите перспективи до 2016 г., но не и за косметични корекции на един посредствен бюджет, който не е насочен нито към социалната криза, нито показва необходимата амбиция за справяне с измененията на климата.

Marta Andreasen, от името на групата EFD. – (EN) Г-н председател, предложението за второ четене на бюджета за финансовата 2010 г. все пак представлява увеличение с 6% спрямо бюджета за 2009 г. Това предложение сякаш идва от друга планета – планета, на която няма финансова криза. След проведената през ноември помирителна среща Парламентът все още съжлява, че Съветът е отказал да увеличи финансирането за програми по огромната функция „Конкурентоспособност за растеж и заетост“. Съветът би трябвало добре да знае как се усвояват такива средства.

Парламентът също така критикува Съвета за намаляването на плащанията, като твърди, че това няма да допринесе за намаляване на несъответствието между задължения и плащания. Съветът би трябвало да е наясно, че това разминаване се дължи на липсата на интелект и на характерните за процеса на формиране на бюджета консултации. Неотдавна Сметната палата ни обърна внимание, че размерът на неизплатените задължения в момента е 155 млрд. евро или 126% от съществуващия годишен бюджет. Това говори ли ви нещо?

Парламентът приветства увеличаването на административните разходи, което включва и повишаване на заплатите на членовете на Европейския парламент. За нас увеличаването на собствените ни заплати би било непристойно, тъй като те ще трябва да бъдат изплатени от данъкоплатците, които губят работните си места и социалните си осигуровки в резултат от съкращаването на националните бюджети. При сегашните обстоятелства следва да се откажем от всякакви увеличения. Европейският парламент отхвърля въведените от Съвета бюджетни съкращения на структурните и кохезионните фондове. Колеги, наясно ли сте, че това са областите, в които Сметната палата е установила най-висок процент на грешки? Счита ли Европейският парламент за редно да вливаме повече средства в програми, в рамките на които сме сигурни, че се вършат злоупотреби?

В допълнение обществото следва да знае, че този бюджет не покрива разходите за прилагане на Договора от Лисабон, които ще бъдат добавени в коригиращите бюджети, т.е. посредством вратички. Някой би попитал какъв ще е размерът на тези разходи. Отговорът ще бъде, че никой не се интересува от това. Нали това са парите на данъкоплатците. Както ви казах през октомври, британските граждани ще видят, че техният принос за Европейския съюз се е увеличил от 45 млн. на 50 млн. британски лири на ден, а в същото време британското правителство ще намали средствата за обществените услуги, за да реализира съкращение от 12 млрд. британски лири в националния бюджет. Тази сума е приблизително равна на сумата, която Обединеното кралство внася в Европейския съюз. Няма съмнение, че този бюджет е тежест, а не средство за излизане от кризата.

Колеги, послушайте съвестта си и гласувайте против този бюджет.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, независимо дали живеем в градове или в провинцията, всички ние сме част от едно общество, основано на информираността и знанието. Хората, предприятията и организациите, които могат да използват модерните информационни технологии най-ефективно имат значително конкурентно предимство. За това обаче е необходимо да бъде осигурено съответното финансиране за развитие и разширяване на технологичната инфраструктура под формата, по-конкретно, на широколентов интернет в селските райони. Тук играе роля втората част на Европейския план за икономическо възстановяване и, логично, е в подкрепа на Лисабонската стратегия.

Енергийната сигурност както сега, така и в бъдеще, е важен въпрос на европейско равнище. България взе решение незабавно да затвори атомната електроцентрала Козлодуй. Това ще струва стотици милиони евро, но радиоактивните отпадъци ще останат постоянен рисков фактор, който ще застрашава здравето и безопасността на бъдещите поколения. Интересувам се от реалната цена на външно финансиране за използване на атомна енергия и от това, как следва да се изчислява.

Крайно време е не само да проучваме и да насърчаваме алтернативни технологии за възобновяема енергия, но и да ги прилагаме в по-широк мащаб. Съвместната декларация за сградния фонд подчертава значимостта на един средносрочен до дългосрочен подход в тази област. За мен тук са важни три неща. Първо, енергийнонеэффективните сгради могат да доведат до намаляване на една трета от емисиите на въглероден диоксид. Второ, използването на строителни материали, които са вредни за здравето, като азбест например, трябва да се избягва на всяка цена. Трето, както винаги подкрепям прозрачната и изпълнима политика и това се отнася и до проектирането и планирането на сградите.

Alain Lamassoure (PPE). – (FR) Г-н председател, аз, от своя страна, бих искал да изразя задоволството си от постигнатото при помирителната среща споразумение. За него бяха нужни интелигентността на шведското председателство, ефективният принос на Комисията, компетентността на докладчиците и умението на представителите на всички политически групи да постигат компромис. Нека благодарим на всички тях.

Според мен обаче, голямата новина не е това споразумение. Когато става въпрос за бъдещето на европейския бюджет, основното събитие на седмицата не се случва тук в Страсбург, а в Копенхаген. Там на нашите национални лидери на най-високо равнище им отне два дни, за да се споразумеят, че трябва да намерят 2 400 000 000 евро, за да финансират така наречената помощ на ЕС за държави в неравностойно положение, засегнати от измененията на климата, и това е сумата само за 2010 г. Ако не бяхме успели да реализираме бюджетни съкращения в размер на 81 млн. евро, ние като членове на Европейския парламент щяхме да бъдем считани за безотговорни, а тук ставаме свидетели на това, как сума в размер 2 400 000 000 евро бива извадена от нищото.

Приветствам този резултат, но нито един демократ не би могъл да приеме толкова неясна и лишена от демократичен контрол процедура – с която всички парламенти, Европейският парламент и националните парламенти, ще бъдат поставени пред свършен факт и последиците от която са изключително несправедливи за някои държави-членки, тъй като те ще плащат два или три пъти повече в сравнение с други държави със същите възможности.

Нека въпреки това да приветстваме следния факт: нашите държавни или правителствени ръководители признават, че общите политики на Европейския съюз вече не могат да бъдат осъществявани с бюджет, ограничен до 1% от brutния вътрешен продукт. Те изготвят наново европейския бюджет, но с някаква паралелна форма на финансиране. Разчитам на новата Европейска комисия и на испанското председателство да ни помогнат да положим основите на новия бюджет на Европа, необходимостта от който е безспорна.

Francesca Balzani (S&D). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, когато приключим бюджетната процедура и стане възможно да оценим свършената работа като цяло, считам за нужно да си зададем един честен и пряк въпрос: полезен ли е този бюджет.

Бюджетът е преходен. С него се преминава към Европа на Договора от Лисабон, преход, който се осъществява в разгара на сериозна икономическа и финансова криза, засегнала целия свят. Ето защо този бюджет е странен по отношение на два аспекта. Той би трябвало да е съобразен с кризата, но и да отразява осведоменост, че по време на криза ресурсите са оскъдни. Бюджетът трябва да има положителен принос за икономическото възстановяване, но също така и да намалява, съкращава и ограничава разходите, където това е възможно.

Този бюджет ще осигури 141 млрд. евро за следващата година. Не е много повече в сравнение с 2009 г., но бяха положени сериозни усилия и беше свършена огромна работа за определяне на приоритетите и за насочване на наличните ресурси към съществуващите приоритети. Тук акцентът пада върху два бюджетни реда – конкурентоспособност и околна среда. Конкурентоспособност, тъй като в нея са включени социални политики, политики за заетостта и деликатното предизвикателство, което представляват структурните фондове, които все още са крайъгълният камък на политиката на преразпределение в рамките на Европа. За този бюджетен ред ще бъдат разпределени близо 65 млрд. евро за следващата година.

За околна среда, която обхваща и селскостопанската политика, също ще бъдат разпределени приблизително 60 млрд. евро. Този бюджет за 2010 г. обаче е свързан преди всичко с плана за икономическо възстановяване. Той привлече силна подкрепа през миналата година, но не беше изцяло финансиран през 2009 г. Днес благодарение на огромни усилия за пренасочване на ресурси, 2,5 млрд. евро най-накрая могат да бъдат инвестирани в енергийна инфраструктура и широколентов интернет.

Бяха положени и огромни усилия бюджетът да бъде формиран в съответствие с Лисабонската стратегия, за да се осигурят още повече ресурси от предвидените в проектобюджета на Комисията за програмата „Еразъм“, за учене през целия живот, тъй като има един въпрос, който трябва да си зададем честно, а именно дали този бюджет е полезен, но преди всичко съществува една отправна точка: дали този бюджет е полезен съобразно потребностите на европейските граждани.

Бюджетът трябва да бъде полезен за всеки пълноправен гражданин на Европа и именно поради факта, че бюджетът следва да служи на европейските граждани и да бъде съобразен с тях считам, че трябва да инициираме и проведем едно разумно разискване относно прегледа на границите на резервите и ресурсите, които да дадем на Европа за провежданите от нея политики.

Ivars Godmanis (ALDE). – (LV) Г-н председател, бих искал да се изкажа относно европейските структурни фондове. Те представляват приблизително 35,5% от общия европейски бюджет. По-конкретно, Европейският фонд за регионално развитие и Европейският кохезионен фонд възлизат на общо 308 млрд. евро за периода от 2007 г. до 2013 г. През 2010 г. това са 39 млрд. евро за задължения и приблизително 31 млрд. евро за плащания. Какви са рисковете и проблемите? Последните данни са от 1 октомври 2009 г.: намираме се в края на втората година, 28,5% от бюджетните кредити се усвояват, нивото на плащанията е 24,35%, а с това възникват и първите проблеми. 55% от държавите-членки са под средното равнище на усвояване. Показателят в държавата-членка, която се е справила най-зле, е с 40% по-нисък от средния, а разликата при усвояването на средства между най-успешните и най-неуспешните държави е 370%, т.е. коефициентът е 3,7. Ако погледнем към отделните фондове, а после към фонда за възстановяване и регионално развитие, ще видим, че 22% от държавите-членки са под средното равнище, като най-ниската стойност е с 50% под средната, а разликата между държавите с най-висок и най-нисък процент на усвояване е 500%. Има държави, които усвояват пет пъти по-малко средства от най-добре представилите се държави. В Европейския социален фонд 22% от държавите са под средното равнище, като процентът на усвояване на средствата в най-зле представилите се държави е с 43% по-нисък от средния, а коефициентът на разликата между най-високия и най-ниския процент е 3,7. За Европейския кохезионен фонд държавата с най-нисък резултат е усвоила с 68% по-малко средства от средното равнище, а разликата между най-високия и най-ниския процент е 300%. Къде се крие рискът? Ако сравним тези данни с данните за периода 2000–2006 г., през който не е имало криза, ще видим, че държавите, които сега изостават при усвояването на ресурсите, са сред страните, които и преди това не са усвоявали средствата. По-конкретно, имаме неизплатени средства в размер на 16 млрд. евро за стария фонд за периода 2000–2006 г. При фонда за възстановяване и развитие са загубени общо 2,4 млрд. евро. Това означава, че 20% от държавите-членки не са усвоили тези средства и сега няма да ги получат. При Европейския социален фонд цифрата е 1,9 млрд. евро, тъй като 16% от държавите-членки не са усвоили средствата изцяло. Като цяло това означава, че това 4,3 млрд. евро, предвидени за...

James Nicholson (ECR). – (EN) Г-н председател, всички сме наясно за оставащите 2,4 млрд. евро за Европейския план за икономическо възстановяване, заделени в бюджета за финансовата 2010 г. и във връзка с това приветствам опита на Европа да преодолее тази трудна икономическа обстановка. Считам, че акцентът на плана следва да бъде по-скоро върху иновациите и заетостта, както и по-същество върху максималното ограничаване на загубите на работни места. Надявам се средствата да се използват по предназначение и да не бъдат пратосани. Тези ресурси трябва да бъдат правилно разпределени и използвани ефикасно и ефективно от държавите-членки.

Радвам се, че са осигурени обещаните 420 млн. евро за широколентов интернет в селските райони. Това ще бъде една много важна инициатива в множество селски райони и, ако бъде изпълнена правилно, ще стимулира развитието на малките и средните предприятия в тях.

Приветствам създаването на млечния фонд. Считам, че той наистина е необходим и че е добър пример за това, как в процеса на формиране на бюджета Парламентът успя да използва средствата, които, така да се каже, не бяха използвани в други области.

Бих искал да се спра за малко на това, как бих искал да изглежда бюджета в бъдеще. Бих искал да видя, че той е помогнал и на хората, които са жертви на насилие и тероризъм, тъй като считам, че можем да направим повече в тази област. Това са хора, които не получават помощ. Не получават достатъчно подкрепа и от националните им правителства. Там, откъдето аз идвам, има много области, за които в момента се предоставя помощ от съществуващите фондове, но има много други райони, в които може да се направи повече. След 2014 г. няма да има средства за това и призовавам Парламента да започне да търси начини, по които да може действително да помогне на жертвите на насилието на тероризма. Надявам се встъпващото в длъжност испанско председателство да може да ми помогне в тази област.

Позволете ми да се възползвам от възможността и накратко да изразя безпокойството си относно администрирането на фондове в размер 60 млн. евро в Северна Ирландия. Надявам се, че тук присъстващият член на Комисията, отговарящ за бюджетите, ще обърне внимание на този конкретен въпрос. Отговорност за администрирането на фондовете носи Събранието на Северна Ирландия. Те закъсняват с разпределянето на тези средства с 18 месеца. Бих искал, ако изобщо ги разпределят, да направят това ефективно и мъдро, в тези времена, когато хората се нуждаят от работа.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Г-н председател, в нашия Съюз достъпът до надеждни и нисковъглеродни източници за доставка на електроенергия трябва да бъде признат за основно право на всеки европейски гражданин. За тази цел Съюзът трябва да провежда истинска европейска обществена енергийна политика, а

не чрез бюджетна процедура да финансира извеждането от експлоатация на атомна електроцентрала в България.

Изграждането на енергийна Европа за всички означава, че енергията е обществено право на човечеството, а не стока. Означава също, че трябва да се отменят всички директиви за дерегулация и либерализация на конкуренцията в енергийния сектор, като се гарантира публичното регулиране и правото на собственост върху целия сектор за ядрена енергия, включително и по въпроси, свързани с извеждане от експлоатация и подизпълнения. Това означава, че трябва да се създаде Европейска агенция за енергетика, която да координира и обедини усилията на всички държави-членки по отношение на научните изследвания и сигурността в енергийния сектор и да гарантира равен достъп до енергия за всички граждани на ЕС, както и да създаде група с общи икономически интереси, обединяваща всички европейски предприятия, били те публични или частни, чиято сфера на дейност е в енергийния сектор.

Тази група ще даде възможност два основни проекта, свързани с електропреносните мрежи, производството на нисковъглеродна енергия, научноизследователската дейност и сигурността, да се реализират в дух на сътрудничество. Следователно парите на европейците ще се използват рационално. Това не просто ще доведе до възвращаемост на инвестиция капитал, но ще насърчи развитието.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Г-н председател, бюджетът за финансовата 2010 г. се приема на фона на икономическа криза и трябва да се подходи изключително внимателно при определянето на бюджетните средства на ЕС. Във връзка с това Съветът изиска от Европейския парламент да определи приоритети. Изпитващата затруднения икономика и устойчивите инвестиции бяха поставени на преден план в дневния ред, както е и редно. В своя доклад г-н Surján последователно изтъква приоритетите за икономически растеж и заетост.

Тези приоритети намират отражение в прехвърлянията между отделните функции на Многогодишната финансова рамка и могат да се видят и във финансирането на Европейския план за икономическо възстановяване, в който правилно се акцентира върху новите технологии. От особено значение тук е подкрепата за проекти, включващи устойчиви източници на енергия и подобряване на връзките с трети страни в енергийната мрежа. За тази цел трябва да помогнем за извършване на така необходимото диверсифициране на енергийните доставки. Това е успешно формиран набор от приоритети.

Бих искал да споделя обаче едно наблюдение във връзка с това. Трябвало е да бъдем по-стриктни. Ако Европейският съюз иска работата му да бъде надеждна, следва да се придържа към основните си цели, а не да разширява ролята си в борбата с кризата. Проблемите, които не влизат в европейската сфера на дейност, включват образование, култура и гражданство. И все пак, искането за повече разполагаеми средства, което се появява всяка година, е в разрез с това. Не би било редно да мобилизираме инструмента за гъвкавост, за да компенсираме недостига на средства.

От друга страна, един по-значим набор от приоритети ще ни превърне в конструктивен партньор на Съвета, особено във време на икономическа криза, когато държавите-членки изпитват недостиг и се налага да правят драстични съкращения. Накратко, бих искал да благодаря на докладчика, г-н Surján, че предприе тази стъпка в правилната посока и постави акцента върху икономическото възстановяване, без да пренебрегва социалните аспекти на политиката на ЕС като грижите за децата в домовете, по-конкретно в България.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Г-н председател, с една минута на разположение за изказване относно бюджет от 1 41 млрд. евро трябва, разбира се, да се ограничим до същината на нещата, а именно, че на всички равнища – общностно, национално, регионално и дори по-ниско – т.нар. „европейски“ пари се изразходват все по-неефективно и невнимателно, отколкото средствата, които са по-близо до данъкоплатците. За да илюстрирам това, ще кажа, че Европейската сметна палата отчете, че доскоро близо 11% от огромния Кохезионен фонд са били разпределени напълно погрешно. За 2010 г. въпросната сума ще възлезе на близо 4 млрд. Евро, и тя не е незначителна. Това е възмутително и неприемливо. Сега в бюджета за финансовата 2010 г. разпределяме допълнителни 2,4 млрд. евро за плана за икономическо възстановяване. Не се противопоставям на това решение, но продължавам да се чудя дали европейското равнище е подходящо и дали Европа не би се справила по-добре, ако се ограничи до ефективното координиране на реални и решителни действия на национално равнище.

В заключение продължавам да се противопоставям на огромното разхищаване на средства, което е обичайна практика във всички европейски институции.

Salvador Garriga Polledo (PPE). – (ES) Г-н председател, бих искал, разбира се, да поздравя двамата докладчици, г-н Линдبلاد, за Съвета, и по-конкретно на члена на Комисията Шемета, който отговаряше за

бюджета едва за няколко месеца. Наистина считам, че той свърши отлична работа и успя да намери важно консенсусно решение за проведената през ноември помирителна среща. Ето защо бих искал да изразя специални благодарности към него.

Това е последната година, през която ще изготвяме бюджети по този начин. Мисля, че системата се изчерпа като възможности и политическите групи трябва да помислят много задълбочено през следващите месеци за това, как ще изработим нова бюджетна процедура, която да съответства на реалностите от Лисабон.

Ще ви дам пример. Тази година проведохме обсъждания в областта на селското стопанство, които бяха виртуални обсъждания, но имаха реален резултат. Следващата година обсъжданията ще бъдат реални от самото начало с въвеждането на обикновена законодателна процедура и следователно това ще бъде упражнение по поемане на отговорност от страна на всички членове на Европейския парламент.

В заключение бих искал да кажа, че това ще бъде реален бюджет и, както преди малко спомена г-н Lamassouze, бюджет, при който няма да е възможно Съветът да взема блестящи решения за нови бюджетни редове в рамките на няколко срещи на върха извън Парламента, след което да се налага Европейската комисия и Европейският парламент да правят финансови фокуси, за да могат да включат в бюджета поетите от Съвета брилянтни обещания. Тази практика приключи и се надяваме, че след 1 януари следващата година всички в институциите ще поемат отговорностите си, за да изготвим бюджети, които наистина да отразяват политическата реалност и икономическото и финансово положение в Европа.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Г-н председател, считам, че трябва да сме доволни от резултата от преговорите между Парламента и Съвета за окончателното приемане на бюджета на Съюза за финансовата 2010 г.

Трябва да сме доволни и от факта, че успяхме да запазим финансирането за сектора на млякото и млечните продукти, който приехме в Парламента на първо четене и който може да помогне на селскостопанските производители да преодолеят този кризисен период. Надявам се да успеем да намерим постоянно решение, както и че те скоро ще могат да видят светлината в края на тунела.

Можем също така да бъдем удовлетворени от постигнатото споразумение за осигуряване на нови средства за механизъм за микрофинансиране за Европейския съюз. Трябва да сме доволни и от нещо, което изглежда очевидно, но за него се говори твърде малко, а именно, че разходите за селско стопанство и за сближаване – двете най-важни политики на Европейския съюз – не бяха оспорвани. Истината е, че днес можем да приемем това за успех.

Можем да сме особено доволни и от факта, че бяха намерени 2,4 млрд. евро свежи пари за втората част на Европейския план за икономическо възстановяване.

Скрита под цялото това тържество обаче остава една не толкова приятна реалност. Липсват средства за финансиране на политиките, които всички ние сме заделили за Съюза, или по-скоро има средства, но явно в Съвета има непоклатима догма, според която не може да се отпусне и едно евро над сумата, определена през 2006 г. за съществуващата финансова рамка. Г-н действащ председател на Съвета, това не е бюджетна строгост, а политическо късогледство.

Само преди година Европейската комисия предложи Европейския план за икономическо възстановяване за Европейския съюз. Това бе един сравнително скромнен план в сравнение с тези в държавите-членки, но с акцент върху стимулирането на бъдещите сектори на нашите икономики.

Първоначално Съветът се противопостави, тъй като имаше предложение финансовата рамка да бъде увеличена с 5 млрд. евро. След продължителни преговори и обсъждания приехте плана, но трябваше да го разделим в две години. Накарахте Европейската комисия да извърши в известна степен интелигентно „творческо осчетоводяване“, така че тези средства да се използват, без това да се отрази на финансовата рамка.

Непрекъснато говорим за прозрачност и опростяване, но Комисията трябваше да ни начертае чудна диаграма, за да бъде възможно тези от нас, които работят върху бюджета, да разберат предложението ѝ. Г-н действащ председател на Съвета, предизвиквам Ви да обясните споразумението на гражданите, които все още се интересуват от това, какво вършим тук в Европейският парламент.

Това означава, че не създаваме Европа, която е близо до гражданите и която всички ние желаем. Не отправям това като критика, просто казвам, че докато Съветът променя своята политика, европейската интеграция ще бъде слаба.

Току-що подписахме договор, но ни е нужен нов дух. Или ще престанем да мислим, че всяко похарчено евро в Европа е било прехосано, или ще се присъединим към евроскептиците.

В четвъртък ще приемем резолюция, с която искаме преглед на финансовата рамка с цел да отговорим на новите потребности на Съюза. Напълно подкрепям тази позиция, но ви предупреждавам, че прегледът на финансовата рамка трябва да доведе до повишаване на средствата. Новите потребности не могат да бъдат финансирани чрез съкращаване на средствата за съществуващите приоритети. За да внесе по-голяма яснота, с което ще приключи, ще кажа, че няма да приемем съкращения в политиката за сближаване и политиката за селското стопанство.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Г-н председател, обсъждаме последния бюджет, изготвен съгласно Договора от Ница. Следващата година нещата ще са съвсем различни. За първи път Парламентът ще може да вземе дейно участие по отношение на селскостопанската политика и разходите за рибарството например. Най-накрая Парламентът ще има достъп и до тази част от бюджета и, мога да ви кажа, очаквам това с нетърпение. Сега обаче разглеждаме бюджета за финансовата 2010 г. Бих искал да направя няколко кратки бележки.

Допълнителните средства за енергетика и изследвания, както и за извеждането от експлоатация на атомната електроцентрала Козлодуй в България са положителни аспекти, но това, с което не съм съгласен, са широките редове на бюджета на ЕС. Питам се дали европейския принос наистина ще подготви икономиките ни за бъдещето. Отговорът на този въпрос е отрицателен. Нека не се заблуждаваме. Предлагам да използваме предстоящия преглед на финансовите перспективи, за да определим вижданията си за бъдещето. Призовавам Съвета и Комисията наистина да приемат този преглед сериозно, а не някак на шега. Сегашният бюджет все още инвестира прекалено много в икономиката от миналото: съдържа твърде голяма подкрепа за селското стопанство и регионите и прекалено малко инвестиции за това, което е наистина важно, а именно устойчивостта и иновациите. Това е повратен момент и трябва да решим, дали бихме искали да превърнем Европа в музей на открито, където американците, китайците и индийците да се наслаждават на изяшно изкуство и добра храна, или искаме да я превърнем в динамичен, напредничав регион, на който света да завидва. С други думи, какво ще изберем – стагнация или напредък? Отговорът се разбира от само себе си.

Нека се вгледаме по-внимателно и във финансирането на Европейския съюз. Ще трябва да преминем към система на собствени ресурси, независимо от всичко. В отговор на отправеното от нашата група, групата на Алианса на либералите и демократите за Европа искане, Комисията ще представи предложение по този въпрос, което очаквам с нетърпение. Сега съществуващата система дава на Съюза много малко възможности за маневриране и води до порочната практика държавите-членки да се интересуват повече от това, какво ще възстановят, а не от ефективността на европейския принос. Считам също така, че трябва да направим много повече, за да спрем влошаването на биологичното разнообразие в световен план.

Takis Hatzigeorgiou (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, не сме съгласни с политическия подход на този бюджет, тъй като той увеличава военните разходи и бавно, но сигурно слива политиката ни с тази на НАТО. По същество така завинаги се изключва възможността за независима външна политика на ЕС. Петгодишната финансова рамка съкращава разходите за селско стопанство и не подпомага икономиката на домакинствата, сближаването и борбата за поддържане на климата.

Искаме Европейски съюз, който приема законодателство, защитаващо потребителите от спекулации и гражданите от заслепеността на властта. Всички сме превърнати в заподозрени по презумпция.

Бих искал да поясня нещо. Ние сме против бюджета, но аргументите ни са точно противоположни на тези, които чуваме по-рано от независимите членове на Парламента от Обединеното кралство. Вярваме в обединението на националните интереси и не приемаме за правилна позицията, че всяка нация трябва да се скрие в черупката си. Това води единствено до враждебност, а накрая и до конфликт.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Европейската комисия планира да отклони значителни ресурси към две области при изменението на бюджета за финансовата 2009 г. Една от тях е конкурентоспособността, която включва рамковите програми за изследователска и развойна дейност, въпреки че досега тя беше считана за приоритет. Ако упрекваме участниците в този сектор, намаляването на бюрокрацията следва да се превърне в още в още по-категорично изискване. Другата област е Европейският земеделски фонд за развитие на селските райони, от който бяха съкратени 1,6 млрд. евро. Този фонд е предназначен да задържи или възстанови населението в селските райони. В Унгария този проблем е особено сериозен. Унгарското селско стопанство е предимно в ръцете на големи холдинги. Те получават плащания на площ, а използването на трудовите им ресурси е относително малко. Докладчикът се изрази остро относно изменението. Каза, че Комисията ограбва основните области. Въпросът ми е следният: защо той все още подкрепя одобрението на това изменение?

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н Линдблад, госпожи и господа, бих искала да се върна към призива, отправен от г-н Garriga за реалистични бюджети. Какви са разходите, произтичащи от Договора от Лисабон? Това се оказва много неотложен проблем. Защо не можем да бъдем по-големи реалисти по отношение на структурните фондове? Те се превърнаха в свещената крава. Вече имаме висящи бюджетни кредити за период от две години и половина, които не са разпределени, и освен тях ще натрупаме още 30 млрд. евро.

Имаме проблем на Балканите, където държавите се подготвят за присъединяване към Европейския съюз. В резултат от неблагоприятните решения от социалисти и либерали, не сме особено заинтересовани да открием какво наистина се случва на Балканите. Как например многобройните различни институции на ЕС работят заедно в Косово? Всичко това бяха важни промени, които Парламентът отхвърли и които считам, че трябва да доведем до край, защото има какво да направим в това отношение.

Къде е напредъкът в докладите за напредък? Гласувахме в подкрепа на доклада на Сметната палата, в който ни призовават да приемем системата на семафора, но по-късно комисията по бюджети отказа да я приеме, като изрази своите резерви. Всичко това са противоречия и считам, че Парламентът все още не е готов да приеме реалността или да застане твърдо зад собствените си решения.

Бих искала да призова за реалистичен подход към Козлодуй. В специалния доклад от Комисията относно използването на средствата на ЕС в България до това лято не споменавахе Козлодуй, въпреки че тя е получила средства по програма „ФАР“. До края на 2009 г. най-малко 602 млн. евро са били похарчени за Козлодуй. Опитих се да открия какво е станало с тях и открих, че все още нищо не е закрито. Просто са изготвени планове за управление на процеса на извеждане от експлоатация. Козлодуй ми показва колко малко знае Комисията за това, какво се случва с парите ни, както и че появилите се многобройни спомагателни бюджети затрудняват контрола на положението и Комисията губи общата си представа за нея. Ето защо следва поне да спрем да оказваме натиск за спомагателните бюджети, защото в резултат самите ние губим представа какво се случва.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Г-н член на Комисията, госпожи и господа, по време на настоящата финансова и икономическа криза трябва да се обърне по-специално внимание на растежа, конкурентоспособността, работните места и по-ефективното и опростено прилагане на кохезионния фонд и структурните фондове. Други приоритетни цели освен тези са повишаването на сигурността на енергийните доставки и транспортирането на енергия, вътрешната сигурност, демографските предизвикателства и проблемът за изменението на климата.

Точно поради това приветстваме големия парламентарен успех, постигнат при изготвянето на представения пред нас бюджет, свързан с плана за икономическо възстановяване и подкрепата за инвестиции в енергетиката. Приветстваме също така и по-малките успехи като помощта, предоставена за производителите на мляко и млечни продукти, или за улеснението за микрофинансиране за малките и средните предприятия, постигнати след продължителни разисквания. Искам да спомена също и проектите за интелигентна енергия и подкрепата за учене през целия живот. Трябва да подчертаем, че фактът, че успяхме да съберем 2,4 млрд. евро за икономическото възстановяване е реален резултат. Доволна съм и от това, че успяхме да гарантираме потвърждение за бюджета за „Галилео“.

Близо 2 млрд. евро са разпределени за енергийни проекти, което вероятно е най-значимият резултат, с който Парламентът може да се похвали. Успяхме да осигурим подкрепа и за безопасното затваряне на атомната електроцентрала Козлодуй в България и бих искала да обърна особено внимание на аспекта за безопасността в това отношение. Получихме подкрепа за производителите на мляко и млечни продукти, която беше включена в бюджета по искане на Европейския парламент. Трябва също да отбележим, че Парламентът взе отговорни решения, както и да признаем, че разпределихме разумно бюджетните резерви.

Резервите обаче намаляват. Парламентът може да се гордее с бюджета за финансовата 2010 г. Бих искала да поздравя за това докладчиците г-н Surján и г-н Maňka. Задачата ни в бъдеще е да гарантираме, че Договорът от Лисабон не само ще увеличи пълномощията на Европейския парламент, но и че в резултат от реформирането си бюджетът на ЕС ще улесни живота на европейските предприемачи и граждани. За да постигнем това, ще са ни нужни много сили и постоянство през следващите години. Благодаря ви за вниманието.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, мой ред е да уважа проявеното въображение и положените от нашите институции усилия с цел да отпуснем – посредством някои бюджетни техники, както спомена г-н Lamassoure, с помощта на някакво чудо – значителната част от средствата за втората фаза от плана за икономическо възстановяване, т.е. 2 400 000 000 евро. Бих искала да изразя удовлетворението си от това, че успяхме да намерим 300 млн. евро, за да реагираме в краткосрочна перспектива на изключително сериозната криза, засегнала селскостопанските производители. Надявам се тези средства и трудностите да докажат, че сме подхождали прагматично с оглед на тяхното бъдеще. Следва да

отдадем заслуженото и на пилотните проекти и подготвителните действия, които, както подчерта г-жа Jensen, вдъхват нов живот на нашия бюджет.

Освен тези бележки, които бяха направени съвсем по същество, искам да се спра на още две неща. Първо, ще задам въпрос и второ, ще заема политическа позиция. Въпросът е следният: искам да получа официално обяснение за това, каква ще е позицията на Съюза по отношение на политиката за сближаване и структурните фондове, елементи, които изглежда са попаднали в окото на бурята, засегнала някои партньори на Европейския съюз. Считам, че това е доказателство за случващото се в Европа.

(Председателят отнема думата на оратора)

Elisabeth Jeggle (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, Европейският парламент успешно приключи тези преговори. Искам да благодаря на всичките ми колеги, които взеха участие в тях и които ясно заявиха становището си пред Комисията и Съвета.

Сега за нас е важно обърнем необходимото внимание на всички въпроси, свързани с Договора от Лисабон, включително цялата бюджетна област. Показахме, че Парламентът трябва да бъде вземан на сериозно, както и че е логично да е така. Преговорите за бюджета много ясно показаха това. Много от колегите ми вече споменаха факта, че постигнахме най-важните си цели.

Като докладчик за бюджета на селското стопанство в комисията по земеделие и развитие на селските райони мога да кажа, че въпреки че нашият бюджет – имам предвид частта за селско стопанство – беше съкратен значително, все още оставаме в определените граници. Намерихме мярката. Постигнахме това сами в нашата комисия и придавам огромно значение на този факт. За Парламента е успех да осигури 300 млн. евро за млечния фонд въпреки всички аргументи срещу това, отправяни от Комисията през годините и от Съвета, особено предвид трудното положение, в което се намират производителите на мляко и млечни продукти.

Други сектори на селскостопанското производство също изпитват затруднения в момента. Това засяга не само селското стопанство и селскостопанските производители, но също и много работни места в областите надолу по веригата. Предвид сегашното положение това създава допълнителни затруднения. Нуждаем се от постоянен бюджет за млечния фонд и ще се стремим да постигнем това в бъдеще. Разпределихме повече средства за бюджета за финансовата 2010 г., отколкото през 2009 г., което се дължи на ситуацията в момента и всички сме наясно с това. Ще действваме съобразно обстоятелствата и ще направим всичко по силите си да гарантираме, че селскостопанската ни политика е устойчива и новаторска.

Estelle Grelier (S&D). – (FR) Г-н председател, по същество гласуването на бюджета е дълбоко политически акт и трябва да извлечем политическа поука – основен, фундаментален политически извод – от внесения за разискване бюджет.

Бюджетът на Европейския съюз, и по-специално този бюджет, отразява липсата на европейски политически проект, въпреки че на фона на кризата и в началото на новите ни мандати европейските граждани се нуждаят от него повече от всякога. Този бюджет е знак за липсата на глобална визия за Европа.

Съветът и Комисията избраха да позволят на държавите-членки да разработят свои собствени, често конкурентни, планове за възстановяване и се отказаха от усилията да координират икономическото, социалното и екологичното възстановяване на равнище на Европейски съюз. Не е направен опит да се осигури заемно финансиране или да се насърчи европейската солидарност.

Съветът и Комисията си успокояват съвестта чрез поетапно прилагане на плана за възстановяване. Действително бюджетът за финансовата 2010 г. осигурява финансиране за втората част на плана за възстановяване, възлизащо на общо 5 млрд. евро – смехотворна сума. Наистина, той предвижда разпределяне на 300 млн. евро за млечния фонд, но това не е достатъчно, тъй като всички знаем, че във Франция например нетният приход на селскостопанските производители отбеляза спад от 34% през 2009 г.

Бюджетът за 2010 г. предвижда 25 млн. евро за микрофинансиране и противно на становището на Съвета, позволява да се запази проектобюджетът за интервенциите, свързани с кохезионния фонд.

Ето защо ще гласуваме за този бюджет донякъде поради липса на алтернатива и по подразбиране, защото Европа – гражданите – не могат без тези интервенции, колкото и да са неуместни. Въпреки това заедно трябва да поставим под въпрос, при това спешно, методите за финансиране на амбициозните политики, с които Европа трябва да се въоръжи, и за извеждането на бюджета на ЕС от сега съществуващата ограничена и неподходяща рамка.

Освен гръмките политически декларации, председателят на Комисията Барозу, трябва да ни каже как възнамерява да финансира бъдещите европейски политики, за които говори толкова много, особено онези, свързани с новата стратегия за растеж и с изменението на климата. Отсега нататък няма да могат да успяват с такъв оскъден бюджет, какъвто в момента ни предлагат.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Г-н председател, напълно подкрепям решението на Европейския парламент да даде приоритет на финансирането на Европейския план за икономическо възстановяване. Подобен план за възстановяване е необходим, за да се стимулира икономическото търсене и да се възстанови конкурентоспособността на региона.

В резултат от икономическата криза равнищата на безработица в Европа нарастват и това засяга сериозно европейската икономика. За съжаление младите хора, които търсят работа за първи път в живота си, са най-тежко засегнати. От съществено значение е да бъдат предприети мерки, за да се защитят онези, които са в най-неизгодна позиция.

Трябва също да създадем планове за преквалификация така, че хората, които днес губят работата си, да могат бързо да си намерят друга в бъдеще.

Планът предвижда да се използват Европейският социален фонд и Европейският фонд за приспособяване към глобализацията.

От 1973 г., когато Ирландия прие да стане част от Европейската икономическа общност, Европейският съюз неколкостранно е заемал централна роля, когато това е било необходимо, при решаване на проблема на страната с безработицата чрез Европейския социален фонд.

Съюзът отново поема тази положителна роля в Ирландия и във връзка с това планът за икономическо възстановяване е от жизненоважно значение.

Председател. – Благодаря Ви, г-н Gallagher. Като заместник-председател, отговарящ за езиковото многообразие, бих искал да изразя задоволството си от факта, че говорите на ирландски език в Парламента.

Danuta Maria Hübner (PPE). – (EN) Г-н председател, бих искала да направя четири бележки.

Първо, позволете ми да подчертая необходимостта от използване на нашия бюджет за 2010 г., и по-конкретно на инструментите на европейската политика на сближаване, възможно най-бързо, за да стимулираме икономическата активност във всички региони и градове на Съюза и да създадем необходимите условия за съживяване на икономиките на държавите-членки. Политиката на сближаване осигурява така необходимия здрав мост между възстановяването от кризата и дългосрочната структурна промяна на европейската икономика.

Второ, поради тази причина комисията за регионално развитие насърчи Комисията и държавите-членки не само да използват наличните финансови ресурси за инвестиции в определените от политиката на сближаване за периода 2007–2013 г. приоритети – изменение на климата, знание и иновации, енергийна ефективност, възобновяема енергия, ширококолов обхват, устойчив градски транспорт и преквалификация, – но също и да насърчи използването на функцията на политиката за сближаване за заемно финансиране, което означава да използва ефективно всички финансови инженерни инструменти, създадени от политиката на сближаване, в сътрудничество с Европейската инвестиционна банка, за да помогне на малките и средните предприятия не просто да оцелеят през този труден период, но преди всичко да изминат пътя, да се приспособят към изменящото се лице на световна икономика, която се трансформира, и да посрещне предизвикателството – и възможностите – на изменението на климата.

Трето, позволете ми да информирам членовете на Европейския парламент, че всички заявления за плащания за Европейския фонд за регионално развитие и за Фонда за сближаване от бюджета за 2009 г., възлизащи на обща стойност 25,5 млрд. евро, са изцяло усвоени, като по този начин допринасят за възстановяването, за структурните промени, растежа, заетостта и енергийната ефективност във връзка с изменението на климата.

Накрая, във връзка с това бих искала да изразя съжалението си за направените съкращения относно помощта за страните кандидатки, предприеждинителния инструмент за регионално развитие и човешки ресурси, насочен към области като безработица, социално изключване и инструмента за образование, които възлизат на 7 млн. евро, или 0,5% от наличните кредити за оперативни разходи, които отиват в администрацията, без оглед на необходимостта от осигуряване на добра администрация на местно равнище и без да се зачитат основните принципи за добро финансово управление, на които Парламентът толкова държи.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Бих искал първо да поздравя докладчиците за постигнатите от тях резултати при договарянето на бюджета за финансовата 2010 г. Сега повече от всякога европейските граждани се нуждаят от голям европейски бюджет, за да се справят с икономическата криза и проблемите си.

Сега държавите-членки изпитват големи затруднения с бюджетите си при борбата с икономическата криза, особено когато много от проблемите, с които трябва да се справят, излизат извън обхвата на национално равнище. Това са трудности в световен мащаб и изискват съгласувани ответни действия на най-високо равнище. Ето защо бих желал да изразя задоволството си от това, че днес можем да представим на Парламента бюджет, който изцяло ще финансира втората част на Европейския план за икономическо възстановяване и който възлиза на порядъчната сума от 1 980 млн. евро. Има голяма вероятност да видим първите заченки на икономическо възстановяване през 2010 г., но въпреки това националните бюджети ще бъдат сериозно засегнати в резултат от положените усилия през миналата година. В допълнение безработицата ще достигне рекордно високо равнище в държавите-членки.

Бъдещата Комисия ще трябва да понесе огромна отговорност, за да помогне на държавите-членки и гражданите на Европейския съюз да преодолеят трудностите. Бих искал обаче да насоча вниманието ви върху тяхната отговорност, свързана с достъпа до европейските фондове. Безпредметно е да полагаме всички тези усилия при преговорите, за да получим средства за политиките на сближаване, ако след това средствата не се усвояват. Присъединявам се към призива на уважаемите си колеги за преразглеждане на многогодишната финансова рамка за периода 2007–2013 г. възможно най-бързо, тъй като, ако сега не вземем мерки, няма да можем да се върнем тук с бюджет за финансовата 2011 г.

Бих искал да обърна внимание и на още един последен въпрос. Бюджетът за 2010 г. все пак ще въведе иновационна особеност, чието значение за мнозина би било незначително, но не е така. Имам предвид началото на подготовката за създаване на Обща европейска рамка за Черно море. Това действие е признание, че Черно море е важен европейски въпрос и намалява противоречието между начина, по който се третира Черно море и Балтийско море като част от политиките на Европейския съюз.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, г-н министър, бих искал да поздравя докладчиците и председателя на нашата комисия по бюджети и мой приятел, г-н Lamassoure.

Искам да се спра на пет неща. Първото се отнася до научноизследователската дейност, и по-конкретно Шестата и седмата рамкови програми. От съображения за правна сигурност ние от комисията по бюджетен контрол повтаряме, че искаме Европейската комисия да се въздържа от преизчисления чрез нови тълкувания на критериите за допустимост и на финансови отчети за завършени проекти, които вече е одобрила и за които е платила. Отново заявяваме искането си Комисията да не се отклонява от международните счетоводни стандарти и стандарти за одитиране.

Второ, включването на пенсиите на служителите на ЕС в бюджета. Предлагаме вземанията към държавите-членки във връзка с пенсиите на персонала – 37 млрд. евро към 31 декември 2008 г., които са се увеличили с 4 млрд. евро спрямо 2007 г. – да бъдат включени във финансовите отчети като активи и да се направи проучване във връзка със създаването на пенсионен фонд на Европейския съюз.

Трето, следва да се подкрепи Службата за борба с измамите. Тя трябва да бъде подсилена, за да може да осъществява дейността си по-добре, особено когато става въпрос за намесата ѝ в държави извън Европейския съюз.

Четвърто, бихме искали Комисията да осигури необходимите ресурси, за да можем да проведем междуинституционална конференция с цел да получим положителна декларация, гарантираща точността на отчетите, от Европейската сметна палата. Тази конференция ще събере националните сметни палати, националните парламенти и заинтересованите администрации.

Накрая бих искал да кажа, че Европейският съюз не инвестира достатъчно и във връзка с това ще направя едно лично предложение. Не е ли време да включим раздел за инвестиции в нашия бюджет и съвместно с Европейската инвестиционна банка, на която, предвид факта, че притежаваме юридическа правосубектност, предлагам Европейският съюз редом с държавите-членки да станат партньори, да изготвим инвестиционен план за трансевропейските мрежи? Тук влизат енергетика, магистрали, високоскоростни железопътни връзки, водни пътища, университети, образование, ширококолентов обхват, здравеопазване, космически изследвания и т.н.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Г-н председател, това е първият бюджет, в чието формиране вземем участие в Парламента, и съм изключително впечатлен от единодушието по въпроса за това, какви са приоритетите на Парламента и че те трябва да бъдат защитавани. Искам да благодаря на всички участници в процеса.

Постигнахме много. Не всичко, но съм удовлетворен, че постигнахме толкова много. Удовлетворен съм, по-специално, от декларациите относно структурните фондове и политиката на сближаване. Надявам се те да бъдат взети предвид и когато се взема решение относно политиката след 2013 г. Въпреки това предстои Парламентът да вземе трудни решения като тези за финансирането на Механизма за микрофинансиране – надявам се, че колегите все още ще считат това за приоритет, за да гарантираме, че ще намерим финансиране за Козлодуй през следващите три години и за новите приоритети, определени след срещата в Копенхаген, свързани с прилагането на Договора от Лисабон и с новата стратегия до 2020 г., която ще обсъждаме догодина.

Трябва да решим всички тези проблеми с ясното съзнание, че границите са тесни и Съветът няма да бъде склонен да предостави допълнителни средства. Ето защо в бъдеще е изключително важно да се извърши основен преглед на бюджета. Следва да се уверим, че в бъдеще той ще е съобразен с нашите приоритети

Необходимо е също така да помислим за създаването на нов бюджетен ред за Фонда за приспособяване към глобализацията вместо да продължаваме да вземаме средства от други бюджетни редове. Трябва да се уверим и че разполагаме с достатъчно средства по инструмента за гъвкавост, за да можем да реагираме и да променяме приоритетите си. В момента определената сума не е достатъчна. Ако можем да направим всички тези неща, ще изпълним приоритетите си и, което е по-важно, ще можем да покажем на европейските граждани, че Парламентът има отношение към ситуацията.

Бюджетът трябва да бъде съобразен с приоритетите ни, но и с тези на нашите граждани. Това е ключовото послание за нас като парламент, но и за Комисията и Съвета.

Csaba Öry (PPE). – (HU) Вероятно не е съвпадение фактът, че изготвянето на бюджета за финансовата 2010 г. привлича толкова огромен интерес. Цялото това внимание е напълно оправдано с оглед на увеличаващата се безработица и предизвиканите от икономическата криза затруднения. Като докладчик по становището на комисията по заетост и социални въпроси бих искал да изразя благодарността си към докладчика г-н Surján за професионализма, с който се справи със съответните документи.

По-рано определихме конкретни приоритети в представеното от мен писмено становище в комисията по заетост и социални въпроси. Очевидно сме дали приоритет преди всичко на инструментите, насочени към смекчаване на ефектите от финансовата и икономическата криза върху европейските граждани. Подкрепихме всяко предложение, включително увеличението от 8,4% за насърчаване на конкурентоспособността, за което се надяваме, че ще спомогне за запазване на съществуващите и създаване на нови работни места и че ще допринесе за плана за икономическо възстановяване, подновената Лисабонска стратегия и програмата за учение през целия живот.

Поставихме акцент и върху задачите, свързани със Социалния фонд, професионалната квалификация, получаването на техническа квалификация и ученето през целия живот. Считаю за изключително важен факта, че успяхме да заделим 25 млн. евро за финансиране на бъдещият Механизъм за микрофинансиране през 2010 г. Вчера проведохме разискване относно механизма. Надявам се, че бързо ще се споразумеем и за останалите подробности, свързани с финансирането.

Считаю за важно да се подчертае какво е значението на финансирането за дейностите и политиките в бюджетен ред 1а. Те ще допринесат за устойчивото развитие и създаването на работни места. Особено приветствам бюджетните позиции, насочени към подобряване на положението в малките и средните предприятия, както и помощта, предоставена на програмата „Прогрес“, информационната мрежа и консултантските услуги на Европейския портал за професионална мобилност (EURES) и пилотните проекти като Европейския фонд за приспособяване към глобализацията.

С оглед на всичко това считам, че определените от комисията по заетост и социални въпроси приоритети могат да играят основна роля в бюджета, за което дължим огромна благодарност на докладчиците.

Gay Mitchell (PPE). – (EN) Г-н председател, в последния Парламент се обръщаше повече внимание на статута на неговите членове и техните асистенти и считам това за твърде уместно. Сега, в началото на мандата на този Парламент и на новата Комисия, е време да обърнем внимание на другите служители на трите институции и да се направи оценка на тяхната роля.

Исключително сме привилегировани, тъй като в Парламента, Съвета и Комисията работят изключителни професионалисти и отдадени на работата си хора, но в действителност в Парламента нямаме точна представа за това, какво прави голяма част от тези служители. Правят това, с което се занимават от години.

Когато имаме 27 държави-членки, представени в Парламента, 27 члена на Комисията, идващи от тези държави-членки, и министри в Съвета, които идват тук и се връщат обратно в своите национални парламенти, за служителите, избрани да ни служат, всъщност е много лесно да превземат дневния ред.

Това, което искам от самото начало на мадата на този Парламент, е бъдещата Комисия – впрочем, нямам представа какъв дял от бюджета е заделен за разходи за персонала, но знам, че е съществен – да направи проучване какви дейности изпълняват служителите на трите институции, да гарантира ефективност и ефикасност и преди всичко прозрачност и отчетност на работа им. Считаю, че това ще бъде важна задача в услуга на обществото.

Съществува някакво все по-разпространено схващане, че бюрокрацията е безлична. Не споделям този възглед и не казвам това като подигравателен комплимент, тъй като имаме много добри кадри, но това не е мерило за ефективност и ефикасност. Трябва да знаем какво прави персоналът и ако наистина искаме да следваме сериозно Лисабонската програма с ефективна и ефикасна икономика, то трябва да сме сигурни, че служителите на нашите три институции работят ефективно, ефикасно и при пълна отчетност. Считаю, че във всяка от институциите следва да има заместник генерален секретар, който понякога да докладва за ефективността на персонала пред трите институции.

Бих искал новата Комисия да проучи този въпрос независимо и справедливо в началото на своя мандат.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Г-н председател, в хода на разискването относно бюджета си заслужава също така да се отбележи, че правото е основен елемент в живота на обществото и неговото сближаване обединява континента ни. Ролята на Съда на Европейския съюз в тази област е особено важна и поради това комисията по правни въпроси предложи редица изменения с цел възстановяване на средствата, предвидени в проектобюджета, с които Съда едва ще може да посрещне най-основните си нужди.

Един от най-наболените проблеми е увеличаването на бюджетните средства за 2010 г. за превода на въпроси, свързани с преюдициалните заключения, които са основен инструмент, използван от националните съдилища, което ще им позволи да адаптират националните правни уредби към Европейската правна уредба. Съдът няма достатъчно средства, за да увеличи персонала в службата си за преводи, а това води до забавяне на съдебните производства. Предоставянето на допълнителни средства на Съда ще допринесе за по-голямата оперативна ефективност в тази област и ще ограничи забавянето на съдебните производства в държавите-членки. Извършеното от Съвета съкращаване на средствата засяга и без това силно ограничените средства за ИТ проекти, предложени от Съда за бюджетната 2010 г., които целят да подобрят качеството на услугите, а това ще доведе до едновременно намаляване на броя на служителите. Задължително е средствата, предвидени в общия проектобюджет, да бъдат възстановени. Информационните технологии са основна област, която ни дава възможност да посрещнем новите предизвикателства на нашето време и предлага на гражданите по-добро обслужване.

Бих искал също така да подчертая необходимостта от това да се подкрепят проектите за референтни рамки. През февруари 2009 г. група учени представиха окончателната версия на обобщение на проектите за референтни рамки, които ще могат да бъдат използвани от европейските институции като основа за създаване на европейско договорно право. На този етап е изключително важно да направим рамките достъпни на възможно най-много официални езици, за да дадем възможност на политически и правни групи и други заинтересовани страни да проведат задълбочено обсъждане по въпроса за бъдещето на европейското договорно право. Доволен съм, че Европейският парламент ще поправи допуснатите от Съвета грешки и ще даде възможност на Съда да функционира по-добре.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ROUČEK

Заместник-председател

György Schöpflin (PPE). – (EN) Г-н председател, и аз като всички други колеги намирам бюджета за много добър. Много работа беше вложена в него и поздравявам всички, участвали в процеса.

Това, което бих искал да направя на този етап от разискването, е да се опитам да погледна общата картина. Беше направен значителен принос по отношение на конкретни въпроси, но трябва да погледнем в по-широкия европейски контекст, за да разберем колко е важно това, за което говорим. Струва ми се, че в условията на

демократия всяка институция трябва да има свой бюджет и да се отчита за това, как са изразходвани средствата, пред онези, които всъщност правят вноските в бюджета и осигуряват ресурсите.

Следователно този конкретен бюджет е натоварен с отговорност. В действителност той ще бъде натоварен с отговорността да бъде бюджет на институция, която държи особено много на прозрачността и отчетността. Не на последно място, като се има предвид ангажираността ни относно прозрачността и отчетността, това ще доведе до по-добро управление и в идеалния случай ще повиши доверието между тези, които усвояват средствата и онези, които ги предоставят. Вероятно трябва да наблегна на уточнението за идеалния случай – често действителността е различна. Конкретната особеност на прозрачността е, че тя може да спомогне за преодоляване на отдалечеността, която съществува между хората и властимащите. Предполагам че ще ме подкрепите, ако кажа, че тази отдалеченост е неизбежна черта на съвременния живот, и поради това всяка институция трябва да направи всичко възможно, за да се запълни празнотата.

На всичко отгоре на Европа ѝ предстоят трудни времена, а това според мен засилва несигурността сред гражданите. Това, което можем да направим в това отношение, е да подчертаем тези въпроси, като насърчим разисквания и обсъждания, в които понякога да се изразява и несъгласие. От тази гледна точка считам, че бюджетът е отлична стъпка в правилната посока и бих искал да го подкрепя.

Peter Šťastný (PPE). – (EN) Г-н председател, бюджетът за 2010 г. съвсем не е шедър – както всеки друг бюджет. При сегашните обстоятелства се налага да работим по належащите проблеми, а в случая е налице неблагоприятното влияние на световната финансова криза като приоритет. Всичко друго отива на втори план.

Като докладчик за комисията по международна търговия (INTA) се надявам увеличените суми по функция 4 (ЕС като глобален партньор) да се инвестират по предназначение и изразходването им да бъде наблюдавано, за да стимулират по-големи търговски потоци, а наред с отстраняване на пречките, би следвало да постигнем по-висок БВП и растеж на заетостта.

Програмата за развитие от Доха (ПРД) към СТО е най-добрата многостранна платформа за изпълнение на тази задача, особено в развиващите се страни. Ето защо има сериозен стимул тази толкова дълго проточила се сага да бъде доведена до успешен край, тъй като тогава ще бъдем в позиция да се борим срещу сериозното влияние на глобализацията с един наистина мощен инструмент.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Госпожи и господа, бюджетът за 2010 г. е труден компромис. От една страна, той трябва да ограничи икономическата криза, а в същото време ние финансираме опитите за борба с изменението на климата, главно чрез ограничаване на емисиите на въглероден диоксид. Това е добре, но със сигурност в краткосрочна перспектива ще пречи на развитието, област, за която продължаваме да изразходваме твърде малко.

Увеличаването на разходите за изследвания и иновации е оправдано. Така ще повишим конкурентоспособността си. Изглежда, че все още изразходваме твърде малко средства за образование, включително за програмата за обмен „Еразъм“. Хубаво е, че са намерени средства, макар и недостатъчно, за млечния фонд, тъй като изминалата година беше доста трудна за селскостопанските производители в Европа. Ако искаме да стимулираме икономическите условия и да намалим безработицата и социалното изключване, следва да увеличим финансирането за Механизма за микрофинансиране. Финансирането на широколентов интернет в селските райони е важно за развитието, но, разбира се, както вече споменах, бюджетът е компромис.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Г-н председател, бих искала да взема думата чрез процедурата с вдигане на ръка, тъй като по-рано имах на разположение само една минута за изказване, а според дневния ред разполагам с две. Искам само да добавя нещо. Въпреки че в четвъртък ще се присъединя към положителния вот на моята група при гласуването на бюджета, който разискваме, бих искала да подчертая, че изпитваме не само икономическа, финансова и екологична криза – както беше споменато по-рано – но и много дълбока социална криза, свързана с повишаването на нивото на безработицата.

Независимо от постигнатия деликатен баланс в бюджета, аз, от своя страна, изразявам съжалението си за това, че държавите-членки не взеха предвид силните политически сигнали, изпратени точно до хората, изпитващи затруднения. Беше изразено желание за осигуряване на допълнително финансиране като част от плана за подпомагане на най-бедните граждани, но, за съжаление, подобна стъпка не бе предприета. Изразявам съжаление във връзка с това, тъй като така щеше да бъде даден силен сигнал, че вървим в посока към една по-социална Европа.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Благодаря ви, г-н председател, уважаеми представители на Съвета и на Комисията, госпожи и господа, бюджетът за 2010 г. наистина е пример за добър компромис. Определено не

споделям мнението на колегите, които казаха, че бюджетът за финансовата 2010 г. е кризисен бюджет. Ние, представителите на някои държави, много добре знаем какво е кризисен бюджет, когато бюджетните приходи са се понижали с 30% и повече за две години.

Трябва да поздравим Комисията за някои приоритети. Съвместно със Съвета и Парламента тя мобилизира допълнителни средства, по-конкретно, за финансирането на Европейския план за икономическо възстановяване например, за повишаване достъпа до ширококолов интернет, както и за финансиране на Стратегическия план за енергийните технологии (SET-Plan). Трябва да отбележа, че има и някои проблемни области.

Въпреки това искам отново да насоча вниманието ви към изказването на колегата г-н Godmanis, в което той спомена, че в продължение на повече от година отделни държави не са успели да разпределят финансовата помощ. Ето защо наистина считам, че това е добър бюджет, който следва да подкрепим, и поздравявам Комисията.

Ivars Godmanis (ALDE). – (EN) Г-н председател, накратко, искам да се възползвам от присъствието на г-н Шемета и да наблегна на едно съображение.

Имаме проблем. В комисията по регионално развитие все още работим по предложенията за корекции, съгласно които в периода 2009-2010 г. Европейската комисия няма да изисква от държавите-членки съфинансиране. Общата сума възлиза на над 6,6 млрд. евро. Приехме бюджета за 2010 г., но в него не са предвидени средства за тези нужди, а средствата от бюджета за 2009 г. са изчерпани.

Комисията по регионално развитие все още чака ново предложение от Европейската комисия, защото предишното беше отхвърлено от Съвета. Трябва да сме наясно какво следва да направим. Според мен това предложение е неуместно, но трябва да се направи оценка на ситуацията. В противен случай комисията по регионално развитие ще работи в една посока, а ние в комисията по бюджети нямаме представа какво можем да направим, тъй като не разполагаме с повече средства, за да включим тези предложения в предстоящия бюджет за финансовата 2010 г.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Г-н председател, в разгара на икономическа и социална криза, която се отразява изключително неблагоприятно върху заетостта и условията за живот на хората, със съжаление ще кажа, че този проектобюджет на Общността за финансовата 2010 г. съвсем не е достатъчен. В него не са взети предвид нито финансовите перспективи, които представляват 1,1% от brutния национален доход на Общността, нито внесеният и одобрен на първо четене проект, който беше за 1,08% от БНД на Общността.

Проектобюджетът, който сега е представен за одобрение, си остава бюджет, който извежда на преден план и финансира неолибералните и милитаристични тенденции в Европейския съюз. Следва да се отбележи, че този първи бюджет по Договора от Лисабон е в ущърб на прехвалената политика на икономическо и социално сближаване, която сега получава много по-малък дял. Съкращенията на разходите за сближаване като дял от общите плащания възлизат грубо на 2,5 млрд. евро в сравнение с това, което беше одобрено на първо четене.

Поради тези причини не можем да се съгласим с този проектобюджет, който е с над 11 млрд. евро по-малък от планираното в многогодишната финансова рамка за 2010 г.

Ханс Линдблад, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, мисля, че това беше вълнуващо разискване. Изложени бяха различни виждания и така трябва да бъде. Някои хора искат да съкратим бюджета. Изглежда обаче, че много хора няма да останат напълно удовлетворени, докато всички национални бюджети не се превърнат в бюджети на ЕС. За щастие, прехвърлянето на цялата власт в ръцете на Европейския парламент вероятно не е израз на волята на гласоподавателите.

Г-н Färm ми отправи пряк въпрос. Докато слуша г-н Färm, човек би решил, че ако няма микрокредити, няма да имаме и политика по заетостта в Европа. Това, разбира се, не е така. Различните държави-членки инвестират огромни суми, за да подкрепят икономиката и заетостта. Освен това Европа прави съществени общи увеличения на бюджета, включително осигурените 5 млрд. евро чрез плана за възстановяване. Накрая, разполагаме и с изключително експанзивната политика на Европейската централна банка. Така че несъмнено имаме една много ефективна политика за растеж и заетост.

Ако г-н Färm счита, че микрокредитите са нещо, което трябва да бъде изведено като приоритет, то тогава нещо друго ще трябва да бъде изместено на по-заден план. Всичко е въпрос на избор. Въпреки това просто да искаме повече и след това да изпратим сметката на различните държави-членки, разбира се, не е приемливо решение.

Vladimír Maňka, докладчик. – (SK) Госпожи и господа, благодаря ви за вдъхновяващите изказвания. Бих искал да благодаря на представителите на европейските институции, председателството на Европейския парламент, докладчиците в сянка, координаторите и на всички вас.

Тази година всичко се случи под ръководството на двама председатели на комисията по бюджети. През първата година начело беше г-н Böge, а през втората – г-н Lamassoure. Г-н Böge, г-н Lamassoure, със сигурност не съм първият, който ще ви каже, че и двамата имате огромен принос към работата на комисията и за целия процес на формиране на бюджета.

Благодаря за сътрудничеството на шведското председателство и на члена на Комисията. Жените и мъжете, които не се появяват официално, са нашите съветници, асистенти и административен персонал. Ролята им обаче е основна. Без тях нямаше да сме постигнали днешния резултат. Искам да изразя благодарността си към всички тях.

Госпожи и господа, Договорът от Лисабон ще се отрази върху целия обхват от дейности на Европейския парламент и другите институции. За Европейския парламент съвместното вземане на решение рязко ще нарасне, обхващайки 95% от законодателството в области като свобода, сигурност и правосъдие, селско стопанство, рибарство, научноизследователска дейност и структурни фондове. При провеждане на гласуване в Съвета ще се използва повече квалифицираното мнозинство и ще се създадат редица нови правни основания в области като туризъм, спорт, енергетика, гражданска защита и административно сътрудничество. Това ще доведе до увеличаване на законодателната активност на ЕС, което като цяло ще има значително отражение върху правомощията на Европейския парламент и осъществяваните от него дейности, а следователно и до необходимостта от стимулиране на администрацията.

През следващите месеци ще проучим и ще направим количествена оценка на финансовите ресурси, необходими за прилагането на новите политики на ЕС, свързани с Договора от Лисабон. Считам, че заедно ще успеем да очертаем следващия бюджетен процес.

Jutta Haug, докладчик. – (DE) Г-н председател, бих искала да благодаря на моите колеги. Успяхме да постигнем обща позиция по отношение на Съвета. Тук обаче искам да благодаря сърдечно на Съвета и председателството на Съвета. Всеки, който ме познава, знае, че по принцип съм доста пестелива на похвали и благодарности. Въпреки това искам да изкажа искрена благодарност към шведското председателство, и по-специално към г-н Линдблад, за свършената работа и за това, че неизменно присъстваше на всички обсъждания по бюджетни въпроси. Това ми направи приятно впечатление, за разлика от опита ми с предишни председателства в дългогодишната ми кариера като член на Европейския парламент. Благодаря ви много.

Тази сутрин, много от колегите взеха участие в обсъждането и ми се струва, че в случая имаше много повече участващи членове на Парламента от обикновено. Мнозинството от тях се позоваха на ограниченията в бюджета и неговата структура. Госпожи и господа, можем с увереност да предположим, че бюджетът за финансовата 2010 г. е последният от този вид, последният с тази структура, което ни кара да считаме, че по този начин можем да финансираме необходимите политики на Европейския съюз и новите предизвикателства.

Очакваме новата Комисията да проведе средносрочния преглед бързо, тъй като съгласно условията на сключеното през 2006 г. споразумение, той трябваше да бъде предаден най-късно до 2009 г., т.е. до края на тази година. За да бъде ясна, очакваме също и преразглеждане на предложението за сегашната финансова перспектива. Не можем да чакаме до 2014 г., за да осъществим реформа. Необходими са ни устойчиви инструменти сега, така че Европейският съюз да може да посрещне предизвикателствата в близко бъдеще с демократична легитимност, за която в качеството си на председател на комисията по бюджети г-н Lamassoure призова преди малко от името на всички нас.

Reimer Böge, докладчик. – (DE) Г-н председател, сега, след като всички постигнахме съгласие относно бюджета за финансовата 2010 г. в съответствие с политическите реалности, днес трябва, разбира се, да съсредоточим вниманието си върху това, какво ни предстои през следващите месеци.

След като Съветът си отпусна 23,5 млн. евро, използвайки един доста едностранчив процес, и ние ще трябва също да въведем необходимите добавки към бюджета на Парламента много бързо, за да поддържаме баланса между институциите и да гарантираме, че Парламентът ще е способен да реагира на предизвикателствата, свързани с Договора от Лисабон. Ще трябва също така да обърнем необходимото внимание на възможностите на парламентарните групи, комисиите, и по-конкретно на отделните членове на Европейския парламент, да осъществяват дейността си с оглед на задачите, пред които сме изправени.

В допълнение през следващите няколко месеца ще трябва да проведем общи обсъждания относно корекциите, прегледите и ревизиите. Става въпрос за коригирането, подновяването и затвърждаването на междунституционалното споразумение. Отнася се за свързването на части от него в многогодишна финансова рамка, която въз основа на Договора от Лисабон предвижда различен процес на вземане на решения. Става въпрос за процедурата за съвместно вземане на решение, предвидена във Финансовия регламент. Освен това процесът е свързан например с огромния пакет за развитието на Европейска служба за външна дейност във връзка както с гарантирането на бюджетните права на Парламента, така и с възможните изменения на правните основания, които биха могли да са необходими за многогодишните програми на Европейската служба за външна дейност.

Поради това тук бих искал още веднъж да кажа, че без корекции, прегледи и ревизии нищо не може да се постигне. Не можем да отлагаме до безкрай необходимия процес на поетапно въвеждане на бюджетните предизвикателства на Договора от Лисабон. Очаквам новата Комисия да започне да работи много бързо и да направи предложения, които гарантират правата на Парламента, без да се опитва тайно да изменя отделни права, тъй като това би било в ущърб на Парламента. Ние знаем как да го предотвратим.

László Surján, докладчик. – (HU) Ако искаме да повишим чувството за сигурност на европейските граждани през 2010 г., ще трябва да изпълним този бюджет по ефективен и практичен начин. Именно заради това увеличихме енергийната сигурност, подкрепяме създаването на работни места и въвеждането на Механизъм за микрофинансиране. Подкрепяме също и научноизследователската и развойна дейност, както и ученето през целия живот. Искаме да помогнем на сектора на млякото и млечните продукти и да смекчим, доколкото е възможно, неблагоприятните ефекти от изменението на климата.

Постигнахме всичко това, като изхарчихме и последната стотинка от ресурсите, получени чрез многогодишната финансова рамка. Това обаче означава, че бюджетът е изцяло лишен от гъвкавост и не може да осигури достатъчен резерв, което е другата причина, поради която още веднъж подчертавам, спешно трябва да се направи средносрочният преглед. Комисията и държавите-членки споделят конкретна отговорност за бъдещия успех. Можем да погледнем данъкоплатците право в очите, ако използваме наличната рамка не само законосъобразно, но и целесъобразно.

Ако има налични ресурси за създаване на нови работни места, техният брой наистина ще нарасне. Ако има други ресурси на разположение, които да дадат възможност на по-слабо развитите райони да догонят останалите, обемът на генерирания БВП на местно равнище в тези региони в действителност ще се увеличи. Само когато можем да контролираме тези условия, ще можем да кажем, че сме получили стойността на нашите пари и че си е заслужавало европейските граждани да ги пожертват, защото приносят им в бюджета на ЕС в момента възлиза на 123 млрд. евро, което определено е жертва.

Г-н председател, г-н министър, г-н член на Комисията, надявам се, че Парламентът ще даде твърдата си подкрепа за внесения за разглеждане в момента доклад и че в четвъртък ще дадем на европейските граждани един добър бюджет, който е не само правно, но и морално издържан.

Председател. – Общото разискване приключи.

Гласуването на доклада на Jutta Haug ще се състои утре.

Гласуването на докладите Surján, Маїка и Böge ще се състои в четвъртък.

Писмени изявления (член 149)

Ádám Kósa (PPE), в писмена форма. – (HU) Колегите ми от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) г-н Surján и г-н Маїка изпълниха важна задача. Също както при всяко разискване на бюджет в национален парламент, и ние в този Парламент трябва да изясним какво конкретно съдържа един проектобюджет и посланието, което предава на обществото. Въпреки че в доклада не се споменава за достъпността, бих искал да привлека вниманието ви към следното: въз основа на взетото от Съвета по общи въпроси решение от 26 ноември Европейският съюз се присъедини към Конвенцията на ООН за правата на хората с увреждания като регионална организация. Във връзка с това и в съответствие с параграф 43 и разпоредбите, съдържащи се в допълнение 2 от доклада, следва да приветстваме направената общата декларация относно политиката за сградния фонд

Изключително важно е обаче, че в случай на строеж или други инфраструктурни инвестиции достъпността е включена като допълнение към другите важни изисквания (напр. спестяване на енергия). Допълнителните разходи за достъпност винаги са много по-високи. Във връзка с това е от първостепенна важност Европейският парламент да помисли и за хората с увредено зрение по отношение на изискванията за безопасност. Например,

когато се проектират сгради и се подготвят за експлоатация, следва да се използват и ясни знаци, наред с чувствителните на допир подови означения, които да помагат на хората с увредено зрение да се ориентират. Освен това във връзка с езиковите права считам, че е важно освен сградите да бъдат превърнати в достъпни, документите (включително електронните версии) също да съдържат подходяща информация за това, как хората с увредено зрение могат да получат достъп (какви са препоръчителните софтуерни пакети).

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) По време на икономическа криза, когато гражданите на Европа са подложени на вълни от съкращения и се намаляват социалните услуги, Европейският съюз също трябва да спестява. Следващата година ЕС планира да похарчи 1 23 млрд. евро, което е със седем милиарда евро повече от тази година. В трудни икономически времена, разбира се, са необходими мерки за стимулиране на икономиката, но е съмнително дали инструменти като Европейския план за икономическо възстановяване например могат да постигнат това. В миналото прехвалените програми на Европейския съюз останаха такива само на хартия. Освен това различните субсидии на ЕС се оказаха покана за извършването на много и различни видове злоупотреби. В продължение на години Европейската сметна палата посочва в годишните си отчети очевидни нарушения при фондовете за селско стопанство и структурните фондове. Това означава, че трудно спечелените пари на данъкоплатците от години изтичат по мистериозни канали. Сложните регламенти, които дори брюкселските еврократи намират за объркващи, допринасят в голяма степен за порочната същност на системата. Европейският съюз дори няма контрол над средствата за възстановяване, които се изплащат неправилно. Ето защо е погрешно да продължаваме да раздуваме бюджета на Европейския съюз. Вместо това следва да се отстранят грешките в системата чрез трайни мерки за повторно национализиране например в сектора на селското стопанство. Това ще даде възможност на държавите-членки сами да вземат решение кои области биха искали да субсидират. Що се отнася до разглежданите мерки за стимулиране на икономиката, те трябва да бъдат част от съгласуван подход между държавите-членки.

Siiri Oviir (ALDE), *в писмена форма*. – (ET) През март 2009 г. с плана за икономическо възстановяване, одобрен от Европейския съвет, се цели през 2009 г. и 2010 г. 5 млрд. евро от неусвоените бюджетни средства на ЕС да бъдат разпределени за инвестиции в проекти за изграждане на връзки между енергийните мрежи и развитието на широколентови мрежи. Със задоволство отбелязвам, че във връзка с втората година (2010 г.) от финансирането на плана за възстановяване на европейската икономика е постигнат резултат в Помирителния комитет чрез проучването на финансовата рамка за 2007-2013 г. и прехвърляне на средства, което осигурява финансиране в размер на 2,4 млрд. евро за следващата година, и дава възможност да се изпълнят целите, определени в плана за икономическо възстановяване. Ако в резултат от направените промени във финансовата рамка във връзка с плана за възстановяване на европейската икономика остане недостатъчно финансиране за 2010 г., за да се посрещнат очакваните потребности от финансиране, тогава ще се съглася със становището на докладчика, че сега действащата многогодишна финансова рамка не съответства на потребностите от финансиране на Европейския съюз, а също и че Европейската комисия следва незабавно да внесе предложение относно междинно обобщение на сега действащата многогодишна финансова рамка.

Pavel Poc (S&D), *в писмена форма*. – (CS) Бих искал да започна, като изразя възхищението си от всички, които работиха по бюджета. Изготвянето на бюджета на Европейския съюз в условията на икономическа криза и в период на преход от Договора от Ница към Договора от Лисабон беше трудна задача. Бюджетът за 2010 г. е последният с тази структура. Договорът от Лисабон вече е в сила и ще бъде трудно да работим в рамките на бюджет, чиято структура не отразява новите условия. Колкото и сложен в крайна сметка да беше процесът на ратифициране на Договора от Лисабон, това не може да се използва от Комисията като извинение, че не е предала проекта на новата бюджетна структура навреме. Комисията трябва да изпълни тази задача незабавно. Бюджетът за 2010 г. е много внимателно балансиран, тъй като използва всички възможности за разпределяне на разходите. В резултат от това и вследствие на икономическите колебания, дължащи се на причинените от икономическата криза сътресения, бюджетът може да бъде много крехък. Той трябва да бъде подкрепен със съзнанието, че вероятно е прекалено „фино“ изработен за сегашния период на несигурност и работата с него през 2010 г. ще изисква известна доза гъвкавост.

Georgios Stavrakakis (S&D), *в писмена форма*. – (EL) Г-н председател, госпожи и господа, аз също бих искал да изразя удовлетвореността си от постигнатото споразумение относно бюджета за 2010 г. В същото време обаче следва да се отбележи фактът, че наличните резерви са прекалено малки за следващите години. Това ограничава до голяма степен възможността за реакция, в случай че се наложи Европейският съюз да отговори на непредвидени изисквания или иска да реагира на политически предизвикателства, като например стратегията на ЕС за 2020 г. или новите мерки за борба с изменението на климата.

Особено доволен съм от това, че благодарение на постоянството на Европейския парламент успяхме да запазим финансирането за енергийните мрежи и инфраструктури в рамките на Плана за икономическо възстановяване,

като поставихме акцент върху „зелените“ технологии, иновациите, изследванията и създаването на ширококолентови мрежи в селските райони.

Изключително важно е и че успяхме да запазим жизнеспособността на съществуващите инфраструктури в Общността и инструментите в сектора за гражданска защита, особено чрез допълнително укрепване на възможностите за бързо реагиране на Европейския съюз при природни бедствия, като по този начин положихме основите за създаването на Европейски сили за гражданска защита.

И накрая, считам, че всички сме съгласни, че не можем да говорим за по-добра Европа, която да е по-близо до гражданите без съответното финансиране.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Бюджетът на ЕС за 2010 г. е последният одобрен в съответствие с Договора от Ница. Новият договор дава на Европейския парламент по-големи правомощия и последната дума, когато става въпрос за приемането на бюджета. Парламентът и Съветът ще имат равни правомощия като законодатели в области като селското стопанство, енергетика, имиграция, правосъдие и вътрешни работи, здраве и структурни фондове, което очевидно включва съответно и бюджетите на двете институции. Бюджетът за 2010 г. разпределя значителен дял от средствата си за съхраняване и управление на природните ресурси, социално и икономическо сближаване, растеж и заетост, конкурентоспособност и иновации, регионално развитие, селско стопанство и развитие на селските райони. Европейският план за икономическо възстановяване фигурира в бюджета на ЕС за 2010 г. с 2,4 млрд. евро на разположение за финансиране на стратегически проекти, свързани с енергетиката, транспорта, развитието на ширококолентови мрежи в селските райони и за подпомагане на селските общности. Приветствам Европейския парламент за това, че успя да разпредели 300 млн. евро за подпомагане на производителите на мляко и млечни продукти. Икономическата криза се отрази на БВП на държавите-членки и ще се отрази и на техния принос в бюджета на ЕС. Надявам се средносрочният преглед през 2010 г. за финансовата рамка за периода 2007–2013 г. да позволи на държавите-членки да използват по-добре структурните фондове, по-конкретно, в областта на енергийната ефективност на жилищните сгради.

(Заседанието, прекъснато в 11,25 ч., се възобновява в 12,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н PITTELLA

Заместник-председател

8. Време за гласуване

Председател – Следващата точка е гласуването.

(За подробности относно резултатите от гласуването: вж. протокола)

8.1. Европейски механизъм за микрофинансиране за трудова заетост и социално приобщаване (механизъм за микрофинансиране „Прогрес“) (A7-0050/2009, Kinga Göncz) (гласуване)

9. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

- Доклад: Kinga Göncz (A7-0050/2009)

Aldo Patriciello (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, приветствам отличната работа, извършена от докладчика и от всички членове на Парламента, които работиха за създаването на този нов инструмент, който ще позволи предоставянето на микрокредити на малки и средни предприятия и на хора, които са загубили работата си през последните години.

С оглед на загубата на 3 милиона работни места само в рамките на Европейския съюз и затрудненията на банките във връзка с предоставянето на кредити този инструмент ще осигури по-лесен достъп до необходимите ресурси за тези, които искат да започнат нов бизнес.

Сигурен съм, че тази нова инициатива ще допринесе за създаването на нови работни места, особено ако се въведат нови съпътстващи мерки, като например финансиране за обучение, които ще помогнат на младите хора да осъществяват инвестиционни проекти.

Този инструмент, г-н председател, трябва да бъде приет възможно най-бързо, за да се съживят малките и средните предприятия, които са жителната сила на европейската икономика.

Димитър Стоянов (NI). – Благодаря, г-н Председател, аз гласувах „за“ доклада за финансовите мерки. Смятам, че той е много подходящ точно в този момент и той ще се отрази много добре, ако наистина бъде приложен, така както беше приет в моята страна България, тъй като в момента съществува един изключително неблагоприятен климат за хората с малък бизнес, с малки възможности, които нямат никакъв шанс да вземат кредит от банки.

Всички банки водят политика, която не е съвместима по принцип с идеята на банковите институции. Имам чувството, че банките си измислят нарочно допълнителни и допълнителни условия, само и само да не отпускат кредити, а без кредити няма как да се задвижи бизнесът.

Все пак, когато бъдат отпуснати кредити, тези предприятия се задължават да дадат 100-150% гаранции, което води до тяхното лесно фалиране. Затова смятам, че Съюзът, и Парламентът в случая, стъпи много на място с този доклад и този доклад наистина ще допринесе за развитието на европейската икономика и икономиката на България.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, искам да изясня, че въпреки че според мен помощта за малкия бизнес е много добра идея и такава, която трябва да бъде развита, тя трябва да бъде развита на равнище на национални правителства. Имам сериозни опасения относно това предложение, отчетността на парите, които ще бъдат отпуснати, и връщането на парите по него.

Искам да насърча националните правителства да направят всичко възможно, за да помогнат на малкия бизнес, който е гръбнакът на нашата икономика. Европейският съюз може да помогне с намаляване на регулациите и осигуряване на средства на национално равнище.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-н председател, подкрепихме това предложение. Мисля, че е много важно да помогнем на предприемачите в целия Европейски съюз и в държавите-членки да създадат заможност и работни места и да извадят хората от бедността. Благодарен съм също така, че обсъждахме парите да се вземат от съществуващия бюджет, вместо да се правят нови разходи, и да се използват за предотвратяване на още повече разходи от страна на частния сектор.

Въпреки това искам да отбележа, че трябва да бъдем много внимателни, когато използваме държавно финансиране и пари на данъкоплатците. В моя избирателен район са ми известни някои механизми за микрофинансиране, като например отличния Карибски кредитен съюз в Кройдън (Croydon Caribbean Credit Union), който помага на общностите в неравностойно положение да излязат от бедността. Тези механизми бяха изтласкани от местната власт и други държавни механизми за микрофинансиране. Важно е при създаването на подобрен достъп до микрофинансиране да не се изтласкват множеството отлични частни доставчици, които вече съществуват.

Alfredo Pallone (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, мисля, че всички сме съгласни по въпроса за микрокредитирането, но трябва също така да обсъдим финансовите ресурси. Считаю, че трябва да бъде наше задължение да увеличим този финансов ресурс.

Трябва също да внимаваме да не разширяваме обхвата на микрокредитирането с други заинтересовани страни в малките и средните предприятия, тъй като се оказва, че микрокредитирането е от помощ на по-малко успешни социални партньори. Наред с това трябва да обсъдим и един културен въпрос: в много страни, а според мен особено в страните, където потребността е най-голяма, липсва правилният културен подход, необходим за получаването на тези суми. Твърдо смятам, че тези инструменти трябва да бъдат приети първо от съответните правителства.

Има два вида скорост в Европа: скоростта на държави, които вече са приложили този подход, като например Франция и Германия, а има и други държави, които вместо това трябва да предприемат културен подход към този въпрос. Накратко, убеден съм, че истинският проблем – това, което представлява основният въпрос в Европа — е, че това не е само въпрос за осигуряване на финансиране като самоцел; трябва да се стремим към създаване на условия, при които най-неблагодетелстваните работници ще могат да създават заетост за себе си.

Писмени обяснения на вота**- Доклад: Kinga Göncz (A7-0050/2009)**

Luís Paulo Alves (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на създаването на механизма за микрофинансиране за трудова заетост, тъй като той цели да се предоставят възможности на безработните и да се насърчава предприемачеството. Този механизъм, който е насочен към хора, които желаят да стартират или разработят микропредприятие (по-малко от 10 служители и оборот от по-малко от 2 млн. евро), ще отвори нови хоризонти за много безработни лица. Като се има предвид сегашното състояние на икономиката, щеше да бъде полезно, ако тази важна програма беше обявена по-рано, защото от много време насам хората намират за труден достъп до кредитиране.

Тъй като механизмът е насочен към държавни и частни организации, които предоставят микрокредитиране на физически лица и микропредприятия на национално, регионално и местно равнище в държавите членки на Европейския съюз, той трябва да бъде внимателно наблюдаван от съответните органи, за да се гарантира, че кредитирането действително достига местата, където е най-необходимо, и че няма да видим повторение на ситуациите, настъпили по време на последната финансова криза.

Andrew Henry William Brons (NI), в писмена форма. – (EN) Подкрепям това, държавата да предоставя микрофинансиране, което да помогне на хората да създават собствен малък бизнес. Въпреки това съм против Европейският съюз да извършва тази функция. Независимо от това гласувах в подкрепа на някои изменения, защото винаги е било вероятно резолюцията да бъде приета, а аз исках да подобря резолюцията, доколкото е възможно. „Блокирането“ на гласуването по няколко изменения ми попречи да гласувам отделно за някои изменения.

David Casa (PPE), в писмена форма. – (EN) Една от най-неблагоприятните последици от световната икономическа криза е липсата на кредитиране, предоставяно от банките, което пречи на хората, както и на големите компании да извършват своята икономическа дейност. Предложението, направено от Европейската комисия, предвижда създаване на механизъм за микрофинансиране, който се стреми да подпомогне облекчаването на сегашното колебание при финансиране от банки и други финансови институции. Именно поради тази причина реших да подкрепя докладчика по въпроса и да гласувам в подкрепа на доклада.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Гласувах против доклада, тъй като безработицата, която непрекъснато се увеличава в Европейския съюз, не може да бъде преодоляна с програма за микрофинансиране. Необходими са интегрирани програми с адекватно финансиране по отделен бюджетен ред, съсредоточени върху преодоляване на младежката безработица, която е изключително висока в Гърция, където един на всеки четирима младежи под 25-годишна възраст е без работа.

Като цяло това, от което имаме нужда, са политики, които да призовават за увеличаване на бюджета на Общността и които отхвърлят неолибералната рамка на Пакта за стабилност и ниските дефицити. Смятам също така, че финансирането в рамките на този механизъм трябва да бъде напълно доброволно и по никакъв начин не трябва никой да бъде принуждаван да използва механизма под заплахата, че социалните му помощи ще бъдат прекратени или намалени. За съжаление измененията в този смисъл, внесени от мен и моите колеги, членовете на Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица, бяха отхвърлени.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Тъй като Европа преживява дълбока икономическа и финансова криза, която доведе до сериозни социални проблеми и нарастваща безработица във всички държави-членки, е много важно Европейският съюз да създаде ефективни механизми за справяне с кризата, както и да подкрепи онези, които са най-засегнати, включително безработните и фирмите в затруднено положение.

Ето защо приветствам създаването на механизъм за микрофинансиране за трудовата заетост, който да е с акцент върху предприемачеството и да дава възможност на всеки да започне собствен бизнес. Европейското микрофинансиране ще бъде на разположение за случаите, в които се отказва или се прави по-труден достъпът до банково кредитиране, чрез подкрепа за развитието на микропредприятията, в комбинация с наставничество, обучение и помощ за изплащане на лихви, предоставяна от Европейския социален фонд.

Също така е важно да се отбележи, че този механизъм трябва да служи единствено за целите на стимулирането на предприемачеството като средство за създаване на нови работни места, помагайки да се осъществяват солидни бизнес идеи, и не трябва да се използва за социално подпомагане или за насърчване на потреблението.

José Manuel Fernandes (PPE), *в писмена форма.* – (PT) В настоящата обстановка на икономическа криза и растяща безработица е важно да се насърчи развитието на самостоятелната заетост, както и създаването и развитието на микропредприятия. Микрокредитирането ще помогне за постигането на тази цел. Затова приветствам предложението на Комисията и работата на Парламента по въпроса. Това е начин за насърчаване на предприемачеството и за повишаване на нивата на заетост и социално приобщаване. Механизмът за микрофинансиране е в допълнение към други програми, които поддържат заетостта и социалното приобщаване. Ето защо мисля, че е важно механизмът да не се финансира за сметка на вече съществуващи програми и да не ги застрашава.

Вече гласувах в негова подкрепа в комисията по бюджети в контекста на бюджетната процедура за 2010 г., в която бяха създадени два нови бюджетни реда – един за оперативни разходи в размер на 37,5 млн. евро и един за административни разходи в размер на 0,25 млн. евро. Надявам се програмата скоро да започне да функционира и процесът за одобряване на молбите да бъде бърз и без излишна бюрокрация.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) За наше съжаление мнозинството в Парламента отново не удържа на своята дума и одобри предложение, което взема пари от програма „Прогрес“, която вече очевидно страда от недостатъчно финансиране за своите области на действие в социалната сфера. Независимо от наличието на съображения по отношение на целите на новия европейски механизъм за микрофинансиране неприемливо е, че той трябва да се финансира чрез намаляване на наличните средства по съществуващите програми, в този случай „Прогрес“ – програма на Общността в областта на трудовата заетост, социалното приобщаване и равните права.

Текстът, одобрен от комисията по заетост и социални въпроси, ясно отхвърли идеята за финансиране на механизма от програма „Прогрес“ и предложи създаването на нов бюджетен ред със собствени средства: с други думи „нови“ пари. Измененията, внесени от нашата политическа група, са в същата насока, но бяха отхвърлени днес.

Тъй като социалните условия в различните държави-членки се влошават, неприемливо е средствата да се насочват извън областта на трудовата заетост и сферата на социалното приобщаване към други приоритети, които бяха определени междувременно, дори и ако става дума за сферата на микрофинансирането.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма.* – (FR) Благодарение на доклада Göncz относно микрокредитирането и противоречията, които съпътстваха финансирането на този проект, аз се постарах да разбера за какво става дума в тази прочута програма „Прогрес“, за която левите са толкова категорични, че не трябва да бъде лишена от нито един цент за финансиране на микропредприятия и индивидуални инициативи. Защото каква е действителната цел, на която служи в момента програмата „Прогрес“, определяна като „програмата на Общността за трудова заетост и социална солидарност“? Тази да се създава документация и да се финансират проучвания и доклади. Защото, за момента, „целевата аудитория“ на „Прогрес“ не са нито безработните, нито социално изключените, а вземащите политически решения и лицата, формиращи общественото мнение.

Някои хора отказват да вземат 100 млн. евро за микрокредитиране от нищожната сума от 700 млн. евро, разпределена за период от седем години. Малко по-малко пари за тези, които печелят от системата, малко повече пари за европейците с постоянен бюджет: с това не може да се спори. Дойде времето да се спре наблюдаването на бедността и трудностите на нашите съграждани и вместо това да се предприемат конкретни действия. Имам една резерва обаче: микрокредитирането е необходимо само защото „банкстърите“, които са толкова бързи в усвояването на държавна помощ, не правят това, което се предполага, че трябва да правят: да наливат пари в икономиката.

Françoise Grossetête (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада Göncz относно европейския механизъм за микрофинансиране. Микрофинансирането се отнася за микрокредити (заеми в размер на по-малко от 25 000 евро) и микропредприятия (предприятия, които наемат на работа до 10 души).

В този период на икономическа криза и поради значителния спад в броя на отпуснатите заеми е жизнено важно Европейският съюз да създаде механизъм, насочен към най-уязвимите, като например безработни, млади хора и малки предприятия.

Когато една икономика или работни места са изложени на риск, е от критично значение да се стимулира растеж чрез значителни инвестиции. Средствата за механизма ще се увеличат на 100 млн. евро, като парите са взети от бюджета на програма „Прогрес“ (програма на Общността за трудова заетост и социална солидарност). Механизмът ще влезе в сила от 1 януари 2010 г. (за период от четири години). Съветът трябва да чуе това послание, така че да може да бъде постигнато споразумение през следващите няколко дни.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада на моята колега, г-жа Göncz, защото според мен е от съществено значение, особено в контекста на социална криза и криза в областта на заетостта, да бъде подкрепено микрофинансирането, като му се предостави конкретен бюджетен ред. Това е специален инструмент в борбата срещу банковата изолация и бедността. Противно на това, което Европейската комисия иска, ние се противопоставяме на идеята за преразпределяне на бюджетни кредити от програма „Прогрес“ към европейския инструмент за микрофинансиране, защото това ще отправи отрицателно послание към икономическите оператори. Трябва да поддържахме програма „Прогрес“, която е насочена към най-уязвимите групи и зависи от общата отговорност на държавите-членки и на Европейския съюз да я прилагат ефективно при сегашните обстоятелства.

Livia Járóka (PPE), *в писмена форма*. – (HU) Изключително много съм доволна, че Европейският парламент днес одобри с голямо мнозинство доклада относно европейския инструмент за микрофинансиране за трудова заетост и социално приобщаване. Планираната система за микрокредитиране може да допринесе значително за създаване на социално сближаване и нови работни места, да не говорим за значително облекчаване на вредните последици от финансовата и икономическа криза. Във време на глобална рецесия е особено важно да се предоставят нови възможности на гражданите, които са изтласкани от пазара на труда и традиционния кредитен пазар, и да се проправи път за устойчива, дългосрочна самостоятелна заетост. Освен това е важно да съществува прост финансов механизъм за хората в необлагодетелстваните райони, които възнамеряват да започнат собствен бизнес, и за най-уязвимите групи, които независимо от високия риск, ниските маржове и риска от неизпълнение помагат за основаването и процъфтяването на предприятията. Преобладаващата част от служителите в Европа работят в микро-, малки и средни предприятия.

Поради тази причина, за да се гарантира, че дружествата не губят, а всъщност увеличават потенциала си за заетост, трябва да им се оказва подходяща помощ, която в някои случаи е в такъв малък размер, че традиционният банков сектор не е в състояние да предоставя такива средства. По време на днешното гласуване Европейският парламент отправи ясно послание, че процедурата на съвместно вземане на решение трябва да приключи възможно най-скоро, така че механизмът за микрофинансиране вече да бъде достъпен от 2010 г.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *в писмена форма*. – (FI) Г-н председател, гласувах в подкрепа на доклада относно механизмите за микрофинансиране.

Все още има много неща, които можем да направим, за да насърчим младите хора в Европа да се занимават с предприемачество. Финансовата и икономическа криза доведоха до криза в трудовата заетост и социалната сфера и всъщност се прогнозира, че през следващата година ще има нови 10 милиона безработни в Европа. Ако е имало някога момент за предприемане на незабавни действия, то той е сега.

Предвид настоящото свиване на кредитирането, което в момента утежнява ситуацията, твърдо подкрепям инициативата в доклада да се предоставят микрокредити на безработните и заплашените от безработица, които срещат трудности при достъпа до търговски заеми за своите бизнес идеи. От друга страна, трябва също да инвестираме например в работилниците и бизнес инкубаторите за млади хора, както и в обучението по предприемачество.

Цялостният подход в инвестирането за подобряване на статистиката за работните места и предприемачеството е предпоставка за една просперираща Европа.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Подкрепям финансирането на социалните разпоредби, за да се помогне на работниците, които са загубили работните си места. Това обаче не означава, че предприятията се освобождават от своите социални и териториални задължения. Държавните органи не са длъжни да компенсират това неприемливо неизпълнение на задълженията. Ето защо аз ще се въздържа.

Jörg Leichtfried (S&D), *в писмена форма*. – (DE) Гласувам в подкрепа на доклада за създаване на нов механизъм за микрофинансиране, който ще помогне на хората, чиито работни места са изложени на риск, да създават или разработват микропредприятия. По дефиниция това са дружества с по-малко от десет служители и оборот в размер на по-малко от 2 млн. евро. Тази финансова възможност ще бъде достъпна първоначално за период от четири години, считано от 1 януари 2010 г.

Това ще даде на хората, които са загубили работните си места в резултат на кризата или които изпитват затруднения при получаването на достъп до кредитиране за дружеството си, възможността да преминат обучение, да запазят съществуващите работни места, а в някои случаи дори да създадат нови. Така ще се стимулира икономиката и ще се подпомогне излизането от кризата.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Ще гласуваме против предложението за решение за създаване на европейски механизъм за микрофинансиране за трудова заетост и социално приобщаване. Във време, когато толкова много европейски граждани биват съкратени заради кризата на капитализма и пълната липса на солидарност, показвана от онези, които продължават да трупат печалби за тяхна сметка, е време Европейският съюз да промени своя либерален подход за решаване на възникналите проблеми.

Изправени пред ненаситните търговски апетити, които бяха създадени от либералния догматизъм на Европейския съюз, ние се нуждаем от политика, която защитава европейските работници, създателите на богатството, от което биват лишени в името на печалбата. Това е още един пример за Европа на големите печалби и на малките произволни подаяния. Обещаните нищожни суми, липсата на яснота по отношение на тяхното разпределение и на индивидуалистичната логика зад предлагания инструмент са свидетелство за това. То няма никаква връзка с Европа на общите интереси и на социалното равенство, от която се нуждаят нашите народи.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Във време на криза, когато кредитирането е ограничено, а достъпът до него е труден, този вид механизъм е от значителна важност за подпомагане на предоставянето на микрокредити за малките предприятия и хората, които са загубили своите работни места и имат желание да започнат нов собствен бизнес. Трудно е да се постигнат такива цели без този вид механизъм за подкрепа. Освен това в сегашната ситуация на криза банките не са чувствителни към нуждите от кредитиране на възникващите предприятия, което в повечето случаи прави невъзможно започването на дейността им. Предвид перспективата още няколко милиона работни места да бъдат загубени в Европейския съюз е важно да има стимули, до които хората, останали без работа, да имат достъп в опита да създадат нов живот за себе си, като по този начин се избягват социалните кризи и се намаляват разходите на държавите-членки за мерки за социална подкрепа.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Финансовата и икономическа криза, причинена главно от британски и американски спекуланти, сега води до нарастваща безработица в Европа в резултат на икономическия спад. Предимно младите хора са тези, които вече бяха изложени на сериозен риск от безработица и бяха особено силно засегнати от променящата се ситуация. Затова е изключително важно да им дадем възможност да започнат или да започнат наново кариерата си и да проправим пътя за някои от тях да създадат собствени дружества. Надявам се, че новият европейски инструмент за микрофинансиране за заетостта и социалното приобщаване „Прогрес“ ще им даде значителна подкрепа в това отношение.

Новият инструмент също така ни позволява да реагираме на продължаващата кредитна криза. В допълнение към помощта за изплащане на лихви хората, които създават микропредприятия, ще получават и подкрепа под формата на наставничество, обучение, персонални професионални напътствия и изграждане на капацитет. Подкрепям инициативата на комисията да увеличи средствата за механизма за микрофинансиране с 50% в сравнение с предложението на Комисията до 150 млн. евро. Като се имат предвид огромните суми, които бяха похарчени за спасяване на банките, е важно да бъдем щедри към хората, които бяха най-тежко засегнати от положението. Поради всички тези причини гласувах в подкрепа на този доклад.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма.* – (PL) На 10 ноември 2009 г. Европейската комисия публикува предложение за решение на Европейския парламент и на Съвета за създаване на европейски инструмент за микрофинансиране. То е свързано с документ на Комисията, озаглавен „Осъществяване на Европейския план за възстановяване“ и с приоритетите на Съвета, които са: поддържане на заетостта, създаване на работни места и насърчаване на мобилността, подобряване на уменията и адаптиране към потребностите на пазара на труда и увеличаване на достъпа до трудова заетост.

Предполага се, че механизмът за микрофинансиране трябва да осигури по-лесен достъп до финансови услуги за безработните и групите от представители на деловите среди, които са се оказали в трудно положение. Насочен е към хора от определени социални групи, които нямат кредитоспособността, изисквана от търговските банки, но биха искали да започнат бизнес. Въвеждането на този вид механизъм за подкрепа, който идва от фондовете на Европейския съюз, има особено важно значение в положение, в което нивата на кредитирането за момента са намалени, а стойността на отпуснатите кредити е паднала.

Положението в сектора на кредитирането показва, че финансовата и икономическа криза се превръща в криза в областта на заетостта и социална криза. Докладът на комисията по заетост и социални въпроси съдържа значителни изменения в предложението на Комисията, включително противопоставяне на прехвърлянето на необходимите средства от програмата „Прогрес“ към европейския механизъм за микрофинансиране. Докладчикът предлага поставяне на механизма в отделен бюджетен ред и също предлага увеличаване на бюджета на механизма с 50 млн. евро през следващите четири години. С оглед на тези аспекти аз подкрепям доклада.

Evelyn Regner (S&D), *в писмена форма*. – (DE) Гласувах в подкрепа на резолюцията за въвеждане на механизма за микрофинансиране, защото според мен най-важният приоритет е да се приеме бързо настоящата резолюция. Това ще даде на групите от населението в неравностойно положение възможността да теглят заеми и да си помагат сами. Въпреки това аз призовавам Съвета да не взима средствата от „Прогрес“. Важно е тази програма да запази средствата си в пълен размер. По-конкретно, в тази криза парите на Европейския съюз не трябва да бъдат преразпределяни за сметка на най-слабите членове на обществото.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Радвам се, че Европейският парламент днес одобри схема за гарантиране на достъп до допълнителни заеми за малките предприятия. Това решение ще позволи на 100 млн. евро да бъдат предоставени на регионално и национално равнище през следващите четири години. Това е ценно и навременно развитие, което ще предостави нови възможности на много от хората, страдащи от последствията от глобалната рецесия. Мерките, обявени днес, ще подкрепят тези, които искат да започнат нов бизнес, както и ще предоставят професионално обучение и по този начин ще разширят набора от умения, които гражданите могат да придобият за създаване на предприятия, които са от жизненоважно значение за икономиката на Европа. Все повече и повече се забелязва по-засилено внимание към малките и средните предприятия в политиката и законодателството на Европейския съюз. Приветствам това ново развитие, и по-специално приноса на Европейския парламент за стимулирането на развитието на малките предприятия в трудни икономически времена.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Програмата „Прогрес“ беше започната, за да подпомогне осъществяването на целите на Европейския съюз в областта на заетостта, социалните въпроси и равните възможности, които са заложили в Социалната програма. Наличните бюджетни средства по тази програма се очаква да бъдат стимул за процеса на трансформация и модернизация в петте области: заетост, социална интеграция и социална защита, условия на труд, борба с дискриминацията и равни възможности за жените и мъжете.

Понастоящем финансовата и икономическа криза се превръща в социална криза и криза в областта на заетостта. Безработните и хората от социалните групи, които са в неблагоприятно положение, се нуждаят от активна подкрепа и съвети, ако искат да станат независими. Програмата „Прогрес“ е насочена към най-уязвимите групи, като във връзка с това мисля, че държавите-членки и Европейският съюз са отговорни за ефективното изпълнение на програмата. Съюзът следва също да положи всички усилия за увеличаване обхвата на насочената финансова подкрепа за нови еднолични търговци и за основателите на микропредприятия под формата на наблюдение, обучение – включително практическо обучение – и развитие на умения.

Предполага се, че програмата „Прогрес“ трябва да послужи за развитие на микропредприятията и на социалната икономика. В настоящото икономическо и финансово положение, което се характеризира с намалено предлагане на кредити, програмата „Прогрес“ разширява обхвата на насочената финансова помощ за нови представители на деловите среди. Основната отговорност за заетостта и социалната политика принадлежи на държавите-членки, но Европейският съюз трябва да бъде инициаторът на тези промени. Необходимо е да се създадат реални възможности за наемане на работа за всички и за повишаване на качеството и производителността на труда.

Bart Staes (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (NL) Микрофинансирането е интересен инструмент за предоставяне на финансова подкрепа на хора, които са безработни или са изложени на риск да загубят работата си, както и на предприятия в социалната икономика, по време на криза. Гласувах против доклада, тъй като не е сигурно дали инструментът ще бъде финансиран с нови пари. Възможно е да бъдат използвани средствата от съществуващата програма „Прогрес“, една програма, която стартира през 2007 г. и се състои от действия, свързани с намаляване на бедността, борба срещу дискриминацията, социално приобщаване, равенството между половете и заетостта. Взимането на пари за борба с бедността от програми, които се борят с бедността, не е добра стратегия.

Съветът, по-конкретно, отхвърля идеята за отделен бюджет. На държавите-членки очевидно липсва политическа смелост. За да може това да започне в началото на 2010 г., се освобождават 25 млн. евро от бюджета на Европейския съюз за 2010 г. Понастоящем няма съгласие между Парламента и Съвета относно финансирането през следващите три години (2011-2013). Това, от което се нуждае Европа, е устойчива стратегия, а не еднократна инжекция като тази инициатива. На инструмента за микрофинансиране му липсва последователност и дългосрочна визия. В допълнение, микрокредитите вече могат да бъдат предоставяни от Европейския социален фонд, а също и от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. В такъв случай аз казвам категорично „не“ на доклада.

Derek Vaughan (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Това е чудесна инициатива, която ще улесни хората, които са загубили или рискуват да загубят работата си, да получат кредит за започване на собствен бизнес. Европейският механизъм за микрофинансиране „Прогрес“ ще предостави до 25 000 евро на хора, които искат заем, за да започнат или развият много малки дружества и които не са били в състояние да получат кредит чрез конвенционалните пазари.

Със задоволство отбелязвам, че Европейският парламент успя да гарантира, че тези пари няма да дойдат от програмата „Прогрес“, която има за цел да помага на уязвими хора, но беше създадена с пари от бюджета за 2010 г. за първата година. Средствата в размер на 100 млн. евро, които са на разположение от началото на 2010 г., са точно този вид помощ, от която се нуждаят малките предприятия в тези времена на финансова криза, когато банките все още не са склонни да отпускат кредити. Това ще помогне на предприятията в цял Уелс и съм разочарован, че колегите от Партията за независимост на Обединеното кралство (UKIP) не можаха да подкрепят тази прогресивна инициатива.

10. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 12,20 ч., се възобновява в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

11. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

12. Време за въпроси към председателя на Комисията

Председател. – Следващата точка от дневния ред е времето за въпроси към председателя на Комисията.

Свободни въпроси

Corien Wortmann-Kool, *от името на групата PPE*. – (NL) Г-н председател, очакванията по отношение на „ЕС 2020“ са високи не само в нашата група, но и сред европейските граждани. Те очакват просперитет, работни места и устойчива, новаторски ориентирана социална пазарна икономика до 2020 г., както и конкретни предложения за изграждането на силни малки и средни предприятия и отворен единен европейски пазар, включително в областта на развитието на капитала и знанията. Те очакват стратегия до 2020 г., съдържаща стабилна, прозрачна европейска структура на управление и правила за държавите-членки.

Г-н председател, парламентът иска не просто да бъде информиран впоследствие за предложенията на Комисията и на Съвета; той иска да участва реално в разработването и изпълнението на стратегията до 2020 г. Как възнамерявате да гарантирате това и по какъв график работите? Председателят на Съвета обяви, че целта е още през март да бъдат приети заключения. Ще поемете ли инициативата? Можем ли да очакваме конкретна рамка в близко бъдеще, съдържаща изходни позиции и цели като основа за участието на Парламента в това обсъждане? Можете ли да ни осведомите по какъв график работите и кои са отговорните лица? Вие ли сте „г-н 2020“?

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Като председател на Комисията аз отговарям за този въпрос, като ще съгласувам дейността си с колегите в Комисията, защото, както бе посочено в моите политически насоки, това ще бъде основна задача на следващата Комисия. Що се отнася до сроковете, надяваме се официалното съобщение да бъде изготвено навреме за пролетния Европейски съвет, но мисля, че би било още по-добре да имаме официалните заключения на Съвета през юни. Това ще бъде моето предложение към Европейския съвет, така че да може – и аз имам голямо желание това да стане – Парламентът да има пълно участие и да е изцяло ангажиран със стратегията.

На равнище на Европейски съвет също се проведе много интересно предварително обсъждане относно икономиката. Всъщност аз насърчих Европейския съвет също да се ангажира изцяло от името на Съвета и да укрепим механизмите на управление. Както знаете, преди пет години, когато възобновихме Лисабонската стратегия, имаше съпротива от страна на някои държави-членки по отношение на спазването на определени препоръки от доклада Кок. Този път съществуват условия да имаме стратегия със засилена система на управление.

Hannes Swoboda, *от името на групата S&D*. – (DE) Г-н председател, г-н Барозу, в края на 2009 г. положението е трудно, с голяма безработица и икономически и бюджетни проблеми. Същевременно скоро

ще завърши петгодишният мандат на Комисията Барозу. Ако мандатът на Комисията бъде потвърден, какви заключения бихте направили за вторите пет години, съдейки по първите пет, по-специално по отношение на икономическите и социалните проблеми? Какво ще кажете на нашите граждани, а също и на членовете на Вашата Комисия, относно нещата, които трябва да бъдат различни през този нов период?

Следва да работим заедно, за да поставим нови приоритети по отношение на икономическите и социално-политическите цели и да избегнем повторното създаване на положението, в което се намираме в момента. Затова бих искал да Ви попитам отново какви изводи направихте от първите пет години и какво искате да направите по различен начин, по-добре и по-ясно през следващите пет години, за да изпълните желанията на гражданите на Европа.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Преди всичко мисля, че фактът, че Парламентът отново гласува да ми бъде даден мандат е знак, че действията, които предприемаме, се ползват с подкрепа. Независимо от това има въпроси, които трябва да променим и подобрим.

Днешното положение е различно. Чувството на социална неотложност е много по-голямо, отколкото преди. Както много често казвам, най-важният проблем, пред който сме изправени в Европа днес – и който най-вероятно ще продължи да стои пред нас известно време – е безработицата. Трябва да намерим не само нови източници на растеж, но също така да разберем какво не беше наред в предишния модел на растеж.

Очевидно беше, че предишният модел на растеж беше остарял. Въпреки че създаде някои изкуствени балони – не само във финансовия сектор, но и в други сектори – той не беше устойчив, включително от гледна точка на енергията и климата. Това е акцентът в моята стратегия – стратегията, която предложих в Парламента и която се надявам да развие със следващата Комисия, разбира се, поддържайки много тесни връзки с Парламента.

Hannes Swoboda, от името на групата S&D. – (DE) Бих искал да задам един кратък допълнителен въпрос, г-н Барозу. Ако по време на изслушванията в Парламента сме на мнение, че разпределението на ресурсите не отговаря напълно на тези цели и направим предложения за промяна на ресурси, готов ли сте по принцип да разгледате нашите възражения и да направите промени? По принцип, бихте ли отхвърлили всички възражения, или сте готов да ги приемете?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) В Договора от Лисабон е посочено ясно, че вътрешното организиране на колегията и на службите на Комисията е отговорност на Комисията.

Винаги съм готов да изслушам вашите предложения и коментари. Всъщност някои нововъведения бяха направени в резултат от разисквания с Вашата и с други групи. Разчитам на вашата подкрепа за пълното зачитане на компетентностите на Комисията така, както аз винаги ще зачитам компетентностите на Парламента.

Винаги бих приел да изслушам вашите предложения, но мисля, че следва да се съсредоточим повече върху въпросите от областта на политиката по същество. Що се отнася до организацията на Комисията, считам, че след пет години ежедневна работа в Комисията съм доста добре информиран кои са най-добрите начини за вътрешно разпределяне на ресурсите в Комисията.

Guy Verhofstadt, от името на групата ALDE. – (NL) Г-н председател, моят въпрос е свързан с положението в Гърция. То, разбира се, е много тревожно при държавен дефицит от 12,7% и държавен дълг, който е на път да надхвърли 130%. Точно със същото положение се сблъсках в Белгия, когато като млад станах министър на бюджета през 1985 г. Стойностите бяха съвсем същите – никога няма да ги забравя – 12,7% държавен дефицит. Ясно е, че при това положение Гърция ще трябва да работи усилено и да осъществи реформите, които не е изпълнила досега. И все пак, ние също можем да направим нещо, председателю Барозу. Можем да дадем възможност за намаляване на разходите, свързани с държавния дълг на различните държави-членки, като най-накрая създадем европейски облигационен пазар, който да обхване голям процент от този държавен дълг. В момента плащаме няколкостотин милиарда евро повече лихви върху нашия държавен дълг поради факта, че няма европейски облигационен пазар, а всички облигационни пазари продължават да са сегментирани, с огромен недостиг на ликвидност. Въпросът ми е дали ще поемете инициативата по този въпрос и най-накрая ще създадете европейски облигационен пазар. Това няма да премахне необходимостта самата Гърция да положи усилия, но би могло да помогне.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Поетите вчера ангажменти от министър-председателя Папандреу за съкращаване на бюджетния дефицит и понижаване на държавния дълг чрез намаляване на постоянните разходи и увеличаване на приходите ми вдъхнаха голяма увереност. Считаме, че настоящият бюджет за 2010 г., който в момента се обсъжда в гръцкия парламент, и изявленията на

министър-председателя Папандреу са стъпки в правилната посока. Следя внимателно ситуацията заедно с това, а и с предишното правителство, а именно въпросът за публичните финанси.

Бяхме силно впечатлени и от откровеното представяне на министър-председателя на Гърция на последния Европейски съвет. Той е напълно запознат с проблема и ни показва своята решимост да се справи с него. Гърция ще представи на Комисията през януари актуализирана програма за стабилност, както предвижда Пактът за стабилност и растеж. Надявам се, че тази програма ще включва конкретни мерки за засилване на фискалните корекции през 2010 г. и за гарантиране на трайно консолидиране на публичните финанси. Естествено, Комисията ще продължи да наблюдава много внимателно макроикономическото и фискално положение и изпълнението на мерките в Гърция.

Въпреки това не смятам за уместно на този етап да разискваме възможните сценарии. Считаме, че Гърция вече предприема необходимите мерки и следва да подкрепим Гърция в изпълнението на тези мерки.

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE*. – (NL) Г-н председател, връщам се на това, което казах, европейският облигационен пазар може да помогне на Гърция. Той в никакъв случай няма да премахне необходимостта страната да извърши реформи, но ще помогне и на всички останали държави-членки на ЕС, тъй като това би означавало върху дълга да се заплаща много по-нисък лихвен процент. Нека сравним лихвените нива, които се заплащат в Германия и в САЩ. Американците плащат с 0,4% по-ниски лихви по техните държавни ценни книжа от германците, въпреки че германските публични финанси са в много по-добро състояние. Това е доказателство, че спешно трябва да предприемем действия в тази насока. Очаквам Комисията да направи това.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) На този етап не разглеждаме предложения вид мерки. Моето лично мнение е, че не е много уместно да се свързва подобно предложение със конкретното положение в Гърция днес. Всъщност това може да изпрати погрешен сигнал.

Нека бъдем откровени по този въпрос. Гърция и държавите от еврозоната имат конкретни задължения по отношение на прилагането на условията на Пакта за стабилност и растеж. Това е много важно за тях и преди всичко за техните икономики, но също така е важно и за другите. Считам, че поставянето на този въпрос точно сега и допускането на възможност за намиране на решение без усилия от страна на самата Гърция не е най-добрият начин да помогнем на нашите гръцки приятели да изпълнят решително обявените от министър-председателя Папандреу мерки.

Rebecca Harms, *от името на групата VERTS/ALE*. – (DE) Бих искала днес да задам въпрос относно структурата на следващата Комисия. Струва ни се, че ресорните отговорности, които представихте, имат доста „председателски“ оттенъци. Нашето мнение е, че организирате структурата по такъв начин, че Вие лично като председател на Комисията да получите големи правомощия. Изненадани сме, че имате желание да премахнете работните групи на членовете на Комисията. Според нас тези групи показаха добри резултати през последния парламентарен мандат. Изненадани сме също така, че в някои области отговорностите са фрагментирани по начин, който изглежда непонятен. За нас е загадка как ще се справите с разпределението на отговорностите между г-жа Рединг и г-жа Малмстрьом. Изглежда, че г-жа Малмстрьом ще създаде нещо като служба за вътрешна сигурност. Определено нямам нищо против климатът да бъде превърнат в отделен ресор. Ако обаче назначите член на Комисията, отговарящ за климата, трябва да покажете също че тя разполага с реална власт и ще има достъп до области като енергетика, промишленост, транспорт, околна среда и селско стопанство. Считаме, че това не е така в този случай.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Два различни въпроса: единият относно ресорите правосъдие и сигурност, а другият относно климата. По отношение на правосъдието и сигурността, предадох предложението, направено от много от вас в този Парламент, да има конкретен ресор с по-специална насоченост върху основните права. Затова г-жа Рединг, ако бъде одобрена от Вас, ще бъде членът на Комисията, отговарящ за правосъдие, основни права и гражданство.

Ще има и член на Комисията, отговарящ за вътрешните работи, и така в общи линии стоят нещата в повечето, ако не във всички, държави-членки в Европа – има министър на вътрешните работи и министър на правосъдието. Считам, че това е много по-ефективно, така че те да могат да работят с колегите си в съответните съвети. Това ще бъде много по-добре и от гледна точка на обема на работата, защото, както знаете, току-що одобрихме Програмата от Стокхолм. Тя е много амбициозна и предвижда много важни компетентности за Парламента, затова е съвсем оправдано да има двама различни членове на Комисията. Това не се дължи на ролята на председателя в този случай. Ролята на председателя на Комисията няма нищо общо. Това е свързано с необходимостта да има някакъв вид разделение на труда в тази важна област. Бих искала членът на Комисията, отговарящ за основните права, да се грижи и за сигурността и бих искал членът на Комисията, отговарящ за

сигурността, да изпълнява своята работа, като същевременно защита основните права и духа на свободите в Европейския съюз.

Rebecca Harms, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Бих искала да повтора предишния си въпрос. Как може членът на Комисията, отговарящ за климата, да бъде влиятелна сила и как може да утвърди себе си, ако въз основа на втория вариант това не е отразено в структурите? Второ, съществува още един проблем в детайлите, който ни се струва напълно неоправдан, и това е, че „зеленото“ генно инженерство, което Вие, г-н Барозу, поддържате, сега е част от здравния ресор и вече не е включено в ресорите околна среда или селско стопанство. Трябва да ни обясните това.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Радвам се, че сте доволни от създаването на длъжността член на Комисията, отговарящ за изменението на климата. Всъщност тя ще има много работа, тъй като, както вече виждаме, Копенхаген няма да бъде крайната точка от пътя. След Копенхаген ще трябва да се направи още много.

Нейните основни задачи ще бъдат да интегрира изменението на климата във всички сектори на Комисията – не само тези, които споменахте, но и много други. В Европейския съюз почти няма политика, която не влияе по някакъв начин върху действията, свързани с климата: от селското стопанство до научните изследвания, от предприятията и промишлеността до морското дело. Това е задачата.

Тя ще има специална генерална дирекция за изменението на климата. Искам членът на Комисията, отговарящ за изменението на климата, да разполага с някои инструменти, за да провежда политиката си, но, разбира се, тя трябва да прави това в сътрудничество с другите членове на Комисията – а именно членът на Комисията, отговарящ за околната среда, членът на Комисията, отговарящ за енергетиката, и други – защото това е така важна политика, която има и много важно външно измерение.

Michał Tomasz Kamiński, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-н председател, бих искал да Ви помоля да дадете Вашата оценка за срещата на високо равнище ЕС-Украйна, която се проведе преди почти две седмици. В същото време бих искал да поставя два въпроса. Когато бях в Киев, научих, че от европейска страна е било отказано да се приеме споменаването на европейската идентичност на Украйна в заключителната декларация. Няма да скрия факта, че това силно ме изненадва, защото ми се струва, че въпросът за европейската идентичност на Украйна не би следвало да бъде предмет на спорове. Второ, в Киев научих, че нашата европейска делегация е отказала да положи венци пред паметника на жертвите на глада в Украйна, нещо, което е обичайно за всички дипломати, посещаващи Украйна, и трябва да кажа, че тези два факта бяха много изненадващи за мен.

Жозе Мануел Барозу, *председател на Комисията*. – (EN) Мисля, че срещата, която проведохме с Украйна, беше успешна. Откровено казано, нашите украински приятели трябва да направят повече, ако искат ние да им помагаме повече.

Времето, което отделям за работа по украински въпроси, е повече, отколкото отделям за повечето държави-членки на Европейския съюз, и това показва вниманието, което отдаваме на проблемите на Украйна. Това е държава, която ни е много близка, и която искаме да ни стане по-близка. Ето защо им предложихме цялостно и новаторско споразумение за асоцииране между Европейския съюз и Украйна. Това е най-високият статут, който можем да дадем на някоя държава, като изключим присъединяването, което не е възможно при сегашното положение.

Имаше някои обсъждания, но ако разгледате окончателните заключения, ясно се потвърждава, че Украйна е европейска страна. Украйна е обвързана със същите европейски ценности и ние искаме да бъдем по-близо до Украйна. Искаме да им помогнем да се приближат до нас. Считаю, че това беше продуктивна среща, но не можем наистина да очакваме Украйна да получава нов статут всеки път, когато се провежда среща на високо равнище.

Последната такава среща беше в Париж. Ние дадохме на Украйна тази възможност за асоцииране, но не можем да преминаваме към нов статут всеки път, когато провеждаме среща на върха. По този въпрос проведохме много честно, открито и приятелско обсъждане с президента Ющенко и с другите събеседници.

Lothar Bisky, *от името на групата GUE/NGL*. – (DE) Г-н председател, моят въпрос към Вас е относно данъка на Тобин. Този данък е полезно предложение, но все още никой не го е въвел. Всички твърдят, че никога няма да бъде въведен, освен ако всички държави-членки не направят това едновременно. Опасявам се, че сега, след решението на европейската среща на върха, което приветствам, въпросът отново ще бъде отложен, защото не започваме всички едновременно.

Бих искал да знам какво е Вашето мнение по този въпрос и какви според Вас са шансовете за въвеждане на данъка на Тобин.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Ако има общ глобален данък върху финансовите сделки, ние трябва да го подкрепим. Всъщност аз изказах своята лична подкрепа по време на обсъжданията в Европейския съвет. Европейският съвет поиска от Комисията да представи някои идеи по този въпрос и ние ги подготвяме.

Също така във връзка с иновативните схеми на финансиране аз лично считам, че ако искаме да изпълним задълженията си по отношение на борбата срещу изменението на климата, не можем да направим това само със средствата от нашите бюджети. Очевидно е, че нашите бюджети са подложени на такъв натиск, че само нашите национални бюджети през следващите няколко години не могат да осигурят средствата за борба с изменението на климата. Трябва да измислим иновативни начини на финансиране. Струва ми се, че глобалният данък върху финансовите сделки е много добра идея и ние работим в тази област, за да представим предложения в подходящия момент. Надявам се новата Комисия да представи някои предложения в тази област.

Paul Nuttall, от името на групата EFD. – (EN) Г-н Барозу, неотдавна чухме за предстоящото закриване на стоманодобивните заводи „Корус“ в Тийсайд, Северна Англия. Това се дължи на поставената от ЕС цел за намаляване на въглеродните емисии с 20%. Благодарение на въглеродните кредити „Корус“ вече не може да си позволи да наема над 5 000 работници от стоманодобивната промишленост, включително доставчици. Видяхме и представлението на британското правителство, което призна, че ръцете му са вързани по този въпрос заради наказателното право на ЕС в областта на конкуренцията.

Реалната полза за „Корус“ от спирането на производството в Тийсайд ще бъдат икономии от въглеродни квоти, разпределени от ЕС по неговата схема за търговия с емисии, които през следващите три години ще имат стойност до 600 млн. британски лири. Но изненада, изненада – познайте какво: ръководителят на Междуправителствената експертна група по изменението на климата (IPCC), Раджендра Пачаури, оглавява и фондация „Тата“, така че трябва да си зададем въпроса кой има полза от това? Защото „Тата“ е собственик на „Корус“.

(Протести от местата на депутатите)

Въпросът, който бих искал да задам, е: официална политика на ЕС ли е вече да предлага стимули на дружества, за да закриват заводи като този в Тийсайд, така че да могат да изнесат дейността си в страни като Индия, или в този случай става дума за личен интерес?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Наистина не мога да коментирам това, за което намеквате. Ако аз бях засегнатото лице, бих отнесъл въпроса в съда.

По отношение на поставения въпрос, посочихте, че британското правителство е заявило, че това е позицията на Европейския съюз. Не знам нищо за това изявление, но трябва да Ви кажа, че ако има правителство, което настояваше пред Европейския съюз за амбициозни цели в борбата срещу изменението на климата, това бе именно правителството на Вашата страна, независимо дали това Ви харесва или не.

Всъщност общата програма на Европейския съюз днес е да бъдат намалени световните емисии на парникови газове. Това действително има известни последствия във връзка с адаптирането на нашата промишленост. Искामе промишлеността да остане в Европа, но искаме друг вид отрасли, които консумират по-малко енергия и щадят околната среда.

Paul Nuttall (EFD). – (EN) Не отговорихте на моя въпрос, защото въпросът беше: официална политика на ЕС ли е да се предлагат стимули на дружества, за да закриват заводи като този в Тийсайд, така че да могат да изнесат дейността си в страни като Индия? Не отговорихте въпроса. Бихте ли отговорили?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Ще отговоря с „не“.

Председател. – Колеги, процедурата с вдигане на синя карта не се прилага в този случай, тъй като се води обсъждане между двама души. Много е трудно в този момент да се използва синята карта за допълнителен въпрос, тъй като не знам към кого от двамата души е предназначен той. Съжалявам за това. Разбира се, процедурата ще бъде приложима при други разисквания.

Marine Le Pen (NI). – (FR) Г-н председател, в отговор на референдума в Швейцария относно минаретата Европейската комисия стигна дотам, че направи изявление, което е най-малкото тревожно и неясно. Тя сметна за необходимо да потвърди, заради онези държави-членки, които може да се изкушат да вземат подобни

решения, необходимостта от „зачитане на основните права като свободата на вероизповедание“. Тази тънко прикрита заплаха изисква известни обяснения от Ваша страна, след като проучванията на общественото мнение показват, че по-голямата част от европейците биха гласували на такъв референдум, ако им бъде предоставена такава възможност в съответните държави.

Г-н Барозу, имат ли държавите-членки на ЕС, правото да проведат допитване сред своя народ, което е идентично във всяко отношение с това, което бе проведено на 29 ноември в Швейцария? Би ли се противопоставила Комисията на суверенното решение на тези народи, ако те гласуват по същия начин като швейцарския народ? Ако, както считаме ние, днес Европейският съюз е по-скоро тоталитарен, отколкото демократичен, крайно време е това да бъде признато.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Суверенно право на държавите-членки е да вземат решение в съответствие с техните конституционни правила как биха искали пряко да се допитат до техните народи. Нямам намерение да правя хипотетични твърдения относно хипотетични референдуми. Това, което мога да кажа е, че държавите-членки вземат собствени решения по този въпрос. Ето защо няма да предпришавам референдум в дадена държава или реакцията по отношение на референдум, организиран от Комисията.

Комисията има правомощията да провери мерките и решенията, които се вземат от държавите-членки във връзка с прилагането на европейското право. В този случай Комисията не само има правото, но и задължението, да изрази своето становище.

Marine Le Pen (NI). – (FR) Г-н Барозу, все пак въпросът беше ясен. Не задавам въпрос за хипотетичен референдум, а за референдум, който е идентичен във всяко отношение с този, който се проведе за народа на Швейцария.

Ако една от държавите-членки на ЕС в напълно идентичен референдум зададе въпросът, който бе зададен на швейцарския народ, как би реагирала Комисията? Има ли държавата правото да направи това? И би ли се противопоставила Комисията на решението на суверенния народ, ако той реши да гласува по същия начин като швейцарците? Въпросът е ясен.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Г-жо Le Pen, Вие задавате хипотетичен въпрос. Френският ми не е толкова добър, колкото Вашия, но, когато казвате „ако“, това е хипотетичен въпрос. „Ако имаше референдум“ е хипотетичен въпрос.

(Ръкопляскания)

За мен не е обичайно да отговарям на хипотетични въпроси. Реалността е достатъчно сложна. Следователно това, което мога да кажа, е, че Комисията е против всички форми на дискриминация, включително всички форми на религиозна дискриминация. Това е нашата позиция и тя е ясна. Това е позицията не само на Комисията; това е позицията на всички демократични държави-членки на Европейския съюз.

Въпреки това няма да изразя становище относно хипотетичен референдум.

Европа–2020 г.

David Casa (PPE). – (MT) Възнамерявах да задам на председателя на Комисията въпрос относно Комисията. Днес обаче от страна на Социалистическата партия имаше изказване във връзка с изслушването на членовете на Комисията. Надявам се, че Социалистическата партия няма да започне да си играе с ресорите, възложени на номинираните за членове на Комисията. Ние не разполагаме с компетентностите да променяме ресорите на членовете на Комисията, тъй като това е от изключителната компетентност на председателя на Комисията. Всички лица, които са избрани от нашата партия, Партията на либералите и социалистите, са много способни хора и ние не следва да имаме компетентностите да започваме да разискваме отсега, преди изслушването, дали можем да променяме ресорите на членовете на Комисията. Наясно съм, че това не е темата, но след намесата на Социалистическата партия сметнах, че трябва да направя това изказване.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Това не беше въпрос и затова не е необходимо да дам отговор, но след като имам тази възможност, ще кажа следното.

Принципът на лоялност между различните институции е много важен. Също така сега, когато имаме нов договор, трябва да зачитаме компетентностите на всяка институция. Казах колко е важно между Комисията и Парламента да има специални взаимоотношения и ще работя за това. Това, разбира се, означава зачитане на компетентностите на всяка институция в нейната област съгласно договорите.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Г-н председател, в началото на своето изказване председателят на Комисията посочи проблемите в предишните модели. Това, което не е наред, със сигурност е, че Комисията има някои добри програми, но държавите-членки просто правят каквото искат. С други думи, подходът на поощренията и наказанията не е достатъчен, за да насочва държавите-членки.

Забелязах също така, че документът относно стратегията до 2020 г. не съдържа новаторски идеи за това, как може да бъдат насочвани държавите-членки. Бих искал да попитам дали Комисията възнамерява да използва предупрежденията съгласно член 121 от Договора от Лисабон, ако държава-членка не се съобразява или дори не желае да се съобрази с идеите на стратегията до 2020 г.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Благодаря за въпроса и за идеята, която е в основата му.

Намерението ми е да предложа на държавите-членки да се засили икономическото управление в Европа. Мисля, че сега имаме възможност да направим това. Честно казано, по-рано тази идея беше отхвърлена неколkokратно. Вероятно сте прочели скорошното интервю с един от моите предшественици, г-н Целор, който заяви, че неговото предложение за задълбочено сътрудничество по въпросите в социалната област не е било прието през 1993 г. То беше отхвърлено от държавите-членки.

Беше ми интересно и проверих какво съм казал тогава като министър на външните работи на моята страна. Аз бях един от онези, които подкрепиха задълбоченото сътрудничество между държавите-членки в тази област. За съжаление, то не се осъществи.

По време на прегледа на Лисабонската стратегия ние представихме предложение въз основа на доклада „Вим Кок“ и то беше отхвърлено от държавите-членки. Мисля, че след тази криза необходимостта от реална координация в отговор на кризата вече се разбира много по-добре. Ще се боря за това, но за да го постигнем, ние, разбира се, се нуждаем от подкрепата на държавите-членки. Нуждаем се от тях, тъй като някои от тези политики се изготвят на национално равнище, а някои – на общностно равнище.

Окуражен съм от първата размяна на мнения с Европейския съвет. Всъщност новият председател на Съвета г-н Ван Ромпой, вече обяви, че би желал в началото на февруари да се проведе неофициален обмен на мнения. Надявам се, че това ще бъде начин за засилване на ангажираността на Европейския съвет с укрепването на механизмите на управление в стратегията за развитие на Европейския съюз до 2020 г.

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Г-н Барозу, Лисабонската стратегия имаше своя успех. Поради тази причина от 1 януари Европейският съюз няма да бъде най-конкурентоспособната икономика. Съжалявам за силните думи, но можем почти да я определим като мираж. Това, което трябва да направим сега, е да гарантираме, че през следващите години до 2010 г. ЕС е по-скоро оазис на спокойствие за предприемачите и гражданите в Европа.

Във връзка с това прочетох в меморандума, който ни представихте, че говорите за интернационализиране на малките и средните предприятия, основните създатели на работни места в ЕС. Не смятате ли, г-н Барозу, че това, което трябва спешно да се направи днес, е да се стабилизира ситуацията, да се успокоят хората? Нещо повече, можете ли да гарантирате днес, че Комисията ще се противопостави на всеки случай на регулаторна истерия и ще прилага ежедневно и във всички свои политики принципа, стратегията „Мисли първо за малките“?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Благодаря, г-жо Ries. Това беше един от приоритетите на моята Комисия, но е приоритет и на настоящата Комисия и със сигурност ще бъде приоритет и на следващата Комисия. Малките и средните предприятия са тези, които създават работни места. Ние създадохме законодателния акт за малкия бизнес (Small Business Act) въз основа на същия този принцип, за който говорите – „Мисли първо за малките!“ – и започваме програма за намаляване на административната тежест, особено за малките и средните предприятия. Ето защо поставихме завършването на вътрешния пазар в основата на нашите приоритети, тъй като съществува потенциал, а също така и международно измерение, които може да бъдат използвани, защото истината е, че нашите малки и средни предприятия все още срещат редица препятствия, когато се опитват да работят с други пазари. Ето защо считам, че това е един от приоритетите на новата стратегия, на стратегията до 2020 г. Това е именно стратегия, която е по-тясно свързана с международното измерение, защото последиците от глобализацията се усещат днес и само приемайки агресивна, инициативна позиция, можем да спечелим тази битка на конкурентоспособността.

Председател. – Госпожи и господа, бих искал да дам обяснение в отговор на много важен въпрос, внесен от г-жа Ries. Започнахме да подготвяме списъка на ораторите в 15,00 ч., когато започнахме работа по тази точка.

В списъка имам около 30 души по реда на вземане на синя карта. Разбира се, можем да добавим други оратори към списъка, но ще бъде невъзможно те да се изкажат по време на разглеждането на тази точка.

Ако желаете, можете засега да запазите картите си, а г-жа Durant ще бъде следващият оратор в рамките на една минута. Можем да се опитаме да добавим към списъка другите членове на Парламента, които желаят да се изкажат, но мога да ви кажа съвсем открито, че е невъзможно да има толкова много оратори – записани са около 30.

Започнахме да работим по списъка в 15,00 ч. Ако други членове на Парламента биха искали да добавят имената си, моля да спазвате времето от една минута.

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, г-н председател на Комисията, бих искала да задам въпрос във връзка със стратегията до 2020 г., и по-конкретно със системата на засилено управление – как възнамерявате да решите въпроса с лобирането. Знаете, както и аз, че ако се изготвя стратегия до 2020 г., неминуемо ще има лобиране във всички области. Лобира се почти навсякъде – лобира се в Комисията, в Европейския парламент, в Съвета.

Както също знаете, днес се провежда междуинституционален дебат по въпроса за лобитата. Г-н Калас отговаряше за този въпрос в предишната Комисия. Бих искала да ми кажете кой в Комисията ще отговаря за лобитата и какъв ще бъде нейният или неговият мандат. Желаете ли да се постигне напредък – както аз и други членове на междуинституционалната група се надяваме – за постигането на система на задължителна регистрация на лобитата?

Това е условие за прозрачност и също така според мен е условие за получаване на подкрепата на гражданите. Те трябва да могат да разберат как Комисията, Съветът и Парламентът вземат решенията на европейско равнище.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (FR) Г-н председател, това е общоизвестен проблем, много важен проблем и аз дори се гордея, че през мандата на тази Комисията постигнахме напредък. Както споменахте, заместник-председателят на Комисията г-н Калас направи много в тази област и ние имаме напредък по отношение на системата за регистрация на лобитата.

Според мен обаче следва да се признае, че най-добрият начин за справяне с този проблем е прозрачността, а не криенето на информация. Това е съвсем естествено! Съвсем естествено е в едно отворено общество и в една отворена икономика да се изразяват различни, понякога противоречащи интереси.

Комисията ще работи именно в тази насока: отношенията ѝ с представителите на различни интереси – интересите на предприятията, на синдикатите, понякога на конкретни каузи – ще станат по-прозрачни.

Лицето, което ще отговаря за този въпрос в Комисията, ако бъдете така любезни да му предложите вашата подкрепа, ще бъде заместник-председателят на Комисията Марош Шевчович. Именно на него администрацията ще възложи изпълнението на тази задача в новата Комисия.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Г-н Барозу, приветствам Вашата визия за стратегията до 2020 г. Показахте, че дори и в най-мрачните дни на рецесия може да се мечтае за Утопия. Приветствам Вашите коментари относно Европейското научноизследователско пространство. Представявам Кеймбридж, който е дом на водещ научноизследователски клъстер, който вече бележи големи успехи във високите технологии, „зелените“ технологии и биотехнологиите. Ако искаме да превърнем Вашите мечти в реалност, можем да направим това като се вслушаме и като се учим от опита на Кеймбридж. Научните изследвания се нуждаят от финансиране; новаторските предприятия се нуждаят от финансиране; иновациите от световна класа се нуждаят от финансиране от световна класа.

Миналата седмица се срещнах с представители на „Уелкъм тръст“ (Wellcome Trust) – най-голямата благотворителна организация в Обединеното кралство, която миналата година е дарила 750 млн. евро за научни изследвания в медицината. Те дойдоха в Брюксел, за да кажат на Парламента, че ако приемем законодателството относно алтернативните инвестиции, така както е разработено, ще намалим финансирането на тяхната организация с две трети. Моля Ви да не казвате едно, а да правите друго.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Поздравления за Кеймбридж. Мисля, че „Кеймбридж“ е един от най-великите университети в Европа и в света. Именно защото в Европа нямаме толкова много места като „Кеймбридж“, работим за да създадем истинско Европейско изследователско пространство. Защото „Кеймбридж“ и други много важни университети в Европа имат силно международно измерение. Те могат да привличат значително финансиране, но други страни, особено малките и някои от най-бедните държави, нямат тези ресурси. Ето защо ние се нуждаем не само от частно финансиране като това, което

споменахте, а аз определено приветствам цялата дейност, извършвана от фондации като например споменатите от Вас, но се нуждаем и от публично финансиране от държавите и от бюджета на Европейския съюз. Това ще бъде една от точките, които смятам да включа в следващия бюджет на Европейския съюз.

Що се отнася до ръководителите на алтернативни инвестиции, наистина не виждам каква е връзката. Мисля, че не следва да използваме едното или другото. Ние считаме, че е важно да имаме разумни регламенти за продуктите на финансовите пазари, имайки предвид това, което се случи, включително и във Вашата страна. Именно на Вашата страна беше предоставена най-голямата държавна помощ в историята на Европейския съюз точно поради проблеми на финансовите пазари.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, г-н Барозу, бих искал да кажа, че докато разискваме амбициозните цели на стратегията за 2020 г., някои страни като Гърция ще се присъединят към тази стратегия в неблагоприятни условия с огромни икономически проблеми и висока безработица.

Вчера премиерът обяви мерки, които се надява да намалят дефицита. Атина очаква със затаен дъх реакцията на пазарите и оценките на различни дружества. Слушах Вашия отговор на предишен въпрос и прочетох днешните изявления на г-н Алмуния и бих искал да Ви задам следния въпрос, г-н Барозу: като изключим Комисията, наблюдаваща публичния дефицит в Гърция, как може да се помогне за решаването на този проблем?

И второ, какви мерки се предприемат в рамките на стратегията до 2020 г. по отношение на тези национални особености, за да не възникват подобни проблеми?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) На първо място, идеята на Стратегията до 2020 г. е именно да разполагаме с национални програми, но също така и хоризонтални програми на равнище на Европейска общност.

Ще поискаме всяка държава-членка да представи конкретни опростени цели за всяка държава, вземайки предвид специфичните за нея обстоятелства. Както споменахте, днес Гърция е в особено положение и ние се отнасяме много внимателно към нея. Тя, разбира се, ще продължи да се възползва от кохезионните фондове, тъй като е една от страните, които се ползват от тези кохезионни фондове, което е нещо различно от Стратегията на Европейския съюз до 2020 г.

Важно е обаче да се разбере защо страни като Гърция трябва да коригират дефицитите си и прекомерната си задлъжнялост. Лихвите, които страните плащат за дълга, са пари, които те не могат да вложат в техните болници или училища в името на бъдещето. Причината, поради която препоръчвам на държавите-членки да не поддържат много високи нива на дълг и дефицит, не е защото сме привърженици на идеята за строга макроикономическа дисциплина, а защото мислим за социалните разходи и решаването на въпросите, които тревожат хората.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Г-н председател, г-н Барозу, бих искал да задам въпрос относно бъдещето на автомобилния сектор, който наистина ще остане един от най-важните промишлени сектори дори и след 2020 г. Някои от нашите най-ценни продукти са на път да бъдат продадени на Китай и това е нежелано развитие. Според мен в никакъв случай не е твърде късно това да бъде избегнато, но затова ние – Вие, г-н председател, и новата Европейска комисия – трябва да предприемем спешни мерки. Трябва да мобилизираме повече средства за научни изследвания и развитие, като отделяме по-голямо внимание на автомобилния сектор, и трябва, разбира се, да мобилизираме и повече финансови ресурси от Европейската инвестиционна банка. Според мен това е единственият начин да гарантираме, че настоящата ни зависимост от петрола няма да бъде заменена от бъдеща зависимост от китайски електрически акумулатори, например. Оттук и моят въпрос: готов ли сте Вие и Европейската комисия да поемете координационна роля в краткосрочен план, включително по отношение на случая „Опел“, за да можем решително да обединим усилията си и да се съсредоточим върху новите, щадящи околната среда технологии в автомобилния сектор?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) В случая с „Опел“, както знаете, Комисията поддържа важна позиция, насърчавайки необходимите срещи между различните засегнати държави и дружества.

Що се отнася до въпроса за автомобилната промишленост, в Европа и в света съществува проблем с наличието на свръхкапацитет. Така че бъдещето е точно такова, каквото го описвате във Вашия въпрос, намиране на нови начини и нови технологии, а именно разработването на по-чисти автомобили. Ние подкрепяме тази идея не само концептуално, но и от финансова гледна точка.

Всъщност с нашата пълна подкрепа Европейската инвестиционна банка, както знаете, създаде специален механизъм за тази цел. Това е един от приоритетите за следващия мандат: разработване на по-екологосъобразна

автомобилна промишленост в Европа, която е по-напреднала в технологично отношение. Това е начинът, по който можем да запазим водещата си позиция в световната автомобилна промишленост.

Stephen Hughes (S&D). – (EN) Г-н Барозу, Европейската мрежа против бедността определи Вашия консултационен документ относно Стратегията до 2020 г. като стъпка назад спрямо ангажиментите на поредица Европейски съвети за укрепване на социалното измерение.

Във вашия документ се споменава само гъвкава сигурност и обучение. Трябва да знаете, че от тази страна на Парламента не можем да приемем стратегия, която е лишена от социално съдържание. 2010 г. ще бъде Европейска година за борба срещу бедността и социалното изключване. Не следва ли да борбата с бича на бедността и изключването да заеме централно място в Стратегията до 2020 г.?

И накрая, признавайки, че една трета от всички работни места, създадени в Европейския съюз от 2000 г. насам, са в обхвата на услугите, свързани със здравеопазването, социалния сектор, и заетостта, като така имат двоен принос към намаляването на бедността, предоставянето на услуги и създаване на работни места, не следва ли Стратегията до 2020 г. да постави цели за предоставянето на висококачествени социални услуги?

Председател. – Благодаря Ви, колега, моля Ви обаче да не задавате два въпроса през Вашата една минута, тъй като е много трудно за председателя Барозу да отговори на два въпроса в рамките на една минута.

Кой въпрос предпочитате – първия или втория?

Колеги, това е много важно.

Stephen Hughes (S&D). – (EN) Г-н председател, всъщност аз отбелязах три неща и три пъти „да“ би било достатъчно!

(Смях)

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, много Ви благодаря за разбирането. Ще се опитам да избера най-добрия въпрос!

Честният отговор е следният: това е консултационен документ, той все още не е стратегия и аз наистина приветствам Вашия принос.

Ще споделя моето лично мнение. Да, трябва да направим повече в борбата с бедността и социалното изключване, но за тази цел се нуждаем от подкрепата на държавите-членки. Мога да кажа, че неколккратно съм предлагал конкретни мерки и съм чувал много звучно „не“ с аргумента, че според някои държави-членки социалните въпроси са нещо, за което отговарят те, а не Европа.

Това е интересно разискване. Нека видим, дали имаме съгласие по този въпрос. Силно се надявам да получа вашата подкрепа в тази област, защото, както знаете, в борбата със социалното изключване и бедността се нуждаем и от някои инструменти на европейско равнище, които допълват националните мерки. Споделям с вас позицията, която ще защитавам. Надявам се, че всички държави-членки ще бъдат готови да подкрепят това становище.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Г-н председател, изпълнението на Лисабонската стратегия не протича много добре. Как възнамерявате да промените документа относно Стратегията „Европа 2020“, за да постигнете нейните цели? Предвиждате ли да бъде изготвено нещо като програма за осъществяване на стратегията, отделен документ за петгодишния мандат на Комисията, в който да бъдат определени действията, които ще бъдат изпълнени? Мисля, че това би било добра идея. Бихме могли да наблюдаваме осъществяването на стратегията и същевременно да оценяваме Комисията по отношение на това, което е изпълнено.

Накрая ще си позволя да направя един коментар: мисля, че срокът за провеждане на социални консултации, имам предвид крайният срок, определен за 15 януари, е твърде кратък. Следва да се отнасяме към нашите социални партньори малко по-сериозно. Те са тези, които ще реализират стратегията, и следва да имат повече време, за да участват в тези консултации.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Крайният срок се отнася за консултациите въз основа на този документ, но ще има и други възможности за консултации. Всъщност са се провеждали консултации относно бъдещето на Лисабонската стратегия поне от 2008 г. насам. Комитетът на регионите подготви много интересен доклад, както и Икономическият и социален комитет, и бих искал да използвам възможността, за да кажа, че съм подготвен, ако Европейският парламент иска това, да организирам разискване

по този въпрос – не само времето за въпроси с едноминутни отговори, а специално разискване само по този въпрос – когато пожелаете, защото наистина смятам, че той е изключително важен.

(Ръкопляскания)

Изключително важно е Парламентът да участва и също така да привлече националните парламенти в процеса, защото това ще заема централно място в стратегията за бъдещето. Искам да подчертая това.

Що се отнася до механизмите за управление, точно това подготвяме в момента. Има няколко идеи. Настоящата ни идея е именно да има начини за измерване и проследяване на напредъка в някои области въз основа на показатели. Ето това подготвяме и затова се нуждаем от подкрепата на Парламента и, надявам се, от съгласието на държавите-членки.

Werner Langen (PPE). – (DE) В продължение на въпроса, който вече беше зададен, бих искал да се върна на стратегията до 2020 г. относно климата. Г-н председател, вярно ли е, че според временната система за търговия с емисии най-голямото стоманодобивно дружество в Европа получава 90 млн. тона емисии на въглероден диоксид, въпреки факта, че през миналата година е произвело 68 млн., а за тази година ще произведе 43 млн.? Може ли да се каже, че най-голямото стоманодобивно дружество в Европа ще спечели 1 млрд. британски лири до 2012 г. от разпределените в по-голям размер емисии вследствие на лобистка дейност в Комисията, както и другаде?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Г-н Langen, не знам точно какво имате предвид, но ако говорите за емисиите в Европа, нека бъдем честни по този въпрос: нашите емисии са грубо казано 14% от световните емисии и тенденцията е към намаление, защото по отношение на емисиите се правят все по-големи икономии.

По емисии на глава от населението обаче все още сме далеч пред тези икономики и нека бъдем честни – ние носим и известна историческа отговорност. Американците произвеждат повече емисии на парникови газове на глава от населението от нас, но ние произвеждаме много повече от Китай и много повече от Индия например, ако визирате случая с Индия. Това действително е проблем, който трябва да решим в духа на световната справедливост. Ако искаме да решим проблема и ако считаме, че съществува заплаха за нашата планета – от изменение на климата – са необходими съвместни усилия от всички страни. Затова, да, ние имаме по-строги условия отколкото в някои други части на света, но смятаме също, че това е възможност за разработване на нови технологии, благодарение на които да изпълним целите си, без да излагаме на риск нашите дружества, защото не желаем да изнасяме нашите дружества и нашите работни места.

Председател. – Колеги, моля ви да не задавате допълнителни въпроси във времето за въпроси към председателя на Комисията Барозу, тъй като много хора чакат за своя първи въпрос. Много съжалявам, но бих предпочел да преминем към нов въпрос.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EN) Г-н Барозу, както споменахте, нивата на лихвите наистина се влияят от състоянието на икономика. Те отразяват доверието в дадена икономика и международната икономическа общност се влияе от тях. Лихвените проценти зависят от доверието на Общността в дадена икономика и това доверие от своя страна много често зависи от изразеното от Европейската комисия доверие в предприеманите от държавите-членки мерки. В този смисъл спекулантите също се опитват да спекулират с лошото икономическо положение и понякога допълнително го влошават.

Г-н Барозу, готов ли сте днес, в тази пленарна зала, да изразите Вашата подкрепа за мерките, обявени вчера от гръцкото правителство за подобряване на икономическото положение в Гърция? Счита ли Комисията, че те са насочени в правилната посока и, ако бъдат приложени, могат да променят финансовото положение, във връзка с което посочихте, че са съществували проблеми и в миналото?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Вече казах, че съм доволен от поетите вчера ангажименти от премиера Папандреу за съкращаване на бюджетния дефицит и понижаване на държавния дълг чрез намаляване на постоянните разходи и увеличаване на приходите. Аз дори добавих, че бюджетът за 2010 г., който в момента се обсъжда в гръцкия парламент, и изявлението на министър-председателя Папандреу са стъпки в правилната посока. Естествено, Комисията ще продължи да следи отблизо макроикономическото и фискалното положение и изпълнението на мерките в Гърция. Това много ясно личи от изявлението ми в подкрепа на обявените мерки. Считаю, че това е най-добрият начин, по който можем да помогнем на Гърция в много трудното положение, в което се намира тя в момента по отношение на бюджета и дълга. Надявам се, че тези мерки ще доведат до някои важни резултати.

Malcolm Harbour (ECR). – (EN) Г-н председател, горещо приветствам възможността да задам въпрос на председателя Барозу, тъй като Съветът на председателите на комисии за първи път е преместен с един час назад, така че ние, председателите на комисии, можем да бъдем тук за първи път.

Въпросът ми е свързан с политика за подпомагане на рамковите условия за научни изследвания и иновации – които, за мое голямо разочарование, не бяха включени в този първи проект на „ЕС 2020“, но се надявам да фигурират там в бъдеще – а именно, да се използва огромният потенциал на обществените поръчки в целия Европейски съюз, за да се стимулират иновативни продукти и услуги. Бих искал да го попитам днес дали ще приеме препоръките от доклада ми от ноември миналата година, които показват как би могло да се направи това и които бяха одобрени почти единодушно от Парламента. Просто за да му дам идея и да я споделя с колегите, ако 1% от европейските обществени поръчки се използва за иновативни продукти и услуги, това ще увеличи инвестициите в иновации в целия Европейски съюз с не по-малко от 15 млрд. евро.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Благодаря на всички за коментарите, но бих искал да кажа, че няма първи проект на новата стратегия. Има работен документ на Комисията за целите на консултацията, но все още не сме достигнали етапа на представяне на проект. Поради това силно приветстваме всички ваши коментари.

Не очаквайте от мен в едноминутен отговор да дам твърд отговор на толкова важен въпрос като този, който зададохте. Запознат съм с Вашия доклад. Наясно съм с някои от направените интересни предложения по отношение на обществените поръчки и, да, това е и моето намерение, включено е в общите насоки. Спомнете си, че представих това пред Парламента във връзка с необходимостта от разширяване на ангажиментите за създаване на по-благоприятни за пазара, по-новаторски правила за обществените поръчки в Европа. Това със сигурност ще бъде част от бъдещата ни стратегия, но на този етап не мога да се ангажирам точно по какъв начин ще бъде включено.

Carl Haglund (ALDE). – (SV) Г-н председател, един от най-големите недостатъци на Лисабонската стратегия, която в други отношения е един добър документ, е, че до известна степен не успяхме да накараме държавите-членки действително да постигнат залегналите в стратегията цели.

Колегата ми от Финландия попита по-рано г-н Барозу как според него можем да убедим държавите-членки да следват стратегията по-добре. Една от целите, която беше включена, е колко държавите-членки следва да инвестират в научноизследователска и развойна дейност като процент от БВП. Бих искал да знам дали Комисията възнамерява да определи подобни цели за държавите-членки, с други думи, каква част от brutния национален продукт всяка държава-членка следва да инвестира в научноизследователска и развойна дейност.

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) В момента оценяваме причините, поради които не всички цели бяха изпълнени. С новото предложение ще направим оценка – според мен много честна и обективна оценка – на успехите и неуспехите на Лисабонската стратегия.

На този етап не мога да се ангажирам с предположение какво ще предложим. Точно в този момент обмисляме бъдещите действия. Ето защо споменавам обсъжданията, които бих искал да проведа с вас, имам предвид истински обсъждания, защото вашият принос е много важен.

Лично аз мисля, че поставянето на обща цел за всички държави-членки вероятно не е много реалистично. Смятам, че следващата фаза от развитието на Стратегията „Европейски съюз 2020“ ще трябва да бъде по-усъвършенствана и по-сложна с конкретни цели – които, разбира се, са съгласувани с държавите-членки – но за различни ситуации.

Това е моето лично мнение. Все още не сме достигнали до етапа, когато ще ви представим предложение. Бих искал също така предложението да бъде изцяло на новата Комисия и ние ще представим оценка на последната Лисабонска стратегия.

William (The Earl of) Dartmouth (EFD). – (EN) Г-н председател, до следващата година нетната вноска на Великобритания ще се увеличи двойно в сравнение с 2008 г. През 2020 г. ще има най-малко четири до седем нови държави-членки. Според настоящото им икономическо представяне всяка от новите държави-членки ще получава средства от кохезионните фондове – които са субсидии под друго име – от датата, на която е приета за членка, до 2020 г.

Може ли следователно британският данъкоплатец да очаква по-нататъшно удвояване на нетната вноска на Великобритания в Европейския съюз до 2020 г. и ако не, защо?

Жозе Мануел Барозу, председател на Комисията. – (EN) Все още не съм достигнал етапа на обсъждане на финансовите перспективи и не мога да предвия каква ще бъде вноската на Великобритания. Разбирам изразената от Вас загриженост, защото в днешно време британските данкоплатци плащат най-голям принос заради случилото се във финансовия сектор във Великобритания. Няма друг случай на толкова голяма държавна помощ като този, на който бяхме свидетели във Вашата страна.

Нашата позиция в момента е следната: ние считаме, че е важно да се определят приоритети за бъдещето, да видим какви трябва да бъдат разходите на национално равнище и какви трябва да бъдат на европейско равнище, а след това да се проведе обсъждане относно справедливия начин за споделяне на тази инвестиция. Считаме обаче, че в някои случаи е по-разумно да се изразходва едно евро на европейско, отколкото на национално равнище заради потенциалните ползи от изследването на европейското измерение и вътрешния европейски пазар. Ще стигнем до това обсъждане и се надявам в крайна сметка да постигнем съгласие.

Председател. – За трети път имаме възможност да разговаряме с председателя на Европейската комисия във времето за въпроси. Благодаря ви много, колеги, за зададените въпроси за обсъждане.

Що се отнася до присъствието, в края на времето за въпроси в пленарната зала имаше малко повече хора, отколкото в началото, в 15,00 ч. Много съжалявам за това: бихме предпочели, ако много повече от вас бях тук.

Благодаря Ви още веднъж, председателю Барозу.

John Bufton (EFD). – (EN) Г-н председател, бих искал да отбележа, че днес тук има много хора, които не успяха да зададат въпроси на г-н Барозу. Като се има предвид огромната заплата на г-н Барозу, не може ли той да прекарва редовно по още 30 минути с нас, за да направим това време час и половина?

Първите 30 минути бяха с останалите ръководители на групи. Тук има 750 членове. Мисля, че 30 минути са абсурдни. Не може ли да имаме един час и половина? Г-н Барозу, Вие получавате достатъчно добро възнаграждение, сър. Елате тук за 90 минути, а не за 60.

Председател. – Председателят Барозу се усмихва много учтиво, но ще видим. Трябва да вземем решение по този въпрос. Благодаря Ви за предложението.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н VIDAL-QUADRAS

Заместник-председател

13. Заключение на Съвета по външни работи относно мирния процес в Близкия изток, по-специално положението в Източен Йерусалим (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявления на Съвета и Комисията относно заключенията на Съвета по външни работи относно мирния процес в Близкия изток, по-специално положението в Източен Йерусалим.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, конфликтът в Близкия изток беше един от въпросите, които обсъждахме тук, в Парламента, в самото начало на мандата на шведското председателство. Приятно ми е, че съм отново тук, за да ви докладвам по този начин в края на мандата ни.

Министърът на външните работи на Швеция, Карл Билд, присъства и на заседание на Комисията по външни работи миналата седмица, където представи доклад и проведе дълги обсъждания, включително относно Близкия изток. Миналата седмица Съветът по външни работи обсъди положението в Близкия изток и прие заключения. Доволни сме, че всичките 27 държави-членки подкрепиха заключенията, в които ясно са посочени идеите на ЕС относно мирния процес в Близкия изток.

Чрез тези заключения Съветът и председателството искат да изпратят много ясно и силно послание от страна на Европа, което надяваме се, може да доведе до скорошно възобновяване на преговорите между страните. Обезпокоени сме от липсата на напредък в мирния процес в Близкия изток. Затова ясно подкрепихме усилията на Съединените щати за постигане на мир. ЕС призовава страните да поемат отговорност и да започнат преговори по всички въпроси за окончателния статус, включително тези за Йерусалим, границите, бежанците и сигурността. Нашите заключения отразяват и позицията на ЕС относно Близкия изток, основаваща се на международното право, която отстояваме от дълго време и която сме изразявали по много поводи.

Позицията на ЕС, наред с другото, е, че едно съгласувано решение, предвиждащо две държави, трябва да се основава на границите от 1967 г. и че селищата са незаконни. Въпросът за Йерусалим засяга окончателния

статус и ние ясно сме заявили, че за да се постигне истински мир, статутът на Йерусалим като бъдеща столица на две държави следва да се реши чрез преговори. През голяма част от годината възобновяването на преговорите между Израел и Палестина се свързваше с въпроса за селищата. Неотдавна израелското правителство обяви частично и временно замразяване на строителството на селища. Съветът по външни работи приветства това решение и ние се надяваме, че то ще допринесе за възобновяването на конструктивните преговори.

Със загриженост отбелязваме обаче изненадващото решение на израелското правителство от 13 декември да включи за пръв път селищата в програмата за националните приоритетни райони. Това е в разрез с духа на замразяването на строежа на селища и вреди на усилията за създаване на атмосфера, която може да спомогне за постигането на трайно решение на конфликта. Моята колега, шведският министър за международно сътрудничество и развитие, Гунила Карлсон, присъства на заседание на комисията по развитие на Европейския парламент в началото на септември. Тя обеща да следи събитията на местно равнище, да оказва помощ и да се намесва в областите, за които всички сме осведомени – положението в и около Източен Йерусалим, селищата и въпроси като достъпа и придвижването, особено по отношение на Газа. Ние изпълнихме това обещание.

През последните месеци, под ръководството на председателството, ЕС възприе ясна позиция относно селищата и продължителното затваряне на пропускателните пунктове на Газа. Политиката за затваряне е неприемлива и води до обратен резултат. ЕС продължава да настоява за незабавното и безусловно отваряне на граничните пропускателни пунктове за преминаване на хуманитарна помощ, търговски стоки и хора. Съветът призова и за пълното прилагане на Резолюция 1860 на Съвета за сигурност на ООН и за зачитане на международното хуманитарно право. Онези, които държат похитения израелски войник Гилад Шалит, трябва да го освободят незабавно.

Бих искала да кажа още няколко думи за Газа. Разбира се, ние се надяваме, че ще е възможно посредническите усилия на Египет и Арабската лига да продължат. Важно е да се предотврати постоянното разделение между Западния бряг и Източен Йерусалим, от една страна, и на Газа, от друга. С нетърпение очакваме провеждането на свободни и справедливи избори, когато условията го позволят. Едно е ясно – мир между Израел и палестинците може да се постигне само ако палестинците са обединени.

Дипломатите ни в региона внимателно следят положението в Източен Йерусалим. Според тях Израел всява страх сред палестинската общност в града. Загрижени сме от този факт. ЕС ще увеличи помощта си за Източен Йерусалим, за да облекчи условията на живот на палестинците. Силното послание относно Източен Йерусалим в заключенията на Съвета е ясно доказателство за загрижеността ни във връзка с положението там. Важно е да помним, че споразуменията между Израел и Сирия и между Израел и Ливан са предпоставки за постигането на мир в Близкия изток. ЕС приветства неотдавнашните изявления на Израел и Сирия, в които се потвърждава готовността им за постигане на напредък в мирния процес. От само себе си се разбира, че това ще предизвика изключително положителен отзвук в целия регион.

Катрин Аштън, *нотинирана за заместник-председател на Комисията*. – (EN) Г-н председател, миналата седмица Съветът прие много съдържателни заключения относно мирния процес в Близкия изток. В тях ясно и категорично е формулирана принципна позиция по редица ключови въпроси. Няма да се спирам на заключенията и да повтарям казаното от председателя. Достатъчно е да се посочи, че потвърждавайки нашите принципи, надявам се, навярно сме спомогнали да се възстанови донякъде доверието и желанието на палестинците да се включат в мирния процес. Заключенията, разбира се, ще ми помогнат много и с това, че определят ясни насоки за дейността ми през идните месеци.

Поканихте ме тук днес, за да разкажа за политическата ни дейност, но също така и за положението в Източен Йерусалим. Това е област, която буди сериозно безпокойство. Източен Йерусалим е окупирана територия, заедно с останалата част от Западния бряг. Европейският съюз е против разрушаването на палестински домове, прогонването на палестински семейства от жилищата им, изграждането на израелски селища и трасирането на „разделителна бариера“. ЕС работи за решаването на тези проблеми на политическо равнище, по дипломатически канали и чрез публичните ни изявления. Стремим се да се справим с положението и чрез практическа помощ с цел оказване на подкрепа на палестинското население в Източен Йерусалим. Например в града не достигат 1 200 класни стаи за палестински деца, така че помагаме за попълване на липсващото в учебните заведения. В допълнение, създаваме условия за поддържане на жизнеспособното функциониране на палестинските болници в Източен Йерусалим и работим много с палестински младежи в града, които страдат от високата безработица и от психологически проблеми. Към настоящия момент ЕС осъществява дейности в Източен Йерусалим на стойност 4,6 млн. евро.

Друг повод за тревога, разбира се, е положението в Газа. Постоянно призоваваме за безпрепятствено преминаване на помощи, стоки за търговия и хора. Изразяваме силна загриженост за битовите условия на населението в Газа – от конфликта през януари до настоящия момент дарителите не са в състояние да извършват

възстановителни работи и сериозни проблеми, като липсата на чиста питейна вода, остават нерешени. Израел следва незабавно да отвори пропускателните пунктове, което ще създаде възможност за съживяване на частния сектор и за намаляване на зависимостта на Газа от помощите.

Време е вече да пристъпим към действия и да приложим на практика заключенията на Съвета. Сега трябва да помислим как да възобновим политическия процес. Двете страни сякаш са се отдалечили още повече една от друга по отношение на предприемането на заключителната фаза. Скоро ще пътувам до региона и основната ми цел ще е да се срещна с главните участници в процеса и да разбера от първоизточника как ЕС може да бъде сила, допринасяща за промяната. Считаю, че всички сме на едно мнение относно цялостния и първостепенен приоритет при възобновяването на израелско-палестинските преговори – не преговори заради самите преговори, а такива за постигане на мирно споразумение и обръщане на нова страница. Не можем – а се съмнявам, че и регионът би могъл – да понесем още един кръг на безплодни преговори. Преговорите се водят периодично от няколко години насам като началото беше положено от Декларацията на принципите от Осло, подписана през септември 1993 г. Това беше преди 16 години. Преговорите следва да се основават на международното право и да се провеждат при зачитане на предишните споразумения. Всички въпроси трябва да се поставят на обсъждане, включително статута на Йерусалим като бъдеща столица на две държави.

Преговорите, също така, следва да се проведат в рамките на уговорен срок и при ефективно посредничество. Необходимо е да се прояви сериозна ангажираност и политическа воля както от страна на Израел, така и от страна на Палестина, за участие в сериозни и истински преговори. Европейският съюз е готов да помогне и на двете страни да поемат задълженията си по това участие и да им окаже подкрепа по трудния път на преговорите. Аз съм тук, за да осигурия ефективната и хармонична дейност на Европа.

Европейският съюз оказва последователна подкрепа както на Израел, така и на палестинците, като им осигури време и пространство за двустранни преговори. Нашата подкрепа позволи на палестинската автономна власт да изгради институциите на бъдещата палестинска държава, така че тя да може да предоставя услуги на гражданите си и да бъде надежден съсед в региона. Днес обаче палестинците са разделени както политически, така и физически. За надеждни преговори е необходим силен и обединен палестински партньор. Израел няма да загуби, а ще спечели при наличие на силен палестински партньор.

Израел направи първата стъпка с временното и частично замразяване на изграждането на селища. Надяваме се, че това ще допринесе за възобновяването на съдържателните преговори.

Съединените щати продължават да бъдат незаменим и ключов играч в Близкия изток. Рядко е имало толкова добри условия за ефективно партньорство между ЕС и САЩ относно Близкия изток. Време е да го превърнем в реалност чрез внимателно съгласуване на нашите позиции и стратегии. ЕС ще продължи да подкрепя и да работи в тясно сътрудничество със САЩ чрез Четворката. Тя се нуждае от прилив на нови сили – изисква го настоящата безизходица в мирния процес. Четворката може да осигури необходимото внимателно, но и динамично посредничество.

За постигане на мир в Близкия изток е нужно всеобхватно решение. Както Сирия, така и Ливан имат важна роля в това отношение. С нетърпение очакваме прилагането на арабската мирна инициатива. Те следва да са част от решението. Подходът ни следва да е регионален и приобщаващ. Двустранната израелско-палестинска рамка следва да се допълни от многостранна рамка.

През идните месеци възнамерявам да поддържам тясна връзка с Парламента по всички тези въпроси. Известна ми е активната роля, която играе Парламентът, не на последно място, в качеството му на бюджетен орган. На политическо равнище делегациите на Европейския парламент работят пряко с израелския Кнесет и с Палестинския законодателен съвет (PLC). Миналата седмица делегацията към Палестинския законодателен съвет посети окупираните палестински територии и с голямо безпокойство докладва за положението на място.

Накрая, приветствам продължаването на дейността на работната група на Парламента за мирния процес, която отново ще заседава тази седмица.

Ioannis Kasoulides, *от името на групата PPE*. – (EN) Г-н председател, по време на едно посещение на млади израелски и палестински лидери в Европейския парламент беше проведено задълбочено обсъждане, в процеса на което се оформи идея за мирно споразумение за тяхното бъдеще – решение с висока степен на сигурност и две признати държави, основано на границите от 1967 г., като столица и на двете е Йерусалим; демилитаризация на палестинската държава; повторение на арабската мирна инициатива от 2007 г.; гаранции от страна на НАТО; и уреждане на въпроса с бежанците по начин, който не променя демографския характер на еврейската държава.

Докато визията на младите включва общо бъдеще, по-възрастните все още спорят дали трябва да започнат преговори. Египетската инициатива за помирение между палестинците – така че да има само един представител – все още се обмисля и все още се очаква механизъм за осигуряване на безопасността в Газа с освобождаването на затворници като Гилад Шалит. Междувременно *faits accomplis* – фактите на място според доклада на ръководителя на мисията на ЕС в Източен Йерусалим все повече намаляват жизнеспособността на палестинската държава.

Със съжаление отбелязвам факта, че Израел – една демократична страна – обръща малко внимание на вредата, която някои от действията ѝ нанасят през погледа на международното обществено мнение и се задоволява единствено с ограничаване на щетите впоследствие.

Hannes Swoboda, от името на групата S&D. – (DE) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, г-жо заместник-председател на Комисията и върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност, първо, искам да изразя искрената си благодарност на шведското председателство за тази инициатива. Това беше добра инициатива и бих искал да ви поздравя за нея. Искам, също така, да благодаря на баронеса Аштън за това, че седна на място от страната на Комисията при първата си поява тук, въпреки, че се изказа главно в ролята си на върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. Всичко, за което става въпрос тук, се отнася за една обща външна политика и политиката на сигурност. В някои отношения може би не е важно къде седите. Важното е, че сте тук и че представяте една обща външна политика.

Второто нещо, което искам да отбележа, е, че изявлението, прието от Съвета, е добро и по никакъв начин не е насочено срещу Израел. Точно обратното, то е в интерес на Израел и на неговата сигурност и стабилност. Много е важно да се наблегне на това. Ако ние като европейци искаме да играем активна роля в това отношение, от съществено значение е да продължаваме да постъпваме по този начин. Искам да Ви помоля, баронесо Аштън, да вземете това присърце.

Преди няколко дни бяхме в САЩ, където проведохме разговори с нашите колеги от Конгреса. Президентът Обама, който се сблъсква с едностранчивия подход на Конгреса и липсата на разбиране относно положението, в което се намират палестинците, разполага с много малко възможности. Дълбоко съчувстваме на Израел за положението в страната. Освен това се противопоставяме на всички видове тероризъм и искаме плененият войник най-накрая да бъде върнат на семейството си. Но също толкова сме загрижени и съчувстваме на палестинците за злочестото състояние, в която се намират по отношение на всичко, споменато в изявлението, и по-специално, границите от 1967 г., тежкото положение в Йерусалим и заселническата дейност. Възприемането на силно противоречив подход към разрастването на селищата, макар и продължение на политиката от последните няколко години, е напълно непонятно. Първо, то беше спрян, а след това беше включено в програмата на национални приоритети. Впоследствие продължи само естественото развитие, след което бяха построени пътища, преминаващи през палестинските селища. Начинът, по който ежедневно се отнема земята на палестинците, е напълно неприемлив.

Случилото се с делегацията от Парламента също е напълно неприемливо. Г-н de Rossa също ще изрази мнението си по този въпрос. Членовете на Парламента трябва да се обединят със Съвета и Комисията и ясно да заявят, че имат право да пътуват до Газа и сами да видят какво е положението там. Какво крие Израел? Защо не позволява на членове на Парламента да отидат в Газа? Не бива да приемаме това положение и се надявам, че ще му се противопоставим заедно. Прозрачността и откритостта, наред с другото, са предпоставки за разумна политика в Близкия изток. Трябва ясно да ги подкрепим.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, от името на групата ALDE. – (NL) Г-н председател, г-жо Аштън, г-н заместник-председател на Комисията, г-жо действащ председател на Съвета, първо, г-жо Малмстрьом, искам да поздравя цялото шведско председателство за заключенията на Съвета относно конфликта в Близкия изток като цяло, и по-специално в Източен Йерусалим.

Считам, че всички ще приемат това като важно знамение във факта, че за пръв път единодушно се одобрява и приема съвместен доклад относно Източен Йерусалим на ръководителите на делегации в ЕС, при това именно в настоящия момент след влизането в сила на Договора от Лисабон. Друго знамение е, че заключенията, предложени от шведското председателство, също бяха приети единодушно, включително тези относно Източен Йерусалим. Надявам се, че израелските органи осъзнават голямото значение на това развитие.

Госпожи и господа, на всеки няколко месеца провеждаме разисквания, посветени на Близкия изток, и понякога те напомнят шествие от танцовия фестивал в Ехтернах: малка стъпка напред, след това признаци за стъпка назад, последвана от повече поводи за надежда. За съжаление, има и повод за униние, но ние, разбира се, продължаваме да се надяваме. Естествено, особено важно е – включително за групата, към която принадлежа

– както израелците, така и палестинците да могат да съжителстват в мир в две отделни държави, да се възползват от всички възможности за развитие и взаимно да гарантират сигурността си. Считаю, че по този въпрос имаме всеобщо съгласие. Имаме съгласие и относно стъпките, които, в идеалния случай, биха довели до това положение и, разбира се, сме готови да допринесем за него.

Йерусалим е един от най-красивите градове в света – той е действително необикновено селище – и затова е много трагично, че народите, които живеят там един до друг, не успяват да съжителстват в мир. Заради благоденствието и съхранението на Йерусалим се надявам, че това все още може да се постигне в няколкото дни, които остават до Коледа.

Caroline Lucas, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н председател, искам да приветствам изявленията и на Съвета, и на Комисията, но въпросът ми към тях е кога ще преминаем отвъд красивите думи – с които съм напълно съгласна – и кога ще пристъпим към реални действия? Отново и отново слушаме същите думи – че трябва да вземем мерки, за да гарантираме, че Израел ще направи това или онова, но за да го постигнем, ни е необходим истински „ефект на лоста“, в противен случай Израел просто ще ни игнорира, както прави и до сега.

Въпросът ми е какво можете да направите на практика, за да се гарантира, че ще станем свидетели на истинско раздвижване и напредък в това отношение? По мое мнение, тук трябва да се включат въпроси като временно прекратяване на действието на споразумението за асоцииране ЕС-Израел.

Като поставям акцент върху положението в Източен Йерусалим, силно приветствам инициативата на шведското председателство и ясната му позиция за ролята на Йерусалим като столица на две държави, както и вашата стабилна позиция относно голямото значение на замразяването на заселническата дейност в Източен Йерусалим.

Изявявам уважението си и към авторите на доклада на ръководителите на мисии на ЕС за самия Източен Йерусалим. Докладът съдържа ясни формулировки и визия – нещо, което твърде често липсва при тези разисквания. В него се посочва, че съзнателният замисъл на политиката на Израел на незаконно анексиране на Източен Йерусалим е да се отслаби палестинската общност в града и да се предотврати развитието на Палестина. Ръководителите на мисии обаче призоваха Съвета да приеме широка гама от препоръки в резултат на този доклад и аз считам, че Съветът трябва да предприеме спешни действия именно в тази посока.

Ако ЕС сериозно се ангажира с решение, предвиждащо две държави, той трябва да направи всичко възможно, за да запази и укрепи палестинския характер и палестинската идентичност на Източен Йерусалим. В изявлението и в доклада на ръководителите на мисии се посочва как практически да се постигне това.

Peter van Dalen, *от името на групата ECR*. – (NL) Г-н председател, в този конкретен момент, когато наближава Рождество Христово, мнозина се молят за мир в Близкия изток, но понякога човек пада духом и мисли, че мирът никога няма да настъпи. Въпреки това е важно всички страни да продължат да работят за постигането на мир, но може би именно в това се състои основният проблем. Дали всички страни могат и са готови да работят за постигането на мир? Израел вече е предприемал действия за замяна на земя срещу мир в миналото – имам предвид оттеглянето му от части на ивицата Газа – но, за съжаление, това не доведе до мир. Всъщност ракетният обстрел се засили и през 2009 г. Израел навлезе в ивицата Газа. Сега Израел обяви временно прекратяване на застрояването на Западния бряг. Премахната беше и поредица от пътни барикади. Това беше жест, спомагащ да се стигне до мирни преговори.

Това действие на правителството на Нетаняху вече е доста широкомащабно съгласно израелските стандарти, но все още не виждам значително раздвижване от палестинска страна. Хората продължават да твърдят, че това, което прави Израел, е незначително, но аз не виждам жест от палестинска страна, който да създава възможност за преговори. Желает ли и в състояние ли е палестинската страна да предизвика по-нататъшни преговори? Изглежда, че „Хамас“ е погълната от борбата си срещу „Фатах“ и че Иран я държи изкъсо. Махмуд Абас сякаш е безопасен противник, без голямо влияние, което да се обсъжда. Мисля, че е време и палестинската страна ясно да покаже, че желае мир.

Kyriacos Triantaphyllides, *от името на групата GUE/NGL*. – (EL) Г-н председател, лейди Аштън, ние приветстваме решението, взето на 8 декември от Съвета на Европейския съюз. То потвърждава подкрепата на Европейския съюз за създаването на две държави въз основа на границите от 1967 г.

Въпреки това, опитът ни от неотдавнашното ни посещение в региона показва, че ситуацията, която преобладава във въпросните области, прави създаването на палестинска държава почти невъзможно. Имам предвид, по-конкретно, издигането на стената, събарянето на палестински къщи и, най-важното, създаването на селища в района на Западния бряг като цяло, особено около Източен Йерусалим.

В тези селища днес живеят около 500 000 заселници. По-важното е, че в Източен Йерусалим се полагат усилия за създаване на палисада чрез изграждане на селища около града, така че да се принудят палестинците да напуснат домовете си. Сега е очевидно, че израелското правителство използва преговорите, за да печели време. Бавно, но сигурно то се опитва да наложи върховната си власт над всички палестински територии.

В допълнение към отстояването на решението, предвиждащо две държави, Европейският съюз следва да предприеме конкретни мерки срещу Израел. Продължаващото нарушаване на правата на човека е достатъчна причина Европейският съюз да наложи санкции съгласно член 2 от договора, защото ако, от една страна, той реши да подкрепи мирния процес, но, от друга страна, продължи да издига на по-високо равнище икономическите отношения с Израел без ограничения, единственото, което ще постигне, е, че ще послужи на политиката на Израел, която се състои в принуждаване на палестинците да напуснат земите си и в разпростиране на върховната израелска власт над цяла Палестина.

Bastiaan Belder, *от името на групата EFD*. – (NL) Г-н председател, нима Европа е загубила разсъдък си? Този реторичен въпрос беше зададен от Съединените щати в началото на декември. Предмет на тази свирепа критика от страна на Конгреса беше едностранното определяне на Източен Йерусалим за столица на бъдещата палестинска държава в разпространената проекторезолюция на Съвета. Като председател на делегацията на Европейския парламент за връзки с Израел си представях и се надявах на по-конструктивно начало на трансатлантическия ни диалог. Също така, бързам да добавя, след като внимателно разгледах както проекта, така и заключителното изявление на Съвета, останах, подобно на колегите ни от Конгреса, напълно смаян. Категорично се дистанцирам, по-конкретно, от предложението за разделяне на Йерусалим. Считаю, че изявлението на Съвета относно Близкия изток е сериозна дипломатическа и политическа пречка за мирния процес и поради това съм много разочарован от външните министри за това, че са били склонени да постъпят така не от кое да е, а от шведското председателство, което е в обтегнати отношения с еврейската държава.

Имам няколко основни възражения към споменатото изявление на Съвета. Едва ли това е начинът да се насърчи палестинската автономна власт да възобнови преговорите с Израел. При това, изявлението е в разрез с принципа на Четворката, формулиран на 9 ноември 2008 г., който гласи, че в двустранните преговори не следва да се намесват трети страни. Официалната реакция на Съединените щати спрямо изявлението на Съвета от 8 декември още веднъж подчертава този принцип. Тогава нищо друго ли не ни остава, освен да се примирим с безизходното положение, в което се намира мирния процес? Категорично не! След последните посещения на делегацията в Израел изразявам твърдо убеждение, че един постепен, непрекъснат процес на сближаване между Държавата Израел и Палестинската автономия е както необходим, така и възможен. Постепенното прехвърляне на администрацията на Западния бряг, например в зона В, и разширяването на икономическото сътрудничество, като същевременно се укрепват и създават надеждни палестински институции, действително ще доведе до напредък в мирния процес. Ето защо призовавам Съвета и Комисията да престанат да генерират вредни декларации относно мирния процес, а вместо това да инвестират в конкретни проекти, включващи сътрудничество между израелците и палестинците. Нали това е доказана европейска формула?

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, като член на парламентарната делегация за Израел изслушах с интерес коментарите на Съвета по външни работи относно мирния процес в Близкия изток, както и изявлението на Комисията. Във връзка с тях обаче у мен, подобно на предишния колега, остана преобладаващо чувство на загриженост. Израел е единствената страна с функционираща демокрация в региона. Любимата тактика на нейните противници е проявата на тероризъм срещу държавата. Считаю, че в изявленията на Съвета и на Комисията не се придава необходимата тежест на опасенията на Израел, свързани със сигурността. Всъщност не чух върховният представител да споменава тези опасения в изявлението си в тази зала.

Нещо повече, считаю, че в изявлението се отрежда твърде тежко бреме на Израел по отношение както на липсата на напредък в процеса, така и на решаването на неуредените въпроси – по-конкретно, Йерусалим.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Г-н председател, истината е, че това е твърде необичайно разискване, защото г-жа Малмстрьом е заела място на банките на Съвета – надяваме се скоро да я видим седнала на скамейките, отредени на Комисията. Ще видим къде ще седне!

Във всеки случай, г-н председател, заключенията на Съвета съвсем не пораждаят оптимизъм. Съветът изрази силна загриженост във връзка с липсата на напредък в близоизточния мирен процес и поиска възобновяването му въз основа на резолюциите на Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации, на заключенията от Мадридската конференция и на пътната карта. Нищо ново под слънцето.

Съветът също така заявява, че Европейският съюз е готов да допринесе съществено за решаването на проблемите, които двамата оратори представиха тук: проблема с Източен Йерусалим, проблема с водата, проблема със сигурността и проблема с границите.

Има обаче набор от нови елементи, по които бих искал гостите ни да дадат мнението си. Първо, бих искал да знам дали според тях осеммесечният мораториум и селищата, за които беше взето решение от израелското правителство, са свързани с новото правителство на Съединените щати.

Бих искал да знам и какво мислят за изявленията, направени вчера в Газа от представителя на „Хамас“ при отбелязването на двадесет и втората годишнина от създаването му, в които се казва, че движението няма намерение да прави никакви отстъпки на Израел и че не възнамерява да признае държавата. Какво мислят гостите ни за закона за приемствеността, по силата на който ще се даде глас на израелския народ чрез референдум за окупацията на завзетите територии?

И накрая, какво мислят за доклада „Голдстоун“ и за приемането му от Съвета на ООН по правата на човека? Считат ли, че това е нещо, което ще спомогне за мирния процес, или точно обратното, както твърди Израел, че ще го възпрепятства или затрудни?

Proinsias De Rossa (S&D). – (EN) Г-н председател има два ангажмента в изявлението на Съвета, които специално искам да приветствам и които имат потенциала да създадат нова динамика: подкрепата за двугодишната програма на Палестинската власт за прекратяване на израелската окупация и създаване на палестинска държава и готовността на Съюза, когато е целесъобразно, да признае палестинската държава.

Миналата седмица ръководих посещенията на официална делегация на Европейския парламент в окупираните палестински територии, където отново видях със собствените си очи как Израел прилага системата на апартейд срещу палестинците, наред с лишаването им от собственост и унищожаването на техните домове, земи и вода, както и на храмовете им.

Часове след публикуването на изявлението на Съвета, разрешението, издадено за посещенията на водената от мен делегация в Газа, беше отменено. Това не е акт на приятелска държава. Това безспорно е намеса в демократичното право на Парламента да поддържа колегиални и демократични отношения с избраниците на палестинския народ, заемащи длъжности, аналогични на нашите.

Заварихме униние и липса на надежда навсякъде сред хората, с които се срещнахме, както и в областите, които посетихме в Хеврон, Източен Йерусалим и Рамала. Там, където цари безнадеждност, ще има насилие. Можем да постигнем напредък сега или да оставим положението да ескалира в по-жестоко насилие, което ще изтласка умерените палестински политици от ръководните им постове. Това са алтернативите, между които трябва да избираме.

Бих призовал както Съвета, така и баронеса Аштън, на която пожелавам успех, да засилят отново ангажираността на Съюза с този процес, не само да се очаква от Четворката отново да засили ангажираността си с него, и да изготвят план-график, съобразен с двугодишния план-график на Палестинската власт за изпълнение на принципите, които определихме, толкова смело според мен, миналата седмица.

Трябва енергично да защитаваме правата на човека. Трябва да действаме. Трябва да използваме достъпа до пазарите си, за да стимулираме Израел. Не говоря за санкции. Говоря за това да се направи необходимото, за да може достъпът до нашия пазар да се използва като стимул за гарантиране на действия, от страна на Израел, свързани с международните му отговорности. На последно място, трябва също така да убедим Съединените американски щати спешно да се ангажират отново, на същата основа, която очертахме миналата седмица.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Г-н председател, докладът на ръководителите на мисии на ЕС относно Източен Йерусалим е доста ужасяващо четиво. Нека не говорим със заобикалки. От този доклад става ясно, че онова, което се случва в Източен Йерусалим, е равносилно на етническо прочистване. Отнемат се палестински домове, прогонват се хора и се рушат надеждите за мир. Така че въпросът е: какво ще направим за решаването на този проблем?

Горещо приветстваме заключенията на Съвета. Знаем, че те са необорими, защото израелското правителство незабавно ги отхвърли. Нищо ново, заяви то. Свикнало е да отхвърля думите ни, защото никога не ги подкрепяме с дела. Отношението му към нас е презрително. И защо не, ние сме толкова лековерни, че на практика плащаме сметките на окупационната сила! Ние поддържаме палестинците, макар че разходите би трябвало да се поемат от Израел, а не от нашите данъкоплатци.

За да имат тежест думите ни, следва да прекратим или да заплашим, че ще прекратим споразумението за асоцииране, но разбрахме, че нито един от външните ни министри никога не е и споменавал за тази възможност. Следователно въпросът остава: къде е политиката? Е, политиката е при нас. Тя се съдържа в заключенията. А как стои въпросът с действията? Израел няма да помръдне, ако не бъде подтикнат.

Franziska Katharina Brantner (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, бих искала да приветствам баронеса Аштън на новата ѝ длъжност. Бих искала също така да благодаря на шведското председателство за резолюцията и за признаването на факта, че не би било възможно да се приложи на практика решението за две държави в дългосрочен план, ако не успеем да решим проблема със заселването. Докладът на ръководителите на мисии беше споменат няколко пъти и ние също считаме, че той е много добър. Въз основа на това имам два въпроса. Какъв е настоящият статус на този доклад и къде ще бъде публикуван? Второ, какво ще направите вие, Комисията и Съветът, за да се изпълнят препоръките в доклада? Сега бих искала да цитирам три от препоръките в доклада. Първата е:

(EN) да не се допускат, да се възпрепятстват финансовите трансакции на оператори от държави-членки на ЕС, подкрепящи заселническата дейност в Източен Йерусалим, чрез приемане на подходящи законодателни актове на ЕС; второ, да се гарантира, че стоки, произведени в селища в Източен Йерусалим, няма да се изнасят за ЕС по силата на Споразумението за асоцииране ЕС–Израел; и трето, да се предоставят насоки на основните търговци на дребно в ЕС относно обозначението на произхода върху етикетите на стоките от селищата.

(DE) Предложенията, направени в този доклад, са много конкретни и точни. Какви стъпки възнамерявате да предприемете сега за тяхното изпълнение?

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Г-н председател, г-жо член на Комисията, г-жо министър, благодаря ви и приветствам думите ви.

Сега Европа има два основни документа, чрез които да се стреми към нови мирни инициативи. Първо, смелият доклад на шведското председателство, който Вие току-що споменахте, г-жо Малмстрьом. В него се апелира за напредък към постигането на съществуване на две държави, едната от които Палестина, в рамките на границите от 1967 г. със столица Източен Йерусалим.

Второ, документът на посланиците, на ръководителите на мисии, който показва, че израелските органи прилагат стратегия, съгласно която се рушат къщи и се колонизират земи, като се нарушават правата на човека. С тази стратегия се цели откъсване на Йерусалим от Западния бряг, така че да бъде изоставена самата идея за създаване на палестинска държава.

Думите ни в тази зала обаче очевидно няма да постигнат ефект, ако не бъдат последвани от конкретни дела. Трябва да действаме и за да го направим, можем да прекратим Споразумението за асоцииране Европейски съюз – Израел до момента, в който израелското правителство започне да спазва международното право. Следователно трябва да предприемем действия за прекратяване на колонизацията, за вдигане на блокадата на Газа, за разрушаване на стената на срама, за връщане на бежанците и за освобождаване на всички политически затворници.

Ако позволите, ще кажа още нещо. В тази зала беше обсъждано освобождаването на войника Гилад Шалит. Съгласен съм с казаното. В същото време обаче нашият Парламент трябва да окаже съдействие за освобождаването на друг европейски гражданин, младежа с френско-палестински произход Салах Хамури. Да, свобода за Гилад Шалит, но и за Салах Хамури!

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Позволете ми да започна с поздрав към Съвета за смелите заключения, приети от него миналата седмица. Според мен никога не сме имали толкова ясни, конкретни и смели заключения на Съвета по такъв деликатен въпрос, както тези от миналата седмица. Затова поздравявам Съвета.

Бих искал да добавя обаче, че сега следва да се насочим към предприемане на действия, тъй като положението в Йерусалим се влошава с всеки изминал ден и вече е нетърпимо. Има проблеми, свързани с безочливи нарушения на международното право, има трудности, които причиняват големи страдания на много хора, включително прогонване от домовете им, разрушаване на жилищата им и изграждане на незаконни жилищни сгради. Не можем да останем безмълвни при наличието на такива несправди, защото ако го направим, ще изпратим посланието, че законите, дипломатията и високо цененият принцип на мирно решаване на конфликтите нямат никаква стойност. Не мисля, че бихме позволили това да се случи в собствената ни държава. Затова чрез нашите действия следва да създадем подходяща среда, способстваща за изграждане на доверие между двете страни, за да се получат две отделни и жизнеспособни държави, които могат да съжителстват мирно. С ваше позволение, бих искал да отдам дължимото на Йордания за важната роля, която играе в това отношение. Заклучителни думи, адресирани към баронеса Аштън: по силата на Договора от Лисабон Ви беше възложена нова, важна роля, с която пред нас се открива една възможност. Моля Ви, нека не пропускаме тази възможност.

Rosario Crocetta (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, бяхме в Рамала, когато чухме новината, че Европа е приела ново решение относно Ближкоизточния мирен процес. Видяхме усмивки на надежда по лицата на палестинските представители.

Бяха дни, изпълнени с външения и страдания, изписани върху лицата на децата, вкопчени в решетките на прозорците на своите домове по пътя за Хеврон, запустелия път, който никога палестинец няма право да пресича. Видяхме страданието на 85-годишна жена, прогонена от окупиран си дом и принудена да спи на студено в палатка, опъната в градината на къщата, която преди е била нейна, както и мъката по лицата на палестинци, които изградили с европейски средства земеделско стопанство, впоследствие разрушено от израелски войници.

Израел има право да бъде независима държава, но и палестинците имат правото на родина, държава и паспорт. Решението на Съвета на Европа е значителна стъпка напред, но ние трябва да действаме незабавно. Израелско-палестинският конфликт е само върхът на айсберга в един по-голям конфликт. В последния ден от посещението ни израелските органи не ни позволиха на нас, делегацията на Европейския парламент, да посетим ивицата Газа. Считам, че във връзка с този случай следва да се намеси върховният представител баронеса Ашгън, за да изрази протест от името на демократична Европа.

Искам да благодаря на г-н De Rossa, който водеше делегацията, както и на всички други нейни членове, защото в дните, които прекарахме в Палестина, беззащитните успяха да видят лицето и да чуят думите на една Европа, която отстоява права и която желае и трябва да направи повече.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, г-жо член на Комисията, г-жо Ашгън, предполагам, че новият върховен представител е изумен от това, как Европейският парламент е подготвил домашното си. Какви ли исторически книги е чел, след като не знае как се е появила Държавата Израел през 1947 г.? Ето защо търкуванието, прието от Съвета под ръководството на Швеция, изглежда малко странно.

Не трябва да забравяме, че Европейският съюз трябва да отстоява ценностите си. За нас са важни демокрацията, правата на човека и свободата на мнението. Освен това Израел е единствената демократична държава в Близкия изток. Не следва да създаваме антидемократични, недемократични страни там поради факта, че не зачитат нашите ценности.

Много е важно да не забравяме също така, че идеята Йерусалим да бъде разделен и така да стане град в две държави, е съвсем немислима. Европейският съюз не би предложил такова нещо за никоя друга демократична държава. Ние, разбира се, трябва да се погрижим Израел да може да съхрани демократичната си система и правата си в собствената си столица, като Европейският съюз може, а и следва да участва в мирния процес, но с дипломатическа роля, а не като лекар или съдия.

Жалко е, че Гилад Шалит, който е френски гражданин, гражданин на Европейския съюз и израелски войник, не е освободен. Това показва какво мислят за Европейския съюз палестинската администрация и „Хамас“. Те по никакъв начин не зачитат нашите принципи или ценности. Ние трябва да продължим напред, а бляновете, от които до голяма степен се състои резолюцията на Съвета, следва да бъдат забравени.

Израел е демократична държава; нейните ценности са същите като нашите. Трябва да защитаваме демокрацията и правото на пълноценно и спокойно съществуване на хората там, както и правото на мир, а мир може да се постигне, когато терористичните организации „Хамас“ и нейните последователи прекратят нападенията срещу Израел и израелски граждани. Тук имаме възможността да се борим заедно срещу тероризма и да създадем възможности за съществуването на Израел като нация.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Г-н председател, в доклада си от 23 ноември ръководителите на делегации на ЕС в Йерусалим и Рамала много ясно посочват, че Израел е активно ангажиран с незаконното анексиране на Източен Йерусалим и пълното му откъсване от останалата част на Западния бряг. Питам се тогава защо Съветът по външни работи не стига до правилните изводи в това отношение. Защо просто пренебрегва, по-специално, конкретните препоръки в един толкова важен фактологичен доклад, собствения му доклад, след като знае, че настоящите събития са необратими и че с тези си действия дори хвърля дълбока сянка на съмнение относно шансовете за създаване на независима, жизнеспособна палестинска държава в съседство с Държавата Израел? Ближкоизточният мирен процес не се нуждае от неясни оценки. Крайно време е и сега е подходящият момент Европейският съюз да поеме активна, забележима роля в региона, а това, разбира се, ще бъде възможно само ако ние също проявим смелост и заемем ясна и недвусмислена позиция, особено по отношение на Източен Йерусалим.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, Европейският съюз, заедно със Съединените американски щати и НАТО, следва политика на подкрепа на израелското правителство и неговата престъпна политика на геноцид срещу палестинците. Това е изводът, направен от членове на делегацията на Европейския парламент, на която израелските органи забраниха достъп до окупираната ивица Газа.

Политиката на ЕС и неотдавнашното решение по същество осигуряват допълнително време на израелските правителства, които поемат бремето на военните престъпления, както знаем от доклада на ООН относно войната в Газа, за да могат те да продължат окупационните си планове.

Прекалено деликатните и неискрени слова на Европейския съюз не съответстват на справедливия глобален призив за една жизнеспособна и независима палестинска държава, разположена на териториите от 1967 г., със столица Източен Йерусалим. Европейският съюз не предприема никакви практически стъпки в тази посока. Точно обратното, той издига на па-високо равнище отношенията си с Израел, който продължава да заселва хора, особено в Източен Йерусалим, да издига разделяща стена и да изолира ивицата Газа по срамен и престъпен начин.

Ние отхвърляме империалистическите планове за Близкия изток и поддържа палестинския народ и всички народи в тяхната борба.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Трябва да кажа, че резултатите от заседанието на Съвета на министрите миналата седмица не са изцяло балансираны, при това имам чувството, тъй като отдавна се занимавам с този въпрос, че те не бележат реален напредък по отношение на усилията ни за мирно съвместно съществуване на тези две нации.

Ето защо бих искала да посоча, че съзнавам, че имаме още работа. Трябва да сме не само посредници, но и активни посредници в този мирен процес, и трябва да настояваме за решението на това катастрофално положение да изглежда еднакво и да е еднакво и приемливо и за двете държави, така че и двете държави – и Палестина, и Държавата Израел – да са еднакво заинтересовани от него.

Съветът се опита да върне палестинците на масата на преговорите, въпреки протестите им срещу някои израелски мерки, като ние също настояваме възможно най-скоро да се премахнат ненужните пречки пред мирния процес. Разрушаването на домовете на палестинците в Източен Йерусалим и изграждането на селища и разделителни бариери на окупираната територия са неприемливи. Но също така е неприемливо да излагаме на опасност Израел и да не сме в състояние да я защитаваме активно от всички нападения и терористични действия, насочени срещу граждани на Държавата Израел.

Бих искала да подчертая, разбира се, че също така е необходимо да се спазва международната правна уредба, без която не може да има надежда за трайно развитие в региона. Според мен ние европейците, ЕС и гражданите на нашите държави, сме готови да протегнем ръка за помощ и се надявам баронеса Аштън да постигне успех в мисията си в региона и да се върне оттам с добри новини.

Alexandra Thein (ALDE). – (DE) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, баронесо Аштън, госпожи и господа, аз съм член на делегацията за връзки с Палестинския законодателен съвет, с други думи – палестинския парламент. Миналата седмица Израел отказа на нашата делегация достъп до Газа. Положението в Газа е много тревожно, особено сега след настъпването на зимата. Едва 10% от населението може да се снабди с необходимите му припаси чрез контрабанда на стоки през тунелите и именно поради тази причина тунелите се толерират от всички.

Преди операция „Лято олово“ положението беше точно обратното – 90% от населението на Газа можеше да се грижи за себе си. Като окупационна сила, Израел следва да носи отговорност за продоволственото обезпечаване на населението във всички окупирани области. Израел бяга от отговорността си съгласно международното право, което означава, че е необходима намесата на международната общност и преди всичко на ЕС.

След като доставяме храна за 90% от населението на Газа, имаме правото да разберем за какво се харчат парите на европейските данъкоплатци, дали се използват целесъобразно и дали достигат до хората, които се нуждаят от тях.

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, аз също бих искала да поздравя г-жа Малмстрьом и шведското председателство за отличните им заключения. Те съживяват очакванията на всички ни, а именно, че ще бъде потвърдено, че ЕС действително има отговорности във връзка с мира в региона съгласно международното право, а считам, че това е от решаващо значение.

Въпреки това съм изненадана, че една година след военното нашествие в Газа в заключенията не се споменава за последващите действия, предприети от Съвета във връзка с доклада „Голдстоун“. На какъв етап сме относно последващите действия, свързани с доклада „Голдстоун“, с които Съветът се ангажира, по-специално що се отнася до вътрешните разследвания, включващи различните заинтересовани страни?

На следващо място, много се радвам, че се обсъжда възможността Източен Йерусалим да е столица на бъдещата палестинска държава или Йерусалим да бъде столица на двете държави. Въпреки всичко в заключенията липсват конкретни варианти за оперативна дейност. От друга страна, изключително много такива варианти се съдържат в доклада за мисиите на държавните и правителствени ръководители, които посетиха Източен Йерусалим.

Ето защо призовавам Комисията и Съвета да бъдат така добри да ни разяснят конкретните методи, чрез които на практика Европейският съюз нито ще признае нито ще узакони анексирането на Източен Йерусалим, което Израел се стреми да постигне в момента, чрез, наред с останалото, въвеждане на икономически мерки, но също така чрез организиране на масово разселване на палестински общности.

Richard Howitt (S&D). – (EN) Г-н председател, позволете ми да приветствам присъствието на новия върховен представител в пленарната зала, както и строгите заключения на Съвета относно Близкия изток, насочвани от шведското председателство.

Що се отнася до доклада „Голдстоун“, бих искал да поздравя г-н Билд, от името на председателството, за положителната му оценка за определеният от него като правдоподобен и с висока степен на почтеност доклад „Голдстоун“. Считам, че би било действително полезно, ако г-жа Малмстрьом днес повтори в Европейския парламент онова, което посланикът на нейната страна каза в Организацията на обединените нации – че ЕС настоятелно призовава Израел и палестинците да предприемат подходящи, надеждни и независими вътрешни разследвания за нарушения на правата на човека във връзка с конфликта в Газа.

Накрая, мога ли да попитам председателството и върховния представител дали са запознати с насоките, приети миналата седмица от британското правителство, за етикетиране на хранителни стоки с цел различаване между стоки, внесени от палестинските територии, и такива, внесени от незаконни израелски селища, и дали могат да ни кажат какви са планове им за разпространението на тази информация на европейско равнище. Като избиратели можем да предпочетем да заплатим цената за мир. Като потребители не искаме да субсидираме цената на конфликта.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – (EN) Г-н председател, считам, че неотдавнашната позиция, възприета от Европейския съюз под ръководството на шведското председателство, относно Близкия изток, съгласно която Източен Йерусалим ще бъде призната за столица на бъдещата независима палестинска държава, може да навреди на усилията на Европа да играе важна роля в посредничеството между Израел и палестинците. Тя може да попречи на постигането на общата ни цел за установяване на мир в този вече разбунен регион.

Аз лично считам, че вместо да се обявява едностранно и неочаквано независима столица на палестинските територии, би било препоръчително и по-полезно Европейският съюз да насочи всичките си усилия към насърчаване и оказване на натиск за създаване на истинска демокрация на палестинските територии, например чрез подкрепа на въздържащата се от насилие опозиция. Това ще помогне на израелската държава и на демокрацията, както и на международната общност, за намиране на легитимен и заслужаващ доверие участник в преговорите.

Както Сесилия Малмстрьом посочи днес, преговорите за статута на Йерусалим следва да се водят двустранно – от израелците и палестинците. Затова считам, че вместо решение от типа „две държави за два народа“, по-привлекателна би била една визия от типа „две демокрации за два народа“.

Демокрацията, драги колеги, е предпоставка за мир.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н LAMBRINIDIS

Заместник-председател

Michael Gahler (PPE). – (DE) Г-н председател, първо бих искал да изразя задоволството си от факта, че баронеса Ашгън е заела място от страната на Комисията. Надявам се и за в бъдеще да е така.

Имам два въпроса към председателството. В заключенията на Съвета на министрите на външни работи не се споменава Близкоизточната четворка. Липсва ли съгласие в Съвета относно ролята на Близкоизточната четворка в мирния процес, или каква е причината за това?

Второ, същото нещо се отнася за „Хамас“. В заключенията не се споменава за тази група, която, за съжаление, е важна от политическа гледна точка. Какво се крие зад това?

Frédérique Ries (ALDE). – (FR) Г-н председател, тъй като изказването на г-н Le Hyaric продължи на практика два пъти повече от регламентираното, смятам, че имам право да говоря със собственото си темпо, но въпреки това ще премина направо към същността на въпроса.

По време на мандата на шведското председателство бяхме свикнали на нещо по-добро, много по-добро. Г-жо Малмстрьом, моля, простете ми за откровеността. Начинът, по който беше определено и постановено, както направи тя, че Източен Йерусалим ще бъде столица на бъдещата палестинска държава, – а знам, че това е само началото – според мен е рядка дипломатическа грешка – тук използвам евфемизъм. Грешката не е по същество – не искам никой да разбере погрешно казаното от мен тук – а в начина, по който в тази декларация, с която се предрешава крайния изход от преговорите, се изразява снизхождение дори презрение към заинтересованите страни. Още повече че има много държави-членки, които с позициите си се дистанцираха от този първи вариант на текста.

Затова, „да“, разбира се, хиляди пъти „да“ за отворена столица, за споделена столица, за такъв вид споделяне, което от 2000 г. до сега е част от параметрите на Клинтън за постигане на мир чрез преговори – принцип, който беше възприет от Ехуд Барак в Таба, както и от други. Нещо повече, спомняме си и убедителния начин, по който Авраам Бург и Ахмед Курей го защитаваха в тази пленарна зала. Йерусалим – свещен град на три религии, столица на книгите, отворена столица. Само че ролята ни не е да налагаме споделяне, план-график или методи, а – както беше споменато по-рано – да насърчаваме диалога, за да дадем възможност на заинтересованите страни, палестинци и израелци, да стигнат до сключване на споразумение.

Sarah Ludford (ALDE). – (EN) Г-н председател, заключенията на Съвета са действително радушно прието и убедително изложение на позицията на ЕС и на намерението му да играе много по-важна роля чрез засилена ангажираност с работата на Четворката. В такъв случай, съгласни ли са Съветът и Комисията, че подходът, за който настоятелно съветват някои, а именно да се бойкотира Израел, е напълно погрешен път към такава ангажираност? Не можете едновременно да бойкотирате и да се ангажирате.

Действително, правилният подход е този, който беше изтъкнат и в заключенията на Съвета, а именно, да се препотвърди по-нататъшното развитие на двустранните отношения с Израел. Колкото и голямо да е изкушението, Съветът може да бъде влиятелен субект единствено в политически план, както и чрез оказване на икономическа подкрепа, ако устои на изкушението – понякога продиктувано от разочарованието му от едната или другата страна – да наложи някакъв вид санкции или да накаже някоя от страните. Положението е твърде сложно и просто подкопава усилията за упражняване на последователен, съгласуван натиск от страна на ЕС върху двете страни, за да се върнат на масата и да сключат мирно споразумение.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) аз също съм против фразеологията на санкциите и заплахите и също подкрепям градивната политика и диалога. Съжалявам обаче, че днес прекалено често звучеше посланието, че Израел е демократична държава. Израел е държава, която не се държи демократично, когато става дума за палестинците и когато става въпрос за общата ни цел, а именно създаването на две независими, уверени в силите си и защитени държави, които ще съществуват в съседство. Ето защо, баронесо Аштън, считам, че днес Ви бяха предоставени множество стимули за разработването на по-градивна и по-ефективна политика на Европейския съюз. Със съжаление заявявам, че Израел продължава да гледа на нас като на безопасен противник, а не като на реален субект, с който следва да установи диалог и който може да е от полза при решаването на проблема.

Robert Atkins (ECR). – (EN) Г-н председател, като член на делегацията, която посети Палестина миналата седмица, ми стана ясно, че има редица разумни хора, които считат, че вариантът с двете държави е обречен на неуспех, главно поради действията на Израел, и не на последно място, поради предложенията за продължаване на стената отвъд Източен Йерусалим, като по този начин Западният бряг ще бъде разделен на северен и южен.

Какви са евентуалните интереси, които ще отстояваме, и действията, които ще предприемем, ако се реализира вариантът с една държава?

Второ, наясно ли са председателството и лейди Аштън за това, каква част от идеите на, отново, разумните хора относно фарса, който се подвизава под името „Четворката“ са широко разпространени сред доста хора? Какви действия ще предприемем, за да гарантираме, че цената на тази операция ще съответства на ефективността ѝ, която в момента е нулева?

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-н председател, съгласен съм с израелския министър на външните работи, г-н Либерман, че окончателният вариант на изявлението на Съвета е може би много по-добър от по-ранния шведски проект, с който се запознах преди няколко седмици, но в него не се споменава за приетите от Четворката принципи, които „Хамас“ отхвърля като продължава да тероризира както служители от палестинската автономна власт, така и цивилни лица в Газа.

Също така, защо министърът на външните работи, г-н Билд, не посети региона, за да демонстрира солидарност с демократичен Израел и с палестинците с умерени политически възгледи?

Освен това, защо беше определено темата за анексирането на Източен Йерусалим да бъде повдигната в този критичен момент?

Европейският съюз трябва да бъде по-балансиран и официално да признае общите ни демократични ценности с Държавата Израел и действително да увеличи участието на Израел в програмите на ЕС – за разлика от друг път, по този въпрос съм съгласен с баронеса Ludford – по линия на споразумението за асоцииране, за да може да се изгради доверие у Израел относно добронамереността на ЕС към еврейската държава.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, благодаря за градивното разискване. Бих искала в началото да отговоря на някои конкретни въпроси, а след това ще кажа няколко заключителни думи.

Докладът „Голдстоун“ е много важен. Това е сериозен доклад. Важно е да се вникне в заключенията и ЕС призова и двете страни, Израел и палестинците, да предприемат подходящи разследвания в духа, препоръчан в доклада.

По отношение на Четворката, в заключенията, приети от Съвета, се споменава както самата Четворка, така и необходимостта тя да положи по-големи усилия. Що се отнася до преговорите с „Хамас“, Съветът поддържа връзка с палестинското ръководство, начело с президента Абас и премиера Фаяд. Условието за разговори с „Хамас“ са известни и те не са изпълнени.

Накрая, бих искала да кажа, че изпитвам изключително задоволство като свидетел на високата степен на подкрепа на заключенията от страна на Парламента. Всички, естествено, с някои малки различия в мненията, оценяват колко важно е да се стараем да подкрепяме по всички възможни начини мирния процес в Близкия изток, като всички изпитваме огромна неудовлетвореност от факта, че той напредва така отчайващо бавно. Коледният покой, който скоро ще обгърне тази пленарна зала, както и много места по света, и тази година няма да бъде изпитан в региона по начина, по който всички бихме желали.

В началото на мандата на шведското председателство се надявахме усилията на президента на САЩ Обама, свързани с израелско-палестинските преговори, да дадат резултат. Важно е ЕС и САЩ да работят в тясно сътрудничество. Това все още не е факт, но – както винаги, когато става дума за този въпрос – трябва да сме търпеливи и упорити. ЕС трябва да бъде последователен и непоколебим в посланието си относно Източен Йерусалим, границите, селищата и сигурността. Изразявам голямо задоволство от високата степен на консенсус тук, в Парламента, включително по отношение на нашите заключения, които са ясни и последователни. Те ще послужат като основа за работата на ЕС още дълго време. В това отношение ще е важно всички институции да работят в тясно сътрудничество.

ЕС продължава мисията си по прилагане на европейската политика за сигурност и отбрана в региона, като, по-конкретно, Координационното бюро на Европейския съюз за подпомагане на палестинската полиция (Eurol Copps), допринесе значително през последната година за подобряване на социалните и икономически условия на палестинците на Западния бряг. ЕС подкрепя и подготвителните дейности за създаване на независима палестинска държава. Тук е нужно да се работи много като, естествено, ние подкрепяме програмата, изготвена от палестинските органи: „Палестина: Прекратяване на окупацията, създаване на държава“.

За да се сложи край на този конфликт, трябва да се постигне споразумение чрез преговори между страните. То трябва да включва всички въпроси. Не можем да приемем решение, което е определено чрез едностранни мерки, което впоследствие се превръща във *fait accompli* – *свършен факт*. Решението трябва да е всеобхватно. То трябва да включва ливанското и сирийското направление и да е част от регионална стратегия за уреждане на арабско-израелския конфликт. Още не сме стигнали дотам, но въпреки това ЕС направи огромна крачка напред. Съществува висока степен на съгласие за необходимостта от такова решение сред всички институции и аз с нетърпение очаквам да продължим сътрудничеството си по този въпрос.

Катрин Ашгън, номинирана за заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, мога ли само да споделя подозренията си, че въпросът за това къде сега ще бъде повдиган многократно. Сега тук,

защото Съветът е ето там. Може да се наложи да отида и да седна там, или да ми монтирате една седалка на еднакво разстояние, защото, уверявам ви, че където и да седна, все някъде ще си навлека неприятности. Много ми е приятно, обаче, да съм тук със Сесилия и с голямо нетърпение очаквам работата си с нея.

Това, което ми прави впечатление в току-що проведеното ни разискване, е, че до голяма степен – и мисля, г-н Atkins, че Вие може би сте единственото изключение с това, което казахте, въпреки че слушах много внимателно – е налице общо убеждение, че онова, което търсим, е решение, предвиждащо две държави. Влага се много страст от страна на всички парламентаристи, и по-конкретно, ако мога да кажа, от страна на г-н De Rossa и на онези членове на Парламента, които се върнаха наскоро и които ясно са видели с очите си ужасното положение, което съществува по места.

Считам, че важното по отношение на заключенията на Съвета е, че са много ясни. Те създават у мен действително усещане за посоката, в която следва да се движим. Напълно ясно е, също така – и аз поднасям почитанията си на председателството за свършената от него работа в това отношение – че в Парламента е налице чувство на неудовлетворение от това, че липсва напредък – неудовлетворение, породено от възгледи, които понякога са твърде различни, но които въпреки всичко са сходни в желанието да се намери решение. Нюансите са важни. Вашите виждания за разликите, както и за сходствата, са важни за мен, тъй като по време на тези обсъждания и преговори определям посоката на нашето бъдеще.

За мен няма съмнение, че трябва да направим две неща. Едното засяга предимно политическите въпроси, които с пълно право повдигате. Какви трябва да са взаимоотношенията ни? Аз съм в началото на това пътешествие и настоящото разискване е изключително важно за мен поради възможността да чуя мненията, които бяха изложени. Онова, което, преди всичко, ще запомня от него, е, че Четворката следва да покаже, че си струва парите, че действително може да бъде активизирана. Вече разговарях със служителите в Йерусалим чрез видео връзка, вече разговарях с г-н Блеър за тази работа и вече разговарях с държавния секретар Клинтън по същите въпроси. Правилният избор на думата „активизиране“ е много важен за добрия резултат.

На второ място идват проблемите в региона, които бяха засегнати от председателството и които засягат по-широките въпроси за другите държави, с които трябва да се обвържем. Мисля, че най-важният въпрос от днес е: какво ще е в състояние да направи самият Европейски съюз?

Това, в известен смисъл, ме насочва към, както аз го наричам, практическото. Редица колеги повдигнаха конкретни въпроси: било то питане за етикетирането в Обединеното кралство, било то проблеми, свързани със споразумението за асоцииране, или с доклада – на ръководителите на мисии – и препоръките в него, с които все още не съм успяла да се запозная. Трябва внимателно да разгледаме всички тези въпроси, но онова, което трябва да направим, е да демонстрираме практическата подкрепа, която оказваме по места.

Разказах за 1 200-те класни стаи, които са необходими, разказах и за работата ни в здравната сфера. Силно сме ангажирани с плана на премиера Фаяд за създаване на държава и за укрепване на институциите, по-специално по отношение на принципите на правовата държава. Трябва да покажем, че участваме в практическата дейност по места и че работим на практическо равнище за намиране на начини за подобряване на положението на хората, които трябва да живеят там всеки ден и които се обръщат към нас за помощта, от която се нуждаят.

Това е най-важното нещо, свързано с практиката, което трябва да направя преди всичко останало. Бих описала работата, която искам да свърша, по следния начин: имаме потенциал да реализираме както политическото, така и икономическото измерение. Това, което искам да направя, е да съчетая тези две неща, да намеря начин да подобрим това, което вършим, да подпомагам текущата работа, да повиша ефективността на Четворката, да съчетая паралелната в миналото дейност на Съвета и на Комисията и да я слея в едно, така че това, което правим по места, действително да доведе до промяна.

Накрая, двете страни ще са тези, които ще се срещнат, за да вземат решение и да постигнат мир. Но преди да се стигне до края, ние трябва да изиграем важна роля и аз съм решена от ваше име, както и от името на Комисията и на Съвета, да се ангажираме пълноценно.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Dominique Baudis (PPE), в писмена форма. – (FR) По време на последната среща на Съвета по външни работи, Съветът на Европейския съюз обяви желанието си за създаване, в близко бъдеще, на палестинска държава в рамките на границите от 1967 г. със столица Източен Йерусалим. По този начин Европа очертава условията за едно осъществимо решение на конфликта в Близкия изток, което е приемливо и за двете страни.

Решението, предложено от Съвета, е справедливо. Израел и Палестина могат да го използват като база за размяна на земя срещу мир. Ролята на Европейския съюз е важна. Той може да подкрепи помириенето между палестинците, без което не би имало палестински представител в преговорите с Израел. Той може да насърчи възобновяването на израелско-палестинския диалог във връзка със Съюза за Средиземноморието.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Приветствам приетите наскоро заключения на Съвета по тази тема, по-конкретно що се отнася до въпроса за Източен Йерусалим. Съветът е изложил ясна позиция по няколко основни въпроса, включително границите от 1967 г., израелските селища, достъпа до Газа и подкрепата за решение, предвиждащо две държави с обща столица Йерусалим. Това са някои от нерешените ключови въпроси, които Съветът успя да обхване в заключенията си. Съветът осигури на върховния представител на ЕС списък с конкретни цели и ясна посока, в която ЕС желае да се придвижат преговорите. Надявам се, че тази яснота и това единство на държавите-членки ще доведат до по-ефективно участие на ЕС в преговорите и ще повишат капацитета му за обвързване с други ключови участници в мирния процес.

14. Ограничителни мерки, които ще окажат въздействие върху правата на личността след влизането в сила на Договора от Лисабон (разискване)

Председател. – Следващата точка е:

- въпросът, изискващ устен отговор, към Съвета (B7-0233/2009), зададен от Emine Bozkurt, Louis Michel и Michèle Striffler, от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно ограничителните мерки, които ще окажат въздействие върху правата на отделните лица след влизането в сила на Договора от Лисабон (O-0135/2009);

- въпросът, изискващ устен отговор, към Съвета (B7-0234/2009), зададен от Emine Bozkurt, Louis Michel и Michèle Striffler, от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, относно ограничителните мерки, които ще окажат въздействие върху правата на отделните лица след влизането в сила на Договора от Лисабон (O-0136/2009).

Emine Bozkurt, автор. – (NL) Г-н председател, демокрацията, принципите на правовата държава, правата на човека и основните свободи са това, което Европейският съюз подкрепя. В борбата срещу тероризма обаче ЕС не е толкова последователен. Да вземем за пример черния списък на ООН. Физически лица или субекти, за които се подозира, че имат връзки с Осама бин Ладен, мрежата на „Ал Кайда“ или с талибаните, могат да бъдат включени в списъка, което води до забрана за пътуване и до замразяване на техните финансови активи. Тази мярка е много подходяща и добра, що се отнася до тероризма, тъй като срещу тероризма трябва да се води борба – по това няма спор – но не трябва да се допуска беззаконието, с което действат терористите, да се промъкне в начина, по който ние се борим с тероризма.

За съжаление, настоящата система се характеризира с нарушения на основните права. Лица са включвани в списъка, често без да са напълно информирани за този факт, без никаква намеса от страна на съдебната власт. Информацията, която води до включването им в черния списък, обикновено се предоставя от тайните служби. Тази информация е непрозрачна за заподозрените и в резултат на това те не знаят защо са били включени в списъка. Това не само ги лишава от тяхното право на свобода на информацията, но също така и от тяхното право на защита.

Веднъж щом името на дадено лице е включено в списъка, то много трудно може да бъде изключено от него. Вече има достатъчно случаи на лица, чиито имена са по грешка в списъка в продължение на много години, които е трябвало да се борят за безпристрастен съдебен процес. Те са обречени на бедност, не могат да набират техния персонален идентификационен номер (ПИН), за да плащат при пазаруване и на тях не им е разрешено да напускат страната си. Сега аз не споря в полза на предоставянето на повече права за лица заподозрени в тероризъм, а само, че те трябва да могат да разчитат на правата си като всеки друг. Аз се обявявам в подкрепа на прозрачни процедури и безпристрастен съдебен процес за всеки.

Списъкът има също така и всеобхватни странични ефекти. Тъй като органите на властта могат да решат да включат лица или организации в списъка, това може да се използва и като политически инструмент. Така например неправителствени организации (НПО), борещи се за правата на човека, които са трън в очите на правителството, могат да бъдат определени като терористични организации с цел тяхната дейност да бъде парализирана. Наложил се Комисията да преразгледа настоящите процедури по решение на Европейския съд. Комисията даде известен тласък, но не постигна успех на равнище на Съвета.

Сега, в резултат на влизането в сила на Договора от Лисабон, е възникнала нова ситуация. Дали да бъде член 21 5 или член 75 от Договора за функционирането на Европейския съюз? С други думи, дали Европейският парламент няма да участва в разглеждането на предложенията или ще бъде включен чрез обикновената процедура, а именно процедурата на съвместно вземане на решение? Комисията по правни въпроси, както и правната служба на Европейския парламент посочиха, че правилното правно основание е член 75. Бих искал днес и Комисията, и Съветът да ни кажат как виждат бъдещето на тези предложения относно ограничителните мерки. Каква роля се предвижда за Парламента? Време е да имаме прозрачни и демократични процедури. Въпросът е дали ние можем да разчитаме на вашето сътрудничество.

Carlos Coelho (PPE). – (EN) Г-н председател, боя се, че има проблем с превода на португалски език. Не чувам нито една дума от изказването на предишния оратор. Трябва да се направи нещо, защото в противен случай няма да мога да следя разискването.

Председател. – Ще трябва да попитаме какво се е случило и ще Ви уведоим, г-н Coelho.

Louis Michel, автор. – (FR) Г-н председател, г-жо Малмстрьом, на първо място, искам да благодаря на моите колеги, докладчиците г-жа Bozkurt и г-жа Striffler, и да ги поздравя.

Аз напълно одобрявам заключенията на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, както и тези на правната служба на Парламента. Тъй като зачитането на правата на човека е една от основните ценности на Европейския съюз, от решаващо значение е тези права да бъдат изцяло зачитани. Мерките, взети като част от борбата срещу тероризма, трябва да бъдат пропорционални, целесъобразни и ефективни.

И все пак, в контекста на зачитането на основните права и на правото на защита, достъпът до лични данни от страна на засегнатите лица, а така също и съобщаването на основанията, на които са взети мерките, са основни етапи в процеса на борбата с тероризма. Тъй като санкциите и черните списъци са само временни, аз считам, че е необходим внимателен и сериозен мониторинг при задължително консултиране с Парламента.

Макар, че можем да приветстваме взетите мерки, по-конкретно тези във връзка със Зимбабве и Сомалия, ние следва да имаме предвид, че санкциите не могат при никакви обстоятелства да служат като пречка за мисиите в областта на развитието, на изграждането на демокрацията и правата на човека, провеждани от хуманитарните организации, нито да причиняват вредни последици за местното население.

Накрая, във връзка със защитата на личните данни аз напълно одобрявам заключенията на Европейския надзорен орган по защита на данните относно събирането, обработването и прехвърлянето на данните.

Michèle Striffler, автор. – (FR) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, голямото мнозинство от европейските граждани считат, че борбата срещу тероризма, като приоритетна задача, трябва да се води на равнището на ЕС. Те са напълно наясно с въздействието, което Европа може да окаже в тази област чрез своята обща визия и чрез прилагането на последователна политика.

Затова аз приветствам факта, че благодарение на Договора от Лисабон Европейският парламент може да свърши изчерпателна работа като съзаконотател в тази област и може да осигури необходимия демократичен контрол в областите, отнасящи се до политиката на Европейския съюз за противодействие на тероризма.

Първото десетилетие на 21-ви век идва към края си. Всички помним как то започна с една от най-страшните трагедии в историята на човечеството. Не можем да допуснем тероризмът да се развива и трябва да намерим твърдо и подходящо решение на този въпрос. Талибаните, мрежата на „Ал Кайда“ и Осам бин Ладен представляват най-голямата и непосредствена опасност за Европейския съюз.

Ислямският екстремизъм – срамна злоупотреба с мюсюлманската религия – и омразата към Запада и неговите ценности поддържат тази смъртоносна терористична мрежа. Трябва да се преборим с това явление и, повтарям, Европейският съюз трябва да покаже, че е изключително стабилен и бдителен пред лицето на заплахата.

Освен това, като се имат предвид извършваните в Зимбабве сериозни и постоянни нарушения на правата на човека и на правото на свобода на изразяване, на събиране и мирно сдружаване, Европейският съюз не може да се осмелява да се прави, че не вижда. Физическите и юридическите лица – които са членове на правителството, и тези, които не са – чиито дейности подкопават демокрацията, зачитането на най-основните права на човека и принципите на правовата държава в Зимбабве, трябва да бъдат сурово наказани.

Още повече, госпожи и господа, Европейският съюз има задължението да предприеме целенасочени мерки срещу онези, които застрашават мира, сигурността и стабилността в Сомалия. Ние трябва да наложим общо

и пълно ембарго върху доставките на оръжие за Сомалия и да се уверим, че доставянето на хуманитарна помощ, достъпът до нея и нейното разпределение в Сомалия са гарантирани.

Казвам това, защото страдат преди всичко най-бедните и най-уязвимите от населението, и ние не можем да продължаваме да стоим настрана и да наблюдаваме. Изразявам съжаление обаче, че ролята на Парламента в тази област е намалена от Договора от Лисабон, което е в разрез с духа на Договора и с важността, която чрез него се отдава на Парламента.

Въпреки това Европейският съюз трябва да накаже виновниците. Означава ли това, че той трябва да забрави своите основополагащи принципи? Не. Действията на Европейския съюз на международната сцена трябва да се насочат към принципите, които уреждат неговото създаване, развитие и разширяване, и той трябва да насърчава тези принципи в останалата част на света.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, определените от нас като ограничителни мерки са нещо много важно, за което зная, че много от членовете на Парламента имат свое мнение. Вероятно те са малко трудни за разбиране от всеки, който слуша настоящото разискване. Нека да започна, като обясня как Съветът използва мерките. След това ще говоря за Договора от Лисабон.

Ограничителните мерки срещу трети страни, отделни лица, физически или юридически лица или други субекти са важен инструмент за ЕС при провеждането на неговата външна политика и политика на сигурност. Най-общо може да се каже, че те се използват за постигане на промяна в определена политика или дейност. Разбира се, те следва да се използват като част от една интегрирана всеобхватна политика, която може да включва политически диалог, различни форми на стимулиране и условия, които трябва да бъдат спазвани. Ограничителните мерки сами по себе си не винаги са достатъчни да доведат до промяна, но могат да бъдат начин на оказване на натиск върху репресивни режими или върху спиране на паричния поток или на други ресурси, които подкрепят такива режими или терористични мрежи.

В някои случаи ограничителни мерки се въвеждат от Съвета, когато изпълняваме резолюции, приети от Съвета за сигурност на ООН в съответствие с Глава VII на Хартата на ООН. В такива случаи различните правни инструменти на ЕС следва да се придържат стриктно към тези резолюции. Те се отнасят до ситуации и действия, включително тероризъм, които представляват заплаха за мира и сигурността. Те могат да съставляват само част от външната дейност на ЕС и по това се различават от мерките за създаване на нашето собствено пространство на свобода, сигурност и правосъдие, което, разбира се, е нашата цел в рамките на Съюза.

Съветът тълкува Договора от Лисабон по такъв начин, че член 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се прилага по отношение на тези и други ограничителни мерки в рамките на общата външна политика и политика на сигурност, включително по отношение на тероризма. Европейският съюз може също така да реши да прилага допълнителни мерки, заедно с тези, определени от ООН, а ние можем да въведем и наши собствени мерки. Санкциите, които самият ЕС определи, могат да бъдат въведени в подкрепа на целите на нашата външна политика и политика на сигурност, а именно, зачитането на правата на човека, принципите на правовата държава и доброто управление, като всички те са в съответствие със задълженията на ЕС съгласно международното право.

Понастоящем мерките най-често са насочени директно срещу тези, за които е установено, че са отговорни за провеждането на политика или мерки, на които ние се противопоставяме, или срещу техните интереси или източници на доходи. Това е по-ефикасно от по-широките санкции под формата на общо търговско ембарго или други по-произволни мерки. Целенасочените санкции са предназначени да намалят до минимум отрицателното въздействие, което тези мерки могат да окажат върху населението на въпросната държава. Това е много важно съображение за Съвета, когато подготвя решение относно въвеждането на нови санкции.

Всички санкции се преразглеждат редовно, за да се направи оценка на тяхната ефективност. Те могат да бъдат коригирани или напълно отменени в зависимост от обстоятелствата. Според Договора от Лисабон, ограничителните мерки ще продължават също така да се използват като инструмент в рамките на общата външна политика и политика на сигурност посредством решенията на Съвета в съответствие с член 29 от Договора. Важна промяна в Договора е, че сега решенията относно ограничителните мерки, отнасящи се до физически или юридически лица, подлежат на правен преглед. Това означава, че съдът може да проучи дали дадено решение относно санкциите е законно. Преди не беше така.

Сега, след като Договорът от Лисабон влезе в сила, разпоредбите се приемат по съвместно предложение на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и на Комисията в съответствие с член 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Европейският парламент следва да бъде информиран относно всички такива решения. Разбирам, че тази промяна не се оценява правилно

от Парламента, тъй като Съветът вече не е длъжен да се консултира с Парламента относно санкциите във връзка с отделните лица. Въпреки това ние тълкуваме Договора по този начин.

Важно е да се посочи, че всяко решение относно ограничителните мерки и тяхното прилагане трябва винаги да бъде в съответствие с международното право. Ограничителните мерки водят до ограничаването на определени права на отделните лица, срещу които са насочени. Ето защо в санкциите трябва ясно да е заложено зачитането на правата на човека и на основните свободи. Това е свързано с процесуалните права и правото на правна защита. Мерките следва винаги да бъдат пропорционални на целта.

С опита, който имаме в прилагането на санкциите, ние извършихме оценки и обърнахме внимание на това, как санкциите могат да бъдат налагани по конструктивен начин. Въведени са редица осезаеми подобрения. Те включват изискване за точно определяне на критериите за използването на определени санкции, както и на основанията за включване на отделно лице, физическо или юридическо лице или други субекти в списъка за санкции, който трябва непрекъснато да бъде преразглеждан и при необходимост – коригиран. В тази дейност Съветът е взел под внимание резолюцията на Европейския парламент от 4 септември 2008 г. относно оценката на санкциите, налагани от ЕС като част от неговите действия и политики в областта на правата на човека.

Катрин Аштън, *номинирана за заместник-председател на Комисията*. – (EN) Г-н председател, както каза председателството, въпросите, които предложихте за разискване, повдигат важни проблеми във връзка с бъдещото управление на ограничителните мерки или на санкциите в ЕС. Сега, след влизането в сила на Договора от Лисабон, ние трябва да направим избор относно правното основание на предложения регламент за изменение на Регламента относно санкциите срещу „Ал Кайда“ и талибаните. Нашето становище е следното:

На първо място, новият договор добавя конкретна разпоредба към члена от предишния Договор за Европейската общност относно ограничителните мерки или санкции, свързани с външната политика. Член 215, параграф 2 предоставя ново правно основание за ограничителните мерки по отношение на физически или юридически лица, недържавни групи или образувания. Този член разширява обхвата на предишния член 301 и следва да бъде прилаган като правно основание за изменението на регламента относно санкциите срещу „Ал Кайда“ и талибаните.

На второ място, член 215 се прилага в случаи, когато е налице решение относно общата външна политика и политиката на сигурност (ОВППС). Регламентът относно санкциите срещу „Ал Кайда“ и талибаните урежда изпълнението на решение относно ОВППС, което изисква да се създадат някои регламенти за прилагането на определени резолюции на Съвета за сигурност на ООН. По силата на международното право тези резолюции са обвързващи за държавите-членки на ЕС.

На трето място, ние считаме, че двойното правно основание, член 215, параграф 2 и член 75, е неприложимо. Причината е, че целите, обхватът и процедурите на двата члена са различни. Отбелязвам, че комисията по правни въпроси към Парламента и правните съветници са направили същата оценка.

В заключение, нашето становище е, че новият договор предоставя конкретност и яснота относно правното основание за ограничителните мерки по отношение на физически или юридически лица, недържавни групи или образувания. Член 215 урежда ролята на Парламента и на Съвета и законодателят не следва да се отклонява от договора.

От нас беше поискано също така да предоставим информация относно подобренията, свързани с основните права в работата на комитетите по санкциите на ООН.

Предложеното изменение на регламента относно санкциите срещу „Ал Кайда“ и талибаните прилага констатациите на Европейския съд в делото „Кадифе“. В своето решение Съдът прави редица коментари относно начините за подобряване на процедурите по включване в списъка, прилагани от Комитета по санкциите на ООН по отношение на „Ал Кайда“ и талибаните. Повдигнатите от Съда въпроси са мотивацията за изменение на процедурите по включване в списъци на регламента.

Редица резолюции на Съвета за сигурност на ООН разясняват процедурите за работа със списъка за санкции на равнище на ООН. Неотдавна в резолюция 1822 на Съвета за сигурност на ООН беше предвидено изискването на уебсайта на Комитета по санкциите за „Ал Кайда“ и талибаните да бъдат публикувани обобщения за причините във връзка с всяко включено в списъка лице и преразглеждането на всички имена в списъка до 30 юни 2010 г., с разпоредба за редовното му преразглеждане от този момент нататък. В резолюцията се изисква от съответната държава да вземе мерки за информиране на включените в списъка лица за това, че са включени, за причините за включването им и да им предостави информация относно искания за освобождаване и изключване от списъка.

Подходът, приложен в резолюция 1822, след това е повторен в резолюция 1844 относно санкции, свързани със Сомалия, и в резолюция 1857 във връзка с Демократична република Конго.

Резолюция 1822 предвижда преразглеждане на съдържащите се в нея мерки след 18 месечен период. Споменатият период изтича в края на тази година. В момента се извършва работа във връзка с преразглеждането, но Комисията не е в състояние да посочи какви изменения на процедурите ще реши да въведе Съветът за сигурност на ООН.

Nuno Melo, *от името на групата PPE.* – (PT) Разширяването на правомощията на Парламента беше основен елемент в изказванията на редица политици преди влизането в сила на Договора от Лисабон. Например на 25 ноември тук, в Страсбург, председателят на Комисията д-р Барозу каза следното относно подготовката на срещата на Европейския съвет, което гласеше, че сега Договорът от Лисабон ни дава нови възможности да вървим напред. Всички ние знаем, че някои от най-значимите промени вследствие на договора ще се почувстват в областта на свободата, сигурността и справедливостта. Освен това според него договорът, по-конкретно, разширява демократичната рамка на политиките в тази област чрез пълноценното включване на нашия Парламент. Бих подчертал частта за пълноценното включване на Парламента.

В първото си официално изказване председателят на Съвета, г-н Ван Ромпой, също каза, че договорът е мощен инструмент, с който можем да посрещнем предизвикателствата на нашето време. В такъв случай няма логика да подчертаваме разширяването на нашите правомощия и компетентности в официално обсъждане, а след това да приемем ограничително тълкуване на Договора от Лисабон, за да лишим Парламента от прерогативите, които имаше и които е безсмислено да загуби.

Следователно въпросите, зададени тук, се основават на здравия разум, но този здрав разум надхвърля обикновената оценка на доктрината и съгласуваността между заявените намерения и тяхното тълкуване. Има също така и практическа последица, която произтича от старата поговорка, че този, който може да извърши велики дела, със сигурност може да извърши и по-обикновени, и това се отнася до следното: какъв е смисълът в това орган, който е компетентен по наказателноправни въпроси и в предотвратяването и борбата срещу терористичните атаки, чрез включването му в процес на съвместно взимане на решение, да бъде изключен *a priori* впоследствие, когато са заложени други основни мерки, които, засягайки правата на гражданите, могат дори също да се окажат важни в това отношение?

Ето защо – свършвам, г-н председател – е от първостепенно значение начинът на тълкуване на Договора от Лисабон в законодателството да съответства наистина на заявеното разширяване на правомощията и компетентностите на Парламента. Най-малкото в някои случаи, както беше посочено във въпроса, следва да е възможно да има двойно правно основание, когато става дума за правата на гражданите и политиките в областта на борбата с тероризма. В други случаи, като например Зимбабве и Сомалия, следва да се предвиждат възможности за консултации, както всъщност е заложено в Декларацията от Щутгарт за Европейския съюз, която също беше спомената във въпроса. Това е становището, което исках да изложа, г-н председател.

Monika Flašíková Beňová, *от името на групата S&D.* – (SK) Аз бих искала да кажа, че, по мое мнение, усилията, положени от членовете на Европейския парламент в процеса на ратификацията на Договора от Лисабон, не бяха достатъчно оценени чрез по-активното ни включване в тези процеси от гледна точка на темата, която разискваме в момента.

Считам, че ограничителните мерки и санкциите са важен инструмент на политиката на ЕС в областта на външната политика и на политиката на сигурност, а така също, разбира се, и по въпросите на правосъдието и защитата на основните права на човека. Естествено, ние (в качеството си на Европейски парламент) очаквахме да бъдем включени много по-активно в процеса на вземане на решения в тази област.

Не също така приемаме, че целевите мерки и санкции имат за цел да сведат до минимум въздействието върху цивилното население и аз се радвам, че Вие споменахте точно тази клауза, г-жо Малмстрьом. Въпреки това като единствените пряко избрани представители на европейските институции ние все пак чувстваме с известно оправдание, че ще бъдем просто един вид придатък в процеса на създаването, а по-късно ще бъдем изключени от процеса на взимане на решения и контрол.

Не считам това за напълно правилно, особено в случай като този, в който се засяга силно чувствителна област, свързана с областта на правосъдието и защитата на основните права, тъй като борбата с тероризма е силно чувствителна тема за гражданите на нашите държави и за целия ЕС. Затова аз търпеливо ще изчакам, докато целият процес напълно заработи, за да видя как ще изглежда нашето сътрудничество.

Hélène Flautre, *от името на групата Verts/ALE*. – (FR) Г-н председател, тук аз говоря за така наречените целеви санкции, за разбираеми санкции, онези, които също така оказват пряко въздействие върху основните права – основните права на отделните лица, на организациите или на всички видове правни субекти. Основните права са важни. Те могат да включват например свободата на движение, но също така и защитата на собствеността.

Именно поради тези причини целевите санкции трябва да съответстват на редица минимални правила по отношение на процедурата и на правната сигурност. Освен това ще добавя, че зачитането на тези правни и процесуални правила е от решаващо значение, за да може целевите санкции да бъдат надеждни, а оттам и ефикасни.

Ние в Парламента помним, че именно Парламентарната асамблея на Съвета на Европа беше тази, която чрез един от тогавашните си членове, Дик Марти, настоя за прозрачност и за правото на защита и която показва абсурдността на липсата на прозрачност, когато става въпрос за ефикасността на включването и изключването от списъците. Включването и изключването от списъците можеше да засегне и невинни хора, хора, които нямаха представа какво се случва около тях и които не можеха да направят нищо в ситуация, на каквато в общи линии се натъквах случайно.

Ето защо достъпът до информация, както спомена г-н Michel, съобщаването на основанията за включване в списъка и защитата при прехвърлянето на лични данни са основни елементи на тази процедура.

По-нататък, бяха необходими голяма упоритост от страна на жертвите на системата за санкции на Организацията на обединените нации и на Европейския съюз и мобилизиране на гражданското общество, на организациите за правата на човека, както и на Европейския парламент, за да бъдат признати правата на тези жертви от Европейския съд.

Бих добавила, че измененията на Съвета относно черните списъци зависят от направените предложения, включително от страна на Европейския парламент. Ето защо Европейският парламент определено трябва да участва в изпълнението и мониторинга на тези решения, тъй като историята показва, че Европейският парламент е този, който направи възможно реформирането на Съвета на Европа.

Derek Roland Clark, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, подобно на благотворителността, правата започват от дома. Аз питам за правата на сикхите в Европейския съюз. Поради това, че носят „kirpan“ – малък церемониален кинжал – под дрехите си, на тях не се разрешава да влизат в Европейския парламент.

Носенето на този кинжал е акт на вяра, който те не могат да премахнат, и затова тяхното изключване е въпрос на религиозна или расова нетърпимост. Последователно през годините аз писах до всяко от двете предходни председателства и до Комисията, които отговориха, че изключването било поради основания за сигурност.

При честването на диамантения си юбилей Кралица Елизабет Втора дойде в моя район Ийст мидландс (East Midlands), където в техния храм в Лестър тя разговаря със сикхи, всички от тях носещи „kirpan“, като стоеше толкова близо до тях, колкото Вие до колегите си.

Днес ми се иска да говоря за това, защото преди един месец бях в двореца Уестминстър. Там, в нашия демократичен парламент, много близо и до Камарата на лордовете, и до Камарата на общините, аз срещнах няколко сикхи, всички от които носеха въпросния „kirpan“. С тях беше един изтъкнат сикх, с когото се запознах. Неговите праотци са стояли рамо до рамо с моите праотци, борейки се за демокрация във всички конфликти, които опетниха тази наша Европа. В резултат на това Вие и още 700 други имаме свободата да дойдем от четирите краища на Европа и да се срещнем на това място.

Какво стана с Договора от Лисабон, в който се говори за Съюз, основан на зачитане на свободата, равенството, правата на малцинствата и ценностите на недопускане на дискриминация? Ще отговорите ли на стандартите на Вашия договор или всичко са само празни приказки?

Председател. – Г-н Clark, трудно ми е да разбера каква точно е връзката на това с настоящото разискване относно въпроса, изискващ устен отговор, но Ви благодаря.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-н председател, как се обосновава поставянето на талибаните в една и съща категория с Осама бин Ладен и „Ал Кайда“ в оригиналния списък?

Осама бин Ладен и „Ал Кайда“ са терористи, които вече са извършили терористични актове в целия свят и възнамеряват да извършват още в бъдеще. Ние трябва да ги преследваме докрай и да ги ограничим колкото се може повече.

Макар организацията на талибаните да е ужасна, репресивна и антидемократична, светът е пълен с неприятни режими, а талибаните дори не са в управлението.

Също така, те убиват и осакатяват нашите войници в Афганистан, поради което с право са мразени. Те обаче нямаше да убиват и осакатяват нашите войници, ако войските ни не бяха разположени там. Доколкото знам, амбициите на талибаните не се простират извън границите на тяхната държава.

Не е ли опасно да поставяме талибаните в една и съща категория с „Ал Кайда“, тъй като това ще осигури мотив за подпалвачите на война в САЩ и за британските правителства да водят години напред безсмислена и убийствена война в Афганистан? Освен това войните срещу мюсюлманските държави само подклаждат терористични нападения.

Нека се върна за малко на „Ал Кайда“, има голямо съмнение относно нейното съществуване като организационна единица, различна от идеологичната единица. Няма възможност за съставяне на окончателен списък, който да включва всички нейни агенти. Единствената стратегия е да бъдем бдителни по отношение на общностите, от които те се набират, за съжаление, включвайки и невинните, и виновните.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-н председател, Договорът от Лисабон има специален дух и утвърждава нова рамка за сътрудничество между институциите на Европейския съюз. Аз съм съгласен с този нов режим. Ролята на Европейския парламент стана по-съществена по отношение на правата на отделните лица, тъй като сега решенията ще се вземат съгласно процедурата на съвместно вземане на решение.

Затова аз считам, че е малко неподходящо днес, на първото пленарно заседание след влизането в сила на Договора от Лисабон, да бъдем задължени да обсъждаме и да навлизаме в правните разпоредби относно нашата нова роля, преди още да сме започнали да функционираме и да сме се приспособили към нея.

Всички ние, без изключение, приемаме, че трябва да действаме решително против тероризма. При такова начинание често е необходимо да се вземат строги мерки, като например в настоящия случай замразяване на банкови сметки и на движение на финансови средства.

От друга страна, зачитането и защитата на правата на отделните лица са основна и най-важна ценност на Европейския съюз и ние нямаме право да пренебрегваме това, когато взимаме мерки за сигурността на гражданите, без, разбира се, това да означава, че не сме твърдо решени да се борим с тероризма и с други престъпни деяния. Разбира се, както становището на правната служба на Парламента, така и съдебната практика на Съда на Европейските общности се движат в тази посока.

Ние сме избрани пряко от гражданите на Европейския съюз и именно затова имаме конкретна отговорност да обясним на гражданите как, от една страна, защитаваме тяхната сигурност и как същевременно, от друга страна, се борим да защитим техните права. Ние сме най-компетентните за тази задача.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, Европейският съюз се е ангажирал да се бори с всички форми на тероризъм. Когато говорим за справяне с терористичните престъпления, ние трябва да гарантираме, че основните права са напълно защитени и че мерките, приети за борба с тероризма, са подходящи и ефективни.

Ето защо правото на защита и основните процедурни предпазни мерки трябва да бъдат напълно спазвани от институциите на ЕС, включително когато те съставят списъци на физически лица и образувания, в конкретния случай свързани с „Ал Кайда“, които подлежат на налагане на ограничителни мерки. Еднакво важно е тези мерки да бъдат подложени на истински демократичен и парламентарен контрол, както правилно се изисква от Договора от Лисабон.

Затова е ясно, както се потвърждава и от правната служба на Парламента, че всяка такава мярка трябва да следва обикновената законодателна процедура, като дава възможност на представителите на гражданите на Европейския съюз да изпълнят изцяло ролята си на законодатели и гаранتي.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Г-н председател, член 75 от Договора за функционирането на Европейския съюз урежда прилагането на ограничителни мерки за борба с тероризма и следователно всяка намеса в правата на собственост на гражданите, като замразяване на банкови сметки. Тези разпоредби се отнасят до полицейско сътрудничество в наказателноправната област, а член 215 се отнася до общата външна политика и политика на сигурност. Въпреки това Съветът притежава изключителни правомощия в тази област. В резултат на това на една страница, в член 75, Парламентът е съзаконодател, а на друга страница, в член 215, Парламентът трябва само да бъде информиран за събитията. Двата члена обаче засягат възможни посегателства на отделни

права на граждани или юридически лица, поради което Съветът и Комисията трябва да обяснят каква е връзката между тези две разпоредби и защо Парламентът не участва, по-конкретно в случая на член 215.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (EN) Г-н председател, преди влизането в сила на договора от Лисабон, въпросните три предложения се основаваха на член 60, член 301 и член 308 от Договора за създаване на Европейската общност. Сега това е само от историческо значение, тъй като правното основание е променено и ние трябва да се позоваваме на член 215 и член 75 от новия договор.

Колкото и невероятно да изглежда, Договорът от Лисабон ограничи ролята на Европейския парламент в този конкретен случай. Член 215 ясно посочва, че Съветът само трябва да информира Европейския парламент относно приетите мерки, за разлика от предишната процедура, която предполагаше консултации с Парламента относно такива въпроси. Аз не мога да приема това и твърдо подкрепям инициативата на моите колеги за изясняване на участието на Парламента в тази област.

Като оставим настрана правния аспект, който се надявам, че ще бъде решен чрез добро сътрудничество между европейските институции, бих искал да насоча вниманието ви към важния проблем, който разискваме тук, а именно, борбата с тероризма и свързаните с него дейности като тези, извършвани от Осама бин Ладен и мрежата на „Ал Кайда“. Мисля, че когато става въпрос за такива чувствителни теми, ние не можем да си позволим да ги класифицираме в строги категории, като например въпроси на външната дейност и въпроси на вътрешната дейност на ЕС, тъй като терористични действия могат да бъдат планирани извън границите на ЕС, но могат сериозно да засегнат хората, които живеят в ЕС.

Ние имаме отговорността да защитаваме гражданите на Европейския съюз срещу терористични действия и затова трябва да ни бъдат дадени средства, с които да го правим. Аз се доверявам на вашата добра преценка в решаването на този процедурен проблем и очаквам с нетърпение да чуя становището на представителите на Съвета и на Комисията.

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Г-жо Малмстрьом, баронесо Аштън, госпожи и господа, искам да се върна към темата, засегната от редица мои колеги, особено в последните изказвания на г-н Papanikolaou и г-н Luhan.

Нека да разгледаме аспектите един по един, започвайки с предложенията относно Зимбабве и Сомалия. Аз приемам, че имаме работа с прилагането на санкции, наложени от Организацията на обединените нации, и като такива те ясно попадат в обхвата на външната дейност на Съюза. По принцип изглежда, че член 215 е най-подходящ. Според този член обаче всички актове, приети в съответствие с него, следва да включват необходимите разпоредби относно правните гаранции, но това изискване не е спазено в нито едно от двете предложения.

Това са изключително инициативи на Комисията, а не са съвместно предложение на Комисията и на върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност. Затова няма съмнение, че предложенията не изпълняват необходимите изисквания за приемането им на основание на член 215.

По отношение на третото предложение относно лицата и групите, свързани с Осама бин Ладен и мрежата на „Ал Кайда“, предположението, че то попада в обхвата на външната дейност на Съюза е несъстоятелно, както преди малко заяви г-н Luhan. Тъй като предотвратяването на тероризма и борбата с него са един от най-важните приоритети сред вътрешните дейности на Съюза, тази цел изрично попада под член 75 от Договора от Лисабон. Тогава този член следва да бъде най-подходящото правно основание в съответствие с обикновената законодателна процедура.

Г-жо Малмстрьом, ние едва започваме да прилагаме Договора от Лисабон. С влизането в сила на Договора от Лисабон Съветът ще покаже ли своята добра воля, като сложи добро начало на нашите външни отношения, или възнамерява да направи анализ на ограничителните мерки? Считаю, че всички ние искаме нещата да започнат по възможно най-добрия начин.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Г-н председател, относно конкретните ограничителни мерки, замразяването на финансови средства, принадлежащи на физически лица и образувания, свързани с „Ал Кайда“, и мерките срещу членове на правителствата на Зимбабве и Сомалия, на 5 ноември Комисията и Съветът заявиха, че щом Договорът от Лисабон влезе в сила, предложенията ще се основават по-скоро на член 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз, отколкото на член 75.

Член 215 гласи, че Съветът следва да информира Парламента за всяко решение, което предвижда прекъсването или ограничаването, изцяло или частично, на икономическите отношения и т.н. Член 75 обаче ясно показва, че при необходимост с оглед на постигането на целите, изложени в член 67, Парламентът и Съветът определят, с други думи, вземат съвместно решение относно регулаторните мерки за замразяване на финансови средства

или на икономически приходи, които принадлежат на физически или юридически лица, на групи или недържавни образувания, свързани с терористични дейности, или са в тяхно владение или притежание.

Също така, в член 67 ясно са посочени целите, залегнали в основите на пространството на свобода, сигурност и правосъдие.

От това става ясно, че по отношение на лицата или образуванията, свързани с терористични дейности, правното основание за предложението на Съвета следва да бъде член 75.

По отношение на Зимбабве и Сомалия, Съветът и Комисията биха могли да вземат под внимание също и Тържествената декларация от Щутгарт, която предвижда незадължителна консултация с Парламента относно международните отношения, включително когато договорите не посочват нищо в това отношение.

Аз само изяснявам моята позиция, г-н председател. Искам да върна ролята на Парламента като съзаконотател тук и сега, и да поискам от Съвета и от Комисията по-разумно обяснение. Това е всичко засега.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, първо искам да кажа, че по тази тема е много трудно да се получи категоричен отговор за това, кое е правилно и кое е погрешно.

Всички знаем, че от 11 септември насам ние живеем в много опасен свят, в който терористи на свобода разполагат с цели дни за планиране на смъртоносните си мисии. Те имат икономическите ресурси, някои от тях спонсорирани от държавата, необходими за провеждане на техните мисии.

По тази причина тези, които се опитват да се борят с тероризма, изпитват трудност да докажат своята ефективност, но аз считам, че можем спокойно да кажем, че ако терористите правеха само каквото си искат, това място отдавна щеше да бъде вдигнато във въздуха.

Макар че е важно Парламентът да има контрол върху ограничителните мерки срещу правата на отделните лица и т.н., ние същевременно трябва да се опираме на онези, които отговарят за сигурността. Мисля, че има доказателство за това, че те вършат добра работа. Понякога е възможно да не можем да научим всички детайли относно отделните лица, които участват, но общият принцип е добър.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Аз искам да ви благодаря много, че ми разрешихте да се изкажа по въпроса. Считам, че никой в Парламента няма съмнения за това, че тероризмът е проклятието на 21-и век и че ние трябва да го спрем. Ето защо, от една страна, аз разбирам нашата загриженост да защитим основните права, макар, от друга страна, да знаем, че работим в област, в която не може да има пълна степен на откритост.

Затова искам да задам следния въпрос на г-жа Аштън: трябва ли на нас, като членове на Парламента, да ни бъде дадена информация относно въпрос, който аз считам за много важен – относно различните ограничения върху прилагането на определени закони? Въпросът ми е какъв е обхватът на информацията, която ще се съобщава на Парламента? По мое мнение, настоящото разискване не е относно това дали Парламентът може да разчита на получаването на въпросната информация, а относно това, какъв ще бъде обхватът на информацията.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Предвид факта, че функционирането на Съюза се основава на представителна демокрация и че гражданите на Съюза са представени на европейско равнище в Европейския парламент, аз считам, че оценката на ограничителните мерки, засягащи основните права на физическите лица, следва, в конкретния случай, ясно да включва участието на Парламента.

По мое мнение, не е много логично Европейският парламент, от една страна, да отговаря за наказателноправни въпроси и особено за предотвратяването и борбата срещу тероризма, а, от друга страна, да бъде изключен от приемането на редица обвързващи мерки срещу тероризма, които ще бъдат прилагани в ЕС.

Следователно член 215 на Договора за функционирането на Европейския съюз, действащ като изключение от разпоредбите на член 75, съгласно който Европейският парламент е съвместен законодателен орган, не трябва да бъде прилаган или тълкуван по начин, който да отслаби защитата на основните права и демократичния процес на взимане на решения в ЕС.

Председател. – Преди да дам думата на г-жа Малмстрьом и на г-жа Аштън, нека само да кажа, че Парламентът ви гласува голямо доверие и ви познава много добре, особено поради вашето лично участие в работата по тези въпроси в миналото. Очакваме с нетърпение да работим в тясно сътрудничество с вас и да получим вашата подкрепа, както сте я давали в миналото, за важната роля, която Парламентът може да играе в тази изключително чувствителна област.

Сесилия Малмстрьом, *действащ председател на Съвета*. – (SV) Г-н председател, шведското председателство отдели значително време да приведе в действие Договора от Лисабон. Ние сме изключително горди от факта, че той вече влезе в сила. В него има значителни подобрения, които ще бъдат полезни за Европейския съюз и за неговите граждани. Една от най-важните промени, които внася Договорът от Лисабон, е точно въвеждането на правомощието за съвместно взимане на решение за Европейския парламент в областта на правосъдието, сигурността и свободата. Така Европейският парламент ще има правомощието да участва в съвместното вземане на решение в много области. Това е добро развитие и то ще повиши качеството на законодателството, което разработваме заедно. То също така ще увеличи правната сигурност, което е много важно, тъй като това са чувствителни и трудни области.

Също така, искам да ви благодаря за вашата подкрепа по отношение на въвеждането на санкции срещу терористите, отделните лица или режимите, които потискат хората и ги лишават от техните права на човека. Санкциите и зачитането на правата на човека не се изключват взаимно, точно обратното. Санкциите могат да бъдат много ефективни и законни, ако същевременно съдържат правна сигурност. Мога да ви уверя, че Европейският парламент ще участва във формулирането на нови правила, включително тези, отнасящи се до тероризма, с правомощието за съвместно вземане на решение по силата на член 75, когато става въпрос за санкции в рамките на Европейския съюз.

По отношение на външната дейност обаче, с други думи, санкциите срещу трети държави, приети от ООН, Европейският парламент няма да има правомощието за съвместно вземане на решение. Това е което и ние, и Комисията ясно разбираме от договора. Ние обаче ще обръщаме голямо внимание на вашата резолюция в тази област и винаги ще имаме предвид аспекта на правата на човека, когато прибягваме до инструмента на санкциите в ЕС и в ООН. Ние постоянно се опитваме да подобряваме процедурата.

Обръщаме внимание на нашето искане за консултации и за обмен на информация относно предложенията за системи за санкции. Считаю, че можем ефективно да работим заедно и не съмнявам, че ще намерим подходящи начини за сътрудничество в рамките на действащата институционална рамка.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ROUČEK

Заместник-председател

Катрин Аштън, *нотинирана за заместник-председател на Комисията*. – (EN) Г-н председател, ще бъда кратка. Считаю, че има три конкретни въпроса, на които искам да се спра.

Първо, уважаемите колеги съвсем правилно обсъждаха значението на основните права и аз считаю, че ние всички ще се съгласим, че значителна роля в тази област, разбира се, има Съдът на Европейските общности, който, освен всичко друго, ще се погрижи правата да бъдат зачитани по отношение на това, което върши Съветът или Комисията. Но аз много добре разбираю какво имате предвид.

Вторият въпрос, който исках да отбележа, засяга доброто сътрудничество. Предишният председател призова и мен, и г-жа Валстрьом да сме съвсем наясно относно значението, което те отдават на нашата роля и на подхода в работата с Парламента.

Беше ми зададен въпрос конкретно за това, какъв е обхватът на информацията. На този етап не зная. Считаю, че едно от нещата, които трябва да направя, в началото на новата си роля, е да работя с Парламента, както и ще направя, за да разбера каква е. Как си сътрудничим ефективно и каква информация се включва, имайки предвид какво наистина се каза във връзка с това, какво можем или какво не можем да пуснем в публичното пространство.

Аз ще бъда изключително внимателна в това отношение с оглед на всички причини, поради които членовете на Парламента ще очакват от мен да бъда такава.

Третият и последен въпрос, който искам да засегна, е относно правната сигурност. Аз прекарах много дълги часове, за да доведе до успешен край работата по Договора от Лисабон в Парламента преди време, така че съм изключително добре запозната с договора. Тълкуването на член 75, разбира се, се отнася до това, как се позовават на член 67 и до връзката на това позоваване с контекста, поради което правният съвет, който получихме, е да се опитаме да изясним къде наистина това се вписва сега. Съветът, който получихме, е ясен. Разбира се, членовете на Парламента са свободни да го оспорят, но аз считаю, че докълето и да стигнем в този процес, много важно е да има правна сигурност.

Това е изключително важно, тъй като Договорът от Лисабон влиза в сила. За мен е изключително важно да разбера как да играя ролята, с която имах честта да бъда удостоена. Изключително важно е да стигнем до

заклучение по въпроса. Що се отнася до мен, аз считам, че разполагаме с отговора по отношение на сигурността. Наистина разбирам тревогата на Парламента, разбирам и че въпреки всичко е необходимо изцяло да си сътрудничим.

Председател. – Беше внесено предложение за резолюция⁽¹⁾ в съответствие с член 115, параграф 5 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе утре.

15. Необходимо подобрене на правната рамка за достъп до документи след влизане в сила на Договора от Лисабон (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване относно:

- въпроса, изискващ устен отговор, зададен от Michael Cashman, от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, към Съвета относно необходимото подобрене на правната рамка за достъп до документи след влизане в сила на Договора от Лисабон (О-0122/2009 - В7-0230/2009);

- въпроса, изискващ устен отговор, зададен от Michael Cashman, от името на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи, към Комисията относно необходимото подобрене на правната рамка за достъп до документи след влизане в сила на Договора от Лисабон (О-0123/2009 - В7-0231/2009).

Michael Cashman, автор. – (EN) Г-н председател, бих искал да започна с думите, че се радвам да видя члена на Комисията Валстрьом в залата, както и Сесилия Малмстрьом от действащото председателство, защото и двамата работим по това досие още от самото начало през 1999 г.

Интересно е да се замислим как това, което постигнахме със споразумението си през май 2001 г., беше по някакъв начин историческо – между 15 държави-членки, които изминаха пътя от различните традиции и култури, различните подходи към откритост и прозрачност. Успяхме да постигнем споразумение и е интересно да се отбележи, че немалък принос за това имаше решимостта на тогавашното шведско председателство.

Принос имаше и решимостта на Комисията да признае, че и трите институции се нуждаят от културна промяна. Трябваше да разберем, че откритостта и прозрачността не пречат на процъфтяването на демокрацията, а всъщност я подобряват. Това даде възможност за отчетност. Също така позволи на гражданите да виждат какво се прави в тяхно име и вероятно ни помогна да вдигнем завесата и да докажем веднъж завинаги, че няма ужасни тайни, скрити в сейфовете на Комисията или на Съвета – не съм сигурен за Парламента, но да се надяваме, че същото важи и за него.

Искам да изкажа специална благодарност на члена на Комисията и на скъпата си бивша колега Сесилия Малмстрьом за ангажираността. Сега се нуждаем от нова ангажираност. Както казах, постигнахме я в голяма степен. Имаме регистър на документите. Имаме юриспруденцията на Съда на Европейските общности, който сега дефинира и предефинира това, което беше договорено първоначално относно достъпа до документи. Приехме принципа, че всички документи следва да бъдат достъпни и че в случаите, когато не са достъпни, отказаният достъп следва да се обоснове ясно и конкретно с позоваване или на член 4 – изключенията – или на член 9 – чувствителни документи.

Въпреки това, след като нещата се промениха, Парламентът нееднократно призова за преразглеждане. Считам, че представеният от Комисията на Парламента преразгледан вариант, който впоследствие гласувахме в комисията и чието първо четене беше отложено през март тази година, не стигна достатъчно далеч; знам, че мненията по този въпрос се различават. Също така имаше опасения – и все още има такива в Парламента – че е бил направен опит за връщане назад по въпроса за достъпа до документи, не на последно място, чрез ново дефиниране на документите – идеята, че цели досиета могат да бъдат предмет на изключение – и опит за предефиниране на понятието за вето, наложено от трети страни.

Интересно е, че нашите граждани, седящи в галерията, сигурно си мислят, че говорим за нещо, което се случва в космическото пространство – членове, вето, наложено от трети страни – но всъщност става въпрос за закон, който им позволява да се уверят, че ние подлежим на отчетност: парламентаристите се отчитаме за това, което

(1) Вж. протокола.

правим в тяхно име, Комисията и Съветът също. Как те и неправителствените организации могат да го направят, ако начинът, по който работим, и информацията за това кой какво върши във всички различни отдели продължават да бъдат добре пазена тайна, достъпна само за определен кръг лобисти и адвокати, които са наясно?

Това според мен стои в основата на Договора от Лисабон. В него се посочва, че трябва да укрепим допълнително демокрацията. Трябва да разширим достъпа до документи. Затова във въпроса, изискващ устен отговор, Парламентът призовава да бъдат изпълнени широка гама от препоръки. В общи линии става въпрос да се гарантира, че правата, с които разполагаме, се утвърждават, а не се ограничават, и да се признае, че съгласно Договора от Лисабон това не се отнася само за трите институции, а за всички агенции и учредените от тях органи, включително Европейската централна банка, в някои случаи, Съда на Европейския съюз, Европейската инвестиционна банка, Европол и Евроюст. Всички тези институции сега подлежат на отчетност в съответствие с Регламент (ЕО) № 1049/2001.

Считаме, че предложенията, представени след влизането в сила на Договора от Лисабон, не отговарят нито на духа, нито на буквата на Договора, нито пък на задълженията, които според нас се съдържат в първоначалния Регламент (ЕО) № 1049/2001, който, за благо на нашите слушатели, урежда публичния достъп до всички съхранявани, получени или изготвени от трите институции документи.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, както знаете, повишаването на прозрачността е изключително важен въпрос за шведското председателство. В институциите на ЕС извървяхме доста дълъг път, що се отнася до прозрачността. Не става обаче въпрос само за закони и разпоредби. Прозрачността е въпрос на поведение и на прилагане на законите и разпоредбите на практика.

Тази сутрин имах удоволствието да се срещна със заместник-председателя на Комисията, Маргот Валстрьом, и със заместник-председателя на Парламента, Diana Wallis, в междуинституционалната комисия за публичния достъп до документи. Срещата се проведе по инициатива на шведското председателство. Комисията не беше заседавала в продължение на две години. Проведохме много положителни и конкретни обсъждания за това, как можем да подобрим възможностите за гражданите да получат реален достъп до документите на институциите. Трябва по-често да провеждаме срещи и това също беше едно от общите ни заключения.

Доволна съм от това, че Договорът от Лисабон отдава голямо значение на прозрачността, общественя надзор и демокрацията. Приветстваме този факт. Що се отнася до преразглеждането на Регламент (ЕО) № 1049, който наричаме Регламента за прозрачността, председателството иска преди всичко да се фокусира върху новото правно основание на регламента. То се съдържа в член 15, параграф 3 от Договора за Лисабон. Най-важната промяна в новото правно основание е разширяването на институционалния обхват. С прости думи, това означава, че предишният член се прилагаше само за документите на Парламента, Съвета и Комисията, а новият член разширява правото на обществеността на достъп до документи, като се включват всички институции, органи, служби и агенции на Европейския съюз. Съществуват някои ограничения по отношение на документите на Съда на Европейския съюз, Европейската централна банка и Европейската инвестиционна банка, но обхватът е много по-голям от предишния.

Комисията обяви, че ще представи на Парламента и Съвета предложение за адаптиране на настоящия Регламент за прозрачността към новите разпоредби на договора.

В същото време работата на Съвета по преразглеждането на Регламента за прозрачността ще продължи да се основава на предложението, което Комисията представи на Парламента през май 2008 г.

От май 2008 г. насам работната група за информацията на Съвета два пъти разгледа предложението. Вторият технически преглед беше завършен през юни и юли тази година и включва редица от измененията, които Парламентът одобри на пленарното си заседание през март 2009 г. През май Парламентът реши да не приключва официалното четене на предложението на Комисията до Европейския парламент. Бих искала да припомня на Парламента, че моята колега Беатрис Аск, която е министър на правосъдието на Швеция, обясни пред комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи на 2 септември 2009 г., в началото на шведското председателство, че е готова да даде ход на обсъждания между институциите. Тя попита конкретно дали новоизбраният Парламент възнамерява да продължи да работи въз основа на 92-те изменения, които бяха приети от Парламента през март 2009 г. Причината за този въпрос е, че в качеството си на председателство трябва да сме запознати с позицията на Парламента, дори и тя да не е непременно под формата на приключено първо четене.

Доколкото разбирам, новият Парламент все още не е имал възможност да обсъди предложението на Комисията, а вместо това се е фокусирал върху възможните последици от Договора от Лисабон за извършването в момента преразглеждане.

В Съвета очакваме обявеното предложение на Комисията относно въздействието на Договора от Лисабон върху Регламента за прозрачността. Ние, разбира се, ще продължим да бъдем на разположение за обсъждане на настоящото предложение и няма нужда да казвам, че в тези обсъждания е съвсем естествено да вземем предвид последиците от новия договор.

Според мен член 15, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз е напълно подходящо правно основание за предложението съгласно новия договор. Други членове, отнасящи се до обществения надзор като цяло, по-добрата комуникация между институциите и гражданите и доброто управление, в огромна степен имат отношение към работата на институциите с оглед на укрепването на демокрацията, ефективността и легитимността. Трябва също да обсъдим как следва да се реализира подобна цел. Не съм убедена обаче, че в рамката на Регламента за прозрачността има място за тях. От съображения за яснота регламентът следва да съдържа ясни правила, отнасящи се просто до публичния достъп до документи и не за друго.

Маргот Валстрьом, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, уважаеми колеги, бих искала първо да се обърна към г-н Cashman. Считам, че това е последната ми възможност да Ви изкажа благодарността си. Вие наистина сте лицето на борбата за този конкретен регламент и за откритостта и прозрачността в Парламента. Вие се превърнахте в нейното лице, символ и защитник.

Считам също, че аз и Сесилия Малмстрьом, тъй като сме от Швеция, се ползваме с голямо доверие и едва ли някой ще се усъмни, че ще продължим да се борим за откритост и прозрачност. В същото време имахме и някои спорове, защото изпълняваме различни роли и понякога трябва да преценяваме реалистично какво можем да постигнем, защитавайки позициите си във всяка институция. Това не винаги е лесно. Считам, че политическата обстановка като цяло и политическото равновесие също се промениха, а това се отрази на обсъжданията ни по тези въпроси.

Нашата отправна точка обаче, бих казала, е една и съща и заявяваме също така, че този конкретен регламент относно достъпа до документи свърши много добра работа. През годините той беше отличен инструмент, който искаме да бъде използван не само от лобистите и онези, на които се плаща, за да преглеждат всички документи. Искаме широката общественост и журналистите да могат да го използват и да имат пълен достъп до документите. Това е моята отправна точка. Знам, че, както стана ясно, с министъра споделяме това виждане.

Считам също, че шведското председателство беше отлична възможност за придвижване на тези въпроси. Сега наистина искам да благодаря на Парламента за възможността да проведем това разискване за прозрачността и новия Договор от Лисабон, тъй като той поставя по-силен акцент върху откритостта и така наречената представителна демокрация. Всички сме съгласни, че това развитие е изключително благоприятно.

Конкретният въпрос, който обсъждаме днес, е: какви мерки ще предприеме Комисията по отношение на преразглеждането на Регламент (ЕО) № 1049/2001?

Както знаете, с Договора от Лисабон публичният достъп до документи се разширява, както каза и министърът, с включването на документите на всички институции, органи, служби и агенции на Съюза, макар че, по разбираеми причини, съществуват някои ограничения по отношение на Съда на Европейския съюз, Европейската централна банка и Европейската инвестиционна банка.

Относно преразглеждането на Регламент (ЕО) № 1049/2001, искам да изтъкна, че новото правно основание – член 15, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз – е много сходно с предишния член 255 и че основната разлика е разширяването на институционалния обхват.

Този въпрос беше разгледан от Комисията в нашето съобщение от 2 декември тази година. Неговата цел беше да приведе в съответствие висящите предложения за вторично законодателство с новия договор. (Може би на някои от вас то е известно като акта „омнибус“ на европейски жаргон – нека забравим това още в момента, в който го казах.)

Това означава, че сега всеки един от законодателните органи може да внесе изменение за разширяване на обхвата на регламента с включване на други органи и институции. С тази забележка искам да информирам Съвета, че това беше предложено и прието от Комисията.

По-нататъшният напредък в законодателната процедура, водеща до приемането на изменен Регламент (ЕО) № 1049/2001, е в ръцете на законодателните органи: Парламента и Съвета. Все още сме на етап първо четене. Не разполагаме със законодателна резолюция и не е известна позицията на новия Парламент. Комисията, разбира се, ще продължи да допринася за постигането на споразумение, както и при други законодателни процедури.

Договорът от Лисабон създава правна рамка за демокрацията на участието. Що се отнася до Комисията, вече предприехме редица инициативи за подобряване на допитването до и участието на обществеността в предложените нови политики. Например ще направим оценка на консултативните насоки на Комисията в светлината на новите разпоредби на договора и ще решим дали са необходими изменения за допълнителното им подобряване; също така вече започнахме работа по гражданската инициатива, стартирайки обществено допитване, за да чуем мнението на гражданите и заинтересованите страни, преди да представим предложение.

Голямата значимост на гражданската инициатива беше призната и от Европейския съвет миналата седмица. Разбрах, че предстоящото испанско председателство я определя като главен приоритет в дневния ред. То иска бързи резултати.

Тази сутрин, както вече беше казано, междуинституционалната комисия за публичния достъп до документи заседава по покана на шведското председателство. Задачата на тази група е да проучи най-добрите практики, да разгледа евентуалните конфликти и да обсъди по-нататъшното развитие на въпроса за публичния достъп до документи.

Така решихме заедно да бъде създаден уебпортал „Откритост“, публичните регистри на нашите институции да се допълват взаимно, съответните ни ИТ услуги да координират усилията си за осигуряване на достъп; сега ще обмислим и въздействието върху достъпа до документи в случаите, когато нашите институции създават или променят електронни системи за съхраняване на данни.

Знам, че в този период от годината пишете списъци с желания. Считам обаче, че когато става въпрос за откритост и прозрачност, не трябва да разчитате на Дядо Коледа. Считам, че сега зависи само от нас да постигнем резултати: от Парламента, Съвета и Комисията. Реални, конкретни и преки резултати. Считам, че вече сме започнали и че трябва да продължим по този път, затова очаквам с нетърпение нашето разискване.

Renate Sommer, от името на групата PPE. – (DE) Г-н председател, с докладчика и докладчиците в сянка от другите групи се договорихме да внесем въпрос, изискващ устен отговор, относно хода на процедурата и следващите стъпки. Въз основа на отговора от Съвета и Комисията планирахме да обсъдим как да процедираме. Току-що получихме техния принципен отговор. Не ми е напълно ясно защо докладчикът, противно на споразумението между групите, внезапно внесе резолюция, в която предварително е изложил собствената си гледна точка. Какъв отговор иска той от Комисията и Съвета? Г-н Cashman, дълбоко Ви ценя, но всичко това стана безмълвно и потайно при пълна липса на прозрачност. Дотук бяха твърденията Ви, че се борите за прозрачност. Вие се опитахте да я заобиколите. Освен това считам, че законосъобразността на тази резолюция е твърде спорна от гледна точка на Правилника за дейността. При всички случаи съдържанието на резолюцията повтаря Вашия доклад от миналия парламентарен мандат, което я прави напълно излишна.

Знам, че се опитахте да договорите с докладчиците в сянка внасянето на обща резолюция, но аз съм принципино против тази резолюция. Според мен влизането в сила на Договора от Лисабон не внесе такава промяна в правното основание на досието, така че да доведе до промяна в ролята на Европейския парламент. Докладът беше и е досие в рамките на процедурата за съвместно вземане на решение. Това обяснява и опасенията на моята група относно законосъобразността на резолюцията от гледна точка на Правилника за дейността.

Не искам да обсъждам съдържанието. Съчетаваме много различни неща, включително цитати от Договора за Европейския съюз, Договора от Лисабон и Хартата на основните права, всички извадени от контекста, за да направите предложението си за резолюция законосъобразно. Тя със сигурност не е правно издържана в пълния вид, в който е представена. Не сте поели ангажимент за поверителност, какъвто очевидно е необходим поне до някаква степен. Това например се изисква при международните споразумения от трети страни като *conditio sine qua non*. Помислете само за споразумението със САЩ за СУИФТ. Например не е включен и вариант за посредничество под формата на прозрачност *ex-post*. Не сте успели да предвидите това. Освен това се пренебрегват и други правно защитени права, като например защитата на данните или правото на неприкосновеност на личния живот.

Не трябва да приемаме тази резолюция. Получихме добър отговор от Комисията и Съвета и следва да продължим на тази основа, с други думи, отговорът на нашия въпрос, изискващ устен отговор. Изисквам, г-н Cashman, да оттеглите Вашето предложение за резолюция.

Vilija Blinkevičiūtė, *от името на групата S&D.* – (LT) Благодаря ви, г-н председател, госпожи и господа. Определено споделям мнението на нашия колега г-н Cashman, че след влизането в сила на Договора от Лисабон и промяната в правната ситуация сега е най-подходящият момент да се подновят обсъжданията относно регламента от 2001 г. относно разрешаването на публичен достъп до документи, както и за неговото принципно усъвършенстване и изменение.

С Договора от Лисабон се стремим към много по-голяма откритост към обществото, което означава, че решенията трябва да се взимат възможно най-открито и да бъдат възможно най-разбираеми за гражданите. Още повече че оценяването на цялата дейност на Европейския съюз и доверието в нея са свързани с това, доколко нашите граждани разбират и имат достъп до работата на Европейския съюз и приетите документи.

Откритостта е необходима, по-конкретно, с оглед на укрепването на принципите на демокрацията и зачитането на основните права. Така възможността обществото да има достъп до документите трябва да се превърне в основен принцип, а поверителност трябва да има само при изключителни обстоятелства.

Европейският парламент вече свърши много работа в тази област. През март тази година той изготви доклад относно предложението на Комисията за изменение на действащия в момента регламент и това ново предложение на Европейския парламент е подходяща основа за нови обсъждания. Не трябва обаче да забравяме, че разискваме изменение на регламент и следователно е наложително да се поддържа непрекъснато сътрудничество между всички институции на Европейския съюз и да се постигне общо споразумение относно преразглеждането на правилата за прозрачността.

Един подобрен регламент би установил по-добро равнище на прозрачност. Тъй като Договорът от Лисабон укрепва принципите, които се стремят към по-голяма откритост в Европейския съюз и по-тясно сътрудничество с гражданите, е важно да се въведат конкретни мерки и да се положат основите на управлението на институциите на Европейския съюз с оглед на постигането на тази цел.

Затова призовавам новата Комисия да представи предложение възможно най-скоро и да договори обща позиция със Съвета, за да гарантира напълно открит и непрекъснат диалог с гражданите и сдруженията, които ги представляват.

Diana Wallis, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-н председател, изключително съм доволна от въпроса и съм благодарна на г-н Cashman, че изложи своите възгледи. Всъщност имах впечатлението, че всички политически групи в Парламента са на едно мнение за резолюцията. Според получената от мен информация това е бил резултатът от срещата днес следобед.

Ясно е, че с влизането в сила на Договора от Лисабон можем да направим крачка напред по целия въпрос за прозрачността. Като заместник-председател на Парламента, отговарящ за прозрачността, не винаги съм смятала този въпрос за лесен, но считам, че сега имаме шанса да постигнем по-добри резултати и по-тясна връзка с нашите граждани. В Парламента обръщаме внимание на собствените си разпоредби за достъпа до документи и достъпа до информация. За мен беше истинско удоволствие да се срещна със Сесилия Малмстрьом и Маргот Валстрьом тази сутрин, за да могат нашите три институции най-накрая да се съберат и наистина да постигнат някакъв напредък. Вече беше споменато – и считам, че за нас това е голям пробив – че вместо този междуинституционален орган, който се среща от време на време, през две-три години, решихме да се срещнем отново след шест месеца и определихме много по-редовен график. Гледаме сериозно на този въпрос и това е сериозен общ сигнал от наша страна, че целта ни е да постигнем реална прозрачност между всички нас и да гарантираме, че нашите граждани могат да наблюдават законодателния процес на всичките му етапи, а също и че могат да имат реален принос и реален поглед към това, което вършим.

Така че моята група, а, считам, и всички групи – се съгласи да бъдат направени изменения, които да отразят днешния напредък. Остана само да кажа „благодаря“ за това, че ние, трите дами, успяхме да постигнем някакъв напредък по този въпрос.

Zbigniew Ziobro, *от името на групата ECR.* – (PL) Г-н председател, според много интересуващи се от европейски въпроси журналисти това, което е известно като „демократичен дефицит“, се наблюдава в европейските институции от много години насам. Това обвинение понякога се отправя несправедливо, но друг път се основава на реалността. Във втория случай се изтъква, че когато се смята, че важни решения се вземат от анонимни европейски чиновници в далечния Брюксел, демократичният механизъм не работи както трябва. Именно затова следва да се подчертае, че откритостта е изключително важен елемент от дейността на Европейския съюз. Властта трябва да се отчита пред обществото. В противен случай, както историята вече е показала, властта се корумпира.

Европейското общество е съставено от различни нации, които живеят в отделни страни. Затова институциите на Европейския съюз трябва да отговарят пред гражданите на всяка държава-членка, а за да гарантираме непрекъснат надзор над цялата власт, поверена на Европейския съюз, трябва да позволим пълен достъп до документите. Имам предвид най-вече работните документи, анализите и консултациите, проведени от Европейската комисия или Съвета. От съществено значение е влиянието на заинтересованите групи върху развитието на разпоредбите да бъде документирано и достъпно за всички. Важно е не само Парламентът да има пълен достъп до тези документи. Гражданите на всички държави-членки на Европейския съюз трябва да имат правото на демократичен надзор, така че от него да се ползват всяка заинтересована организация в обществото и всеки журналист. Единствено прозрачността може да гарантира, че органите и персоналът на Европейския съюз ще използват предоставените им правомощия за общото благо на гражданите на държавите-членки.

Rui Tavares, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Госпожи и господа, настоящото разискване засяга въпроса за доверието. Европейските институции винаги искат от гражданите да им имат доверие. По време на процеса за Договора от Лисабон, за добро или зло, те поискаха от гражданите да им се доверят. Започна финансовата криза, и те поискаха от гражданите да им се доверят. И все пак, доверието е двупосочна улица и не можем да искаме от гражданите да ни вярват, ако в същото време ние не им се доверяваме достатъчно, за да им покажем всички процеси и вътрешни процедури, които движат Комисията. Тези, които държат властта, не могат да се оплакват, че гражданите нямат доверие на политиките, ако самите политици нямат доверие на гражданите.

Това е проблем на демокрацията; и не само, това е и проблем на пропиляването на възможности. Самото общество е огромно хранилище на знания, които ще пропилеем, ако не включим гражданите в процеса на ръководене и управление на Европейския съюз. Затова без никакво притеснение заявявам, че напълно подкрепям усилията на докладчика, че той прави услуга на демокрацията и че трябва да се стремим не само към прозрачност, но преди всичко към това да гарантираме, че прозрачността не е само красива дума, а означава нещо конкретно.

William (The Earl of) Dartmouth, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, в моята държава, както и на други места, Европейският съюз напълно заслужено си е спечелил славата, че взима решенията си скришом, потайно и прикрито. Предвид това човек би предположил, че сега Комисията ще направи всичко по силите си да бъде открита и прозрачна. Вместо това тя изготви това предложение – № 1049, ако не се лъжа – част от което на практика ограничава достъпа до документи, които в момента са публично достъпни.

Освен това от университета „Харвард“ съм запомнил една важна максима, която гласи, че решения, които се вземат без прозрачност и без подходящ обществен надзор, имат вродената склонност да бъдат лоши решения. Трябва да приемете, че една от причините Комисията да предложи толкова много зле планирани, зле измислени, неподходящи или зле съставени предложения, с които ние в Англия и в други държави трябва да се примиряваме, е липсата на прозрачност. Така че по въпроса за тази правна рамка бих искал настоятелно да призова Комисията да преосмисли предложението си, ако това изобщо е възможно за една несвършена институция с несвършена система на управление.

Salvatore Iacolino (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, изслушах много внимателно изказванията на Комисията, председателството и моите колеги. Програмата от Стокхолм наистина допълнително изясни важността на правото на достъп до документите, изготвяни от институциите на ЕС.

Договорът от Лисабон също потвърждава правото на достъп до документи на физически и юридически лица, като в същото време обаче гарантира, че ще бъдат създадени разпоредби, чиито критерии и ограничения ще бъдат съобразени с характеристиките на всеки орган. Както вече беше споменато, тази година Парламентът вече имаше възможността да разгледа въпроса за достъпа до документи и по това време мненията до известна степен се различаваха.

Днес всички се съгласихме с необходимостта от реално адаптиране на регламента от 2001 г., но въпреки това внесеното от г-н Cashman предложение не изглежда приемливо, тъй като предлага преминаваща всякакви разумни граници възможност за достъп до документи, което понякога на практика би могло да бъде в разрез с преобладаващия обществен интерес. Ще цитирам някои примери: преговорите с трети държави или други чувствителни дейности изискват ясна дефиниция, баланс между законното право на прозрачност, оповестяването и познатостта и отказа на достъп до документи в съответствие с преобладаващия и признат обществен интерес.

Продължаваме да бъдем убедени в необходимостта да се укрепи правото на достъп до документи на физически и юридически лица със съзнанието, че трябва да определим разумен принцип за балансиране на

противоположните потребности: разширяване на ролята на Европейския омбудсман, определяне на точни и подходящи критерии за достъп и въвеждане на преходни разпоредби, които постепенно ще доведат до съобразени с потребностите на гражданите правила, които да са съвместими с нормалното функциониране на институциите. За тази цел разчитаме на ролята на настоящото испанско председателство, както и на дейностите на Комисията.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (NL) Г-н председател, кой точно документ търсите? Кой е номерът на документа? Това са само два от отговорите, които гражданите могат да очакват, когато зададат въпрос на европейските институции. Гражданите обаче искат информация, а не промоционални материали или неразбираеми политически документи и затова, разбира се, е необходима драстична промяна на курса. Акцентът трябва да е върху гражданите. Това е в основата на въпросите на г-н Cashman, на когото искам да благодаря за отличното и – отправям тази забележка към г-жа Sommer, която, за съжаление, вече напусна залата – изключително прозрачно сътрудничество през последните няколко месеца.

Бих искал част от европейския бюджет за предоставяне на информация да бъде изразходван за това да се гарантира както чрез цифрови информационни медии, така и чрез пряк междуличностен контакт, че гражданите получават реална, пълна информация и отговори на въпроси като „Можете ли да ми кажете какъв е реалният напредък по изпълнението на решенията, взети от Европа, относно европейските усилия по време на Конференцията за изменението на климата в Копенхаген?“. Ето това искат да разберат гражданите и призовавам Комисията, Съвета, и по-конкретно членовете на ЕП, да подкрепят нашите инициативи за по-голяма прозрачност. Това според мен е единственото наистина ясно послание.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Г-н председател, публичният достъп до документи означава правото на гражданите да участват във вземането на решения и да получават необходимата за тази цел информация. Договорът от Лисабон потвърждава това основно право на гражданите на ЕС. Ако Европейският парламент не защити това основно право, кой тогава?

Ето защо е много важно на това заседание да приемем силна и ясна позиция в подкрепа на прозрачността. Не трябва да допускаме никакви крачки назад, нито пък онези, които Комисията предлага.

Мога да ви уверя, че се чуват много погрешни мнения за това, какви решения се вземат тук. Не искаме да излагаме на риск международните преговори, но считаме, че гражданите имат правото да знаят какви въпроси, засягащи техните права, се обсъждат с чуждестранните сили. Не твърдим и че всеки член на Европейския парламент следва да осигури публичен достъп до съдържанието на електронната си поща. Ако някой има подобни опасения, те са напълно безпочвени.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, въпросът за прозрачността и достъпа на гражданите до документи в Европейския съюз без съмнение е важен, дотолкова, доколкото хората в Европа все още са изключително недоволни от европейската политика в областта на интеграцията.

В Австрия например голяма част от хората са недоволни или скептични спрямо Европейския съюз, тъй като имат чувството, че липсва прозрачност и достъп до политиката. Процесът на представяне и впоследствие на прокарване на Договора от Лисабон, наред с избора на председателя на Европейския съвет и върховния представител, създаде в гражданите впечатлението, че не могат да видят какво се случва, че липсва прозрачност и че нямат представа защо беше направено това. Считам, че за да може гражданите да възприемат Договора от Лисабон като успех, е важно да предизвикаме в хората усещането, че могат да установят кой, защо и как взема решенията в Съюза.

Michael Cashman, автор. – (EN) Г-н председател, считам за необходимо да повдигна два въпроса.

Г-жа Sommer все още е в залата и мисля, че е подходящо, дори и тя да не слуша, да отговоря на нейните думи. Тя отправи редица обвинения. Едно от тях е, че не съм действал по прозрачен начин. Бих искал да я поправам, като кажа, че всички политически групи и всички докладчици бяха поканени на всички заседания. Когато не можеха да присъстват, техните позиции бяха коректно представяни на тези заседания. Всички решения, взети впоследствие, бяха съобщени на всички докладчици в сянка и всички политически групи.

Предложено беше да оттеглим предложението за резолюция, което според г-жа Sommer е недемократично и непрозрачно и за което нейната група не знаела нищо. Това е много интересно, тъй като днес следобед водих преговори с нейната група – групата на Европейската народна партия (Християндемократи) – във връзка с техния проект на предложение за резолюция относно въпроса, изискващ устен отговор. Така че мога да заключа само, че тя е била зле информирана и на базата на това великодушно предположение очаквам с

нетърпение да преговарям искрено и добросъвестно с групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и всички останали групи.

И накрая, допуснах един пропуск. Това е последният път, когато с члена на Комисията Валстрьом се озоваваме лице в лице тук в тази зала, и бих искал да заявя официално, че нито аз, нито Парламентът някога сме поставяли под съмнение Вашата ангажираност с въпроса за откритостта и прозрачността. Вие сте абсолютно права – винаги ни се е налагало да защитаваме позицията на собствените си институции и Вие защитихте Вашата по блестящ начин, без никога да се отклонявате от принципа на откритост и прозрачност.

Вие сте и съм сигурен, че ще продължите да бъдете отличен държавен служител с примерна репутация. Никога не сте се страхували да правите това, което считате за редно, правилно и почтено и бих искал да Ви благодаря от името на хората, които никога няма да имат привилегиите да се срещнат с Вас.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, законодателството относно публичния достъп до документи, с други думи – това, което тук наричаме Регламент (ЕО) № 1049 – ни послужи добре. Гордея се, че заедно с г-н Cashman и с приноса на Комисията в лицето на г-жа Валстрьом, изиграх роля в тези събития.

Договорът от Лисабон ни дава възможността да направим още крачка напред, тъй като разширява обхвата. Това е много положителен факт. Изразявам съжаление, че нямаше възможност да се инициира междуинституционален диалог с Европейския парламент през есента. Изчаквахме становището на Европейския парламент, преди да можем да продължим. Считам, че испанското председателство също ще се нуждае от някакъв знак относно позицията на Европейския парламент по този въпрос, за да може да постигне напредък в междуинституционалните преговори.

Докато чакаме това да се случи, можем да направим много. Г-жа Валстрьом и г-жа Wallis споменаха нашата среща тази сутрин, която е реален начин за насърчаване на прозрачността и достъпа до документи, както и за това нашите институции да станат „по-лесни за ползване“. Един от въпросите, които обсъдихме, беше как можем да използваме компютърните си системи, така че граждани, журналисти, неправителствени организации и други да могат да следят напредъка на даден законодателен акт от етапа предложение на Комисията чак до окончателното му гласуване.

Считам, че това ще помогне значително да се повиши разбирането, познаването и доверието по отношение на ЕС. Както беше казано, прозрачността е нещо добро, необходимо и важно. Тя подобрява ефективността на решенията, повишава доверието в тях и намалява риска от нередности и подозрения.

Ако легитимността на ЕС по отношение на решенията нарасне, това ще повиши и качеството на нашите решения. Затова е прекрасно, че Европейският парламент провежда това разискване и се надявам, че то ще бъде продължено, дори и шведското председателство да няма тази възможност. Благодаря на г-н Cashman и на Парламента, че повдигнаха този въпрос.

Маргот Валстрьом, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-н председател, това беше много успешен начин да ме развълнувате, тъй като говоря тук за последен път. Не можех да избира по-добра тема, по която да направя последното си – вероятно – изказване пред Европейския парламент от тази за откритостта и прозрачността.

Ще изложа някои основни факти. Европейската комисия представи предложение. Това е единственото предложение на масата за преговори. Направихме го под формата на преработен вариант, което означава, че смятаме основните принципи в този регламент за добри. Можем да ги използваме, но трябва да ги осъвременим, да ги надградим и да ги направим по-ефективни. Това беше идеята на тази преработка.

Имаме някои различия по някои въпроси – как да дефинираме документите и т.н. – но все пак, именно в такъв вид преговори следва да участваме и да осигурим напредък. За тази цел се нуждаем от първо четене в Парламента. Това е основното послание от наша страна.

На базата на новия договор считаме също, че можем да постигнем това, като разширим обхвата на регламента. В Комисията считаме, че това е основната разлика. Сега той ще обхваща всички органи, агенции и т.н. на Европейския съюз. Това е нашата позиция на този етап, затова все още се надяваме, че Парламентът възможно най-скоро ще проведе първо четене. След това ще можем да получим становището на Съвета, за да можем да започнем истински разисквания и преговори и накрая да стигнем до решение.

Относно редица много важни въпроси, които, г-н Cashman, повдигнахте във Вашия доклад: считам, че има други средства, които можем да използваме, тъй като те са до известна степен извън обхвата на регламента.

Но все пак това са много важни инициативи. Те трябва да се отнасят до регистрите, до въпросите, които обсъдихме – днес например – където можем да подобрим откритостта и прозрачността чрез други методи, не само чрез регламента. Именно оттук ще продължим. Знам, че това не Ви харесва особено, но поех инициативата да изготвя план за действие за откритостта, части от който обсъдихме днес, в който да можем да обединим силите си и да положим усилия да продължим с откритостта и прозрачността, както и да се борим за тях.

В този дух на позитивизъм – наистина бих искала да е позитивен – искам да благодаря на всички и да използвам възможността да ви пожелаая „Весела Коледа и Честита Нова година“.

Председател. – Искам да се възползвам от възможността да ви благодаря още веднъж за сътрудничеството през всички тези години. Весела Коледа и най-добри пожелания за всички.

В съответствие с член 115, параграф 5 бяха внесени пет предложения за резолюция⁽²⁾.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 17 декември 2009 г.

Писмени изявления (член 149)

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Г-н председател, проблемът с достъпа до документите на органите и институциите на ЕС, който обсъждаме днес, според мен е изключително важен за законодателния процес на Европейския съюз. Прозрачността е от жизненоважно значение, защото благодарение на нея всеки гражданин на ЕС има право на достъп до документи, които, по смисъла на член 15, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз включват не само части от действащия правен ред, но и проекти на правни актове. Това означава, че всяко физическо или юридическо лице, което пребивава или чието регистрирано седалище е в държава-членка, може да оказва пряко влияние върху новото законодателство, и това представлява специална форма на обществен контрол. Сега действащият Регламент № 1049/2001 осигурява подходящ достъп до документите на ЕС, но с влизането в сила на Договора от Лисабон на 1 декември 2009 г. бяхме изправени пред изключително предизвикателство, при което нарасна ролята и реалното участие на гражданите на ЕС. Затова неограниченият достъп до документи е значителен определящ фактор за бъдещата форма и функция на ЕС.

16. Положението в Грузия (разискване)

Председател. – Следващата точка са изявленията на Съвета и Комисията относно положението в Грузия.

Сесилия Малмстрьом, *действащ председател на Съвета.* – (SV) Г-н председател, в това отношение засягаме много различни области този следобед и затова мястото на председателя на Съвета е толкова вълнуващо. Темата, която ще разискваме сега, е Грузия. Това е въпрос, за който знам, че е от интерес за Европейския парламент, и за който имам много силно лично усещане. Още в началото, бих искала да поясня, че Европейският съюз дава пълната си подкрепа за стабилизирането и нормализирането на Грузия и за демократичните реформи в страната.

Ние подпомагаме Грузия по няколко много специфични начина: чрез мисията за наблюдение на Европейския съюз (МНЕС), чрез активното ни участие и ключовата ни роля при преговорите в Женева и чрез увеличената финансова помощ на Европейския съюз за облекчаване на хуманитарното положение и подпомагане на икономическото възстановяване на Грузия.

Със стартирането на Източното партньорство Европейският съюз задълбочи отношенията си с Грузия, както с други държави. Предлагаме възможност за подобряване на отношенията посредством споразумение за асоцииране и обширни области на свободна търговия. Целта на Грузия е, разбира се, постигане на стабилност и просперитет. Ние ще им помогнем в това начинание. За да може да бъде постигнат истински напредък обаче, Грузия трябва да запази акцента върху осъществяването на демократични реформи. Отдаваме голямо значение на въпросите, свързани с доброто социално управление и правата на човека. Оценяваме факта, че Грузия е решена да продължи демократичните си реформи и е особено непоколебима по отношение на втората вълна от реформи.

(2) Вж. протокола.

Установяването на демокрация, където гражданите се ползват с основни свободи и права на човека, ще доведе до значителни предимства за Грузия. Това ще бъде от полза за самата държава и за хората, които живеят там, разбира се, но ще бъде от полза и чрез създаването на по-добри възможности за живеещите в сепаратистките региони. Политическата обстановка е предизвикателство. Преговорите между правителството и опозицията трябва да продължат в посока към постигане на консенсус относно основните елементи на институционалното изграждане и по въпросите, свързани с конституционните реформи, изборните реформи, свободата на медиите и правата на човека. Правителството на Грузия трябва да продължи да поддържа контакт с опозицията и гражданското общество.

Европейският съюз е готов да предостави помощ в тази насока. В допълнение към сътрудничеството, описано в плана за действие към Европейската политика за съседство, двустранната основа на Източното партньорство предлага специална възможност за постигане на напредък в тази област. Също така, очакваме от преговорните директиви и споразумение за асоцииране с Грузия и с Армения и Azerbaidzhan. Процесът на подобряване на взаимоотношенията ни с тези държави ще се ръководи от принципите на участие, разграничаване и условност, както и на споделена отговорност. Приветстваме ангажмента на Грузия да работи за подобряване на отношенията с Европейския съюз въз основа на перспективата, създадена от Източното партньорство.

Мисията за наблюдение на Европейския съюз е много важен фактор за насърчаване на стабилността при настоящите обстоятелства. Мандатът вече беше удължен до септември 2010 г. Ние съсредоточаваме усилията си върху мерки за насърчаване на доверието между страните. След споразумението от Женева за предотвратяване на инциденти и механизми за реагиране, мисията за наблюдение играе важна роля в координирането на механизмите между различните страни. Тук имам предвид грузинците, руснаците и органите *de facto* в Южна Осетия и Абхазия.

Въпреки някои трудности, страните постигнаха споразумение по редица точки, включително създаването на „гореща линия“ за справяне със свързаните със сигурността въпроси на административните граници на Южна Осетия и Абхазия. Механизмът за наблюдение използва това за намаляване на напрежението между страните след инцидентите в Черно море и за намиране на решение на инцидент на административната граница на Южна Осетия, в който 21 грузински граждани бяха задържани и по-късно бяха освободени.

Мисията за наблюдение ще продължи да работи със засегнатите страни. Преходът от предотвратяване на инциденти до предприемане на мерки за насърчаване на доверието ще бъде от особена важност за нормализиране на положението. Мисията наблюдава новопостроени селища, преселването на вътрешни бежанци от войната през август миналата година и улесняването на контактите между вътрешните бежанци и грузинските органи, неправителствените организации и международните организации. Във връзка с това е ясно, че почти всички вътрешни бежанци, които са били изселени по време на предишни конфликти, все още живеят в условия, които не отговарят на минималните международни стандарти, въпреки че положението се е подобрило от 2008 г. насам. Мисията ще продължи да помага навсякъде, където може, за да улесни контакта с органите.

Едно събитие, което е от съществено значение за мисията, беше изпълнението на два меморандума за разбирателство с грузинското министерство на отбраната и министерство на вътрешните работи. Въпреки това сме особено бдителни по отношение на риска от прекратяване на прилагането на меморандумите за разбирателство от страна на грузинските органи, тъй като е налице липса на доверие между страните.

Както знаете, неотдавна беше публикуван доклад от мисията за независимо международно разследване по конфликта в Грузия. Всички заинтересовани страни и международната общност като цяло могат да се поучат от този доклад. Той обаче трябва да се разглежда в своята цялост, а не изборително. Европейският съюз последователно повтори непоколебимата си подкрепа за суверенитета и териториалната цялост на Грузия в рамките на международно признатите ѝ граници. Изразяваме твърдо убеждение, че в Грузия е необходимо международно присъствие и ще работим за постигане на тази цел. Изразяваме съжаление, че въпреки подкрепата на повечето държави-членки, не беше възможно да бъде постигнато споразумение в случая с Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ).

Позицията на Европейския съюз не се е променила по отношение на споразуменията от 12 август и 8 септември. Русия трябва да приложи тези споразумения изцяло. В това отношение, все още съществуват някои важни въпроси за решаване, като например граничния контрол и общия достъп на Европейския съюз до териториите на двете отцепени се провинции. Ще повдигнем тези въпроси при преговорите си с Русия.

Също така, трябва да гледаме напред. Във връзка с това преговорите в Женева са изключително важни, въпреки че ще бъдат трудни. Това ще бъде единственото място, на което ще присъстват представители на всички страни и за нас е важно да могат да се проведат прагматични обсъждания по отношение на неизползването на насилие

и международните мерки за сигурност. Това е единственият възможен начин напред и ние с нетърпение очакваме консултациите, които са планирани за края на януари 2010 г. Това ще бъде от полза за всички, които се опитват да постигнат дългосрочна стабилност и развитие за Грузия и региона като цяло.

Бенита Фереро-Валднер, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, г-жо действащ председател на Съвета, уважаема бъдеща колега, уважаеми членове на Парламента, удоволствие е да бъда тук. Позволете ми също да кажа, че е удоволствие отново да имам възможността да споделя вижданията за Грузия с вас.

Както знаете, през последните две години Грузия преживя много трудни моменти както в национален, така и в международен план.

Войната с Русия през август миналата година, която беше спомената току-що, остави рани в целия регион и Грузия все още се бори с основни въпроси като основните потребности на повече от 200 000 разселени лица, някои от които са били изселени в началото на 90-те години на миналия век. И в национален аспект миналогодишният конфликт увеличи напрежението в Грузия. Затова спорните избори например доведоха до улични протести, продължили с месеци.

Ние правим всичко възможно да помогнем на страната да предприеме необходимите мерки за решаване на трудностите. На първо място, ние изпълняваме обещанието си за помощ в размер до 500 млн. евро в подкрепа на възстановяването на Грузия. Изпълнението на следвоенния пакет от помощи протича добре и условията на живот на мнозина вече са се подобрили.

Ние спазваме обещанията си, а съществената ни помощ спомага за преселването на вътрешно разселените лица, но също и за икономическото стабилизиране и подкрепата за инфраструктурата на Грузия. През следващите дни Комисията ще пусне и първия транш от 46 млн. евро в рамките на макрофинансовата подкрепа от безвъзмездна помощ за Грузия, друга част от този всеобхватен пакет.

Ако искаме обаче да успеем да помогнем на Грузия да излезе от настоящите трудности, Грузия също трябва да направи повече, най-вече в три области.

Първо, Грузия трябва да насърчи по-нататъшни демократични реформи. Демокрацията, принципите на правовата държава, зачитането на правата на човека и основните свободи са в основата на отношенията ни с всички източни партньори, а изявлението на грузинския президент по-рано тази година, в което беше обявена нова вълна от демократични реформи и в което се каза, че грузинският отговор на руската агресия ще бъде повече демокрация, повече свобода и по-голям напредък, беше наистина благоприятно.

Местните избори в Тбилиси през май ще бъдат тест на тези ангажименти, а местните избори ще бъдат много важни, тъй като кметът на Тбилиси ще бъде – за пръв път – избран чрез преки избори.

Това представлява голяма възможност за Грузия да възстанови доверието на гражданите си в изборния процес – възможност, която не трябва да се пропуска, тъй като недостатъците на избирателната система продължават да бъдат голям потенциален източник на политическа нестабилност в Грузия.

Втората област, в която Грузия трябва да се докаже, е при демонстрирането на „стратегическо търпение“ след края на конфликта. Това са думите на самия президент Саакашвили. Както знаете, Европейският съюз изигра основна роля за преустановяването на враждебните дейности и ще продължи да работи за намирането на трайно решение.

Няма да отслабим подкрепата си, както вече беше казано, за териториалната цялост и суверенитета на Грузия. Ще направим всичко възможно чрез мисията за наблюдение и ролята ни на посредник при преговорите в Женева за нормализиране на положението.

В същото време изолирането на отцепилите се региони няма да помогне на усилията за решаване на конфликта. Напротив, необходима е една сериозна политика на ангажираност с Абхазия и Южна Осетия.

Затова оценяваме обявената грузинска политика на стратегическо търпение, която все повече признава необходимостта от поддръжане на връзка с отцепилите се региони без ограничения, в интерес на гражданите, както и за възстановяване на стабилността в региона.

Усилията на правителството на Грузия да изготви държавна стратегия за регионите на Абхазия и Южна Осетия заслужават подкрепата ни, най-вече всички усилия за тясно сътрудничество в полза на населението ѝ.

Продължаваме обаче да бъдем загрижени, че Законът за окупираните територии – ако бъде приложен твърде стриктно – може ненужно да увеличи търканията между страните и по-този начин да усложни предоставянето

на помощ. Има риск, че това ще затрудни икономическите отношения и ще гарантира, че мерките за нормализиране на ежедневните контакти няма да бъдат изпълнени. Въпреки много добрите съвети от страна на Венецианската комисия на Съвета на Европа, законът все още не е изменен от Грузия и ние ще продължим да призоваваме Грузия да направи предложените промени.

Третата ми бележка е, че Грузия следва активно да се подготви за преговори за ново споразумение за асоцииране между Европейския съюз и Грузия в условията на Европейското и Източното партньорство. Няма да спестим усилия, за да помогнем на Грузия.

Подготовката за създаването на нова правна рамка за двустранните ни отношения напредват добре. Бързо успяхме да подготвим преговорните директиви за споразумение за асоцииране между Европейския съюз и Грузия, които в момента се обсъждат в Съвета. Проектите на преговорните директиви включват бъдещото създаване на дълбока и всеобхватна зона на свободна търговия.

Вече представихме на Грузия основни препоръки за мерки, които трябва да бъдат взети, преди да можем да преценим дали държавата е готова да се впусне в тази област на преговорите. Решимостта на Грузия да използва подготовката на преговорите за ускоряване на собствената си подготовка е мъдра и аз смятам, че е особено важно основните препоръки да се разгледат много активно.

Междувременно преговорите за споразумения за облекчаване на визовия режим и реадмисия между Европейския съюз и Грузия бяха приключени на работно равнище през ноември и сега очакваме окончателно одобрение от двете страни. Тези споразумения са важен етап от нашето партньорство, което още веднъж показва конкретните ползи за гражданите на Грузия, до които може да доведе по-тясното ни сътрудничество. По-голямата мобилност ще върви ръка за ръка с по-голямата сигурност. Неотдавна подписах обща декларация за партньорство за мобилност между Европейския съюз и Грузия, която сега ще бъде завършена.

В заключение, оставаме дълбоко ангажирани в подкрепа на Грузия в тези трудни времена. Предлагаме нови възможности, които могат да донесат осезаеми ползи на държавата и гражданите ѝ, но Грузия също трябва да си помогне сама, и, ако взема добри решения, ние ще предлагаме подкрепа на всеки етап от процеса.

György Schöpflin, *от името на групата PPE.* – (EN) Г-н председател, аз съм силно впечатлен от много подробната картина, с която действащият председател на Съвета и членът на Комисията обрисоваха настоящото положение на отношенията. Отношенията на Европейския съюз с Грузия наистина повдигат много важни въпроси за това, което Европейския съюз представлява и което се стреми да бъде. Тези отношения могат да се окажат изпитание за ангажираността ни към ценностите на солидарност, права на човека и демокрация – ценности, които прокламираме.

Достатъчно ясно е, че Грузия – както елитите, така и обществото – смятат, че държавата принадлежи към Европа. В същото време държавата – нека признаем – се намира в несигурно положение, тъй като Русия, бившата колониална сила, не се е отказала от стремежа си да възстанови някакъв вид сюзеренна власт над Грузия или всъщност над останалата част от Южен Кавказ. Именно в този смисъл има много хора в Русия, които не гледат сериозно на статута на Грузия като независима държава и смятат, че връщането на Грузия в границите на Русия е само въпрос на време. Това кара по-голямата част от хората в Грузия да не се чувстват никак сигурни. Тази несигурност беше значително усилена предвид миналогодишния конфликт с Русия. Никоя държава не обича да ѝ бъде отнета суверенната територия, какъвто беше случая с Грузия.

Всичко това засяга Европейския съюз – а оттук произтича и огромното значение на Източното партньорство. Грузия счита за себе си, че има европейско бъдеще, не на последно място като гаранция за своята сигурност. Очевидно е налице също и проектът за енергийния коридор в Южен Кавказ, който е от жизненоважно значение за бъдещите енергийни доставки на Европа. Това са достатъчно основателни причини за Европейския съюз да подходи сериозно към европейските стремежи на Грузия, което очевидно и правим, но съществува и един последен аргумент, който е, че ако Европа пренебрегне тези стремежи, тогава доверието на света в нас ще бъде поставено под въпрос, а нашите противници ще се зарадват изключително много от тази демонстрация на слабост на Европа.

Roberto Gualtieri, *от името на групата S&D.* – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, според мен трудното положение в Грузия изисква особено внимание при съчетаването на защитата на международното право с един прагматичен подход и чувство на отговорност.

Смятаме, че Европейският съюз с право потвърди подкрепата си за териториалната цялост и суверенитет на Грузия и в същото време приветстваме предпазливостта, показана при вземането под внимание на изборите в Абхазия, което смятаме, че е в съответствие с метод, който се основава на постоянно търсене на диалог и

политическо разискване и на подкрепа за демократичните процеси. Вътрешното развитие на региона и развитието на международната обстановка са в основата на решението за търсене на диалог и по-нататъшно увеличаване на отговорността на Европа в различните области, в които е поела ангажименти: инициативите на Комисията в подкрепа на демократичния процес в Грузия и в подкрепа на бежанците, усилията да се поддържат преговорите от Женева и дейността на европейската мисия за наблюдение, като последната е още по-ценна и от жизненоважно значение, тъй като понастоящем тя е единствената международна мисия в Грузия.

Приветстваме работата, поета от мисията, и приноса ѝ за стабилизирането на региона, за функционирането на механизмите за предотвратяване и реагиране при инциденти и за трудния процес на възстановяване на доверието между страните. В същото време ние сме наясно, че развитието на демократичния процес, по отношение на което трябва да бъдем щедри и възискателни, и споразумението за асоцииране, могат да се окажат от съществено значение за една трайна промяна в Грузия.

Ulrike Lunacek, *от името на групата Verts/ALE*. – (DE) Г-н председател, г-жо действащ председател на Съвета, г-жо член на Комисията, бих искала да обсъдим две теми, по-конкретно. Първата е съотношението между икономическата помощ и подкрепа, от една страна, и демократичното развитие, от друга, а втората е свързана с някои основни въпроси, разгледани в доклада Tagliavini.

Г-жо Фереро-Валднер, с право заявихте, че е необходима финансова и икономическа подкрепа за Грузия и че Европейският съюз следва да продължава да я предоставя. Вие поставихте и три условия за предоставянето на тази помощ, които са демократична реформа, основни свободи и правна сигурност. Един въпрос е особено важен за мен. В миналото, за съжаление, Грузия и правителството ѝ закупили огромни количества оръжия, по-конкретно в навечерието на миналогодишния конфликт. Как възнамерявате да гарантирате, че европейското финансиране няма да се използва за тази цел?

На второ място, бих искала да спомена един случай, свързан с правата на човека, който беше разгледан и от Съвета на Европа и г-н Хамарберг. Двама юноши в Южна Осетия са все още в ареста, въпреки че г-н Хамарберг обеща, че те ще бъдат освободени. Предприели ли сте някакви мерки във връзка с това? Смятате ли, че е вероятно те да бъдат освободени в близко бъдеще?

Един последен въпрос: в доклада Tagliavini ясно е описано за пръв път как е възникнал конфликтът с нарастването на ксенофобията и езика на омразата. Какво ще направят Комисията и Съветът в тази област, за да се реши положението и да стане ясно, че тези неща са предшественици на въоръжения конфликт и че е важно те да бъдат спрени, още преди да са започнали?

Michał Tomasz Kamiński, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-н председател, няма да крия факта, че съм разочарован и от двете изявления, които чух. Днес, тук в Европейския парламент, ние, представителите на органа на Европейския съюз, с право подчертаваме важноста на ролята на демокрацията. Поучаваме президента Саакашвили за промените, които той трябва въведе в страната си. Бих искал да кажа, че той вече е осъществил много промени и че днешна Грузия и Грузия от преди няколко години са напълно различни държави. Не сме забравили обаче, че днес руски танкове се срещат в голяма част от територията на Грузия. Уважаеми колеги, ако смятате, че руските танкове, когато и да е било в историята, са спомогнали за демокрацията някъде, дълбоко грешите. Руските танкове не водят до демокрация, руските танкове водят до поробване.

Днес става дума за положението в Грузия, но в речта на представителя на Съвета чухме думата „Русия“ веднъж, въпреки че, разбира се, Русия е тясно свързана с положението в Грузия. Не казвам, че всичко в Грузия е идеално. Със сигурност много неща трябва да се подобрят. Руснаците обаче открито ни се присмиват, като не осъществяват споразумението от шест точки, договорено от президента Саркози, от името на Европейския съюз. Трябва да попитам: защо руски войскове единици все още се намират в село Перева? Този въпрос изобщо задаван ли е на руснаците?

Ако говорим за необходимостта от демокрация, права на човека, търпимост и свобода на словото, то аз напълно ги подкрепям. Наистина ли смятаме обаче, че Русия настръчва тези ценности в Грузия днес или че руската агресия срещу Грузия е част от борбата за демокрация? Не, това е акт на брутален империализъм. Ние като Европейски съюз следва да се противопоставим на този брутален империализъм. Едва тогава грузинските ни приятели ще ни повярват, когато им кажем, че трябва да постигнат още много – и аз съм напълно съгласен с това – за да може страната им да отговаря изцяло на европейските ни стандарти.

Не трябва обаче да сочим Грузия с пръст, когато, от друга страна, имаме Русия, където неудобните журналисти биват убивани, където езикът на омразата към съседите и малцинствата е официалният език на медиите и езикът на водещите руски политици. Трябва да кажем „не“ на това, защото тогава всички други държави,

включително Грузия, ще ни имат доверие за казаното от нас по отношение на демокрацията. Искам да призова Европейския съюз твърдо и решително да защитава териториалната цялост на Грузия в името на ценностите, които всички споделяме, и да защити свободата и демокрацията в Грузия срещу руската агресия.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Г-н председател, г-жо член на Комисията, по мое мнение, външната политика на Европейския съюз в този регион не е много последователна. Кавказ е известен като регион за енергиен транзит подобно на Русия, която е важен стратегически партньор и е от голямо значение за нас. Като се има предвид деликатността на положението, Европейският съюз позволи да бъде изигран от президента Саакашвили в грузинската криза, вероятно под влияние на зависимия от САЩ подход на някои държави-членки. Политическото късогледство в грузинската криза не само ще увеличи вътрешното разделение в рамките на Съюза, но и сериозно ще обтегне отношенията с Русия. Последствието от това ще е под формата на газов спор. Остава да се види дали новите лидери на Европейския съюз ще докажат своята стойност в този случай.

Ако Брюксел действително иска да защитава правата на човека, тогава следва да се намеси в Грузия по отношение на възможни изборни манипулации, условия на труд, които са равностойни на робство, и ограничения на правото на демонстрации, които са в разрез с Хартата на основните права.

Брюксел следва да възприеме един балансиран подход по отношение на грузинския въпрос, като вземе предвид законните интереси както на Грузия, така и на Русия.

Vytautas Landsbergis (PPE). – (EN) Г-н председател, когато бях още малко момче, моята страна беше нападната от Съветския съюз. В началното училище трябваше да научим няколко нови песни. Една от тях беше грузинска и в нея се разказваше за момиче на име Сулико. Окупацията беше тежка във всяко отношение; единствено тази песен беше хубава.

Изминаха много години и наскоро отново се натъкнахме на момичето Сулико, чиито тъмни очи този път бяха пълни със сълзи и очевидно беше бита. Тя беше малтретирана отново преди една година – ограбена, бита и изнасилена. Ние, 27-те господа от Европейския съюз, сме се вторачили в нея след това и говорим по странен начин: как е могло да се случи? Къде е сбъркала тя? Нейното поведение ли е раздразнило изнасилвача? Той казва точно това: „Тя ме провокира!“. Отказала ли му е? Това би било неразумно: никой, особено грабителят и изнасилвачът, не може да бъде антагонизиран или демонизиран. Тя е могла да бъде по-гъвкава, да отвърне на нападението тихо, но се е опитала да се защитава в продължение на цели два дни – това е била голямата ѝ грешка. Никой вече не може каже кой е бил нападателът: според него тя го е нападнала.

Такова е положението в един далечен провинциален съд в покрайнините на Европа, където богатият земевладелец не може да бъде осъден в никакъв случай – но тя може. Вследствие на това сега имаме нов проблем, причинен от нея, тъй като търговските ни отношения с г-н Изнасилвач са леко ошетени. Следващият път на г-н Изнасилвач ще му бъде дадено специалното ни хапче „Мистрал“ за подобряване на мъжките му възможности.

Госпожи и господа в Европа, не проявявайте такава нерешителност при следващата война.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Бих искала да благодаря на г-жа Фереро-Валднер и особено на Сесилия Малмстрьом, която в момента е сред нас в качеството си на министър, но която също скоро ще бъде член на Комисията. Първо, бих искала накратко да изразя своята искрена благодарност за доклада, който съдържа много важна информация. Моля, позволете ми да кажа, че след последните два кръга на разширяване източните съседи на Европейския съюз всъщност вече са много по-близо до Европейския съюз, което е ценно развитие от редица гледни точки, не само поради географската близост, но отчасти и поради външната политика, основана на идеята за сферите на руско влияние, да не говорим за по-голямото значение на енергийната сигурност.

От тази гледна точка програмата „Източно партньорство“ е от първостепенно значение, тъй като тя може да гарантира разграничаване, но все още ясно установява тесни връзки с тези държави. Грузия е държавата в Кавказкия регион, която най-много се стреми към ценностите на Европейския съюз. Бих искала да спомена и подчертая няколко въпроса, като се започне с подготовката на процеса за облекчаване на визовия режим. Тази мярка е важна не само от гледна точка на междуличностните отношения, но и защото знаем, че гражданите на Южна Осетия и Абхазия, които притежават руски паспорти, вече се възползват от предимствата, произтичащи от това, което е създавало такова напрежение, че само допълнително задълбочава проблема. Вторият въпрос, който бих искала да подчертая, е, че съществуват нерешени конфликти в четири от държавите, които попадат в обхвата на политиката за съседните държави на изток, и това е нещо, към което трябва да насочим цялото си внимание.

И накрая, бих искала да благодаря на г-жа Фереро-Валднер за всичките ѝ усилия за сближаване на региона с Европейския съюз.

Milan Cabrnoch (ECR). – (CS) Европейският съюз наблюдава отблизо положението в Грузия и обръща много внимание на държавата. Председателят на Европейския парламент Jerzy Buzek се среща с президента Саакашвили в края на октомври, а в началото на ноември, на обща среща на комисията по външни работи, делегацията за сътрудничество с Русия и делегацията за сътрудничество с държавите от Южен Кавказ членовете на Европейския парламент обсъдиха доклада Tagliavini за положението в Грузия. На извънредното заседание в Страсбург на 26 ноември членове на делегацията за Южен Кавказ се срещнаха с министъра от грузинското правителство Георги Барамидзе.

Винаги подкрепяме териториалната цялост и суверенитет на Грузия. Подкрепяме едно мирно решение на положението в Грузия и на конфликта между Грузия и Русия. Настояваме мирните наблюдатели да имат достъп не само до областите, контролирани от грузинското правителство, но и до окупираните области. В същото време настояваме за възможност да доставяме хуманитарна помощ до въпросните окупирани територии. Загрижени сме за положението на бежанците, които насилва са били принудени да напуснат домовете си и не могат да се завърнат, и оценяваме усилията, положени от грузинското правителство за осигуряване на достойни условия на живот на всички бежанци. Призоваваме настоятелно и двете страни на конфликта да спазват споразумението за прекратяване на огъня и да изпълнят поетите ангажменти за намиране на мирно решение.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Госпожи и господа, преди няколко години, имаше гласове, които остро критикуваха тези, които подкрепиха стратегическото значение на Черноморския регион за Европа. Времето показва обаче, че Европа е тясно свързана с държавите в региона на Черно море.

Грузия е от особено стратегическо значение в Черноморския регион за енергийната сигурност, тъй като пътищата за доставка като газопровода „Набуко“, петролопровода „Баку-Тбилиси“ и нефтения терминал в Супса са тясно свързани със стабилността на държавата. Конфликтите, които избухнаха в Грузия през август 2008 г., подчертаха, че всеки нерешен конфликт може да се разпали по всяко време, което ще има тежки последици за стабилността и сигурността на целия регион.

Наш дълг е да изведем Грузия към евро-атлантическата зона на стабилност и сигурност, въпреки че влиянието на Русия все още е много силно. Също толкова необходимо е да се признае правото на бежанците, разселените лица и зависимите от тях лица да се завърнат в Абхазия, независимо от техния етнически произход.

В същото време фактът, че Русия е предоставила гражданство на жителите на Абхазия и Осетия недвусмислено поставя грузинските граждани в неизгодно положение, тъй като все още няма действащо визово споразумение с Европейския съюз, въпреки че по-рано чухме представителят на Комисията да казва, че в момента се взимат мерки в тази насока.

Румъния взе участие в рамките на мисията за наблюдение на Европейския съюз в Грузия както на оперативно равнище, така и на място, също като част от централата в Тбилиси. Държавата ни спазва и ангажмента си за полагане на специални усилия за сближаване на Грузия с Европейския съюз и НАТО. Освен това ще изпратим национален експерт, който ще работи от службата на НАТО в Тбилиси. Приветстваме позицията на председателството на Европейския съюз. При никакви обстоятелства няма да признаем така наречените държави, създадени незаконно в резултат от конфликта в сепаратистките региони, нито организираните незаконни избори като проведените неотдавна в Абхазия. Президентът на про-руската грузинска сепаратистка република спечели изборите с 59,4% от гласовете. Трябва също така да спомена, че нито един от петимата кандидати за президент не отхвърлиха напълно идеята за повторно обединение с Грузия.

Maria Eleni Koppa (S&D). – (EL) Г-н председател, Европейският съюз носи отговорността решително да допринесе за стабилността в непосредствените си съседи, като зачита международното право и принципите си.

По отношение по-специално на Грузия, трябва да отстояваме позицията си на зачитане на териториалната цялост и международно признатите граници на държавата. В същото време обаче трябва да вземем под внимание и наличието на неразрешени конфликти. Европейският съюз трябва да бъде в състояние да посредничи и да даде конструктивен принос за двете страни, Грузия и Русия, за да може да се намери решение.

Към настоящия момент е необходимо да изпратим три основни послания:

Първо, че едностранните и насилствени решения не са приемливи; второ, че разискването за това дали Грузия следва да се присъедини към НАТО или не е ненавременен и че, напротив, трябва да се акцентира върху продължаване и успешно завършване на преговорите от Женева и трето, че мисията на наблюдателите на

Европейския съюз в Грузия е фактор за стабилност и изграждане на доверие. Затова и положителният ѝ принос следва да бъде признат, дейността ѝ трябва да се засили и трябва да бъде насърчена да продължи усилията си, особено в областта на нарушенията на правата на човека и международното хуманитарно право.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Г-н председател, за съжаление, нито в изказването на г-жа Малмстрьом, нито в това на г-жа Фереро-Валднер не чуехме пред какво действително сме изправени в Грузия. Имам предвид тежкото хуманитарно и човешко положение. Останах с впечатлението, че нито ние, нито двете дами са отговорни за липсата на реакция от страна на Европейския съюз.

Положението е наистина тежко. Споразумението от шест точки не се изпълнява. На грузинска територия се извършва етническо прочистване. На много места грузинският език е забранен. На мисиите ни в Грузия не се разрешава да върши работата си на много места и именно ние сме отговорни за това. Г-жа Фереро-Валднер се изказа за дългосрочната макрофинансова помощ, предвидена за Грузия, и че ще имаме споразумение за асоцииране с Грузия. Всичко това е прекрасно, но въпросът, на който всички трябва да отговорим, е: какво сме направили в това отношение? Чувствам дълбоко разочарование не само от казаното днес от хората, отговорни за политиката, но и от самата политика на Европейския съюз.

Jacek Protasiewicz, (PPE). – (PL) Г-жо член на Комисията, г-жо Малмстрьом, за разлика от моите полски колеги, аз няма да бъда толкова критичен в оценката си за дейността на Европейския съюз в тази област, защото искам да изразя удовлетворението си от изявлението на Съвета от 12 декември, в което недвусмислено се разглеждат неотдавнашните президентски избори в Абхазия. Искам да подчертая подкрепата си за дейността на Европейския съюз, защото Европейският съюз категорично признава независимостта и на двете региона на международно равнище. Знам за какво говорим от опита си с Беларус.

Все пак съм съгласен, че Европейският съюз трябва решително да наложи изпълнението на плана от шест точки за прекратяване на огъня, договорен от президента Саркози. Казвам това особено с оглед на тревожните изявления на върховния представител за външните работи, г-жа Аштън, в които се казва, че тя ще провежда тиха дипломатия. Надявам се, че тиха дипломатия няма да означава съгласие за нарушаване на споразуменията, сключени от името на Русия с представители на Европейския съюз.

Alexander Mirsky (S&D). – (LV) Благодаря ви, г-н председател, госпожи и господа, бих искал да задам един въпрос на всички, които защитават позицията на г-н Саакашвили: били ли сте в Южна Осетия? Виждали ли сте какво направи войската на Грузия в Цхинвали? Бях там по време на войната и видях всичко с очите си. Направеното от грузинската държава е престъпление срещу народа на Осетия и Абхазия. По отношение на окупацията, говорих с много хора от Осетия и Абхазия. Жителите на Осетия и Абхазия не искат да живеят в една и съща държава с г-н Саакашвили. Ако някой все още иска да реши този голям международен проблем с оръжия, както направи г-н Саакашвили, то тогава има един много добър руски израз: „Zamučujtsja pilj glatati“, който означава, че успехът няма да дойде. Благодаря ви.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Г-н председател, ако Съюзът не подкрепи Тбилиси политически и икономически, ще помогнем на Русия да осъществи нео-империалистическата си политика към Грузия, а това още повече ще дестабилизира положението в Кавказ. Затова Съюзът трябва да положи повече усилия.

Когато потвърждаваме подкрепата си за териториална цялост, осъзнаваме ли, че планът от шест точки фактически не се изпълнява изобщо? От една страна, казваме, че искаме една демократична, свободна и териториално непокътната Грузия, а от друга, наблюдателите ни не биват допускани до области по границите със сепаратистките републики. Друг повод за безпокойство са отвлеченията, които са станали рутинна практика за Русия в окупираните зони. В началото на ноември няколко юноши станаха жертва на това. Най-младият е едва 14-годишен. Кремъл очевидно се опитва да дискредитира президента на Грузия, като се опитва да покаже, че той не е в състояние да гарантира сигурността на гражданите си. Дестабилизиращите дейности на Русия създават огромна заплахата за сигурността на жителите на пограничните райони и водят до ескалация на конфликта в региона.

Г-н председател, трябва да действаме по-решително, защото една териториално непокътната и демократична Грузия означава по-голяма сигурност за Европейския съюз и Европа.

Kristiina Ojula (ALDE). – (ET) Г-н председател, г-жо член на Комисията, г-жо министър, госпожи и господа, преди известно време, когато обсъждахме Грузия, ви напомних, че навечерието на годишнината от падането на Берлинската стена беше най-подходящият момент да повдигнем въпроса за това, кога можем да отбележим деня, когато Осетия и Абхазия отново ще бъдат обединени с родината си Грузия. Днес нямаме отговор на този въпрос, въпреки че във всичките си документи, независимо дали в Европейския парламент

или в други институции, подчертаваме значението на териториалната цялост на Грузия от гледна точка на международното право, и точно заради това всички ние сме тук.

Миналата седмица в Брюксел се проведе много добро разискване с Карл Билд, представителя на държавата, поела председателството, който нарече Грузия лакмус тест за Европейския съюз, по-конкретно във връзка с въпроса дали някой ден ще бъдем в състояние да отстояваме идеята, че териториалната цялост на Грузия следва да бъде възстановена и че всички права на човека и права на бежанците трябва да бъдат разгледани, както се предвижда от международното право. Съгласен съм с всички мои колеги, които се изказаха за лошото състояние на правата на човека там – то е неприемливо.

Не на последно място обаче, бих искала да направя едно искане. Миналата седмица се срещнах с грузинския заместник министър-председател, Георги Барамидзе, чието голямо, голямо искане се състоеше от огромна молба към Европейския съюз да направи нещо по отношение на превантивна дипломатия, за да се предотврати евентуална ескалация на възможни по-нататъшни конфликти.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Г-н председател, мога само да се съглася с твърдението, че най-добрият отговор на Грузия по отношение на руската агресия трябва да се изразява в повече демократични реформи.

В същото време Европейският съюз също носи отговорност, защото, както с право беше заявено, отношенията между Европейския съюз и Грузия ще се превърнат в тест за успеха на Източното партньорство и ролята на Европейския съюз в региона.

Като се има предвид значението на Грузия, чудя се дали въпросът за Грузия е бил обсъден по време на неотдавнашната среща на върха между Европейския съюз и Русия, защото Русия не изпълнява споразумението от шест точки и мисията на Европейския съюз е в неудобното положение да няма достъп до сепаратистките територии. Европейският съюз трябва да приеме по-твърда позиция по този случай.

Г-жо член на Комисията, споменахте помощи, възлизали на 46 млн. евро. Бих искал само да попитам дали тези помощи ще стигнат до Грузия тази година. Какви ще бъдат сроковете?

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Смятам, че предвид разискването ни трябва да се върнем към това, което г-жа Малмстрьом каза още в началото – Грузия се нуждае от нова и голяма откритост от страна на Европейския съюз. Това следва да включва макрофинансова помощ и бързо и незабавно започване на преговори, доколкото това е възможно, за споразумение за асоцииране. Трябва да включва и започване на преговори – това е моята трета точка – за облекчаване на визовия режим, и, на последно място, трябва да позволим на Грузия да гарантира сигурността си, като се направят постъпки за присъединяването на държавата към НАТО.

Смятам обаче, че днес дори това не е причината, поради която искам да се изкажа в тази част на разискването. Бих искал да задам един риторичен въпрос на г-жа Фереро-Валднер: не се ли чудите защо почти всички оратори обърнаха внимание на въпроса за плана на Саркози? Моля, отговорете на този въпрос. Моля, кажете ни защо нито в първоначалната Ви реч, нито в следващите Ви изявления, нито в изявленията на г-жа Аштън, не чухме отговор на въпроса под формата на проста оценка дали планът на Саркози е бил изпълнен или не? Наистина ли най-важните институции в Европейския съюз не са достойни за едно ясно становище от Вас по този въпрос?

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, вчера в Ирландия се проведе конференция, на която беше разгледан въпросът за помощите и Източна Европа. Една от държавите, които бяха обсъдени, беше Грузия, и беше наистина освежаващо да чуя какъв напредък е бил постигнат за една определена група от лица без глас – децата с увреждания, умствени и физически, и младите хора – но също и доста потискащо да науча, че участниците сега се върнали 10 години назад заради конфликта.

Бих искала само, тъй като участвах вчера, да имате предвид най-уязвимите, когато сключваме търговски споразумения и провеждаме разговори. Настоящото разискване беше важно, но други колеги говориха за ужасното хуманитарно положение, а има една група от хора, които винаги биват забравяни; исках просто гласът им да бъде чул днес.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Г-н председател, госпожи и господа, трябва да имаме предвид, че Грузия е малка държава, макар и разположена на изключително стратегическа позиция в Южен Кавказ, факт, който предизвиква положение на конфликт със силната и мощна съседка Русия. Затова съм благодарен на члена на Комисията за нейното изявление, че помощта, която Грузия чакаше толкова дълго, ще бъде отпусната утре.

Моля, нека не забравяме, че когато Грузия пое по пътя на демократичните реформи и реши да бъде по-тясно свързана със Западна Европа, отколкото с Русия, както е било в продължение на десетилетия и може би дори векове, тя загуби един икономически партньор, който изкупуваше 80% от производството ѝ. Ние не сме

направили нищо за запълване на този вакуум и закупуване на стоките, произведени от Грузия, за да гарантираме, че държавата е в състояние да функционира. Във връзка с това аз категорично одобрявам изявлението, както и съобщението относно макрофинансовия план за Грузия.

И още едно нещо: г-жо член на Комисията, не трябва да разглеждаме Грузия в политическата сфера като съвсем отдалечен партньор, защото Грузия е в капан на една невероятна сложна геополитическа ситуация. Във връзка с това не мога да си представя, че по време на преговорите между Европейския съюз и Русия положението в Грузия няма да бъде споменато. Не искам отново да споменавам плана от шест точки на Саркози, защото всички направиха това, но не трябва да забравяме, че контактите ни със силен партньор като Русия, които са от изключително значение за нас, разбира се, трябва да засягат и по-малките ни партньори, които са ни много скъпи.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, политиката е само работа, когато служи единствено за собствени цели. Тя става признание, когато е в помощ на другите – когато Голиат идват на помощ на Давид. В този случай, Европейският съюз е Голиат, който идва на помощ на Грузия, Давид, и аз приветствам това. Съществува обаче и друг Голиат в лицето на Русия, който има други планове за Грузия. Важно е Европейският съюз да покаже решимостта си и да не позволи неоправдано нахлуване.

Миналата седмица бях в Бон на конгреса на Европейската народна партия и там се изказа президентът на Грузия. Той очерта усилията на държавата за борба с корупцията, планът за реформа за гарантиране на икономически растеж, както и желанието да се сключи споразумение за свободна търговия. Въпросът ми е: кога Комисията смята, че може да бъде сключено споразумение за свободна търговия, ако условията за това са изпълнени?

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (EN) Г-н председател, ние обсъждаме стремежите на Украйна, Молдова и Грузия. Това са сходни стремежи за по-ясно обвързване с Европейския съюз.

Изглежда това е проблем за нас. Чудя се какво ще стане след 10 години, когато тези стремежи се превърнат в разочарование и няма повече стремежи за членство в Европейския съюз, без очаквания за нещо повече. Това ще бъде много по-трудно положение за нас. Грузия е държавата с най-голяма подкрепа от страна на обществото за членство в Европейския съюз и с най-голяма подкрепа за НАТО от всички държави в обхвата на Източното партньорство. Налице е също и най-голям напредък в пазарните реформи.

Ако не действаме бързо, ще се озовем в същото положение както с Турция, където обществото оттегля подкрепата си за кандидатстване в Европейския съюз. Това ще бъде една наистина опасна ситуация въпреки – и може би заради – други политически движения в тези държави. Свидетели сме на случващото се в Русия, а когато стремежът на Грузия за членство в Европейския съюз спадне, можем да бъдем изправени пред ситуация, която е доста опасна за всички държави от Европейския съюз.

Сесилия Малмстрьом, действащ председател на Съвета. – (SV) Г-н председател, знам, че има голям интерес в тази област. Тези от вас, които са следили въпроса внимателно, ще знаят, че шведското председателство е посветило доста време на Грузия. Шведският външен министър, Карл Билд, миналият четвъртък имаше възможността да обсъди Грузия с вас в комисията по външни работи.

Европейският съюз ще продължи да предлага значителна политическа, техническа и финансова подкрепа на Грузия. По всяка вероятност това ще включва по-нататъшни призови за зачитане на териториалната цялост и суверенитет на Грузия и продължаването на мисията за наблюдение на Европейския съюз, както и важната ни роля на посредник в преговорите от Женева. Преговорите в Женева са подходящата платформа. Те напредват бавно, но все пак има напредък и всички страни са представени там.

Ще предоставим и допълнителна финансова помощ за преодоляване на последиците от конфликта. Както мнозина от вас посочиха, хуманитарното положение все още представлява проблем. Г-жа McGuinness, разбира се, с право заяви, че именно най-уязвимите страдат в резултат от това.

По време на срещата с руските ни партньори, които участват в диалога, Европейският съюз ще продължи да подчертава необходимостта от изпълнение на споразумението от шест точки за прекратяване на огъня и последващите мерки за изпълнение – оттеглянето на силите на позициите от 7 август 2008 г. Переви, Ахалгори и Кодори ще бъдат посочени, по-специално, както направиха и мнозина от вас.

Приключването на мисията на ОССЕ в Грузия и групата от наблюдатели на ООН доведе до отстраняване на важни елементи от важната международната структура за сигурност. Сега единственото останало международно присъствие е мисията за наблюдение на Европейския съюз. Тя прави значителен принос за сигурността и нормализиране на положението. Ето защо е толкова важно за мисията за наблюдение да има достъп от

отцепилите се региони. Това е важно за сигурността и стабилността на Грузия. Това е важен въпрос, който Европейският съюз ще продължава да изтъква пред всички заинтересовани участници в диалога.

Европейският съюз, разбира се, ще продължи да подкрепя териториалната цялост на Грузия, но ние имаме и стратегически интерес да поддържаме контакт с отцепилите се региони и да запазим отворен прозорец към външния свят за населението на сепаратистските области. Това може да ни помогне постепенно да положим основите за едно решение на конфликта чрез непрекъснатото участие на Европейския съюз и мерките за насърчаване на доверието в административните граници и чрез контакт между различните групи от населението.

Европейският съюз ще продължи да бъде много активен в тази област. Комисията и г-жа Фереро-Валднер са много ангажирани с това, както и Европейският парламент, и това е нещо, за което съм много благодарна.

Бенита Фереро-Валднер, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, преди всичко Ви благодаря за откровеното обсъждане, което се проведе днес.

Смятах, че мнозина от вас са наясно с работата ни в Грузия. Грузия получи много подкрепа от нас както политическа, така и икономическа и хуманитарна, но изглежда сякаш не сме направили нищо. Това изобщо не е така.

На първо място, войната беше спряна от Европейския съюз и от г-н Саркози. Второ, прави сте, съществува план от шест точки, който, за съжаление, все още не е изцяло изпълнен, но всеки път, когато работим с руснаците, въпросът е включен в дневния ни ред. Това е абсолютно ясно.

Вярно е, както заяви председателят на Съвета, че единствената платформа, при която има действителен напредък, макар и бавен, е в Женева и затова преговорите в Женева трябва да продължат.

Също така е необходима подкрепа и от двете страни, защото това е един труден конфликт, а ние сме, така да се каже, посредниците в този конфликт. Това е политически въпрос от първостепенно значение.

Трябва да продължим и много добре знаем, че Русия е много голям партньор от другата страна. В същото време разполагаме с общи съседни региони, и затова винаги говорим напълно ясно по тези въпроси с Русия. Както вече заявих, действително е необходимо желание и от двете страни, за да продължим напред, което вече казах в изявлението си, ако си спомняте. Това е първата точка.

Втората се отнася до икономическия и хуманитарен аспект, за който наистина работим в тясно сътрудничество. Пакетът от 500 млн. евро беше най-големият пакет, който можеше да бъде отпуснат. В политиката за съседство няма толкова голяма сума, към която да се насоча, но направихме това, защото смятахме, че Грузия има необходимост от нея след войната и след всички нанесени щети – особено за най-уязвимите.

Самата аз посетих лагерите за вътрешно разселени лица, както и къщите, които бяха възстановени с помощта на нашите програми.

Мога да кажа на г-жа Lunasek, че самата аз подписах споразумение с грузинците, с което те напълно се ангажират да не използват нито един цент от парите на Европейския съюз. Винаги контролираме парите си и затова нито един цент от парите ни няма да бъде използван за превъоръжаване от страна на Грузия.

Разбира се, аз не мога да контролирам какво прави Грузия по други въпроси, но по въпроса за парите ни мога да заявя това със сигурност.

Бяха споменати и други неща, като например двамата юноши, които все още са задържани в Южна Осетия. Това са въпроси, за които, разбира се, говорим с руснаците. Обсъждаме ги, но за момента, за съжаление, не разполагаме с решение на проблема, а самите ние не можем да влезем в Южна Осетия.

По отношение на принципа, разбира се, ние имаме ясна позиция. Ние недвусмислено подкрепяме суверенитета и териториалната цялост на Грузия. Изцяло. Едно е обаче да се говори за принципи и друго – тези принципи да бъдат изпълнени веднага. За съжаление, това понякога е много трудно.

Нека се спра и на доклада Tagliavini. Самият факт, че докладът е направен обществено достояние, е от голяма важност. Знаете, че подкрепихме този независим доклад. Познавам г-жа Tagliavini от доста отдавна, от времето, когато бях действащ председател на ОССЕ през 2000 г. като министър на външните работи на моята държава. Тогава тя беше моя специален представител за Кавказ. Тя е много смела, независима жена, и трябва да кажа, че е изготвила един отличен доклад.

Това също помага, защото докладът изясни фактите. Ние си вземаме поука от това, но можем да продължим да помагаме на Грузия единствено с дипломатически средства.

Накрая, ще кажа също, че работим изключително много, първо, по политиката за съседство на изток, а сега и по Източното партньорство.

Онзи ден се проведе много важна министерска среща под ръководството на шведското председателство с шестима министри на външните работи от Източното партньорство, включително министъра на външните работи на Грузия.

На срещата обсъдихме и всички възможности, но смятате ли наистина, че можем да дадем всичко на всяка държава, без те да изпълнят задълженията си? Не можем. Трябва да поискаме от тях да изпълнят своите задължения. Това се отнася и до търговията, защото едно споразумение за свободна и всеобхватна търговия може да съществува единствено когато съществува подходящо законодателство. Не можем просто да ги поканим да станат членове на Европейския съюз, ако Съветът не е единодушен по този въпрос.

Това са неща, които трябва да бъдат разгледани по отношение и на двата аспекта, но ние подкрепяме Грузия повече от всеки друг. Затова аз по-скоро бих се надявала, че тази политика, както заявиха някои, наистина се ползва с подкрепата ви. Това е една политика, при която се опитваме да помогнем, колкото можем, но искаме и да видим съответното поведение от страна на Грузия.

Председател. – Разискването приключи.

(Заседанието, прекъснато в 19,55 ч., се възобновява в 21,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Заместник-председател

17. Предложения за възстановяването на икономиките на страните от Централна и Източна Европа

Председател. - Следващата точка е изявлението на Комисията относно предложенията за възстановяването на икономиките на страните от Централна и Източна Европа.

Хоакин Алмуния, член на Комисията. – (ES) Г-н председател, госпожи и господа, икономическата криза засегна цяла Европа. Може да се каже, че засегна целия свят, но тук, в Европейския съюз, тя се отрази най-вече на страните от Централна и Източна Европа – новите държави-членки, поради редица причини. Първо, защото те очевидно са по-неустойчиви в сравнение с по-зрелите, индустриализирани и утвърдени икономики от Западна Европа, а и поради това, че икономиките им нямат финансова система, в която да се породи кризата, и следователно са зависими в голяма степен от преки чуждестранни инвестиции, за да финансират растежа си. Когато кризата започна, и по-конкретно след като се задълбочи през 2008 г., инвестициите замряха и икономиките изпитаха нужда от финансиране на растежа, което не можеше да се замести със спестявания и вътрешни средства.

При това положение е очевидно също така, че не всички икономики от Централна и Източна Европа са засегнати в еднаква степен. Някои от тях бяха по-добре подготвени да издържат на ударите на кризата. Те проявиха разум преди кризата и отбелязаха напредък в политическите реформи, които гарантираха по-солоидна основа за модела им на развитие.

Във всеки случай Европейският съюз и Комисията като част от европейските институции като цяло реагираха на кризата, по-конкретно, чрез серия от мерки, които отговаряха на конкретни проблеми, като те имаха относително по-благоприятен ефект за държавите от Централна и Източна Европа.

Европейският план за икономическо възстановяване, приет в края на 2008 г., е план, основаващ се на фискални стимули, които, естествено, са по-мощни в големите икономики от еврозоната в Западна Европа. Въпреки това чрез насърчаване на вътрешното предлагане в западноевропейските страни тези стимули позволиха на пазара да продължи да бъде източник на растеж за страните от Централна и Източна Европа посредством външното търсене.

В допълнение към Европейския план за икономическо възстановяване приетите от европейските институции решения доведоха до увеличаване на кредитирането от Европейската инвестиционна банка. Данните за 2009 г. очевидно не са окончателни, но аз мога да прогнозирам, че отпуснатите от Европейската инвестиционна банка кредити в края на тази година ще бъдат вероятно с над 50% повече от тези през 2007 г. – годината преди кризата.

Европейската инвестиционна банка дава особен приоритет на операциите си по финансиране в страните от Централна и Източна Европа чрез редица кредитни линии и дейности. За тази цел банката прилага инструменти, използвани и преди кризата, като например „Джеремит“ (Jeremie) „Джесика“ (Jessica) и „Джаспърс“ (Jaspers), както и някои други дейности. Също така Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР), която не е институция на Европейския съюз в строгия смисъл на думата, продължава дейността си, стимулирана от европейските държави и Европейската комисия, които са акционери в банката.

Структурните фондове също играят положителна роля, каквато винаги са имали за държавите, желаещи да се възползват от политиката на сближаване, но когато започна кризата, се приеха решения например за увеличаване на средствата, които биха могли да се отпуснат от структурните фондове за държавите, възползващи се от тях, по-конкретно, за страните от Централна и Източна Европа.

За съжаление, Съветът не подкрепи инициативата на Комисията за предоставяне на 100% от финансирането от Европейския социален фонд по време на кризата (2009 г. и 2010 г.), за поредица от дейности в подкрепа на работниците и активни политики на пазара на труда.

Както вече знаете, платежният баланс е механизъм, който не е използван от 1993 г. Той се прилага, за да се предостави финансиране на държави със затруднения в осигуряването на външно финансиране, дължащи се на платежния баланс, или на държави със затруднения във финансирането на бюджетни потребности. Таванът на инструмента се покачи от 12 млрд. евро на 50 млрд. евро, което стана по инициатива на Комисията и се съгласува със Съвета, като от тези 50 млрд. евро около 15 млрд. евро се използваха в операциите за финансова подкрепа на три страни от Централна и Източна Европа, които са членки на Европейския съюз – Унгария, Латвия и Румъния.

Накрая, бих искал да спомена т. нар. Виенска инициатива, популяризирана и насърчавана от европейските институции, наред с международните финансови институции. Тя координираше действията на частната финансова система, която в много от тези страни е организирана основно около западноевропейските банки, които са инвестирали в страните от Централна и Източна Европа и имат дъщерни дружества и офиси там.

Виенската инициатива означава, че действията могат да се координират, включително като се поддържат позициите и рисковете, поети от частните банки в тези страни. Възможно беше да се поддържа финансовата система на максимално равнище, което спомага за финансиране на последствията от кризата и инвестициите, необходими за излизане от кризата. Това се случва в условията на оповестените прекомерно големи рискове, които са поети от някои западноевропейски банки, установени в тези държави. Истината е, че досега не се е налагало да оплакваме някои „жертви“ сред тези банки, а по-скоро те са поддържали разумно равнище на капитализация и финансова активност в трудните условия, в които работи финансовата система.

Вече се наблюдават положителни признаци. Разбира се, налице са и значителни предизвикателства. Това означава, че работата ни не е приключила. Трябва да продължим да отделяме конкретно внимание на начина, по който най-добре могат да се използват инструментите, с които разполагат европейските институции, за да се помогне на тези страни да поемат по пътя на възстановяването и да излязат от кризата.

Ако ми позволите да ви дам един положителен пример, ще ви разкажа за Полша – единствената държава в Европейския съюз, която продължава да поддържа положителен растеж и не е отчитала отрицателни стойности по време на кризата. Единствено тя в целия Европейски съюз, а е държава от Централна и Източна Европа и е от новите държави-членки.

Накрая бих желал да посоча значението на еврото като котва за стратегиите, помагачи на икономиката да устои на ударите на кризата и да излезе от нея. Еурото е отправна точка на подходящите стратегии за излизане от кризата. Има една държава в този регион, която се присъедини към еврозоната в средата на кризата, Словакия, и вчера словашките органи организираха конференция в Братислава, на която беше приветстван радушно начинът, по който еурото ги предпазва от неблагоприятните последици на кризата и им помага да я преживеят при много по-добри условия, отколкото ако не бяха част от еврозоната.

Друга държава в региона, Естония, желае да се присъедини към еврозоната и да приеме еурото за своя парична единица през 2011 г. Засега показателите и степента на съответствие с критериите на Договора от Маастрихт, а понастоящем с Договора от Лисабон, показват, че тази цел е постижима. Ние няма да можем да гарантираме това преди публикуването на съответния конвергентен доклад през пролетта, но е възможно Естония да бъде част от еврозоната през 2011 г.

За държавите извън Европейския съюз, които са част от този регион, страни кандидатки и такива, които са потенциални кандидатки, присъединяването към Европейския съюз също е мощен източник на стабилност, гарантиращ, че те притежават адекватни стратегии и политики.

Следователно е истина, че съществуват много трудности. Истина е, че икономиките на тези държави са по-неустойчиви. Истина е, че последствията от настоящата криза за гражданите на тези държави са далеч по-болезнени, отколкото са те за жителите на държави, разполагащи със системи за социална защита и значително по-развити, по-силни и по-укрепнали системи на здравеопазване и социално осигуряване.

Трябва обаче да се каже, че инструментите, с които разполагат европейските институции, а и самият факт, че те принадлежат на Европейския съюз и имат възможност да са част от Икономическия и паричен съюз е по-скоро положителен фактор, отколкото препятствие от гледна точка на преодоляването на кризата, в която се намираме сега.

Arturs Krišjānis Kariņš, *от името на групата PPE.* – (LV) Г-н председател, г-н Алмуня, възможни са два подхода, за да се помогне на икономиките на държавите-членки от Централна и Източна Европа да се възстановят – да им се даде или рибата, или въдицата. Разбира се, най-добре е да им се даде въдицата. Трудността е свързана с това да разберем какъв вид всъщност трябва да е въдицата. Крайъгълният камък и измерителят на възстановяването е създаването на нови работни места. За да се случи това, са необходими инвестиции. Едно от основните препятствия за инвестициите в региона е отсъствието на яснота относно стабилността на валутния курс на националната валута и въвеждането на еврото. В настоящия момент въвеждането на еврото в новите държави-членки прилича на конни надбягвания, като всяка държава се опитва да се откъсне от групата и стигне до еврозоната.

Възможно е да се окаже, че в настоящите условия на криза някои държави-членки си нанасят вреди, като например бързо намаляват бюджетните си разходи, с което увеличават безработицата над равнището, което икономиките им могат да понесат. Може също така, когато една държава-членка се присъединява към еврозоната, да нанесе вреда на икономиката на съседна държава извън еврозоната, като привлича към себе си инвестиции и увеличава равнището на безработица в съседната държава. Европейският съюз се основава на принципа на солидарността. Когато броят на държавите-членки нарасна през 2004 г., беше разработена и приета обща стратегия за приемането на държавите-членки в Европа. Аз считам, че Европейската комисия следва да е преосмислила процеса на въвеждане на еврото и да е изработила ясна стратегия за въвеждането му, която няма да позволи на държавите-членки индиректно да нанасят вреди на собствените си икономики или на тези на съседните държави. Не е необходимо да се променят критериите за стабилност, но следва да се разработи съвместен план и времеви график за целия регион, така че да можем да въведем единната валута в Европа, прилагайки установена процедура, която е ясна за всички. Това може да е въдицата, която ще помогне на икономиките от региона да се възстановят, като се отвори пътят за инвестициите и за създаването на нови работни места.

Sergio Gaetano Cofferati, *от името на групата S&D.* – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, както правилно посочихте, г-н член на Комисията, последствията от сериозната финансова и икономическа криза бяха почувствани в държавите от целия свят и, естествено, в Европа. В Европейския съюз именно най-неустойчивите държави, тези, които обсъждаме в момента, бяха засегнати най-тежко.

Това са държави, присъединили се към Европейския съюз съвсем наскоро и намиращи се извън еврозоната. Ето защо е важно да не ги забравяме и да определим най-ефективните действия, така че те да станат част от обединена Европа и впоследствие да участват в живота там наравно с другите държави. Съответно трябва да има намеса в паричната политика за начало от страна на Европейската централна банка, защото ако не помогнем да се увеличи техният БВП и не инвестираме в производствените им системи, те няма да могат да отстранят дисбалансите, които сега са тежест за тях, да изпълнят критериите от Маастрихт и да се присъединят към еврозоната. Важно е също така, както споменахте, да се предприемат и други действия като по-лесен достъп до ресурсите, осигурени от европейските фондове, и финансирането от Европейската инвестиционна банка.

Аз обаче считам, че ние никога не трябва да забравяме, че действията трябва да се осъществяват в рамките на съгласуваните действия и за другите неустойчиви държави в Европа. Не става въпрос само за държавите, които обсъждаме днес, както, за съжаление, е известно на всички ни и поради тези причини не можем повече да отлагаме създаването на европейска финансова система, способна да подпомага инвестициите с всеобхватна визия за Европа. Имам предвид създаването на фонд, финансиран с еврооблигации, който, по мое мнение, ще бъде единственото практическо решение, с което разполагат държавите-членки и Европейският съюз.

Дойде времето на този етап да демонстрираме политическа смелост и предвидливост по отношение на желанието да преодолеем кризата и да създадем условия за конкурентно развитие на Европа – развитие, което ще гарантира благополучието на всички европейци.

Guy Verhofstadt, *от името на групата ALDE.* – (FR) Г-н председател, причината, поради която ние, заедно с присъстващите членове на Парламента, поискахме това разискване, е внезапната поява на нова желязна

завеса, наред с икономическата криза, г-н член на Комисията. Паричната желязна завеса разделя държавите, които са извън еврозоната, от тези, които са в нея.

Редица проблеми, пред които са изправени днес повечето балтийски държави – например Вие споменахте Полша, но аз бих прибавил, разбира се, България, Румъния, Унгария – се дължат на факта, че те не са в еврозоната. Поради това те трябва да продължат да използват местната си валута и това има вредни, унищожителни последици в настоящия момент. Ние можем да говорим за икономическо възстановяване, но засега в тези държави въобще не се наблюдава възстановяване. В някои от тях равнището на безработицата е над 20%, а заплатите в публичния сектор трябваше да се орежат с повече от 20%. Данните, свързани с икономическия им растеж, действително са силно отрицателни.

Важното в случая е да им позволим да се присъединят към еврозоната, колкото е възможно по-скоро. Понастоящем обаче те изпитват неблагоприятното въздействие на ситуацията. Очевидно идеята не е да се променят условията на Пакта за стабилност и растеж – никой не е искал това. Те не следва да се променят, защото, както Вие правилно казахте, еврозоната се явява защита срещу икономическата и финансова криза. Все пак ние трябва да помогнем на тези държави по различен начин, но не като променяме условията на Пакта за стабилност и растеж, а като неутрализираме негативното въздействие, на което са подложени, тъй като са извън системата. Ако не го направим, ще минат още няколко години, преди те да се присъединят към еврозоната.

Ние направихме редица предложения, съставихме план от шест точки и помолихме Европейската комисия да го вземе предвид. Затова е необходимо Европейската централна банка, Европейската комисия и Европейската инвестиционна банка взаимно да си сътрудничат. Какви са мерките, които трябва да се осъществят при тези условия? Първо, Европейската централна банка трябва да осигури ликвидност на местните банки. Тя предостави ликвидност на банките в Западна Европа, отпусна ликвидност непряко и на шведските банки например, но някои местни банки не са получили нищо от Европейската централна банка.

Шестте точки от плана включват и други предложения. Например защо да не се увеличи делът на финансирането от Европейския съюз и не се намали делът на държавното финансиране от социалните, регионалните, кохезионните фондове и прочие? Действително в момента държавите-членки не разполагат с бюджетни средства за финансиране на определени проекти. Ето защо можем да направим стъпка в посока например към 75% финансиране от Европа и 25% от държавите-членки, по-конкретно балтийските държави.

Посочих само два от шестте изключително практични идеи, които предложихме и по които може да се вземе решение от Европейската централна банка или от Комисията, или от Европейската инвестиционна банка. Именно от това се нуждаят тези държави. Аз лично не смятам, че намесата на Международния валутен фонд, който диктува поведението на тези държави, може да се отчете като напредък. По мое мнение, Европа сама трябва да решава какво да се направи.

Това е искането, което отправяме. Така или иначе аз съм посещавал тези държави и съм бил шокиран от факта, че хората там се чувстват изоставени от Европейския съюз в ежедневието им усилия. Настоятелно призовавам следващата Европейска комисия да подготви надежден план за държавите от Централна и Източна Европа, и по-конкретно за балтийските държави.

Tatjana Ždanoka, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н председател, аз съм от Латвия, която беше засегната сериозно от финансовата криза. Поради безотговорната политика на десните правителства Латвия рискува да претърпи банкрут без да има финансова помощ отвън. Сега ние говорим за различни финансови и икономически решения, които биха променили положението към по-добро. Разбира се, трябва добре да обсъдим всички решения, включително бързото въвеждане на еврото. Междувременно аз се опасявам, че финансовата и икономическата перспектива е само едната страна на монетата. Следва да обсъдим и социалната гледна точка.

Сега институциите на Европейския съюз се възприемат като „лошите“ от много жители на Латвия – лошите, които карат нашето бедно правителство да орязва пенсии и помощи и които трябва да виним за социалното изключване и бедността. Има много политици, които насърчават това възприятие, основно в рамките на управляващата коалиция, защото, ако хората считат, че настоящата социална криза е възникнала по вина на нашето правителство, то няма да оцелее след предстоящите общи избори.

Дали считам, че Латвия и другите държави от региона спешно се нуждаят от помощта на Европейския съюз? Да, считам, че е така. Но категоричното ми убеждение е, че ние се нуждаем от устойчив механизъм за контрол и изключително стриктни условия в областта на социалната политика. Парите на Европейския съюз следва преди всичко да се използват за спасяването на обикновените хора, а не на банките или държавната администрация. Ето защо, възползвайки се от тази възможност, бих искала моите колеги от Парламента да

подпишат Писмената декларация 0056/2009, иницирана от представители на три политически групи, относно социалните условия за отпускане на помощ от Европейския съюз.

Roberts Zīle, *от името на групата ECR*. – (LV) Г-н председател, г-н член на Комисията, благодаря Ви, г-н Verhofstadt за повдигнатия въпрос. Поставянето обаче на този въпрос по време на тазвечершното разискване може да обърка гражданите на Европейския съюз в Западна Европа. Те биха казали, че на тях също им се налага да страдат от финансовата криза, защото Източна и Централна Европа чрез непохватното си управление създаде тези проблеми за себе си и за тях. Това виждане обезценява допълнително сериозно разклатеното доверие в политиката за сближаване на Европейския съюз. Примерът на балтийските държави обаче сочи, че ние сме в същото положение. Стремехът на скандинавския банков сектор да завоюва пазарен дял и високи печалби на практика изтласка националните валути на балтийските държави от кредитния пазар, по-конкретно от вътрешния пазар на ипотечни заеми. При фиксирания национален валутен курс задължнялостта на кредитополучателите към кредиторите е много висока – целият валутен риск от промяна в стойността на надценени залози се поема от кредитополучателите.

В края на 2008 г. след напрегнати разговори между латвийското правителство, Международния валутен фонд, Европейската комисия и шведското правителство беше взето решение за придобиване на втората най-голяма търговска банка, като се използват единствено пари на латвийските данъкоплатци и се поддържа устойчив националният валутен курс. По такъв начин ние, латвийците, след като дълги години губихме приходите си, конкурентоспособността и вероятно качеството на обществото си, спасихме банковия сектор на скандинавците и другите инвеститори, най-малкото от балтийските държави, тъй като ефектът на доминото в случай на банкови фалити би излязъл далеч извън границите на Латвия и би засегнал, да кажем, скандинавските пенсионни фондове, както и акционерите на банките. Да, Европейската комисия ни помогна и Международният валутен фонд финансира това решение, но лъвският дял от кредита отива за стабилизиране на банковия сектор.

Като не позволихме неизпълнение на задълженията и поддържахме устойчив валутен курс, икономиката ни беше девалвирана с 20% от БВП, но всъщност ние помагахме на нашите съседи, естонците, чиято цел, разбира се, беше, поддържайки разумно бюджетно салдо много години наред, да въведат еврото още през 2011 г. Изглежда още по-странно, че за паричния съюз на Европа пример като този на Естония е дори изключително необходим. Това по някакъв начин показва, че критериите от Маастрихт за въвеждането на еврото работят дори по време на криза. Не става дума за това, че не се радваме за естонците, но жертвайки се и купувайки банката, ние дадохме своеобразен израз на солидарността си, като не прехвърлихме бедата и на нашите съседи и агресивните инвеститори. Ние искахме единствено да получим несъмнена солидарност от страна на европейските органи, формиращи финансовата политика, включително по въпроса за бариерата пред новите държави в еврозоната.

Политиците в Латвия трябваше да вземат изключително трудни решения, каквито повечето от моите колеги от по-старите европейски държави-членки не са си представяли дори и в най-ужасните си кошмари. Не е в нашите правомощия обаче да освободим нашите граждани от валутния риск на частния дълг, а ние не искаме да се държим като хулигани и да приемем едностранно еврото или да позволим то да е в обращение наред с националната ни валута. Целта на нашето демографски стареяващо общество обаче не може да е да живеем дълги години, обменяйки всеки втори спечелен лат в евро, за да плащаме на банките, докато вечерите ни минават в молитви латът да бъде устойчив спрямо еврото.

Alfreds Rubiks, *от името на групата GUE/NGL*. – (LV) Благодаря Ви, г-н председател, моето мнение е, че по въпроса за модернизирването на социалната политика и помощите за държавите от Централна и Източна Европа има много реторика, но малко реални действия. Новата социална политика все още не е напълно вградена в цялостната икономика на Европейския съюз. Бюджетът е малък и не се движи успоредно с разширяването на Европейския съюз. В стремежа си да разширява обхвата си на влияние Европейският съюз често подпомага страни извън неговите предели в по-голяма степен, отколкото новите държави-членки. Ето защо неслучайно в Латвия например мнозинството от населението днес живее по-лошо в сравнение с времето преди присъединяването към Европейския съюз. Над 90% от пенсионерите оцеляват с доходи под минималния жизнен праг.

Безработицата в Латвия достига високата стойност от 20%, брутният вътрешен продукт спада с 19%, държавният дълг превишава годишния бюджет, а пенсиите намаляват с 10%. Хората протестират, напускат Латвия, обявяват безсрочни гладни стачки или предлагат да продадат органите си, за да получат някакви пари и изхранят семействата си. Нараства броят на самоубийствата. Неолибералната социалноосигурителна политика на Европейския съюз трябва да се промени. Капитализмът пороци кризата, но работниците и пенсионерите са тези, които плащат, за да се намери изход от нея. Минимални са инвестициите на основните капиталистически мултинационални компании и банки за решаване на проблемите, предизвикани от кризата.

Европейският съюз позволява на висшето общество и банките да се спасяват посредством данъчните приходи на държавата, тоест с парите на обикновените хора.

Държавите от Източна Европа искат еднакво разпределение на субсидиите за селското стопанство, тъй като в момента те се насочват в по-голяма степен към старите държави-членки, което същевременно изкривява свободния пазар на труда. Трябва да се сложи край на неравнопоставения подход при изчисляването и извършването на преките плащания и на отделянето им от производството на конкретни продукти. Европейската комисия и Парламентът трябва по демократичен начин да приемат разпоредби, които да защитават не само интересите на големите производители и bankerите, но и на нуждаещите се в богатия демократичен Европейски съюз.

Jaroslav Paška, *от името на групата EFD*. – (SK) Икономическата и финансова криза има значително по-тежки последствия за държавите в преход от Централна и Източна Европа, отколкото за стабилните демокрации на Западна Европа. Ето защо е редно да потърсим начини за противодействие на неблагоприятната икономическа тенденция на развитие. Не трябва да забравяме обаче, че чудесата стават само в приказките. Поради това първото и основно изискване, за да се случат промените към по-добро, е отговорна финансова и икономическа политика на правителството и модерна дясноориентирана работеща законодателна власт във всяка от засегнатите държави. Единствено в този случай ще е възможно чрез целенасочени индустриални мерки да изиграем своята роля за постепенното подпомагане на икономическото развитие.

Ако искаме помощта да е ефективна, финансовите средства не трябва да се изразходват за социални помощи или потребление, нито пък за изкуствено създадени безсмислени работни места. Не трябва да се позволява например на правителството да използва тази помощ за възобновяване работата на стара топлоелектрическа централа, която произвежда повече емисии на вредни вещества, отколкото електрическа енергия, само защото се предполага, че така се създават няколко нови работни места.

Ако ние наистина искаме да помогнем на засегнатите държави, трябва да подкрепяме само финансови проекти, характеризиращи се с висока степен на иновации и стриктно опазване на околната среда. Нека се погрижим средствата, инвестирани в програмите за подпомагане, да допринесат за реструктурирането на предприятията и да окажат дългосрочно влияние върху засегнатите държави, а по този начин и върху цяла Европа.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) На първо място, трябва да намерим отговор на въпроса как да избегнем подобна криза в бъдеще. Безпорядъкът, породен от световната финансова система, обхваща целия свят, оказвайки пряко въздействие върху реалната икономика, защото предприятията нямат достъп до кредити, които са жизненоважни за икономиката. Поуката е очевидна. Ясно е, че трябва да изоставим вярата в саморегулиращата роля и превъзходството на пазара, а да приемем и наложим регулиращата роля на държавата.

Говорим за икономическо възстановяване, но очевидно крайната цел, която искаме да постигнем чрез него, е защитата на работните места. Това означава, че даваме приоритет и на подпомагането на малките и средните предприятия в Европа, тъй като те действително предоставят по-голямата част от работните места. Условието за осигуряване на достъп до кредити представляват друг основен въпрос. Безспорно банките извършват операциите си разумно, както разбрахме от г-н Алмуния. Това се отнася и за Унгария например, където всички търговски банки са дъщерни дружества на чуждестранни кредитни институции. Ето защо поради предпазливостта си те се опитаха да ограничат кредитирането по начин, който парализира и икономиката на страната.

Отпусканите от Европейския съюз преки субсидии несъмнено също са необходими, но те не следва да се дават на правителства като настоящото унгарско правителство, което подкрепя по-скоро установяването на мултинационални компании, отколкото малки и средни предприятия. Днес обсъдихме въпроса за Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, когато разглеждахме коригирането на Закона за финансите за 2009 г. на Европейската комисия. В проекта Комисията предвиди сериозна и драстична мярка да задържи тези средства, въпреки че те са предназначени именно за подпомагане на селското население.

Защо говорим за този регион отделно? Причината е, че той стана значително по-уязвим, отколкото е западната част на Европа. Трябва да се върнем назад във времето до 90-те години на миналия век., когато стана ясно, че напразно сме се надявали да имаме независима икономика в Унгария по време на демокрацията. Регионът страда от все по-увеличаващото се бреме на вноските за погасяване на наследените дългове, както и от изтощаването на евтините природни и човешки ресурси, докато в същото време те донесоха изключително големи финансови приходи в западните държави. Ето защо сега съм длъжен да кажа не без основание, че регионът следва да получи по-голяма подкрепа, тъй като това е въпрос за частична компенсация.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Госпожи и господа, кризата показва, че държавите от Централна и Източна Европа извън еврозоната са значително по-уязвими в сравнение с тези, които използват единната валута. В резултат на зависимостта им от значителния износ и чуждестранния капитал, както и на високото равнище на чуждестранен дълг на глава от населението, темпът на възстановяване също е по-бавен, отколкото в държавите, ползващи се от сигурността на еврозоната. Ако солидарността между държавите-членки не проработи на практика, а не само като ефективна фраза от лозунгите, вътрешното сближаване на Европейския съюз ще отслабне, компрометирайки представянето на целия Европейски съюз.

Ние обаче не се нуждаем от нови инструменти на Европейския съюз, за да постигнем солидарността, особено от подаяния. Съществуващите възможности и ресурси трябва да се използват разумно. Във връзка с това Европейската централна банка също може да помогне, като постоянно поддържа ликвидността на банките от региона. Европейската инвестиционна банка също може да съдейства чрез отпускане на целеви кредити на малките и средните предприятия от региона, а институциите на Европейския съюз могат да окажат помощ, като адаптират правилата за използване на пари от кохезионните и структурните фондове към екстремалната ситуация. Бих искала, по-конкретно, да привлека вниманието ви към факта, че на много хора им харесва да слагат държавите от Централна и Източна Европа под общ знаменател, въпреки че те са много различни и имат различни стратегии за излизане от кризата.

Например след почти осем години на некомпетентно социалистическо управление Унгария изчерпи всички свои резерви. В момента тя е подложена на ограничения, което е в пълен контраст с практическите действия, предприети от другите европейски държави за управление на кризата и основани на икономическото възстановяване. Докато западноевропейските правителства вече обмислят съставянето на стратегиите си за излизане от кризата, някои държави в Централна и Източна Европа, които бяха засегнати най-тежко от кризата, все още се намират в дълбока рецесия и през 2010 г. Ето защо, когато става въпрос за разработване на стратегиите за излизане от кризата, е от жизненоважно значение да намерим начин за разграничаване на отделните страни.

Лидерите на Европейския съюз не следва да разработват стандартни правила, които само ще изострят допълнително състоянието на някои държави и тяхното население. Когато се подготвят новите регламенти на финансовата система, акцентът следва да се постави върху гарантирането, че затаянето на капиталовите изисквания не води до нелоялна конкуренция между банките. Банките в Централна и Източна Европа, които се оказаха стабилни, не получиха капиталови инжекции от никого. Това означава, че за тях ще е по-трудно да се справят с по-стриктните капиталови изисквания в сравнение със спасените си партньори в Западна Европа. Това ще доведе до спад в желанието им за кредитиране, което и без това не е особено активно, като малките и средните предприятия в крайна сметка ще се окажат жертвите на това положение. Ние трябва да избегнем този сценарий на всяка цена.

Ivori Padar (S&D). – (ET) Г-н председател, първо, бих желал искрено да поздравя г-н Алмуня за изключително ефективната му работа до този момент. Всички държави-членки на Европейския съюз имат много общи проблеми, но в същото време всяка от тях има своя собствена икономическа политика и конкретни проблеми и ние определено трябва да сме самокритични в това отношение. Твърдението, че само новите държави-членки на Европейския съюз са особено тежко засегнати от кризата не е вярно. Погледнете държавите, в които банките се нуждаят от икономическа подкрепа – те са основно от старите държави-членки, не от новите. По подобен начин фискалните проблеми са по-големи в еврозоната, отколкото извън нея.

В същото време е ясно, че банките, осъществяващи трансгранична дейност, не създадоха допълнителен риск. Положението беше точно обратното. Банките, осъществяващи дейност в различни държави, бяха най-сигурни и успяха да стабилизират положението в много приемащи партньорски държави. Банките, изпитващи проблеми, бяха тези, които просто взеха лоши търговски решения, какъвто беше случаят например с „Роял банк ъф скотланд“ (Royal Bank of Scotland).

Kristiina Ojuland (ALDE). – (EN) Г-н председател, аз бих искала да се присъединя към предишния оратор и да благодаря на г-н Алмуня. Той има ясно виждане за различията между отделните държави в Централна и Източна Европа, както и за текущото им икономическо и финансово състояние.

Г-н Алмуня спомена Естония. Аз съм от Естония и знам, че не беше лесно да постигнем стремежа си за присъединяване към еврозоната, но това, което по мое мнение трябва да споделим с другите държави наоколо, е личната отговорност. Досега аз не чух израза „лична отговорност“ в залата по време на днешното разискване, употребяваше се само думата „солидарност“. Как можем да очакваме солидарност, при положение че имаме такива големи световни конкуренти като Китай и Индия, които препускат с пълна скорост напред? Мисля,

че ние в Европейския съюз трябва да бъдем много по-прагматични и да разберем каква отговорност носят нашите национални правителства.

Трудно е в днешно време да се правят съкращения. В Естония беше много трудно да се съкратят разходите на държавното управление, въпреки че сме правили това много години. В добрите години на възход ние успяхме да натрупаме резерви и не друг, а единствено правителствата на държавите-членки носят отговорността.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н председател, аз представлявам Полша – държава, която може би не трябва да се тревожи за кризата, както например Унгария или Латвия, но в моята страна, въпреки правителствената пропаганда, безработицата също несъмнено нараства, а във Варшава днес имаше протестиращи корабостроители, които току-що получиха последната част от обезщетенията си за съкращаване.

Според анализ на Националната банка на Полша динамиката на рецесията в деветте държави от Централна и Източна Европа е определено по-силна, отколкото в държавите от Западна Европа. И което е по-лошо, различията между отделните държави от нашия регион са по-големи в сравнение с тези между държавите-членки от „стария“ ЕС. Това отчасти е резултат не само от по-голямата стабилност на икономиките на старите 15 държави-членки, но нека кажем директно – и от по-голямата им способност да използват или дори отклоняват някои финансови инструменти, което теоретично са забранени от Европейския съюз.

Европейската комисия и г-жа Крус си затвориха очите за помощта, предоставена от Берлин на корабостроителниците в Германия, но заклеиха Полша, че прави същото и наредиха тя да върне помощта, която Европейският съюз е отпуснал на полските корабостроителници. На практика се оказва, че някои са по-равни от другите и се прилага двоен стандарт. Френската автомобилна промишленост може да получава по-голяма държавна помощ, отколкото автомобилната промишленост на държавите от „новия“ Европейски съюз. Това само увеличава диспропорциите.

Членът на Комисията говори за благотворната роля на еврото, но това сигурно беше шега. Полша не е въвела еврото, а кризата ни засегна по-слабо от Словакия, която е приела еврото и в която последствията от кризата са по-сериозни, отколкото в Полша. Аз призовавам за солидарност, за която говориха представителите на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), но имам впечатлението, че по този въпрос членът на Комисията проявява лицемерие. В този контекст лицемерието е изключително неуместно.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Г-н председател, аз очаквах членът на Комисията Алмуния и действително г-н Verhofstadt да ни предложат може би обяснение и анализ на причините за бедствието, сполетяло повечето държави от Централна и Източна Европа в сферата на икономиката. Преди 20 години ние бяхме свидетели на героично движение на работниците в тези държави, които разбиха сталинския блок. За съжаление, вместо да го заместят с истински демократичен социализъм, последва реставрация на капитализма. Но именно това беше и предписанието на цялата политическа европейска капиталистическа върхушка – Европейския съюз, всички големи рекламни средства обещаваха, че капитализмът ще извести началото на изцяло нова ера за народите от Централна и Източна Европа.

Пазарът трябва да е Бог, а конкуренцията – крал. Това ни налага неолибералният дневен ред, който г-н членът на Комисията толкова много обича – приватизация на едро на обществената собственост, което всъщност е нейният грабеж, и оставяне на икономиките на тези държави на благоволенieto на акулите на международните финансови пазари. Ние дори създадохме специална банка, която да следи този процес, и това се оказа абсолютно бедствие. Балтийските държави са в упадък – в Латвия спадът е 18% през третото тримесечие, а безработицата достига 20%.

Какво предлагат Комисията на Европейския съюз и г-н Verhofstadt? Предписанията на Международния валутен фонд и на западноевропейските банки. Драстично орязване на жизнения стандарт на трудещите се и на публичните услуги. Вследствие на това Латвия е заплашена да затвори половината от болниците си до края на годината.

Политиките на върхушката на Европейския съюз означават кошмар за обикновените хора в тези държави – заплахата от налагане на варварски условия за обикновените хора. Така че аз бих препоръчал на жителите на Централна и Източна Европа да отхвърлят пагубните предписания на върхушката на Европейския съюз, да национализират банките си, да установят демократичен контрол върху тях, така че те да инвестират в полза на хората и техните работни места, да национализират и ренационализират основните сектори на икономиката, но този път под контрола на трудещите се, така че те да могат да планират икономиката си в полза на хората, а не да се оказат беззащитни пред акулите, корпоративна Европа и финансова Европа, която допринесе за ужасното бедствие на народите от този регион. Вие може да се смеете, г-н член на Комисията, но аз очаквам Вашия отговор.

Nikolaos Salavrakos (EFD). – (EL) Г-н председател, много Ви благодаря, че ми дадохте думата, благодаря и на члена на Комисията Алмуния за изключително подробния доклад, който той представи пред Парламента. Бях особено удовлетворен от факта, че Комисията се съгласи да смекчи условията на Пакта за стабилност, отчитайки, разбира се, че строгите критерии от Маастрихт, като този за 3-те процента, са много трудно постижими във време на сериозна икономическа криза, каквато преживяваме в момента.

Бих искал преди всичко да подчертая, че в последните дни и седмици моята страна, Гърция, е атакувана от една конкретна агенция за кредитен рейтинг, консултантско дружество, относно нейната кредитоспособност. Оттук следва въпроса дали не можем сериозно да обмислим създаването на агенция на Европейския съюз, която да върши тази работа, така че да не я върши кой да е и това няма нищо общо със скрита търговска или друга конкурентна умишъл.

Искам да изкажа недоволството си от факта, че Европейският съюз помага на много трети страни в по-голяма степен, отколкото на държавите-членки. Искам също да отправя призив за солидарност, от която моята страна Гърция има нужда, за да може да се справи с проблемите си.

Илиана Иванова (PPE). – Благодаря, г-н Председател. Дами и господа, вярвам, че благоразумната политика срещу кризата за централноевропейските и източноевропейските държави трябва да се основава на принципа на социалната пазарна икономика, за разлика от преждеговорившия колега. Защото само силна икономика, която зачита свободата на частната собственост, върховенството на закона и личната отговорност, може да гарантира цената на устойчива социална политика, която нашето общество заслужава.

Силно вярвам, че нашите усилия и отговорност трябва да бъдат фокусирани върху няколко основни стълба. Първо - стабилни публични финанси. Притеснителен брой страни членки имат високи равнища на държавен дълг. Трябва да бъдем много внимателни и дисциплинирани и да се стремим към бюджетни дефицити не само в 3-те % граница от БВП, но да направим всичко възможно да постигнем балансиран бюджет.

В контекста на Пакта за стабилност и растеж трябва да има засилено наблюдение от Европейската комисия и Съвета по отношение на макроикономическите дисбаланси в страните членки.

Второ, трябва да подпомогнем малките и средни предприятия. Не само защото те осигуряват над 65% от заетостта в Европа, но и тъй като те са най-гъвкави и притежават динамичен потенциал за растеж, особено в период на криза.

Трето - важно е да подкрепим безработните и най-уязвими групи от нашето общество и да гарантираме адекватни инвестиции в образование, квалификация, изследвания. Последно, но най-важно като приоритет за новоприєединилите се страни членки е разширяването на еврозоната.

Искам да помоля за подкрепата и да благодаря на колегите евродепутати, както и да призова Европейската комисия и държавите-членки за преразглеждане на позицията им относно това разширяване. Ние имаме нужда от вашето разбиране и солидарност, особено в страни като България, откъдето съм аз, която направи много за покриване на критериите от Маастрихт, има един от най-ниските бюджетни дефицити в Европейския съюз и изключително дисциплинирана фискална политика.

Колеги, вярвам, че е важно да продължим да работим с общи и координирани усилия, за да възстановим нашите икономики и да излезем от кризата по-силни отколкото преди.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Г-н председател, госпожи и господа, нека започна едноминутното си изказване, като изразя благодарността си към моите колеги от държавите в еврозоната, счели за важно да присъстват на това разискване. Именно тяхното присъствие е първият израз на солидарността.

Без да забравяме отговорността, която носи всяка държава-членка, както каза и моят колега, новите държави членки срещат общи затруднения, които определено изглеждат обективни трудности за нас. Една такава трудност е приложената процедура за двайсетгодишния присъединителен процес, която създаде сериозни икономически проблеми на тези държави, водещи до очаквания за истинска социална солидарност от страна на техните жители. Друга трудност идва от невъзможността на тези държави да се възползват от защитните механизми на еврозоната, което означава, че те бяха в много по-уязвима позиция, когато кризата ги връхлетя. На последно място е процентът на малките и средните предприятия и заетите в тях в сравнение с данните за Европейския съюз.

Като цяло аз твърдо вярвам, че за да постигнем възстановяване на икономиките на държавите от Европейския съюз и Централна и Източна Европа, ние трябва да обединим усилията си и да изпълним трите цели – заетост, финансово равновесие и икономически растеж. Считаю, че пакетът от документи за малките и средните

предприятия съдържа някои от тези елементи. Във всеки случай сме длъжни по някакъв начин да преодолеем финансовите трудности в сектора на малките и средните предприятия. Определено ще имаме нужда от механизмите на Европейската централна банка, за да постигнем това. Колкото по-малко е едно предприятие, толкова по-трудно стига помощта на Европейския съюз до него.

(Председателят отнема думата на оратора)

Vilja Savisaar (ALDE). – (ET) Г-н председател, преди всичко аз искам да привлека вниманието ви към трите балтийски страни, чието положение е може би най-сериозното от всички в региона. Ето някои примери. Икономическото производство на Естония е спаднало с над 15%, докато средната стойност за Европейския съюз е -4,1%. В нито една европейска държава, с изключение на трите балтийски републики, не е отчетен спад на производството с повече от 10%. Безработицата и в трите балтийски държави се е покачила досега с повече от 15%.

Много се надявам, че предложенията на Алианса на либералите и демократите за Европа за съживяване на икономиката и подобряване на финансовото състояние ще получат действително внимание и отзив от страна на Комисията. Миналата година Естония трябваше да съкрати три пъти бюджета си и да свие разходите в публичния сектор, а по-нататъшни рестрикции ще отежнят допълнително сериозното социално положение. Искрено се надявам, че Естония ще се присъедини към еврозоната на 1 януари 2011 г., за да се създадат условия за икономически растеж и решаване на финансовите трудности.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, намираме се в разгара на финансова и икономическа криза и аз считам, че ликвидността е най-важният фактор по време на криза не само за банките и предприятията, но, по-конкретно, за работниците. Разбира се, кредитоспособността винаги е била необходимо условие за ликвидността и затова обсъждането на кредитоспособността на предприятията, банките и служителите е от особена важност.

Разбира се, кредитоспособността се основава на приходите, независимо дали става въпрос за служител, дружество или банка. Ако не получавате приходи, разбира се, нямате кредитоспособност и ликвидност и оттук започва негативната спирала.

Поради тази причина е изключително важно да гарантираме, че в бъдеще няма да се налагат допълнителни данъци върху търговията със стоки. Вместо това следва да обсъдим възможността как можем да обложим с данък изцяло финансовите сделки, които не са свързани с услуги или с търговията на стоки. Налогът може да бъде използван, за да се рефинансират банките и националните бюджети и това да бъде основа за създаване на нови работни места.

В действителност безработицата е напълно неприемлива. В края на краищата тя е основният фактор за възникването на финансовата и икономическата криза.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Според Договора от Лисабон икономиката на Европейския съюз е социална пазарна икономика. Основната ни грижа трябва да бъде създаването на нови работни места, намаляването на безработицата и излизането от икономическата криза. Държавите-членки от Югоизточна Европа са изправени пред огромни дефицити. Те трябва да стимулират създаването на нови работни места, поддържайки в същото време дългосрочна, устойчива фискална политика. Основните приоритети за тези държави-членки остават образованието, здравеопазването, селското стопанство, развитието на транспорта и енергийната инфраструктура. Важно е размерът на селскостопанските субсидии в тези държави-членки да е еднакъв с този в по-старите държави-членки. Предложената от Европейския съюз за период от пет години помощ за платежния баланс може да бъде предоставена, ако държавите бенефициенти се ангажират да реформират системите си за данъци и мита или ако вземат съответните мерки за засилване на административния си капацитет, за да увеличат и усвоят в максимална степен европейските фондове. Тези държави-членки се нуждаят и от подкрепа за модернизирването на силно замърсяващия околната среда промишлен сектор, за да намалят емисиите на вредни газове, но в същото време да запазят работните места и осигурят икономически растеж. На последно място, бих искала да добавя, че, по мое мнение, подкрепата за тези държави-членки изисква политиката на сближаване за периода 2014–2020 г. да продължи да подпомага европейските региони, които са по-слабо развити в икономическо отношение.

Diogo Feio (PPE). – (PT) Г-н председател, бих искал в началото да поздравя организаторите на разискването, защото наистина е много важно да обсъдим положението в икономически по-слабите държави и тези извън еврозоната. Това е особено важно във време, когато обсъждаме стратегии за излизане от кризата, когато трябва да имаме предвид различното положение, в което се намират отделните държави. Икономическата обстановка е тежка за много държави от Източна и Централна Европа, но и много икономики от Западна Европа, които

са част от еврозоната, започват да изпитват трудности. Моята държава, Португалия, е пример за това. Стратегията трябва да вземе под внимание различните ситуации, в които се намират отделните държави.

Можем да поемем в няколко посоки. Изключително важно е да имаме подходяща парична и бюджетна политика, ако е възможно, такава, която в огромна степен се определя от политически критерии, отчитащи нуждата от ликвидност на дружествата и малките и средните предприятия, която не създава и поддържа препятствия, които са много трудни за преодоляване от страните извън еврозоната, и която упражнява натиск върху националните правителства за осъществяване на необходимите средно- и дългосрочни реформи. В заключение, трябва да преминем от думи към дела. Сближаването ни трябва да бъде ефективно.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Благодарение на успешното изпълнение на Европейския план за икономическо възстановяване през следващата 2010 г. ние ще отбележим слабо подобрене в държавите-членки на Европейския съюз.

Държавите от Централна и Източна Европа бяха засегнати по различен начин от икономическата криза. От една страна, Полша отбеляза лек икономически растеж, като по този начин избегна кризата, докато Румъния и Унгария бяха много сериозно засегнати от икономическата криза.

Тази година Румъния беше изправена пред безпрецедентна икономическа криза, която се изостри от сериозната политическа нестабилност, предизвикана от социалистите, които искаха да напуснат правителството с предизборни цели във връзка с предстоящите президентски избори. Те трябваше да се състоят едва след два месеца. Напускането на социалистите и внесеният в парламента вот на недоверие остави Румъния два месеца с временно правителство с ограничени правомощия, което не можа да финализира и приеме проектобюджета в парламента.

В резултат на това Международният валутен фонд отложи отпускането на третия транш от кредита, възлизащ на 1,5 млрд. евро. Швейцарското правителство обаче реши да ни отпусне безвъзмезден заем от приблизително 120 млн. евро. Моята страна отчете отрицателен икономически растеж от 8% и безработица с 2 пункта под средното ниво за Европейския съюз. В бъдеще Европейският съюз ще изисква стратегия, насочена към отдръпване на правителствата от подпомагане на националните икономики. Това обаче няма да е възможно в Румъния до 2010 г., тъй като подписаното споразумение с МВФ не ни позволява да направим това.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Съгласен съм с пословицата, че ако се връщаш от риболов и срещнеш някого по пътя, трябва да го научиш да лови риба, вместо да му дадеш уловена риба. Ние обаче трябва да осъзнаем, че е необходимо да ги научим на това. Тук имам предвид новоприсъединилите се към Европейския съюз държави, които все още трябва да се учат. И все пак, те не могат да се научат сами. Ние трябва да им дадем и финансовите ресурси, за да го направят. Лично аз считам, че здравата икономика е изградена основно от средните предприятия. Следователно икономическата, социалната и териториалната политика на сближаване трябва да бъде насочена предимно към разпределяне на европейските кохезионни фондове за тези предприятия. Също така бих искал да добавя, че икономическата, социалната и териториалната политика на сближаване на Европейския съюз напоследък беше пренебрегвана, що се отнася до определянето на приоритетите на Съюза.

(Председателят отнема думата на оратора)

Victor Boștinăru (S&D). – (RO) Докато слушах г-жа Băsescu, не можах да се въздържа да не възкликна: „O, les pauvres! Каква свещена простота в Европейския парламент.“

Ако се върнем към по-сериозните въпроси, икономическият спад в държавите от Централна Европа достигна драстични размери. Различията между тях и богатите западноевропейски държави се задълбочават. Освен това способността им да генерират икономически и финансови стимули остава на изключително ниско равнище. Аз бих искал да привлека вниманието на Европейската комисия към факта, че в резултат на социалните разходи, значителното нарастване на безработицата и зашеметяващите бюджетни съкращения възможностите на тези държави да осигуряват съфинансиране за проектите с европейско финансиране също намаляват. Всички тези фактори могат да обрекат държавите от Централна Европа на...

(Председателят отнема думата на оратора)

Lajos Bokros (ECR). – (ES) Бих искал да задам няколко много прости въпроса на г-н Алмуния, избягвайки затрудненията на превода. Какво мислите за изменението на критериите на Договора от Маастрихт, включвайки може би един нов критерий, свързан с платежния баланс – максимален лимит за дефицита по текущата сметка и външния дълг?

Какво мислите за валутната политика? По-добре ли е да се поддържа фиксиран или плаващ валутен курс по време на рецесията?

Също така по отношение на държавите, въвели еврото, без да са членове на Европейския съюз, дали това е предимство или недостатък за тях при преговорите за поемане на отговорностите, свързани с еврозоната, в бъдеще?

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Г-н председател, грипът поваля онези, които са по-слаби. Ето защо държавите от Централна и Източна Европа се нуждаят не само от ваксина, но и от имуностимулатори. Вие знаете за какво говоря. Смяната на режима също следва да се подкрепи, а не само икономиката, въпреки че тя също следва да се подпомогне, разбира се. Причината е, че в голям брой държави от Централна и Източна Европа икономиката, медиите и политиката все още са в ръцете на онези, които систематично съсипваха този регион през последните 40 години.

Ето защо ние следва да подкрепим това, което наричаме европейски ценности, така че вместо тях една държава да не подлага на обсъждане в Европа на многоезичието необходимостта от закон за езика, а друга да не се стреми да вмъкне колективната вина просто като бележка под линия в Договора. Поради това страните от Централна и Източна Европа се нуждаят от...

(Председателят отнема думата на оратора)

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Благодаря ви, г-н председател, г-н член на Комисията, на някакъв етап през 2006 г. ние, литовците, всъщност се опитахме да въведем еврото, но, за жалост, не изпълнихме критериите с една стотна. Въпреки това аз действително искам да Ви благодаря, г-н член на Комисията, за предходния мандат, за свършената работа и за отличното сътрудничество.

Що се отнася до днешния проблем, аз наистина смятам, че условията са се променили и имаше някои действително добри предложения за преглед по някои въпроси. В никакъв случай не предлагам критериите от Маастрихт вместо изключително елементарните изисквания, които ще дадат възможност на всяка държава да регулира цените. Това са различните валутни механизми и много други въпроси.

Аз бих искал Европейската комисия да вземе това предложение под внимание и да благодаря на г-н Verhofstadt, който предложи в бъдеще да имаме възможност да седнем и спокойно да обсъдим начините за подпомагане на държавите от Източна Европа, балтийските държави, тъй като безработицата действително...

(Председателят отнема думата на оратора)

Хоаким Алмуня, член на Комисията. – (ES) Г-н председател, много благодаря на г-н Verhofstadt, който инициира това разискване, и на всички, които се изказаха. Много съм ви благодарен за мненията и идеите.

Позволете ми да започна с една фраза, използвана от г-н Verhofstadt. Той каза, че фактът, че има държави в Централна и Източна Европа, които не са част от еврозоната, означава, че има „rideau de fer“ (желязна завеса). Аз не съм съгласен, защото някои от държавите в Централна и Източна Европа, които все още не са в еврозоната, са в изключително трудно икономическо положение, но има и други, чието икономическо състояние не е много по-тежко от това на държавите с по-зрели и по-развити икономики. Последните са членки на Европейския съюз от по-дълго време, получавали са финансиране от Европейската инвестиционна банка и структурните фондове много по-дълго време и са част от еврозоната, а имат еднакво сериозни или понякога по-сериозни проблеми от много от икономиките на държавите от Централна и Източна Европа.

Така че проблемът не е желязната завеса, която не съществува от 20 години, и не са инструментите на Европейския съюз, които не са използвани в този регион, защото те всъщност са използвани, както казах в първото ми изказване. Някои от вас намекнаха за това, други, изглежда, не са наясно с факта, че тези инструменти се използват в много по-голяма степен, отколкото можехме да си представим през 2007 г., когато започна кризата.

При цялото ми уважение проблемът не е в това, как се тълкуват критериите за влизане в еврозоната, и ние сме разисквали въпроса много пъти в Парламента. Това не е проблемът. Имаше отправена критика в Парламента от онези, които навремето решиха да позволят на някои настоящи членки на еврозоната да влязат в нея, без да бъде много ясно дали покриват условията. Това, на което ставаме свидетели сега, е, че икономиките, които не са добре подготвени да се справят с криза като сегашната, страдат най-много, независимо от това дали са в еврозоната или извън нея. Това е проблемът, с който трябва да се заемем.

Трябва ли да си сътрудним по-активно? Разбира се, че трябва. Трябва ли да заздравим европейските инструменти? Разбира се, че трябва. Комисията иска точно това от Съвета и Парламента. Парламентът също иска това от Комисията и моята молба към Парламента е да поиска това от Съвета, защото предложението на Комисията Европейският социален фонд да бъде 100% финансиран с европейски средства през 2009 г. и 2010 г. в държавите, които използват средствата на фонда, не беше прието от Съвета. Ще бъда много благодарен, ако предадете това на Съвета.

(FR) Това е последният път, когато присъствам тук в качеството си на член на Комисията, отговарящ за икономическите и паричните въпроси, и искам да изразя вашата позиция, която е и моя, пред Съвета ЕКОФИН. Действително аз считам, че е важно във време като днешното да се използват структурните фондове и кохезионния фонд по различен от предвидения за нормални обстоятелства начин. Ще продължа изказването на родния си език.

(ES) Съгласен съм. Съгласен съм с много от идеите в шестте точки, които г-н Verhofstadt спомена и които включи в писмо до председателя на Европейската комисия и до президента на Европейската инвестиционна банка. Ние сме на едно мнение в много отношения. В много отношения ние вече работим в съответствие с точките, които той изработи. Аз ги цитирах, когато говорих първия път.

Да мислим обаче, че използвайки европейските инструменти, е възможно да избегнем необходимостта от трудни корекции, за да се справим с последствията от рецесия като настоящата, показва, че не си даваме сметка колко дълбока е рецесията, в която се намираме, независимо дали сме в еврозоната или извън нея, в Централна и Източна Европа или в Западна Европа. Сериозността на рецесията е такава, че можем да си представим как Ирландия например предприе изключително трудни корекции не защото Международният валутен фонд нареди или защото това беше наложено от някого в Брюксел, а защото ирландските органи счетоха, че това е най-добрият начин да приспособят икономиката си възможно най-бързо и да продължат напред със същия устрем, който имаха преди кризата.

Социалните последствия от корекциите ни засягат, засягат и мен лично в еднаква или дори в по-голяма степен, в каквато засягат и Парламента. Мога да ви кажа, тъй като това е публична тайна, че използвайки механизма на платежния баланс, Комисията е намалила много от корекциите, предложени от правителствата на държавите, които използват тези ресурси. Ние ще продължим да правим това. Също така опитахме, доколкото е възможно, да запазим размера на средствата в националните бюджети, за да можем съвместно да финансираме европейските фондове, тъй като в противен случай съкращаването на инвестиционните разходи, които би трябвало да се използват за съвместно финансиране на европейските фондове, би имало изключително отрицателни последствия в тези държави.

И все пак, ние виждаме положителни признаци, което също е много важно да се каже по време на подобно разискване. Ние нямаше да можем да кажем това по време на разискването през октомври 2008 г. През декември 2009 г. трябва да се каже, че съществуват положителни признаци, че започваме да виждаме светлина в края на тунела, включително в държавите, засегнати най-силно от кризата – Латвия, Литва, Естония и Ирландия.

Все още се наблюдава голяма несигурност и препятствията пред нас са много сериозни, но има светлина в края на тунела.

И така, когато преодолеем рецесията, ще започнем ли отново да правим това, което правехме, преди да се появи тя? Наистина се надявам, че не! И тъй като това е последното ми изказване на икономическа тема в Парламента в качеството ми на член на Комисията, отговарящ за икономическите и паричните въпроси, позволете ми да ви представя пет точки, които не са сред шестте точки, споменати от г-н Verhofstadt, и които трябва да обсъдим.

Първо, от гледна точка на нашия опит с кризата държавите от Централна и Източна Европа се нуждаят от значително по-балансиран модел за растеж. Те не могат да разчитат единствено и изключително на финансиране от чуждестранни инвестиции. Много от вас говориха за малките и средните предприятия и аз съм съгласен. Тези държави също не могат да разчитат единствено и изключително или почти изключително на чуждестранните банки, защото, когато става въпрос за надзор върху действията на финансовата система, е много трудно да имаме надзорни органи и финансова политика, които обслужват интересите на дадената страна, ако на практика всички банки не са местни и вземат стратегически решения въз основа на интересите на държавите си на произход. Въпреки това трябва да кажем също, че чуждестранните банки в тези държави се ръководят удивително добре, както вече казах.

Трябва да увеличим лихвения процент на финансирането от структурните фондове. С оглед на настоящата финансова перспектива ние предложихме огромен размер средства за одобряване от ваша страна, като те могат да се отпуснат чрез структурните фондове по време на сегашния период на финансова перспектива. В много случаи държавите не съумяват да усвоят тези средства и все още има поле за действие, като в някои държави те възлизат на 4% от годишния БВП. 4% от годишния БВП и тези пари не се използват адекватно.

Трябва да осигурим много по-голяма подкрепа за интегрирането на инфраструктурите и да продължим да обсъждаме начина на постигането му. Има затруднения в някои части на региона, които все още не са преодоленни чрез инфраструктури, които да интегрират в достатъчна степен икономическите и производствените структури в Западна Европа.

И накрая, в социално отношение последствията от кризата се усещат по-силно в държавите, които нямат необходимата система за социална закрила или социалноосигурителна система. Това е така отчасти, защото нямат достатъчно добро ниво на растеж, доход или благосъстояние, но това е донякъде така и защото, трябва да се каже, в годините преди кризата в някои от тези държави данъчната политика е била основана на принципа „по-малко – по-добре“ и когато са били необходими пари, за да се финансират публични дейности, те са липсвали, защото не е имало приходи. Този въпрос също трябва да се вземе под внимание в бъдеще.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Elena Oana Antonescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Днес, когато цяла Европа продължава да е под въздействието на световната икономическа криза, държавите от Централна и Източна Европа усещат по-силно това въздействие поради съществуващите различия в икономическото развитие между старите държави-членки и държавите, приети през последния кръг на присъединяване. Икономическата криза увеличава различията, като оказва допълнителен натиск върху правителствата на тези държави, които трябва да се справят с влошените макроикономически условия, социалните последици на кризата, като в същото време трябва да решават проблеми, произтичащи от уязвимостта на финансовата система и устойчивостта на общественото здравеопазване и социалноосигурителните системи. Вземайки предвид тези икономически и социалнополитически ограничения, аз се надявам, че Комисията ще приеме добре конструиран план, насочен към конкретните проблеми на региона. Това следва да е план, който подкрепя усилията на тези държави да поддържат икономическо и социално равновесие. Държавите от Централна и Източна Европа са получили кредити от МВФ, Световната банка и Европейския съюз в стремежа си да превъзмогнат вътрешните си проблеми. Финансовите средства обаче не се доставят достатъчно бързо, за да подкрепят мерките, предприети от правителствата. Ето защо аз призовавам тези средства да се предоставят на разположение на държавите по-бързо, като се приеме план в подкрепа на икономиките в региона.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), в писмена форма. – (RO) Румъния и България изпитват в максимално силно влияние на световната икономическа рецесия, която завладя двете държави, които последни се присъединиха към Европейския съюз, на фона на различията с развитите икономики на другите държави-членки. Според извършеното наскоро проучване на Евробарометър населението на двете държави заявява, че е загрижено в изключително голяма степен относно икономическия път на развитие на тяхната страна, както и относно начина, по който кризата засяга всеки един от гражданите. В допълнение на заключенията на проучването на Евробарометъра влиянието на кризата в средата на зимата проявява признаци на влошаване. Националните правителства имат задължението да приемат най-ефективните мерки, които да им позволят да преживеят зимата, без да се наблюдават драстични социални последици. Международният валутен фонд и Европейската комисия участват в подпомагането на Румъния и България както финансово, така и чрез предоставяне на експертна помощ, определяйки някои макроикономически показатели. По-голямото участие на Европейската комисия в стабилизирането на румънската и българската икономика ще има благоприятно влияние в целия Европейски съюз, който не може да позволи никакви големи дисбаланси в дадения момент. Всички държави-членки на Европейския съюз са засегнати в различен аспект от кризата. Очевидно е обаче, че новите държави-членки преживяват по-трудни времена в сравнение с добре регулираните икономики на старите държави-членки. Солидарността е една от основните ценности на Европейския съюз и икономическата рецесия е подходящ момент, за да я демонстрираме.

András Gyürk (PPE), в писмена форма. – (HU) В началото на годината ние с удовлетворение отбелязахме, че повече от 3 млрд. евро бяха отделени за подобрения в енергетиката като част от приетия по това време пакет за икономическо стимулиране. Европейската комисия правилно потвърди, че е необходима подкрепа за създаването на алтернативни маршрути за доставка и за взаимното свързване на енергийните мрежи. Удовлетворението ни обаче е смесено с известно разочарование. Ако разгледаме конкретните суми за

подпомагане, можем да видим, че пакетът пренебрегва Централна и Източна Европа – регионът, който е най-уязвим от гледна точка на енергийните доставки. Френско-белгийската газова връзка получава по-голяма подкрепа от енергийните връзки в Централна и Източна Европа. Докато френско-белгийската връзка е седмата, която ще допълни съществуващите шест връзки, в новите държави-членки такъв вид връзки много често липсват. Освен това ние не сме доволни, че подобренията на енергийната ефективност са изобщо пропуснати в пакета за подпомагане. Именно това обаче е областта, в която може най-лесно да се постигне целта на пакета, а именно създаване на работни места. Поради споменатите недостатъци ние считаме, че две неща са от първостепенно значение. Първо, бъдещите планове за подпомагане следва да са насочени към онези региони, в които инвестициите в енергетиката имат най-голяма добавена стойност. Второ, енергийната ефективност, която често се споменава в определени кръгове на Европейския съюз, не бива да се пропуска, когато се вземат бюджетни решения в бъдеще, особено ако се има предвид, че по-ефективното използване на енергията може да доведе до абсолютно поразителни резултати в краткосрочен план.

Tunne Kelam (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Поздравявам Комисията за усилията, насочени към подпомагане на европейските икономики. Фактът, че Европейският съюз предприема мерки за крайно нуждаещите се препотвърждава и гарантира, че ние ще излезем от икономическата криза по-силни от всякога. Аз бих искал да подчертая значението за пазара на труда, което има премахването на всички съществуващи бариери за икономиката, търговията и свободното движение. Осъществяването на интеграцията на европейския общ пазар трябва да бъде основната цел в краткосрочна перспектива. Единствено това ни помага ефективно да се борим с бъдещи кризи. Един от най-силните стимули на Европейския съюз е включването в еврозоната. Еврото е важен стимул за инвестиции и икономически растеж, намалявайки уязвимостта. Аз искрено се надявам, че моята държава Естония ще успее да изпълни критериите, необходими за присъединяване към еврозоната. Естония е сред страните с най-малък външен дълг в Европа и успя да задели достатъчно резерви по време на икономическия подем, за да може сега да посрещне кризата със собствени ресурси. Освен това аз съм убеден, че текущите средства от европейските фондове и перспективите за скорошно присъединяване към еврозоната ще ни позволят да намалим безработицата ефективно през следващата година.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Госпожи и господа, повече от година след невероятния шок за американското общество след 11 септември, след обявяването на фалита на „Лемън Братърс“ (Lehman Brothers) ние сме по-мъдри в резултат на натрупания опит. Това, което се случи през последните 12 месеца, е ясно доказателство за погрешните допускания на нео-либералната политика и наред със събитията от 11 септември ни убеждава да погледнем света по различен начин. Икономическата криза засегна практически всички части на света, но за мен е най-важно, че тя засегна милиони европейци. Публикуваният преди няколко дни доклад на Световната банка не оставя съмнение, че държавите-членки в Източна Европа се нуждаят от помощ, и то не само в областта на вътрешните работи. Ако кризата може да доведе до бедност 11 милиона жители на Източна Европа и Централна Азия, като още 23 милиона могат да се окажат в това положение до края на 2010 г., то ние по никакъв начин не можем да останем безучастни. Финансовата помощ е от съществено значение, наред с интелектуалната, тъй като могат да създадат подходящи социални програми за страните, които изпитват в най-голяма степен влиянието на кризата. По време на предишни кризи семействата имаха възможност да оцеляват, като емигрираха или работеха на няколко места. Днешната криза има глобално измерение, което прави такова решение невъзможно. Ако не искаме да видим задълбочаване на последствията от преди една година, следва да мобилизираме значително повече европейски средства, да направим наша цел насърчаването на заетостта и да задълбочим международното сътрудничество. Всички тези действия следва да са насочени към едно нещо – социалната политика.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Държавите от Централна и Източна Европа изпитаха въздействието на икономическата криза изключително силно. През миналата година се наблюдаваха влошаващи се икономически показатели в много страни, и то не само в нашия регион. Следва обаче да се подчертае, че различните държави се справяха с кризата с различна степен на успех. Безспорният лидер с най-добри резултати от държавите в региона е Полша. Като г-н Алмуня призна по време на разискването, Полша е единствената държава, успяла да избегне рецесията и да поддържа положителна динамика на растежа по време на кризата. Въпреки че икономическото положение в региона бавно се стабилизира, струва си да помислим какви мерки следва да се вземат, за да се възстанови икономическият растеж и да се избегнат подобни сътресения в бъдеще. В краткосрочен план правителствата на засегнатите държави следва да приемат по-решителни стратегии за справяне с кризата. Те трябва да балансират бюджетните си разходи, активно да се борят срещу безработицата и социалното изключване и да създадат условия за развитието на предприятията, от една страна, и за увеличаване на търсенето, от друга. Еднакво важна, наред с дейността на национално равнище, е и външната помощ. Европейските и международните финансови институции следва да създадат специална кредитна линия за малките и средните предприятия и за подкрепа на инфраструктурните проекти. Тези мерки със сигурност биха довели до растеж на заетостта и подобряване на социалните условия. В

дългосрочен план най-доброто решение би било влизането в еврозоната и създаването на условия за балансиран и устойчив растеж.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), в писмена форма. – (HU) През последната година битката срещу кризата се водеше основно на равнище на държавите-членки, като бяха използвани инструменти на държавите-членки. Когато ставаше въпрос за икономическо развитие, помощ за дружествата и запазване на работните места, държавите-членки обмисляха да предприемат действия основно на национално вместо на равнище на Европейски съюз. В някои случаи липсваше дори минималното очаквано ниво на координираност, съгласие и сътрудничество. Старите държави-членки с техните по-силни икономики и съответно по-голяма възможност за маневриране в бюджетно отношение сформираха пакети от мерки, които първоначално бяха насочени към вътрешния пазар, и в много случаи бяха използвани протекционистични инструменти, изкривяващи конкуренцията. Ярък пример за това е подкрепата, предложена от френския президент Никола Саркози за компанията „Пежо“, като беше поставено условие за запазване на работните места във Франция, като в същото време трябваше да се направят съкращения в най-ефективния завод на „Пежо“ – този в Словения.

Подобна дискриминация може да бъде забелязана и във финансовия сектор в Централна Европа и Балтийския регион, тъй като западноевропейските дружества майки продължават и до днес да отклоняват към себе си печалбата, натрупана от дъщерните им дружества, работещи в този регион. Кредитният срив има особено силно въздействие върху сектора на малките и средните предприятия, който осигурява по-голямата част от работните места, а сега съкращава огромно количество служители в резултат на свиването на износа и намаляването на възможностите за развитие. Това означава, че икономическата криза неминуемо се превръща в криза на заетостта и социална криза. Ето защо аз се обръщам още веднъж към правителствата на държавите от ЕС-15 да положат максимални усилия за блокиране на протекционистичните мерки и да се обявят срещу поведението на местните банки, в резултат на което се нарушават принципите на вътрешния пазар.

Iuliu Winkler (PPE), в писмена форма. – (HU) Световната икономическа криза оказва различно въздействие върху отделните държави-членки на Европейския съюз. Новите държави-членки от Централна и Източна Европа се оказаха най-уязвими. Реалността показва, че държавите-членки не са равностойни в достъпа си до инструментите, съдържащи се в Европейския план за икономическо възстановяване. Ние забелязахме също, че държавите-членки от еврозоната се ползват с най-добрата защита срещу кризата. Не е съвпадение, че последиците от кризата се усещат по-силно в държавите, които не се възползват от инструментите за възстановяване и не са част от еврозоната. Влизането в сила на Договора от Лисабон отбеляза края на периода на институционални реформи в Европейския съюз.

Сега са нужни съвместни усилия за задълбочаване на сближаването в Европейския съюз. Това е жизненоважно условие, за да може Европейският съюз да излезе от кризата възстановен в ролята на участник на световната сцена с решаващо значение. Въздействието на социалната и свързаната със заетостта криза ще се почувства най-силно през 2010 г. Новите държави-членки определено ще бъдат основните потърпевши. Това, от което имаме нужда, е план за икономическо възстановяване, който действително ще бъде еднакво достъпен за всички държави-членки. Освен това условията за присъединяване към еврозоната трябва да станат по-гъвкави. Тези безусловни мерки ще допринесат за създаването на една силна Европа, като я превърнат в общност от половин милиард граждани, изповядващи еднакви ценности и водени от еднакви идеи.

18. Опит при прилагането на регламентите на Европейския парламент и на Съвета относно хигиената на храните (разискване)

Председател. - Следващата точка е разискването по въпрос, изискващ устен отговор (О-0151/2009), зададен от Horst Schnellhardt, от името на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), към Комисията относно опита при прилагането на регламентите (ЕС) № 852/2004, (ЕС) № 853/2004 и (ЕС) № 854/2004 на Европейския парламент и на Съвета относно хигиената на храните (B7-0237/2009).

Horst Schnellhardt, автор. – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, искам сърдечно да благодаря на Комисията за съобщението относно опита при прилагането на регламентите относно хигиената на храните. То е от голяма важност и съдържанието му е много убедително. Искам да подкрепя съобщението, описващо какво на практика се е случило през последните три години.

Важно е да осъзнаем, че регламентите относно хигиената са претърпели промяна на парадигмата. Подсилихме вътрешния пазар, подобрихме безопасността на храните и повишихме отговорността на производителите и снабдителите на храни. Това е важна промяна и по тази причина сме посочили и някои проблеми, особено по отношение на лицензирането на малките и средните предприятия. Някои магазини за месо са преустановили

търговска дейност. Положението трябва да се преразгледа, защото твърде често гъвкавостта, заложена в регламентите, не се оползотворява и липсва обмен на информация между местните контролни органи и Европейската хранителна и ветеринарна служба (ХВС), което според мен е твърде лошо.

Ако Комисията сега реши да не предприема никакви промени, ще бъде принуден да възразя. Счита, че е необходимо, дори и да става въпрос само за косметични промени, да разгледаме по-специално следните въпроси. Трябва да имаме предвид, че информацията във веригата за снабдяване с храни се търкува в прекалено тесен смисъл и това трябва да се промени. Необходимо е да помислим за други подходящи методи за контрол на месото. По-специално, не трябва да се продължава с акредитирането на лабораториите за трихинелоза, описано в Регламент (ЕС) № 882. Имаме нужда от надеждно планиране в областите, прилагачи регламентите. Точно поради тази причина възразявам срещу предвидения регламент. Необходимо е да се изготви кратко и сбито предложение за промени, за да не се обременяваме с узаконяване на преходен правилник до 2013 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа DURANT

Заместник-председател

Хоакин Алмуния, член на Комисията. – (EN) Г-жо председател, членът на Комисията Василиу ме помоли да я извиня за невъзможността ѝ да присъства и да се изкаже по въпроса, изискващ устен отговор, във връзка с доклада на Комисията относно опита при прилагането на регламентите относно хигиената на храните.

От името на Комисията искам да подчертая, че докладът се основава на информация, получена от съответните заинтересовани страни както от публичния, така и от частния сектор, и резултатът от консултацията беше положителен. Не бяха посочени съществени затруднения, но в някои области все още има място за подобрения.

По конкретни въпроси, първо, запознат съм с проблема за повторното одобрение на предприятията с малък капацитет. Решения на такива проблеми могат да се намерят чрез клаузите за гъвкавост в регламентите, които ще бъдат приети на местно ниво. Там, където този подход не беше приложен, възникнаха проблеми в някои държави-членки. Хранителната и ветеринарна служба в момента изпълнява конкретни мисии за определяне на най-добра практика на такава гъвкавост по отношение на клиници с малък капацитет с оглед по-широкото им разпространяване. Поради факта, че държавите-членки трябва до края на тази година да решат дали да дадат или отхвърлят одобрения, на този етап не мога да кажа на колко малки и средни предприятия е отказано одобрение.

Второ, в общ план целта на клаузите за гъвкавост е защита на разнообразието на храните и помощ за дребните производители. Възприемането на национални мерки за прилагане на гъвкавост и нотифицирането на Комисията обезпечава правна сигурност за дребните производители и отчита спецификата на малките предприятия. Същевременно разнообразието на храните, като например при традиционните методи за производство на колбаси и сирене, е гарантирано, без да се компрометира безопасността на храните.

За да се насърчи правилното приложение на клаузите за гъвкавост, Комисията е публикувала няколко разяснителни документа. Това допълнително ще допринесе за гарантиране на прозрачност и правна сигурност. Също така е важно да се напомни, че в опита си да спомогне за снемане на административните тежести, особено за много малките предприятия, Комисията вече предложи съответно изменение на регламента. Това предложение обаче, както знаете, все още не е решено.

Трето, информацията относно хранителната верига включва писмено съобщение от селския стопанин до клиниката и нейния действащ ветеринарен лекар. Информацията предоставя съществени данни за гарантиране на контрол въз основа на оценка на риска. На компетентните органи неотдавна беше предоставена дерогация от клаузата, че информацията трябва да се подаде на клиниката най-малко 24 часа предварително.

В допълнение, имам удоволствието да съобщя, че през идния април следващата Комисия ще организира кръгла маса с всички заинтересовани страни относно евентуална ревизия на инспекциите на месо, за да се разгледа тяхната ефективност, отчитайки новите рискови тенденции.

Накрая, искам да подчертая, че лабораториите, ангажирани с провеждането на официален контрол, трябва да бъдат акредитирани, за да се гарантира високо качество и еднаквост на аналитичните резултати и да не се излага на риск безопасността на храните. Това е от съществено значение за улесняване на ежедневния търговски процес вътре в ЕС и за улеснение на търговията с трети страни. Комисията обаче наскоро се съгласи да удължи преходния период за изследване за трихинелоза до края на 2013 г., за да се даде повече време на лабораториите, през което да се акредитират.

Christa Kläß, *от името на групата PPE.* – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, искам да благодаря на моя колега, г-н Schnellhardt, за неговия въпрос. Това ни дава възможност да посочим положителния и не толкова положителния опит от прилагането на регламента. Регламентът относно хигиената на храните изрично упоменава правилата за хигиена при производство на месо.

Справката на Комисията показва, че е постигнат добър напредък и че като цяло прилагането на регламентите действа ефективно. Опасенията, че прекомерно строгите регламенти ще доведат малките и занаятчийски фирми до фалит в повечето случаи, не се осъществиха в резултат на направените изключения за малките фирми. Но справката също ясно показва, че в множество случаи има проблеми в прилагането на правилника. Това се потвърждава от информацията, която получих от фирми и контролни органи в региона, от който съм.

Вследствие на факта, че органите в регионите се бавят с вземането на решения, в отделни случаи те могат да удовлетворят нуждите на по-малките и занаятчийските магазини за месо. Това с положителност е добре, тъй като е единственият начин, по който можем да гарантираме, че дребните търговци на месо, предлагащи широка гама от продукти, при съпътстващите трудности за свежест и качество няма да бъдат смазани под тежестта на прекомерната бюрокрация. Тази гъвкавост обаче има граници, когато се стигне до тълкуване на изключенията и регламентите по всевъзможни начини според приумиците на контролните органи.

Това води до сериозни деформации при конкуренцията не само между държавите-членки, но и вътре в тях. Поради това трябва да въведем подобрения в регламента относно хигиената на храните, за да имат инспекторите по-голяма правна сигурност и повече правомощия. Инспекторите трябва да разполагат с адекватни правни мерки например под формата на наказателни глоби.

Г-н Алмуния, има голяма доза правна несигурност в тази област, която трябва да се премахне, затова очакваме предложение от Комисията.

Karin Kadenbach, *от името на групата S&D.* – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, първо искам да поздравя всички, ангажирани с внедряването на регламентите относно хигиената на храните, защото съобщението на Комисията дава предимно положителна картина на опита от прилагането на регламентите. Това не бива да се подценява, тъй като, както беше обяснено, новите регламенти представляват промяна на парадигмата на политиката в областта на хигиената на храните.

Новаторският характер на регламентите беше причината, поради която началният доклад относно опита от прилагането на регламентите беше планиран само три години след влизането им в сила. Държавите-членки, снабдителите и производителите на храни като цяло бяха доволни от регламентите и съобщаваха за постигнат добър напредък в прилагането им. Становището на държавите-членки и частните заинтересовани групи е, че няма съществени трудности нито за фирмите, нито за органите. Те единодушно застъпват гледището, че регламентите се нуждаят от известно коригиране, но без необходимост от основна преработка. Предизвикателството да се гарантира на потребителите възможно най-високото качество и безопасност по отношение хигиената на продукта и да се отговори гъвкаво на нуждите на компаниите, и по-специално на малките фирми, е удовлетворено от текущите регламенти.

В духа на поговорката „Престанеш ли да се развиваш, престава да си добър“ проблемите, открити в процеса на изготвяне на доклада, както вече спомена г-н Schnellhardt, ще трябва да са проучат с цел да се определи причината и при необходимост да се намерят решения. Разбира се, необходимо е също да се продължава да се следи отблизо прилагането на пакета от мерки за хигиената, тъй като за някои държави-членки беше прекалено рано да предоставят балансирана и подробна оценка. Едва когато имаме пред себе си изчерпателна оценка, можем да решим дали съществува необходимост от промени в регламентите относно хигиената на храните и, ако това е така, какви ще са тези промени.

Хоакин Алмуния, *член на Комисията.* – (EN) Г-жо председател, най-напред искам да благодаря на всички за техния принос в разискването. Гледаме на доклада от юли като на начална точка за обсъждане на евентуални подобрения в регламентите, като на съответния етап Комисията ще разгледа необходимостта от извършването на законодателни промени. Силно приветстваме приноса на членовете на ЕП; вашето сътрудничество е много полезно за нашата работа при изготвяне на нови инициативи.

Очакваме трайно сътрудничество с ЕП, а също и с държавите-членки, със заинтересованите страни от частния и от публичния сектор, като съм убеден, че всички ние имаме общата цел да постигнем възможно най-високо ниво на безопасност на храните. Това според мен е най-важното заключение, което можем да извлечем от дискусиата тази вечер.

Председател. – Разискването приключи.

19. Действия на ЕС по отношение на жертвите на тероризма (разискване)

Председател. – Следващата точка е изявлението на Комисията относно действията ЕС по отношение на жертвите на тероризма.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-жо председател, поддържам бележките, направени от моя колега, г-н Алмуния. Жертвите на тероризма са жертви на атаки срещу демократичните ценности на нашите общества. За нас жертвите илюстрират човешката трагедия, наречена тероризъм. Ние имаме дълг да ги подкрепяме, да ги осмисляме и да им помагаме.

В тази област Комисията има двойна роля. Първо, да запознае нашите граждани с това, което преживяват жертвите на тероризма, със страданията им, и да осигури по-добро представителство на интересите на жертвите на европейско равнище. Второ, да се стреми да гарантира, че вече няма жертви, така че този тероризъм да спре. Това е политиката за предотвратяване на тероризма.

От 2004 г. Комисията подкрепя финансово няколко проекта, чиято цел е да предоставят помощ и необходимата социална и психологическа подкрепа на жертвите и техните семейства. Тези проекти изпълняват целта за нарастваща солидарност на гражданите на Европа с жертвите на тероризма. Само за 2008 г. за тази инициатива беше осигурен бюджет от 2,2 млн. евро.

Освен тези действия от 2008 г. Комисията работи с Европейска мрежа на асоциациите на жертви на тероризъм. Целта на тази мрежа е да се насърчи транснационалното сътрудничество между асоциациите на жертвите на тероризъм и да се осигури по-добра закрила на интересите на жертвите на равнище ЕС. За това отделихме бюджет от 200 000 евро.

Мрежата работи в няколко области: тя оценява подкрепата и закрилата, предоставяна сега на тези жертви, и насърчава дейности, които целят разпространяването на най-добри практики. Дейностите, идентифицирани от мрежата, представляват много полезна основа за работата на Комисията.

И накрая, в контекста на това, че закрилата на гражданите трябва да остане в центъра на нашите политики, Комисията се надява да придвижи напред действия, които целят да защитят жертвите. Тя възнамерява да подкрепи мерки, които целят да насърчат жертвите на тероризма да споделят своя опит. Фактически идеята е европейските граждани да бъдат по-добре осведомени за същността и предотвратяването на тероризма. Не трябва да се забравя, че тероризмът често е резултат на явлението индоктриниране и радикализация.

Освен това с тези действия трябва да е възможно да предадем послание за мир, което насърчава демократичните ценности. Така Комисията има намерение да изготви проект за харта на правата на жертвите на тероризма. Аз лично се присъединявам към всички онези, които изразиха гнева си по отношение на всички терористични атаки и подкрепят нашите усилия да покажем солидарност с жертвите на тероризма.

Г-жо председател, сега ще изслушам изказванията на множество членове на Парламента и ще им отговоря възможно най-пълно.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio, от името на групата PPE. – (ES) Госпожо председател, г-н член на Комисията, искам да кажа, че повечето правителства и граждани си спомнят за жертвите на тероризма само след тежки атаки като тези в Мадрид, Ню Йорк или Лондон. След като вълната от емоции отмине те са склонни да забравят за терористичната заплаха и правата на жертвите.

Днес обаче няма съмнение по отношение ангажираността на Европейския съюз към борбата срещу тероризма. Както членът на комисията Баро току що ни каза, тази ангажираност беше отразена в наскоро приетата Програма от Стокхолм, която признава куража и достойнството на жертвите и необходимостта техните права да бъдат защитени.

Въпреки този напредък борбата срещу тероризма винаги се е основавала на доверие и взаимно сътрудничество между държавите-членки. Предвид перспективата, предложена от Договора от Лисабон, чудя се дали е добра идея Европейският съюз да насърчава хармонизирането на законодателството на държавите-членки относно правата на жертвите на тероризма.

Приемането на Европейска харта за правата на жертвите на тероризма би било голяма крачка напред в помощ на онези, които се борят с тероризма, и би било силен удар за онези, които го защитават. Куражът и достойнството на жертвите са най-големият провал на тероризма и следователно най-големият триумф на демокрацията. Никога не трябва да забравяме, че единственото оръжие срещу тероризма, с което разполагат невинните жертви, е тяхното слово и признанието на обществото.

Ето защо не трябва да забравяте също, госпожи и господа, че никой от нас не е застрахован да не се превърне в жертва на тероризъм. Следователно моят въпрос е: ще се съгласи ли Комисията с приемането на европейска харта да признае защитата на правата на жертвите на тероризма и да насърчи тези права? Ако е така, какви мерки ще предприеме новата Комисия да придвижи напред хартата по време на новия си мандат?

Juan Fernando López Aguilar, *от името на групата S&D*. – (ES) Г-жо председател, г-н член на Комисията, благодаря Ви за сърдечно изразения ангажимент, който с влизането в сила на Договора от Лисабон най-сетне стана част от европейската политика. Това е предмет на европейското право, в което Парламентът ще играе решаваща роля, по-решаваща от всякога.

Това се потвърждава от приемането на Програмата от Стокхолм. Многогодишната програма за периода 2009-2014 г. включва спешно, наложително отнасяне към достойнството на жертвите на тероризма, страданията, причинени от тази тежка форма на престъпление, тяхната изключителна уязвимост, но също и преди всичко на мандата за тяхната закрила.

Ето защо мисля, че си струва да се изтъкне, че тъй като започва шестмесечният период на испанско председателство и тъй като решимостта на испанското правителство и на испанското общество да се борят с всички форми на тероризъм е толкова последователна и упорита, определено ще бъде добра възможност в плана за действие да се включи хармонизацията, рамковата програма за закрила на правата на жертвите на тероризъм. Тъй като това е план за многогодишно законодателство, отговорност на испанското правителство ще бъде да го изготви, което в последствие трябва да се подкрепи от белгийското и унгарското председателства при дефинирането на законодателството и изпълнението на целите на Програмата от Стокхолм.

Следователно мисля, че е време Парламентът да потвърди решимостта да защити жертвите на тероризма, за да се приближим към края на борбата срещу всички форми на тероризъм и да осигурим достойнството, от което жертвите на тероризма се нуждаят. Време е да се ангажираме, че чрез законодателния план на Програмата от Стокхолм и чрез плана за действие, който испанското председателство е отговорно да определи, защитата на жертвите на тероризма ще получи отношението, което заслужава.

Izaskun Bilbao Barandica, *от името на групата ALDE*. – (ES) Г-жо председател, искам да кажа, че настоящата инициатива е в съзвучие с изменението на Програмата от Стокхолм, внесено от комисията по правата на жените и равенството между половете и мен самата, защото то не беше включена в нея. Жертвите на всички видове тероризъм се нуждаеха от инициативата, и още повече, те я желаят. Научих много за достойнството, общественото съзнание и страданието от жертвите, с които работих през последните години. Техните свидетелства ме карат да се застъпвам за европейски стандарт за полагане на грижи за жертвите на тероризъм от материална, емоционална и правна гледна точка.

Ние конструирахме общо разбиране, основано на четири стълба.

Първо, признаване на тяхното страдание, закрила и приемане, че жертви не са само убитите и ранените, но също и техните семейства, тези, които са обект на заплахи или тяхната свобода е застрашена, което означава свободата на всички.

Второ, възстановяване на причинените материални щети, които подхранват спомените им, и работа, която да гарантира, че е упражнено правосъдие.

Трето, хуманизиране на разискването относно жертвите, които са страдащи хора, нуждаещи се от закрила, защита, признание, помощ и подкрепа. Ние, политиците, трябва да се научим да се поставяме на тяхно място.

И последно – деполитизиране на разискването. Трябва да проявим благородство, за да гарантираме, че не превръщаме тероризма в предизборен въпрос.

В Европа са извършвани убийства в името на религията, марксизма, частната собственост, опазването на околната среда, независимостта на даден район или единството на държавата, от която той е част. Имало е дори правителства, замесени в терористични действия. Това обаче не е въпрос на принципи. Тоталитаристи и фанатици убиват, извратеността на основните ценности на човечеството убива. Това са нещата, които водят до насилие, но не и свободният обмен на демократични идеи. Посвещавам това изказване на всички жертви на тероризма.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Г-жо председател, Програмата от Стокхолм съдържа наред с други и следната забележка в подкрепа на жертвите на тероризма: жертвите на тероризъм се нуждаят и от специално внимание, подкрепа и обществено признание.

Според мен Съюзът трябва да гарантира, че те получават такава подкрепа, и да насърчава тяхното цялостно обществено признание. Пострадалите от варварството на тероризма трябва да бъдат етична референтна точка за нашите общества. Ето защо защитата на жертвите и техните права трябва да бъде една от приоритетните политики на Европейския съюз.

Трябва да поддържаме и укрепваме фондовете за жертви на тероризма с адекватни финансови средства, както предложи групата на Европейската народна партия (Християндемократи) в измененията, внесени за проектобюджета на Европейския съюз за 2010 г.

По тази причина помощта се увеличи с 1 млн. евро, които ще се използват за финансиране на проекти, които имат за цел чрез социална и психологическа подкрепа, предложена от организации и техни мрежи, да помогнат на жертви на тероризма и техните семейства да се възстановят. Те ще се използват и за финансиране на проекти, които имат за цел да мобилизират общественото мнение срещу всички форми на тероризъм.

Част от парите ще се използват конкретно за усъвършенстване на правната помощ и съвети за жертвите и техните семейства.

Ето малко странична, илюстративна информация: тероризъм равно на жертви. Общо средствата, определени за приготовления и предотвратяване на терористични нападения през следващата година ще възлизат на 21 420 000 евро.

Идеята за повече видимост на жертвите в Съюза, предложена от г-жа Jiménez-Becerril Barrio, следва да получи безусловна подкрепа от Парламента. Преди всичко трябва да се подготвим с нужните правни инструменти, като започнем с писмена декларация и последваща резолюция, така че в крайна сметка да имаме политическа декларация за подкрепа на жертвите на терора от европейските институции. Това ще повиши и осведомеността сред европейските граждани за стойността на тези жертви.

Жертвите провокират у нас чувство за солидарност, състрадание, признание, достойнство, устойчива подкрепа и памет в едно с чувство на презрение и желание за справедливост по отношение на терористите, причинили толкова много болка и смърт.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Г-жо председател, г-н Баро, не е случайно съвпадение, че се изказаха цяла редица членове на Парламента от Испания. В страната на баските, освен страданията, причинени от терористичните атаки, жертвите често страдат и от презрението или мълчанието след събитието. Ето защо започна да се оформя движение, което търси признание за жертвите, което според мен изисква политика за жертвите на тероризма. Ако ми позволите, искам да добавя към казаното от моите колеги в полза на една харта или на общ подход към тази политика, като ви представя много кратко резюме на 10 аспекта, които според мен са ключови в това отношение.

Първо, политиката за жертвите изисква обществено съчувствие, признание и социална подкрепа за жертвите.

Второ, тя изисква бърза и ефективна компенсация за понесените щети.

Трето, тя изисква равноправно отношение към всички жертви.

Четвърто, тя изисква политически и обществен консенсус относно мерките, които ще се прилагат за жертвите на тероризма.

Пето, тя изисква политика на дискредитиране на социалното и политическо говорене на насилниците.

Шесто, тя изисква виновниците за тероризма да получат наказания, които да служат за пример — с бърз, ефективен достъп до правосъдие за жертвите.

Седмо, тя изисква знание и образование на населението, насочени против насилието.

Осмо, тя изисква гаранция за жертвите, че претърпените нападения няма да се повторят, което също може да се случи.

Девето, тя изисква политики за възпоминания, така че жертвите да не бъдат забравени.

И последно, тя изисква политика за социално признание, за да се излекуват раните, причинени от тероризма.

Това са десетте „Божии заповеди“, които предлагам за обща политика за жертвите на тероризма.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-жо председател, атаките в Мадрид и Лондон и скорошните атаки в моята родина – Гърция – показват мащабите на проблема с тероризма. Тероризмът заплашва нашия начин на живот и нашата свобода. Негови мишени са не само жертвите и техните семейства, които също са пряко наранени, но и обществото като цяло.

Споменатите европейски пилотни програми за жертвите на терористични атаки са положителен пример по отношение на облекчаване на раните, но все още има много работа за вършене. Помощта за жертвите и техните семейства не е само морално задължение. То е задължение да изпратим на терористите ясно послание, че не забравяме.

Не забравяме отвратителните деяния, които слагат петно върху нашата демокрация и сплотеност. Не забравяме, че жертвите на тероризма често са нищо неподозиращи граждани, които биват ранени или убити, докато вършат ежедневната си работа. Не забравяме, че в Европа, която учи на толерантност и демокрация, актовете на насилие никога няма да бъдат приемливи.

Magdi Cristiano Allam (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, искам да изразя на глас своята подкрепа за предложението на г-жа Jiménez-Becerril Barrio за европейска харта за правата на семействата, които са жертви на тероризъм, и да подчертая, че това представлява изключителна възможност за Европа да изпрати недвусмислено послание относно тероризма, като имаме предвид, че липсата на такова послание доведе до провал на процеса от Барселона през 2005 г., когато държавните и правителствени ръководители на европейско-средиземноморските държави не успяха да постигнат съгласие. Искам да подчертая също, че днес имаме изключителна възможност да подновим диалога на нова основа с другата страна на Средиземноморието, като започнем с ясно заявяване на концепцията, която е крайъгълен камък на нашето човечество и нашата цивилизация, а именно, че човешкият живот е свещен.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-жо председател, благодарна съм за Вашата подкрепа за жертвите на тероризма. Това е правилно и морално. Оценявам подкрепата на Европейския съюз за жертвите в Северна Ирландия чрез програмата PEACE, която финансирахме там.

Комисията трябва да знае, че Северна Ирландия отново е изправена пред нарастваща заплаха от тероризъм от страна на дисидентски републикански организации. Тази заплаха е описана от полицейската служба на Северна Ирландия като „критична“ и от международната комисия за мониторинг като „много сериозна“. При последните брутални атаки бяха убити двама войници, които се готвеха да заминат за Афганистан, и един полицаи.

При първоначалното финансиране за жертвите на тероризма Комисията идентифицира като ключова цел мобилизирането на обществеността срещу тероризма във всичките му форми. С преминаването към по-широки програми за системи за защита на самоличността на гражданите (CIPs програми) обаче, тази цел изглежда беше изгубена. Благодарна съм за Вашето предложение за работа върху харта за жертвите и ще настоявам работата да започне с ясно разграничаване между жертвите на тероризма и извършителите на тероризъм.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Г-жо председател, в Австрия, слава Богу, не сме били обект на терористични атаки от много години. Виена обаче не винаги е оставала невреждима.

Искам да добавя нещо към бележките на г-н Jáuregui Atondo. От една страна, определено се нуждаем от харта на жертвите и подкрепа за жертвите на тероризма. Същевременно като съпътстваща мярка трябва да променим средата, в която се случва насилието, което води до тероризъм. Според мен трябва да започнем с образование и информация. Освен това Парламентът трябва решително да отхвърли брутализацията на езика. Постоянно призоваваме към толерантност в много области. В една област обаче не трябва да показваме толерантност и това е по отношение на насилието.

Председател. – Изказванията са изпълнени с достойнство и емоция, защото според мен говорихте от името на онези, които днес вече не могат да говорят. Благодаря ви от името на председателството.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-жо председател, Вие с право подчертахте именно емоционалния заряд на разискването. В този момент мислим за всички жертви. Всички те пострадаха от тероризма напълно непреднамерено и несправедливо.

Както каза г-н López Aguilar, тероризмът е ужасна форма на престъпление. Това, което преди всичко искам да ви кажа, е, че Програмата от Стокхолм наистина взема пред вид съдбата на жертвите. Фактически трябва да въведем европейска политика, която в още по-голяма степен да е съобразена с жертвите на организираната престъпност и тероризма.

На г-жа Jiménez-Becerril Barrio искам да кажа, че ще предприемем стъпки за въвеждането на харта за правата на жертвите на тероризма. Наистина Вие много ясно изразихте желанието си за такава харта и считам, г-жо Jiménez-Becerril Barrio, че го направихте въз основа на целия свой личен болезнен опит.

Анализирахме и през 2010 г. ще продължим да анализираме всички настоящи „бели петна“ по отношение на закрилата на жертвите на тероризма в различни държави-членки. Вие наистина сте права: трябва да намерим начин да хармонизираме законодателството си относно тероризма по един или друг начин. Европа действително трябва да бъде обединена в борбата срещу тероризма.

Въз основа на това проучване ще решим как можем да хармонизираме и да сближим всички мерки, така че да подобрим положението на жертвите на тероризма в Европа. Това ще бъде целта на плана за действие и без съмнение ще се справим с проблема за закрила на жертвите, като вземем предвид и казаното по време на разискването, а именно необходимостта да опитаме преди всичко да осведомим хората за трагедията и страданията на жертвите, които често се обект на премълчаване, ако не и на презрение.

На следващо място трябва да гарантираме, че те бързо получават компенсация. Вие правилно настоявахте за бърза компенсация за тези напълно незаслужени и неоснователни страдания. Споменахте също и делегитимизацията на диалога, тъй като не можем да толерираме диалог, който по един или друг начин може да създаде впечатлението, че убиването на невинни хора, нараняването на невинни хора може да бъде в полза на човечеството.

Трябва да сме непреклонни по отношение на такова говорене, тъй като то отрича всяка една от ценностите на Европейския съюз. Освен това трябва да поздравя Европейския парламент, г-жо председател, за предоставянето на 1 млн. евро за всички наши програми за подкрепа на жертвите.

И отново изразявам удоволствието си да бъда тази вечер редом с г-н Алмуня, защото двамата наистина насърчаваме Комисията да вземе мерки в тази област. Действително Европейският съюз трябва да се подготви с образцово законодателство относно закрилата и подпомагането на жертвите на тероризма като част от многогодишната Програма от Стокхолм.

Това е, което исках да кажа в отговор на различните изказвания. Останалите могат да са сигурни, че не са оставили безразличен нито г-н Алмуня, нито мен.

Председател. – За да не започнем веднага следващото разискване, предлагам минута мълчание в памет на жертвите.

(Парламентът запазва едноминутно мълчание със ставане на крака)

Разискването приключи.

20. Отстояване на принципа на субсидиарност — Поставяне на религиозни и културни символи на обществени места (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискване относно:

- въпрос, изискващ устен отговор (О-01 52/2009), зададен от Mario Borghezio, от името на групата „Европа на свободата и демокрацията“, към Комисията относно отстояване на принципа на субсидиарност (B7-0238/2009);

- въпрос, изискващ устен отговор (О-01 58/2009), зададен от Antonio Cancian, Mario Mauro, Fiorello Provera, Elisabetta Gardini, Salvatore Iacolino, Crescenzo Rivellini, Sergio Paolo Frances Silvestris, Aldo Patriciello, Paolo Bartolozzi, Cristiana Muscardini, Mara Bizzotto, Barbara Matera, Lara Comi, Antonello Antinoro, Lorenzo Fontana, Roberta Angelilli, Amalia Sartori, Iva Zanichchi, Licia Ronzulli, Giovanni Collino, Marco Scurria, Giancarlo Scotta', Potito Salatto, Pablo Arias Echeverría, Raffaele Baldassarre, Pilar Ayuso, Luis de Grandes Pascual, Pilar del Castillo Vera, Santiago Fisas Aixela, Carmen Fraga Estévez, Salvador Garriga Polledo, Cristina Gutiérrez-Cortines, Esther Herranz García, Carlos José Iturgaiz Angulo, Veronica Lope Fontagné, Antonio López-Istúriz White, Gabriel Mato Adrover, Jaime Mayor Oreja, Pablo Zalba Bidegain, Salvatore Tatarella, Magdi Cristiano Allam, Mirosław Piotrowski и Konrad Szymański, към Комисията относно поставяне на религиозни и културни символи на обществени места (B7-0239/2009).

Mario Borghezio, автор. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, позицията на групата, която представлявам – групата „Европа на свободата и демокрацията“ – е пределно ясна: с този въпрос, изискващ

устен отговор, искаме Комисията да отхвърли прилагането на постановлението срещу разпятията в училищните класни стаи, издадено от Европейския съд по правата на човека в Страсбург, който, подчертавам, не е институция на ЕС.

Според нас, нека това бъде абсолютно ясно, решението е неприемливо нарушаване на принципа на субсидиарност. Този принцип е сред устоите на ЕС и гаранция за правата на хората и държавите-членки. ЕС, така както го разбираме и подкрепяме, би бил немислим без опората и обосновката на принципа на субсидиарност.

Ще започна с един по-общ коментар: ако погледнем първо същността на постановлението – очевидно никой не може да приеме премахването на някого или нещо, съществуващо като акт на демокрация и свобода, както някои твърдят, а по-скоро като деяние на полицията на мисълта, едно антидемократично деяние. Ако разпятието, висящо на училищната стена, бъде свалено от нея, с това стената няма да се превърне в светска такава, а в празна стена, като идеята е празнотата да се схваща като религиозен символ, акт на отрицателно възпитание – най-лошото, което бихме могли да си представим и което може да се счита за един от множеството признаци за културното и духовно самоубийство на Запада.

Постановлението на Съда в Страсбург предполага едно понятие за религиозна свобода, което, ако бъде изведено до логичния си край, ще стигне дотам, че да обезпечи, да наложи чувство за надмощие над всеки гражданин, от когото се изисква да живее в положение на съгласие с убежденията на Съда. Не считам, че това е религиозна свобода: така се деформира истинският смисъл на религиозната свобода. Имаме право с отрицателен знак или по-скоро правото да бъдем свободни от задължението да извършваме религиозни действия. Не трябва да има никакви недоразумения, когато говорим за религиозна свобода: изобщо не става въпрос за нещо неопределено по какъвто и да е начин.

Тук имаме работа с нещо съвсем различно: в нашата култура поставянето на разпятие на видно място е не само въпрос на вероизповедание, а нещо много по-важно, нещо с универсална стойност. Символът на кръста, символиката на кръста изразява послание с всеобхватно измерение; при това посланието е за мир и братство, както ни учи René Guénon, големият метафизик, ако трябва да споменем поне едно име. От традиционната гледна точка на тези велики учени на традиционната култура тази стойност е пределно ясна, но същевременно е също толкова ясно, че постановлението, с което се занимаваме, ни изправя пред гледища, противни на традицията, които насърчават хората да мислят еднакво. Това е нещо, което противоречи на автентичния дух на ЕС и тъкмо това буди учудване.

Изглежда почти така, сякаш съществува стремеж народите да бъдат отвърнати от всичко, свързано със ценностите и символите, изразяващи достойнство и духовност. Оставяйки настрана историческите факти и връзката с конкретна религия, това е, повтарям, универсален символ. От друга страна, ЕС трябва да защити правото на хората да продължат да използват символи, на първо място символа на кръста.

Европа трябва да е достатъчно смела, за да погледне тези фундаментални въпроси в метаисторическа перспектива и да възобнови ролята си на люлка и център, включително и в духовно отношение. Тя трябва да върне на европейските народи свободата да пазят и почитат символите на своята идентичност в съответствие с един основен принцип на правната и политическа структура на ЕС: принципа на субсидиарност. Същността на въпроса се отнася точно до този аспект, около фундаменталното естество на принципа на субсидиарност.

В заключение, проблемът ни дава възможност да се замислим и да разискваме ключов въпрос: какво означава религиозната свобода за Европа? Искам да кажа, че именно постановлението на Съда в Страсбург е това, което грубо погазва основното право на религиозна свобода и което иска да забрани на народ като италианския да държи символа на кръста в класните стаи като необходимо напомняне за неговите християнски корени.

Antonio Cancian, автор. – (IT) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, на 3 ноември 2009 г. Европейският съд по правата на човека удовлетвори молба на гражданин от италианско-финландски произход, с която се иска премахването на разпятията от класните стаи. Подобни епизоди са се случвали в миналото в Испания, Германия, Франция, а също и в Италия, където през 1988 г. Държавният съвет постанови, че разпятието не е единствено християнски символ и има и друга стойност, необвързана с конкретната религия. Италианският Държавен съвет, изразявайки становището си отново през 2006 г., изрично упомена, че принципът на субсидиарност на държавата не може да пренебрегва културната идентичност на един народ и неговата цивилизация.

С нашия въпрос искахме да подчертаем най-вече светската страна на проблема, като не на последно място изтъкнем, че на следващ етап пред Съда в Страсбург може да се окажат и католически символи, съставляващи част от общите традиции на държавите-членки, както и художествени и културни изображения, присъстващи

навсякъде в нашите градове. Дори според автора на проекта флагът на ЕС, създаден за Съвета на Европа, е вдъхновен от иконографията на Богородица.

Решението на Съда по правата на човека се опитва да наложи отгоре – дотам със субсидиарността – един светски модел, с който много държави-членки не могат да се идентифицират или по-лошо, опитва се да ни води към nihilизъм: ето ви празната стена, спомената току-що от г-н Borghezio. Постановлението поставя под въпрос самата ни идентичност, нашите европейски ценности за мир, любов и гражданска хармония, за равенство и свобода и затова подкопава свободата и равноправието.

Европейските институции са радатели за прерогативите на свободата. Поставянето на обществено място на религиозни и културни символи, чрез които хората да се идентифицират, е израз на свобода на мисълта – утре, точно в Парламента ще бъде присъдена наградата „Сахаров“ – и трябва да бъде гарантирано като такова от самите европейски институции и от международните организации, основани на демократични принципи.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-жо председател, с удоволствие бих изслушал г-н Мауро, но той ще може да вземе думата след мен.

Длъжен съм да се придържам към множество принципи на правовата държава. Комисията е силно ангажирана със свободата на мисълта, съвестта и религията, залегнала в член 9 от Европейската конвенция за правата на човека и в член 10 от Хартата на основните права на Европейския съюз. Комисията обаче може да действа единствено в контекста на прилагането на законодателството на ЕС. Истината е, че в рамките на ЕС националните законодателства относно религиозните символи в обществените сгради попадат в областта на вътрешната правна система на държавите-членки.

Принципът на субсидиарност се прилага в рамките на Съюза. Вярно е, че той не се отнася за прилагането на решения, произнесени от Европейския съд по правата на човека, международния съд, отговарящ за прилагането на практика на Европейската конвенция за правата на човека. Вярно е, че отговорността за прилагането на решенията на Европейския съд по правата на човека е на Съвета на Европа. Вярно е също така, че прилагането на решенията на Европейския съд по правата на човека е задължително за всички държави, които са страна по Европейската конвенция за правата на човека, и Италия като всяка друга страна, ангажирана в този случай, има правото съгласно член 43 от Конвенцията да поиска трансфер на производството към Голямата камера в срок от три месеца от датата на решението. Според информацията, с която разполагаме, информация, прочетена в пресата, италианската държава използва правото си на обжалване пред Голямата камера.

Това са точките, които исках да разясня. Още веднъж, по отношение на законодателството на Европейския съюз, в този случай имаме работа с вътрешната правна система на държавите-членки. Поради тази причина не мога да отговарям за Съвета на Европа или за Европейския съд по правата на човека, които са произнесли решение, което, както разбирам, може да породи известни въпроси за Парламента.

Това е, което откровено мога да кажа, но ще слушам внимателно следващите изказвания.

Mario Mauro, от името на групата PPE. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, аз също бих искал да благодаря на члена на Комисията за неговото ясно становище, което фактически връща правомощията за уреждане на тази област в ръцете на държавите-членки.

Трябва да заявя, че съм убеден в по-голяма степен от останалите в необходимостта нашите институции да бъдат светски и точно толкова съм убеден, че религията не е решение на нито един политически проблем. Същевременно ние не можем да решаваме политически въпроси, водейки война с религиите.

Именно поради тази причина ще поясня мисълта си с един парадокс: какво би станало, ако приложим решението на Европейския съд по правата на човека, т.е., ако приложим аргумента, задължаващ ни да премахнем разпятията от италианските класни стаи, едновременно към всички други места, на които са поставени кръстове, на основание на обществения интерес? Как следва да се постъпи по отношение на това знаме, знамето на Швеция, и как следва да се постъпи по отношение на това знаме, знамето на Финландия, и знамето на Словашката република, и знамето на Малта, и знамето на Дания, и знамето на Гърция, и знамето на Обединеното кралство, на което има не един, а три кръста?

Зашото, госпожи и господа, причината за присъствието на кръстовете върху тези знамена не е по-различна от причината, заради която разпятията са поставени в италианските класни стаи, и това не е религиозна причина, а по-скоро е свързана с културата и традицията. Затова нека оставим държавите-членки да решават за всеки отделен случай целесъобразността на решенията съобразно чувствителността на техните народи, в съответствие с тяхната религиозна свобода и светския характер на институциите.

Това е всичко, което искаме, и го правим, защото освен всичко друго, на първо място, не става въпрос за подкрепа на абстрактния смисъл на закона, а за личната истина и желанието за безкрайност на отделната личност.

Juan Fernando López Aguilar, *от името на групата S&D.* – (ES) Г-жо председател, като юрист и член на Европейския парламент съм сигурен, че много граждани следят нашето разискване, като споделят моето впечатление, че то не е ясно фокусирано. Поради тази причина ще се опитаме да поясним някои неща.

Първо, говорим за решение на Европейския съд по правата на човека, който не е институция на Европейския съюз, а по-скоро съд, част от концентричен кръг на Европейския съюз, но самостоятелен, обвързан с принципите на правовата държава, представителната демокрация и правата на човека.

Второ, говорим за съдебно решение и никоя резолюция на Парламента не може да отмени решение, взето от съд.

Трето, решението на Европейския съд по правата на човека се отнася с голямо уважение към религиозната свобода и естественото следствие от нея – религиозния плурализъм. Религиозната свобода е част от нашите общи конституционни традиции и от конституционното право на държавите-членки, и освен това е основно право, защитено от Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

Следователно решението дава основания, със солидно правно основание, да се защити религиозната свобода. То изобщо не я отрича. Нещо повече, то е взето единодушно от един уважаван съд, оказал влияние върху формирането на културата на правата на човека в течение на почти шестдесет години.

В края на краищата, и това е важно, не трябва да забравяме, че никое решение на Европейския съд по правата на човека не означава, че законодателството на която и да е държава-членка, подписала Европейската конвенция за защита на правата на човека, трябва да бъде изменено поради това, че решението признава дадено право в отговор на конкретно нарушение в конкретен случай.

Само на такава основа държавите-членки могат да решат да вземат целесъобразни решения относно изменения в законодателството или политиките, които биха могли да са инспирирани от доктрината на Европейския съд по правата на човека, но при никакви обстоятелства те не са длъжни да правят това по силата на никое решение на Европейския съд по правата на човека.

Ето защо няма причина никоя от държавите-членки да бъде загрижена. Никоя от тях не е длъжна да променя своето законодателство или обществените си политики заради едно конкретно решение на Европейския съд по правата на човека. Така че нито Италия, нито която и да е друга държава няма основание да приеме никакви общи правила като следствие от това решение.

Последно, имаше позоваване на принципа на субсидиарност. Трябва да кажем, че субсидиарността е принцип на европейското право, който е неприложим в този случай, защото неговият смисъл и прилагане нямат нищо общо с конкретния случай.

Дори мисля, че може да се направи позоваване на един принцип на европейското право, който при наличие на съмнения относно целесъобразността позволява отлагане на дадено гласуване, нямашо нищо общо с въпроси, засягащи Европейския парламент, какъвто според мен е случаят тук.

Затова считам, че независимо от своята легитимност, разискването категорично не е ясно фокусирано и не налага спешно официално становище, още по-малко възражение или отмяна на решение, произнесено от съд, който не е институция на Европейския съюз.

Sophia in 't Veld, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-жо председател, малко подвеждащото заглавие на днешното разискване включва думата „субсидиарност“. Субсидиарност, така както аз разбирам това понятие, означава вземане на решения на равнище най-близо до отделния гражданин и равнището е гражданинът, отделният гражданин. Това, което казвате във вашите резолюции, е, че правата на една национална държава стоят над правата на отделните граждани. Нашата работа в този Парламент е да защитаваме правата на гражданите, не правата на държавите.

Второ, ако вземем под внимание, както твърдите, че това не е въпрос за Европейския съюз, бих искала да разбера защо тези въпроси са включени в критериите от Копенхаген и защо изискваме от страните кандидатки да зачитат разделението на църквата и държавата, след като не можем да изискваме това от собствените си държави-членки.

Трето, колеги, ако казвате, че Европейският парламент не е компетентен да говори по тези въпроси, питам се защо сме компетентни да обсъждаме въпроси като формата на краставиците, но не и такива, отнасящи се до основните права на нашите граждани.

Що се отнася до Европейската конвенция за защита на правата на човека и решението на съда, изминали са две седмици от влизането в сила на Договора от Лисабон, задължаващ ЕС да се присъедини към Конвенцията по правата на човека. Няма ли да бъде непонятно, ако ние в същото време откажем да признаем авторитета на съда в Страсбург? Не можем да обясним това на нашите граждани.

Второ, считам, и това беше казано от г-н López, че не е работа на политиците да се намесват в решенията на съда. Нека съдиите да свършат своята работа. Допустимо е да имаме мнение, решението може да ни харесва или да не ни харесва, но не следва да се намесваме в тяхната работа. Моята група, групата ALDE, Европейски либерали, е радетел за Европа на всички граждани. ALDE вярва в Европа на многообразието, където всеки има право на своя собствена съвест, религия и дори на свобода от религията.

С това завършвам. Държавите, не съдилищата, а държавите трябва да гарантират среда, в която всички граждани могат да живеят свободно според собствената си съвест. Те следва да бъдат закриляни от държавата и аз мисля, че положението е много сериозно, ако хората считат за необходимо да се обръщат към съда, за да се защитят от държавата. Колеги, отхвърлете резолюциите на PPE и ECR.

Mirosław Piotrowski, от името на групата ECR. – (PL) Г-жо председател, предвид историческия факт, че бащите-основатели на Европейския съюз Конрад Аденауер, Алчиде де Гаспери, Роберт Шуман и Жан Моне бяха християндемократи, които поставиха построеното от тях на основата на християнските ценности и символи, ще Ви припомня, че флагът, възприет от Европейския съюз и изобразяващ кръг от 12 златни звезди на син фон, който виси зад Вас, г-жо председател, символизира венеца от 12 звезди над главата на света Дева Мария в Откровението на св. Йоан, глава 12.

Повече от половин век по-късно си струва да се попита дали философията на бащите-основатели е все още приложима. В контекста на скандалното решение на Европейския съд по правата на човека, който нарежда премахването на кръстовете от едно италианско училище, следва категорично да бъде заявено, че никоя група съдии, назначени от политици, било то и от Съвета на Европа, не може да разпорежи премахването на кръст, който има универсално и религиозно значение. Това съдебно решение погазва свободата на религията и културното наследство на Европа.

В тази връзка бих искал да попитам члена на Комисията: не смятате ли, че атаката срещу християнските символи е същевременно рушене на основата на Европейския съюз? Не можете ли от името на Комисията да инициирате разискване относно ролята и значението на християнските символи в Европейския съюз?

Manfred Weber (PPE). – (DE) Г-жо председател, благодарен съм за възможността това разискване да бъде проведено. Г-н López Aguilar спомена, че според неговото становище на юрист ние не носим отговорност. Аз говоря не като юрист, а като политик. Милиони хора в Европа са засегнати от решението на съдиите в Страсбург. Затова е добре, че го обсъждаме тук.

Връзката между църквата и държавата в Европа е била винаги спорна и е водила до кървави конфликти. Правилно и удачно е, че Европейският съюз съумя да отдели държавата от религията. Това е нещо добро. В Европа обаче съществуват множество различни модели. Франция е отявляно нерелигиозна държава, докато в Обединеното кралство държавният глава, кралицата, е същевременно и глава на църквата. Налице са различни модели, по които се е развила връзката между църквата и държавата. Поради тази причина считам, че е подходящо позоваването на принципа на субсидиарност в тази област и възможността всяка държава да върви по собствен път.

Бих искал дори да изведа нещата малко по-напред. Не искам да говоря за субсидиарност, а за основния въпрос, който от моя гледна точка е, че европейските ценности солидарност, субсидиарност и свобода са немислими без корените си в християнството и в юдейско-християнското разбиране на религията. Защо не откриваме такива ценности в Китай или в Близкия изток? Защото са формирани на основата на нашата култура и нашите религии. Това може да бъде казано, без някой да бъде принуждаван да споделя същото убеждение. Ние се гордеем с нашата религиозна свобода.

Религиозната свобода съществува тогава, когато е възможно да реша да бъда атеист. Това е допустимо и законосъобразно и ние сме се борили за това. Съществува обаче и правото човек да има религиозно вероизповедание. В моя регион с население над един милион души повече от 80% са католици. Така както атеистите призовават другите към търпимост, католиците, съставляващи повече от 80% от населението,

призовават невярващите да проявяват търпимост към тяхната вяра. Те искат да могат да показват своята вяра на обществени места, да я изобразяват и християнските символи да бъдат приети от малцинството в това общество на мнозинство. Това също е законосъобразно по отношение на религиозната свобода.

Всеки, който призовава към търпимост, трябва също да проявява търпимост към изповядващите християнската вяра.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Г-жо председател, Европейският съд по правата на човека правилно е решил, че поставянето на кръстове в училищните класни стаи нарушава религиозната свобода на учениците и правото на родителите да възпитават децата си в съответствие с техните собствени убеждения. Съдиите решиха единодушно, че кръст в училище нарушава Европейската конвенция за правата на човека.

Решението е просто, ясно и универсално разбираемо. Затова породила такава ярост и агресия сред духовенството и десницата. Те се преструват, че не разбират и искат обяснение от Комисията, а от Парламента да приеме официално становище. Това е незаконно. Институциите на ЕС не са упълномощени да правят оценка на това или което и да е друго решение. Нека не забравяме, че има тройно разделение на властта и че съдът е орган на Съвета на Европа, но не и на Европейския съюз.

Ще отговоря на ораторите, задали въпроси, тъй като те имат подобни съмнения: решението относно кръстовете не нарушава принципа на субсидиарност. Точно обратното. То оказва помощ при спазването на закона на онези европейски държави, които са забравили, че в техните конституции има клауза, ако не за разделението на църквата и държавата, то поне за неутралитет на мирогледа. Решението на съда помага на националните органи и съдилища, подчинени на църквата, да разберат основните права на гражданите, които са нарушавани в резултат на клерикализацията на обществения живот. Гражданите на църковните държави не могат да защитят правата си пред националните съдилища. Добре е, че могат да се обърнат към Съда по правата на човека и да получат правосъдие.

Решението е в съгласие с националната идентичност на държавите-членки и следва да бъде приложено. То не означава забрана за поставянето на религиозни символи на обществени места, а в едно много ограничено обществено пространство – в държавните училища. Никой не призовава към премахване на кръстовете от църквите, площадите или знамената, както прибързано беше казано от един колега.

Това не е намеса в църковно-държавните отношения, а е единствено защита на граждани, чиито права се нарушени. В моята страна засилената клерикализация също ограничава основните права на поляците. Не мога да си представя, че Европейският парламент и Комисията биха попречили на моите сънародници поляци да търсят правата си пред съда в Страсбург. Една критична позиция на Комисията и Парламента относно решението би била своеволна намеса и като допълнение би ни изложила на присмех. Длъжна съм да ви предупредя за това.

Carlo Casini (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, решението на Европейския съд по правата на човека разтревожи не само вярващите, но и всички, които векове наред са гледали на разпятието като на символ на надежда и единство, нещо, което носи утеха и свобода от страха и болката.

Надяваме се, че решението ще бъде променено от големия състав на Съда, тъй като явно е лишено от здрав разум. Трябва ли да премахнем самото име на Червения кръст? Трябва ли да сваляме разпятията от планинските върхове, издигащи се над градове и долини? Ще бъде ли забранено на кралицата на Англия, както вече беше споменато, да бъде глава на Англиканската църква?

Въпреки това случаят дава повод за сериозно разсъждение от гражданска и политическа гледна точка: правата на човека единствено правата на отделните личности като страни, изолирана от социалната среда, ли са или правото на изразяване на конкретна форма на религиозно вярване е право и на народите? Нищо ли не означават традицията, историята, интелектът и изкуството, след като в продължение на хилядолетия са определяли идентичността на един народ?

Освен това въпросът с право засяга отношението между субсидиарността и правата на човека и отбелязвам, че вторите, без някои основни принципи, считани за универсални и безспорни, могат да се тълкуват по различни начини, а правата на човека могат дори да си противоречат помежду си. Защо на една държава ще бъде отказана възможността да решава тези конфликти чрез собствените ѝ закони и да тълкува и прилага правата на човека според етичните виждания на нейния народ? Ето как проблемът излиза извън рамките на въпроса за разпятията.

В други случаи, по отношение правото на живот, Европейският съд е признавал изключителното правомощие на държавите да взимат решение по най-спорни въпроси, като например регламентирането на абортите и

евтаназията. Договорът от Лисабон сега ни задължава да се присъединим към ЕКПЧ и следователно като ЕС да зачитаме решенията на Европейския съд по правата на човека.

Ето защо трябва да помислим върху новата и различна посока, предприета понастоящем от Съда. Ще бъде сериозен проблем, ако една наднационална власт, особено когато е упражнявана от ограничен брой хора, а не като демократичен израз на преобладаващата воля, стане репресивна и унижаваща, нечувствителна към чувствата и сърцата на хората, и в края на краищата застане срещу свободата. Затова се надявам, че резолюцията, внесена от Европейската народна партия (Християндемократи), ще бъде приета с гласовете на голям брой членове на ЕП.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Историята на Европа, на нейните отделни държави, а следователно и на ЕС е, харесва ли ви или не, тясно свързана с християнското наследство. Поради тази причина в конституциите на много държави има препратки към християнските традиции. Даже Договорът за ЕС в преамбюла си черпи вдъхновение, *inter alia*, от европейското религиозно наследство, дало начало на универсални ценности.

Основните права в ЕС днес са гарантирани в Хартата на основните права на ЕС и в Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, но преди всичко те произтичат от общите за всички държави-членки конституционни традиции, развили се с течение на вековете. Затова считам, че ЕС трябва изцяло да зачита националната история, култура и традиции и решително да откаже да наказва държавите-членки, защитаващи правото си на собствено устройство и характер, включително християнското наследство и християнските символи. В заключение, искам само да добавя, че нито Хартата, нито Европейската конвенция увеличават пълномощията на Съюза.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Г-жо председател, искам да започна с молба да заимствам няколко думи, които да направя мои собствени. Разпятieto не е знак за наказание. Като символ той представлява положителни ценности, които са част от нашата история, нашата култура и общество, датиращо отпреди повече от 2 000 години. Не можем да твърдим, че защитаваме основни права, като отричаме самите ценности, които са ги създали.

Демокрацията работи чрез свобода и зачитане, като подпомага упражняването на правата, но не с налагане или ограничаване. Да, разбира се, принципът на субсидиарност трябва да се зачита и признава от всички европейски институции, организации и съдилища, особено свободата, била тя свобода на мнението или свобода на вероизповеданието.

Правото на държавите-членки да поставят религиозни символи на обществени места като символ, представляващ традициите и идентичността на техните народи, не трябва и не може да бъде нарушавано. Свободата е съществен елемент на нашето общество и основен стълб, на който се гради единната зона на свобода, сигурност и справедливост. Ако тя бъде ограничена или цензурирана, ще се сринат самите основи на ЕС.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-жо председател, аз също считам, че съдът греши в решението си, че поставянето на разпятия в класните стаи е равносилно на незачитане на вероизповеданието на другите хора. Проблемът, който разискваме днес, е по-скоро социален, отколкото правен. Очевидно трябва да се придържаме към принципа за субсидиарност. Присъствието на религиозни символи не е признак за религиозна дискриминация или принуда. То е резултат на традицията и историята на всяка страна, а често пъти на нейната конституция, какъвто е случаят с моята страна Гърция.

В Гърция имаме религиозни икони в класните стаи, но не за да налагаме конкретна религия на учениците, а защото тя е част от нашата традиция и е пряко свързана с ценностите и структурите на нашето общество, пряко свързана е с четирите века на гонения и религиозно подтисничество от Отоманската империя.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Искам да отговоря накратко на три точки. Тази вечер в края на годината и в навечерието на Коледа, преди полунощ на днешния вторник, почти шестдесет години след основаването на ЕС, ние все още разискваме един от стълбовете на европейската интеграция. Разискваме принципа на субсидиарност.

Второ, въпросът на г-н Borghezio засяга решението на Европейския съд в Страсбург, според което присъствието на кръстове в италианските училища е нарушаване на Европейската конвенция за защита на правата на човека. Това решение събуди опасения в много страни. Миналата седмица словашкият парламент прие резолюция, в която се заявява, че решението противоречи на културното наследство и християнската история на Европа.

И накрая, не се почувствах напълно удовлетворена при четенето на проекта за съвместна резолюция, която ще гласуваме в четвъртък. Разочарована съм от липсата на смелост да включим в резолюцията относно субсидиарността точките от Договора от Лисабон, пряко свързани с приетата програма.

Magdi Cristiano Allam (PPE). – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, ако приемем, че едва ли някой е тук сега, за да обсъжда въпроса за разпятията, налагащ позоваване на въпроса за субсидиарността, единственото логично заключение е, че се намираме в една Европа, която се срамува от историческата истина за собствените си юдейско-християнски корени и историческата истина за християнството, което, както е казал Гьоте, е общият език на Европа.

В ЕП има 23 официални езика, което е нагледен пример, че нищо друго освен християнството не обединява Европа. Искам да задам един въпрос на г-н Баро: защо след като всеобщият референдум в Швейцария каза „не“ на минаретата, ЕК, ЕС, ООН, Арабската лига и Организацията на ислямска конференция (ОИК) са обединени в усилията си да осъдят изхода от референдума – макар Швейцария да не е член на ЕС – днес Вие заемате неутрална позиция по въпрос, засягащ нашите корени, нашата идентичност и нашата душа?

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Като протестантски свещеник, за когото според традицията осемлъчевата звезда, а не кръстът, е най-важният символ, позволете ми да направя кратък коментар относно разискването. Произхождам от избирателен район, в който 99% от избирателите са католици. Моите четири деца ходят на училище с деца католици. Кръстът не ни безпокои. Ако ми позволите, искам да направя едно разграничение – от техническа гледна точка – между разпятието и кръста. Трябва да имаме предвид, без мен лично това да ме безпокои, че има хора, които се дразнят от кръста и разпятието, защото им напомнят за инквизицията.

Според мен това е така в страните, в които практиката се е развила във връзка с католическата традиция за поставяне на кръстове в училищата, най-вече в религиозните училища. Парламентът обаче трябва да разисква не тези въпроси, а по-скоро бедността, икономическата криза или как Източна Европа ще се справи с изоставането. Дебатът, който водим, е непродуктивен. Трябва да видим кой и защо е протестирал в италианското училище. Трябваше внимателно да разгледаме този единичен случай, вместо да обсъждаме въпрос, който вече принадлежи на миналото.

Искам да подчертая още веднъж, че нямам нищо против кръста, защото също ежедневно е пред очите ми без това да ме безпокои. Трябва да създадем подходящите условия за живот в Италия или Румъния, за да не се превръщат подобни въпроси в предмет на разискване.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-жо председател, през последните години ставаме свидетели на неспирна кампания за потискане свободата на изповядване на религия. Християнски медицински сестри бяха наказани за това, че са предложили да се молят заедно с пациенти, а точно в днешния ден регистраторката християнка Lillian Ladele, на която под заплахата от уволнение беше наредено да осъществява бракосъчетания между еднополови двойки, загуби заведеното от нея дело за религиозна дискриминация пред Апелативния съд в Обединеното кралство.

Законите за равенство не успяват да защитят християните – всъщност тъкмо обратното. Изменението в закона за равенство, който да закриля религиозната свобода на църквите, беше отхвърлено в Камарата на общините преди две седмици сред обвинения за намеса от страна на Комисията на ЕС. В аргументирано становище Комисията се опитва да докаже, че Обединеното кралство трябва да ограничи защитата на религиозната свобода в своите закони за трудонаемане. Заявявам: това е срамът за Комисията. Трябва да се признае, че хората имат вероизповедание и правото да изразяват това вероизповедание. Християните трябва да бъдат закриляни, а не наказвани от закона.

Жак Баро, заместник-председател на Комисията. – (FR) Г-жо председател, страната, с която съм най-добре запознат, е била свидетел на остри сблъсъци по тези въпроси и искам съвсем открито, от лично име, да изразя желанието политиката на ЕП да запази характера си на взаимна търпимост и зачитане.

В действителност има семейства, които желаят да следват християнската традиция. Има семейства, които поставят под въпрос тази традиция. Религиозното и културно многообразие е това, което сме, това, което прави Европа такава, каквата е. Убеден съм, че трябва да бъдем много предпазливи, когато се занимаваме с въпрос като този. Позволявам си да заявя това съвсем открито, защото самият аз съм страдал от крайности в двете посоки в страната, с която съм най-добре запознат.

От друга страна, съм юрист и съвсем откровено казано не виждам как разискването може да се води тук, след като първоначално би трябвало да се проведе в Парламентарната асамблея на Съвета на Европа и в нашите национални парламенти. Убеден съм, че там е мястото, където разискването трябва да се състои. Нещо повече,

задължени сме – аз съм задължен от името на Комисията – да кажа, че Комисията е силно ангажирана със зачитането на принципа на религиозна свобода и че очевидно ще бъде принудена да реагира срещу всякаква форма на дискриминация срещу лица, принадлежащи към определено вероизповедание.

Въпреки това Комисията не може да действа извън правната рамка, заложена в Договорите. Нещо повече, тя не може да се намесва като пазителка на Договорите по въпроси, засягащи държава-членка, когато тези въпроси не се отнасят до правото на ЕС. Длъжен съм да заявя това съвсем открито. Комисията може само да отбележи различните позиции, застъпени в Парламента, но не може да изразява становище относно въпрос, който не попада в обсега на европейското право. Повтарям, тези въпроси са в обсега на вътрешните правни системи на държавите-членки. Това е, което мога да кажа като юрист.

Независимо от всичко аз съм убеден, че разискването е наистина полезно и интересно, въпреки че открито призовавам всички участници в него да запазят необходимото чувство за мярка и да позволят на Съвета на Европа и на Парламентарната асамблея на Съвета на Европа на свой ред ползотворно да обсъдят тълкуванията, които могат да се дадат на една Европейска декларация за правата на човека. Съвсем открито е казано обаче, като пазителка на Договорите, не можем да се намесваме в разискване, което по същество засяга Съвета на Европа и Европейския съд по правата на човека.

Извинете ме, че не съм в състояние да дам по-добър отговор тази вечер, но съм задължен напълно открито и в съответствие със закона да отговоря по този начин. Убеден съм наистина, че днес в Съюза говорим за проблеми, които са в рамките на вътрешната правна система на всяка държава-членка.

Председател. – Внесени са шест предложения за резолюция⁽³⁾ в съответствие с член 115, параграф 5 от Правилника за дейността.

Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 17 декември 2009 г.

Писмени изявления (член 149)

Herbert Dorfmann (PPE), в писмена форма. – (DE) Постановлението на Европейския съд по правата на човека е израз на агресивен секуларизъм и дава право на онези, които искат да няма религии в общественото пространство. С това те пропускат факта, че нашият континент не може да съществува без християнството. Християнството е определящо за Европа, нейните хора, култура и изкуство и нейния начин на мислене до степен такава, че континентът ще изгуби своята идентичност, ако бъдат заличени всички следи на християнството. Определено не се поставя под съмнение свободата на религията. Отделянето на църквата от държавата е висше благо на нашата демокрация и искам да се погрижим и да гарантираме изпълнението на задачите от двете страни да бъде с взаимно зачитане. Именно зачитането обаче е от особена важност. Християнската църква не трябва да изисква от всички да изповядват нейните убеждения, но тя има право да изисква да бъде зачитана от всички.

Martin Kastler (PPE), в писмена форма. – (DE) Г-жо председател, госпожи и господа, какво всъщност означава свобода на религията? Отговорът е много прост. Това е свободата на упражняване на вероизповедание. Свободата на религията не е свобода от религия, а свободата да имаш религия. Свободата на религията не създава общество без религия, а по-скоро предоставя на хората правото да упражняват своята религия открито в обществото. Разпятието в класната стая не принуждава никого да вярва или да не вярва. Поради тази причина то не нарушава свободата на религията. Също така не съм чувал за право, което да позволява на някого да не бъде поставян лице в лице с религиозни символи. Ако случаят беше такъв, на практика трябваше незабавно да забраним всички кръстове от надгробните плочи и от църковните кули. Постановлението за разпятието на Европейския съд по правата на човека следователно е не само атака срещу принципа на субсидиарност, но и нарушение на самото право на свобода на религията. Ние, Европейският парламент, не можем и не трябва да приемаме това постановление. Европейският съд по правата на човека трябва да раздава правосъдие, а не да се превръща в марионетка на идеологически и антихристиянски интереси. В противен случай сериозно ще трябва да се замислим дали този съд все още има някакво предназначение.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), в писмена форма. – (PL) Моето становище е, че постановлението на Съда няма нищо общо със закрилата на свободата на религията. Присъствието на кръст в класната стая само по себе си не упражнява натиск върху мирогледа на даден човек и не нарушава правото на родителите да възпитават децата си в съответствие със собствените им убеждения, така както това право не се нарушава

(3) Вж. протокола.

от носенето на дрехи, разкриващи професионална принадлежност към дадено вероизповедание. Взаимното разбирателство и откритост към другите лежат в основата на общата, обединена Европа, както и зачитането на културните различия между страните и корените и традициите на нациите, съставляващи ЕС. Не е тайна, че източниците на нашата европейска идентичност произхождат пряко от християнската традиция. Затова за голямо мнозинство от европейците кръстът е религиозен символ и същевременно символ, представляващ техните ценности. Не мога да си представя, че диалогът, който ежедневно водим помежду си, трябва да бъде лишен от нашите ценности. Също не мога да си представя, че в името на религиозната свобода ще бъдем принудени да се отречем от нещо, което за нас е важен и свещен символ, бил той кръст, звездата на Давид или полумесец. Така както никой няма право да принуждава някого да спазва определена религия или ценностна система, така и никой няма право да принуждава някого в името на свободата да премахва символи, които са важни за цялото човечество. Със своето постановление Съдът по правата на човека всъщност подкрепя религиозната свобода, но се отнася несправедливо към всички онези хора, за които символите на вероизповеданието имат важно значение.

21. Дневен ред на следващото заседание: вж. протокола

22. Закриване на заседанието

(Заседанието се закрива в 23,45 ч.)